

08
Львівсько-Архієпархіяльний

ЕФДОНОСТИ

Рокъ 1899.

15073

ЛЬВОВЪ,

Зъ печати Ставропігійского Института підъ управ. О. Данилюка.
1899.

СОДЕРЖАНИЕ.

	Стор.
Ч. пор. 1. — Ч. 562/орд. Взыває ся Всеч. Духовенство до предложения фасій доходівъ після нової устави конгруальнної	1
Ч. „ 2. — Ч. 8305/98. Въ справѣ супружествѣ россійскихъ підданыхъ	25
Ч. „ 3. — Ч. 10063/98. Приписы, якій Антифони на Литургії че- резъ цѣлый рѣт мають ся брати	27
Ч. „ 4. — Ч. 10214/98. Рѣшени Свѣтл. ц. к. краев. Дирекції скарбу о нале- житості стемплевої въ прошенняхъ о дисензу бѣз предложенія метрики уродженія и крещенія	28
Ч. „ 5. — Ч. 1171/98. О правѣ Сотрудника въ принятію членій до брацтва Найсв. Тайнъ и тверезости	29
Ч. „ 6. — Ч. 10449/98. Въ справѣ розрѣшена бѣз задержаныхъ папекихъ цензуръ черезъ якого небудь Сповѣдника	29
Ч. „ 7. — Ч. 10133/98. Взыває ся Всеч. Священство до сплаты довжинъ реверсбѣвъ на рѣчъ вдов.-сырот. фонда	30
Ч. „ 8. — Ч. 10769/98. Взыває ся Орд. Комисаръ шкільний ц. к. Радъ школ. окр. до предложенія справоздань	31
Ч. „ 9. — Ч. 10427/98. Въ справѣ супружествѣ піддан. нѣмецкихъ	31
Ч. „ 10. — Ч. 561/98. Взыває ся Всеч. Духовенство до уплаты за Львівско- АЕпар. Вѣдомості на р. 1899	33
Ч. „ 11. — Ч. 42/орд. Удѣляє ся власть Благословенія Апостольского	34
Ч. „ 12. — Ч. 10590/98, 10775/98, 11348/98. Обвѣщенія конкурсовій	34
Ч. „ 13. — Ч. 1108. Комуникать Выс. Президію ц. к. Намѣстництва о станѣ гал. Касы щадності	39
Ч. „ 14. — Ч. 891. О розсылцѣ „Додатку до рѣшень Синода“ зъ р. 1891, и о припадаючихъ належитостяхъ	39
Ч. „ 15. — Ч. 642. Обвѣщенія конкурсовій	40
Ч. „ 16. — Ч. 298/орд. Въ справѣ брацтвѣ Найсв. Тайнъ и тверезости	43
Ч. „ 17. — Ч. 1738. О реколекціяхъ духов. Священиківъ	47
Ч. „ 18. — Ч. 1737. Въ справѣ завязанія Агентуръ Товар., взаимної помочи дяківъ	47
Ч. „ 19. — Ч. 1575. Обвѣщенія конкурсовій на посаду катихита въ І. гімн. въ Львовѣ и школѣ реальнїй въ Тернополі	48
Ч. „ 20. — Ч. 2996. Оголошенія речинца къ рукополаганю въ Пресвітери .	52
Ч. „ 21. — Ч. 862. Інструкція при переходахъ изъ жидовства на вѣру христіанську	52

Ч. пор. 22. — Ч. 33/орд. Въ справѣ „Библіотеки богословской“ Впр. О. Праплата
 А. Бачиньского
 Ч. „ 23. — Ч. 2387. Въ справѣ Слова прашального Всв. О. Дра Іоана
 Бартошевскаго при похоронѣ бл. п. Дра Іосифа Левицкаго
 Ч. „ 24. — Ч. 2742. Въ справѣ отбуванія Соборчиковъ деканальнихъ
 Ч. „ 25. — Ч. 2667. Обвѣщенія конкурсовыхъ.
 Ч. „ 26. — Ч. 273/орд. О благодарственій Службѣ Б. за выздоровленіе Св. Отца
 Ч. „ 27. — Ч. 578. Въ справѣ „Проповѣди“ и „Новинности подданыхъ къ
 ихъ Монархъ“ О. Т. Витвицкаго
 Ч. „ 28. — Ч. 3250. О способѣ компетованія о завѣдательство парохіи и о
 сотрудничествѣ
 Ч. „ 29. — Ч. 3782 Въ дѣлѣ побираанія и раздаванія св. мира нового
 Ч. „ 30. — Ч. 4045. О належитостяхъ за „Додатокъ до рѣшенія Синода пров.
 Львовскаго зѣ р. 1891
 Ч. „ 31. — Ч. 4116 Въ справѣ „Рускои бурсы ремесличной и промысловон
 въ Львовѣ“
 Ч. „ 32. — Ч. 3334, 3487, 3488, 3489, 3878, 4005, 4002. Обвѣщенія конкурсовыхъ.
 Ч. „ 33. — Ч. 318/орд. Поручають ся до закупки ново выданія книги и
 друкторы
 Ч. „ 34. — Ч. 4678. Въ справѣ выказѣвъ свящ. вдовѣ и сиротѣ даромъ
 ласки эт. фонда рел. надѣленыхъ
 Ч. „ 35. — Ч. 4649. О розыскѣ Шематизма
 Ч. „ 36. — Ч. 4076. Въ справѣ замѣнѣ ерекц. грунтобѣ
 Ч. „ 37. — Ч. 4460. О подлаганію оштемпілованію посвѣдченія въ цѣляхъ та-
 буллярныхъ
 Ч. „ 38. — Ч. 4092, 4159, 4429, 4614, 4536, 4537, 4813, 4871, 4883. Обвѣщенія конкурсовыхъ.
 Ч. „ 39. — Ч. 4836. О подаванію титула пересыланого датка до фонда вдовъ
 сирот.
 Ч. „ 40. — Ч. 5095. Взглядомъ поступованія въ справахъ конкурсійныхъ
 Ч. „ 41. — Ч. 5161. О обоязку доношенія пол. властямъ о смерти особъ по-
 бирающихъ пенсію
 Ч. „ 42. — Ч. 5325. Взываютъ ся Настоятель пар. къ присланію листобѣ
 оригиналъныхъ Службъ фонда рел.
 Ч. „ 43. — Ч. 488/орд. Въ справѣ Проповѣдей похоронныхъ Всв. О. Дра І.
 Бартошевскаго
 Ч. „ 44. — Ч. 5209. О разпорядженію щорочныхъ моленій съ отпустами
 передъ Сош. св. Духа
 Ч. „ 45. — Ч. 5290. Порученіе Всч. Духовенству книжки Ч. О. И. Пого-
 рецкаго п. т. „Зѣвіял цвѣты“
 Ч. „ 46. — Ч. 5439. Въ справѣ испыту конкурсового с. р.
 Ч. „ 47. — Ч. 494/орд. О розыскѣ лѣсобѣ въ користь „Товариства взаимной
 помочи джѣбѣ“
 Ч. „ 48. — Ч. 5319, 5132. Обвѣщенія конкурсовыхъ.
 Ч. „ 49. — Ч. 4193. Постановы до класификації учениковъ зѣ науки допов.
 и ноты обычайѣвъ
 Ч. „ 50. — Ч. 490/орд. Въ справѣ продажи „Слова прашального бл. п. Дра
 Іосифа Левицкаго въ цѣли утворенія стипендіи“
 Ч. „ 51. — Ч. 532/орд. Въ справѣ сочиненія Всв. О. Дра Іосифа Мѣлницкаго
 п. з. „Теофіль“
 Ч. „ 52. — Ч. 6162. Въ справѣ способу правленія двохъ Литургій одного дня

Стр		Стр
56	Ч. пор. 53. — Ч. 6249. Взглядомъ кумуляціи мѣсцъ фондовыхъ въ дух. Се- минарій съ стипендіями	94
57	Ч. „ 54. — Ч. 5475, 5924, 5925, 5926, 5927, 6164, 6045. Обвѣщенія кон- курсовый	95
58	Ч. „ 55. — Ч. 600/орд. Оголошеніе Богослуженій по мысли Енциклики Св. Отца Льва XIII „Рѣчь Святый“	99
61	Ч. „ 56. — Ч. 623/орд. Енциклика Св. Отца Льва XIII. о богослуженію до Св. Сердца І. Христа	103
62	Ч. „ 57. — Ч. 6464. Розпорядженіе взглядомъ Литургій ф. рел при змѣнѣ и на случай смерти Священника	108
62	Ч. „ 58. — Ч. 6832. О выказѣ вѣдѣвъ побираючихъ бѣтъ многихъ лѣтъ запомоги	110
62	Ч. „ 59. — Ч. 7114. Вѣзване до вступленія въ члены Тов. св. Петра для за- помоги рус. Церквей	111
63	Ч. „ 60. — Ч. 6715, 6716, 6890. Обвѣщенія конкурсовыхъ	113
63	Ч. „ 61. — Ч. 7915. Въ справѣ испытѣвъ на катихитѣвъ школѣ выдѣловыхъ	119
63	Ч. „ 62. — Ч. 8190. Въ справѣ корреспонденцій властей державныхъ съ гр. к. ур. пар.	120
65	Ч. „ 63. — Ч. 8217. Обвѣщеніе конкурсое о принятію до Львовской духовнои Семинаріи кандидатовъ	121
69	Ч. „ 64. — Ч. 8118. Обвѣщеніе конкурсе. о принятіе въ руску колегію въ Римъ	122
69	Ч. „ 65. — Ч. 715/орд. Розпорядженіе для кандидатовъ стану духовного о бѣтования реколекцій	123
69	Ч. „ 66. — Ч. 8118, 8119, 8173. Обвѣщенія конкурсовыхъ	123
70	Ч. „ 67. — Ч. 3816. Два новы дозволенія отпустовъ	127
70	Ч. „ 68. — Ч. 8722. Обвѣщеніе конкурсое на посаду гр. кат. катихита при ц. к. гими. въ Бродахъ	128
71	Ч. „ 69. — Ч. 736/орд. Розпорядженіе о Богослуженію с. р. за бл. п. Єй Вел. Щасареву Елисавету	131
73	Ч. „ 70. — Ч. 8756. Оголошеніе часу испыту конкурсового	132
79	Ч. „ 71. — Ч. 754/орд. Оголошеніе инtronизації Іхъ Высок. Преосвященства Митрополита Куръ Юліана Сась Куиловскаго	133
79	Ч. „ 72. — Ч. 752/орд. Вступлене на тронъ Іхъ Высокопреосвященства Митроп. Куръ Юліана Куиловскаго	136
82	Ч. „ 73. — Ч. 9068. Обвѣщеніе конкурсу испыту на катихитѣвъ школѣ вы- дѣловыхъ	143
83	Ч. „ 74. — Ч. 9646. Оголошеніе речинціи къ рукополаганю въ Пресвитери	144
83	Ч. „ 75. — Ч. 9044. Обвѣщеніе конкурсое	144
83	Ч. „ 76. — Ч. 9579. Вѣзване до стягненія залегостей даткобѣ и таксъ кан- целярійныхъ	147
84	Ч. „ 77. — Ч. 10052. О Набоженьствѣ Жохневѣмъ с. року	148
85	Ч. „ 78. — Ч. 8774. Склукъ ся загальний зборы Тов. св. Ап. Петра	148
85	Ч. „ 79. — Ч. 9588. Конкурсъ на богослужебній стипендіи бл. п. Григорія Шашкевича	149
85	Ч. „ 80. — Ч. 8444. Пересылаютъ ся оттинки Шематизма до исправленя	149
85	Ч. „ 81. — Ч. 10257. Конкурсъ на стипендію Ілії и Рожи Горецкихъ	149
87	Ч. „ 82. — Ч. 8417, 10130, 10131, 10132, 10133, 10275. Обвѣщенія кон- курсові	150
91	Ч. „ 83. — Ч. 9543. Въ справѣ закладанія райфайзенбескихъ сплобокъ ощад- ности и пожичокъ	155
92	Ч. „ 84. — Ч. 10421. Розпорядженіе взглядомъ уживанія титулу Ур. приход- скій а Ур. парохіальныи	157
93	Ч. „ 85. — Ч. 10339. Конкурсъ на стипендію Андрея и Елисаветы Мощен- скихъ	159

	Стор.
Ч. пор. 86. — Ч. 9574. Мисійні науки о св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристії О. Е. Крыніцкого	160
Ч. „ 87. — Ч. 1848, 10525. Обвѣщенія конкурсовой	160
Ч. „ 88. — Ч. 851/орд. Буля оголошенія ювілейного року 1900	163
Ч. „ 89. — Ч. 10802. Вбзане до стягненія даткбвъ до Фонда рел.	168
Ч. „ 90. Ч. 11242. Выказъ вдбвъ и сирбтъ Еп. Станисловской	169
Ч. „ 91. — Ч. 11243. Прошеннє Катерины Романишинъ	169
Ч. „ 92. — Ч. 11038, 10871, 11261, 10753. Обвѣщенія конкурсовой	170
Ч. „ 93. — Ч. 847/орд. Завѣщеніе отпустбвъ и властей въ роцѣ ювил. 1900.	175
Ч. „ 94. — Ч. 11681, 11682, 11683. Обвѣщенія конкурсовой	178
Ч. „ 95. — Ч. 10797. Въ справѣ нового выдана св. Письма	179
Ч. „ 96. — Ч. 12017. Выдане Библіотеки богословской	184
Ч. „ 97. — Ч. 11878. Вбзане до предложенія справозданія комисарбвъ школъ- ныхъ за робкъ 1898/99	185
Ч. „ 98. — Ч. 11915. О брошурцѣ „Мала Парохія“ О. Якова Зробекъ пар. Вертелки	185
Ч. „ 99. — Ч. 10251, 11835, 11880. Обвѣщенія конкурсовой	186

Львівсько-Архієпархіальний ВІДОМОСТИ

Рікъ 1899.

Выдано дня 24. Сєчня

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 562. — Взыває ся Всеч. Духовенство, щоби пайдальше до дия 1. н. ст. Марта с. р. предложило Митроп. Ординаріатові по мысли нової уставы конгруальної составлену фасію доходівъ.

Взывають ся все Всеч. ОО. Парохи и Сотрудники, котрій посѣдають якій маєтокъ дотаційній и. пр. поле, дерево опадове, мльво, або інне яке же рело дотаційне и правного доповнення конгруи зъ фонда релігійного жадають (отже и ті, котрій до тепер уже яке доповнене конгруи побирали и тоє доповнене и на дальше задержати хотять), щоби въ мысль нової уставы конгруальної предложили Митроп. Ординаріатові **найдальше до 1. н. ст. Марта с. р.** въ двохъ примѣрникахъ составлену фасію доходівъ, въ цѣлі выасигнованія имъ, почавши бѣть 1. Жовтня 1898, посля повышеної уставы припадаючого доповнення конгруального. Речинця того повинно Всеч. Духовенство тымъ певнійше додержати, понеже непредложивши фасію до дия 1. Марта с. р., посля §. 12. министеріального розпорядження въканавчого, дальша выплата доповнення конгруального застановити ся мас, а надто заражати ся мас бѣть нихъ звороту побраного уже доповнення конгруального, нове же доповнене конгруальне збстане имъ, посля §. 8. уставы конгруальної, выасигноване допера почавши бѣть дия того, въ котрому фасія ихъ зъвоти В. ц. к. Намѣстництву предложить ся; непредложивши же цѣлкомъ фасію жадного доповнення конгруального побирали не будуть. Зъ причини отже можливой великої страти для Всеч. Духовенства и недовгого уже часу до предложення фасії, поручає ся на той разъ фасію не черезъ Урядъ деканальний, но **впростъ** до Митроп. Ординаріята предложить, и то конечно въ приписаній речинци, хотбы, для хвилевого браку якихъ документовъ фасія тая и менше докладно мусѣла бути составлена а допера познійше доповнена. — Въ цѣлі належитого составлення той фасії подає ся тутъ Всеч. Духовенству до відомости нова Устава конгруальна зъ дия 19. Вересня 1898 (голосена урядово 1. Жовтня 1898) и выдане до неї въканавче розпоряджене министеріальне зъ дия 16. Листопада 1898 а въ коніці и поучене що до составлення той фасії.

Gesetz vom 19. September 1898.

mit welchen Bestimmungen über die Dotation der katholischen Seelsorge-geistlichkeit erlassen werden. (§. G. Bl. Nr. 176).

Mit Zustimmung beider Häuser des Reichsrates finde Ich anzuordnen, wie folgt:

§. 1.

Selbständigen katholischen Seelsorgern und Hilfspriestern wird das standesgemäße Minimaleinkommen (Congrua), infowei daselbe durch mit den geistlichen Amte verbundene Bezüge nicht gedeckt ist, aus den Religionsfondien, beziehungsweise aus der staatlichen Dotation derselben ergänzt.

Die Congrua eines selbständigen Seelsorgers gehört jenen Geistlichen, welche auf Grund canonischer Einsetzung von Seite des Diözesanbischofs in einer bestimmten kirchlichen Gemeinde die Seelsorge auszuüben das Recht und die Pflicht haben oder sonst durch den Diözesanbischof zur selbständigen Ausübung der Seelsorge berechtigt sind, wie Vocallaplane, Pfarrvicare u. s. w., sofern in dem einen und anderen Falle die betreffende Seelsorgestation staatlicherseits als selbständig anerkannt ist.

Die Congrua eines Hilfspriesters gebürt denjenigen Geistlichen, welche den selbständigen Seelsorgern vom Diözesanbischofe mit staatlicher Zustimmung zu deren Unterstützung in der Ausübung der Seelsorge beigegeben sind.

Die staatliche Anerkennung ist ohne weitere Nachweisung bezüglich derjenigen Seelsorgestationen und Hilfspriesterstellen anzunehmen, welche in dieser Eigenschaft bei dem Inslebrenten des kaiserlichen Patentes vom 5. November 1855, §. G. Bl. Nr. 195, bereits bestanden haben und seither nicht ausdrücklich aufgelassen worden sind.

Inhaber einfacher Benefizien haben, wenn sie eine systemirte Hilfspriesterstelle versehen und diese Hilfeleistung vom Diözesanbischofe im Einvernehmen mit der staatlichen Cultusverwaltung als nothwendig anerkannt wird, Anspruch auf eine Entlohnung im Ausmaße der Hilfspriestercongrua; beziehungsweise auf Ergänzung ihres Beneficialeinkommens bis zur Höhe der Hilfspriestercongrua.

Religiosen, welche eine systemirte weltgeistliche Hilfspriesterstelle versehen, haben, wenn diese Leistung vom Diözesanbischofe im Einver-

nehmen mit der staatlichen Cultusverwaltung als nothwendig anerkannt wird, Anspruch auf eine Entlohnung im Ausmaße der Hilfspriestercongrua.

§. 2.

Das Minimaleinkommen wird für jedes der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder nach dem diesem Gesetze beigeschlossenen Schema I festgestellt.

Dieses Minimaleinkommen wird rücksichtlich derjenigen systemirten Hilfspriester, welche mit Seelsorgefunctionen an einer außerhalb des Pfarrortes befindlichen Kirche betraut sind und bei derselben ihren Amtssitz haben, um 160 fl. erhöht.

§. 3.

Ob und inwieweit im einzelnen Falle eine Ergänzung nach §. 1 stattzufinden hat, wird auf Grund der im Wege der Ordinariate einzubringenden Einbekennnisse von der politischen Landesbehörde entschieden.

Für die Einbekennung der Einnahmen und Ausgaben zum Zwecke der Congruaergänzungen haben folgende Grundsätze zu gelten.

§. 4.

Als Einnahmen sind nur nachstehende Bezüge einzurechnen:

- a) Der Reinertrag von Grund und Boden in jener Höhe, in welcher derselbe von den betreffenden Grundstücken zur Benutzung der Grundsteuer festgestellt erscheint;
- b) der Zinsentrag vermieteter Gebäude in seiner wirklichen Höhe, nach Abschlag der gesetzlichen Quote der Erhaltungs- und Amortisationslasten;
- c) der Ertrag von Capitalien, nutzbaren Rechten und gewerblichen Betrieben;
- d) feste Renten und Dotationen in Geld, Geldeswert oder Naturalien, letztere mit 20 Prozent Abschlag vom Bruttovertrage wegen Minderwertigkeit und als Einbringungskosten. Ausnahmsweise kann bei c) und d) für Einbringungskosten von Capitalzzinsen

oder Renten aus Billigkeitsrücksichten ein entsprechender Abschlag bewilligt werden;

- d) das Einkommen aus Ueberüberschüssen des lokalen Kirchenvermögens, insofern solche Ueberüberschüsse zu Dotationszwecken verwendet werden können;

- e) die Stolagebüren in einem Paushaltsbetrage, welcher von der Landesbehörde im Einvernehmen mit dem Diözesanbischofe, oder falls ein Einverständnis nicht erzielt wird, vom Cultusminister festzusetzen ist.

Von den solcherweise ermittelten Stolagebüren ist ein Betrag von 30 fl. in Abrechnung zu bringen.

§. 5.

Von der Einrechnung ausgeschlossen ist das Erträgnis der mit einem bestimmten Betrage errichteten Stiftungen für Messen und andere göttedienstliche Handlungen.

§. 6.

Die Erträgnisse der nach Wirksamkeit dieses Gesetzes durch Liberalitätszacte einer bestehenden Pfründe zugewachsenen Vermögenschaften sind von der Einrechnung ausgeschlossen.

§. 7.

Als Ausgaben sind einzustellen:

- a) Die von den einzubekennenden Einnahmen (§. 4), zu entrichtenden landesfürstlichen Steuern, Landes-, Bezirks- und Gemeindeumlagen und sonstige für öffentliche Zwecke auf Grund eines Gesetzes zu leistende Beiträge, sowie das Gebührenäquivalent;
- b) die Kanzleiauslagen für die Matrikelführung, wo dieselben nicht aus dem Kirchenvermögen oder von einem anderen hierzu Verpflichteten bestritten werden, dann die mit der Führung des Decanatsamtes (Bezirksvicariates) verbundenen Auslagen in einem im Verordnungswege festzustellenden Betrage;
- c) Leistungen an Geld und Geldeswert aus dem Grunde einer auf dem Einkommen haftenden Verbindlichkeit;
- d) Leistungen an Geld und Geldeswert aus dem Grunde einer auf dem Einkommen belastenden Leistungen an Hilfspriester;

d) die directivmäßige Vergütung für die auf der Congruaergänzung haftenden Religionsfondsmessen;

- e) ständige außergewöhnliche Ausgaben für die Sicherstellung des Wasserbedarfs.

Dagegen sind alle auf den persönlichen Unterhalt (Haushalt) bezüglichen und mit der Bewirtschaftung von Grund und Boden verbundenen, sowie die durch die Instandhaltung der pfarrlichen Gebäude nach den bestehenden Vorschriften entstehenden Ausgaben nicht einzubeziehen.

§. 8.

Die Bestimmung der Art und Weise, wie die Einbekennnisse einzurichten, zu prüfen und richtigzuführen sind, bleibt dem Verordnungswege vorbehalten.

Die Einbekennnisse sind innerhalb der Frist von zwei Monaten nach dem Tage des Amtsantrittes des selbständigen Seelsorgers, beziehungsweise Hilfspriesters, rücksichtlich der bereits im Ame befürchteten congruaergänzungsberechtigten Seelsorgegeistlichkeit binnen zwei Monaten vom Tage der Wirksamkeit dieses Gesetzes beim Ordinariate zu überreichen. Aus triftigen Gründen kann diese Frist erstreckt werden.

Die Congruaergänzung ist vom Tage des Amtsantrittes an zuzuerkennen, wenn das Einbekennnis innerhalb der gesetzlichen oder erstreckten Frist überreicht wurde. Im Falle das Einbekennnis nach Ablauf der gesetzlichen oder erstreckten Frist überreicht wurde, ist die Congruaergänzung vom Tage des Einlangens der Fassion bei der politischen Landesstelle an, zuzuerkennen.

§. 9.

Zeigt sich, daß eine nach den vorstehenden Bestimmungen einzubekennende Einnahme verschwiegen oder eine Ausgabe wesentlich unrichtig angezeigt wurde, so ist den für die Richtigkeit des Einbekennnisses verantwortlichen Personen eine Geldstrafe bis zur Höhe desjenigen Betrages aufzuerlegen, um welchen der Religionsfond, beziehungsweise der Staatschatz benachtheilt worden wäre.

In anderen Fällen einer Divergenz ist lediglich das Einbekennnis richtigzustellen und nur nach Umständen der Erhöhung der Kosten des Rechtsfeststellungsverfahrens aufzuerlegen.

§. 10.

Die Provisorien erledigter Pfründen erhalten ihren Gehalt aus den Religionsfonden.

Derjelbe richtet sich nach der Höhe der Congrua, welche der betreffenden Pfründe nach §. 2 zufolge und beträgt bei Pfründen mit 600 fl. Congrua fünfundvierzig (45) Gulden, bei solchen mit 700 fl. Congrua fünfundfünzig (55) Gulden, bei solchen mit 800 bis 900 fl. Congrua sechzig (60) Gulden und bei jenen mit 1000 fl. oder mehr Congrua siebzig (70) Gulden monatlich.

Excurrento-Provisorien erhalten eine von Fall zu Fall zu bestimmende Remuneration, welche aber in keinem Falle zwei Drittheile des ordentlichen Provisorengehaltes übersteigen darf.

In beiden Fällen haben die Provisorien Anspruch auf das Erträgnis der Stiftungsgebüren für Messen und andere gottesdienstliche Handlungen.

§. 11.

Hilfspriester, welche einen dauernd dienstunfähigen selbständigen Seelsorger gänzlich vertreten, erhalten den im §. 10 für Provisorien festgefesteten Gehalt für denselben ist jedoch in erster Linie ein allfälliger Congruaüberschuss der betreffenden Pfründe heranzuziehen.

§. 12.

Hat ein selbständiger Seelsorger nebst den ihm obliegenden Verbindlichkeiten auch noch die systemisierte, aber vacante Stelle eines Hilfspriesters an der von ihm zu pastorirenden Seelsorgestation zu versehen, so gebürt ihm hiefür eine Remuneration von monatlich 15 fl. ö. W. aus dem mit der Hilfspriesterstelle verbundenen Einkommen, beziehungsweise aus den Religionsfonden, insofern die Congrua dieser Hilfspriesterstelle nicht zur Gänze oder theilweise aus dem Pfründeneinkommen des selbständigen Seelsorgers dotirt ist.

§. 13.

Ohne ihr Verschulden dienstunfähig gewordene Seelsorger erhalten ohne Rücksicht auf ihr etwaiges Privateinkommen und mit Einrechnung der vor einer unverschuldeten zeitweiligen Defizienz vollstreckten Dienstzeit einen Ruhegehalt, der

nach dem angegeschlossenen Schema II zu bemessen ist.

Diese Ruhegehalte sind, insofern sie nicht aus dem Pfründeneinkommen gedeckt werden können, aus den Religionsfonden, beziehungsweise aus der staatlichen Dotation derselben zu bestreiten.

Im Falle besonderer körperlicher Gebrechen eines Deficienten oder anderer rücksichtswürdiger Umstände kann der Cultusminister demselben ausnahmsweise einen höheren als den ihm gemäß des Schemas gebührenden Ruhegehalt bewilligen, jedoch nur bis zum Maximalbetrage von 800 fl. für einen selbständigen Seelsorger, und von 400 fl. für einen Hilfspriester.

§. 14.

Seelsorger und Deficienten, welche sich bei Beginn der Wirksamkeit dieses Gesetzes im Genusse einer höheren Congrua-Ergänzung, beziehungsweise eines höheren Deficientengehaltes befinden, als ihnen nach den Bestimmungen dieses Gesetzes gebürtig wäre, behalten diesen höheren Bezug für ihre Person auf die Dauer ihrer bezüglichen Anstellung, beziehungsweise der Defizienz.

Seelsorgestationen, für welche auf Grund eines speziellen Rechtstitels der dauernde Bestand einer die Ansätze des Schema I übersteigenden Congrua mit Heranziehung der Mittel des Religionsfondes gewährleistet war, verbleibt diese höhere Congrua.

Das Einkommen solcher Seelsorgestationen wird auch nach den Grundsätzen des gegenwärtigen Gesetzes ermittelt.

§. 15.

Auf incorporirte Seelsorgestationen finden die Bestimmungen dieses Gesetzes nur insofern Anwendung, als das dauernde thatfächliche Unvermögen der betreffenden Körperschaft oder Pfründe zur Besteitung des standesmäßigen Minimaleinkommens der mit der Seelsorge betrauten Geistlichkeit nachgewiesen erscheint.

§. 16.

Bis zur Richtigstellung der in Gemäßheit dieses Gesetzes und der zu erlassenden Durchführungsverordnung einzubringenden Einbekenntnisse

§. 18.

Mit dem Vollzuge dieses Gesetzes sind der Minister für Cultus und Unterricht und der Finanzminister beauftragt.

Wien, am 19. September 1898.

Franz Joseph m. p.

Thun m. p. Bylandt m. p.

Kaißl m. p.

Schemma I

der im Sinne des § 1. für die einzelnen Königreiche und Länder festgestellten Congruabeträge.

	Selbständige Seelsorger	Hilfspriester		
	Gulden in österr. Währ.			
I. Niederösterreich.				
1. In Wien				
2. In der Umgebung von 30 Kilometer um Wien:				
a) Pfarren mit systemisierten Hilfspriestern	1.800	500		
b) Pfarren ohne systemisierte Hilfspriester	1.200	400		
3. In Städten und größeren Euorten	1.000	—		
4. In anderen Orten:				
a) Pfarren mit systemisierten Hilfspriestern	1.000	400		
b) Pfarren ohne systemisierte Hilfspriester	800	350		
	700	—		
II. Böhmen, Mähren, Schlesien und Oberösterreich.				
1. In Prag und Brünn	1.200	400		
2. In Linz (mit Urfahr), Nied., Steyr und Wels, dann in Troppau	1.000	400		
3. In der Umgebung von 15 Kilometer um Prag und um Brünn, in Städten und Märkten über 5000 Einwohner, dann in größeren Euorten	900	350		
4. In anderen Orten:				
a) Pfarren mit systemisierten Hilfspriestern	800	350		
b) Pfarren ohne systemisierte Hilfspriester	700	—		
III. Steiermark, Kärnten, Krain, Salzburg, Tirol mit Vorarlberg.				
1. In der Landeshauptstadt	1.000	400		
2. In Städten und Märkten über 5000 Einwohner und in größeren Euorten	800	350		
3. In anderen Orten:				
a) Pfarren mit systemisierten Hilfspriestern	700	300		
b) Pfarren ohne systemisierte Hilfspriester	600	—		
IV. Istrien, Triest und Gebiet, Görz, Gradiska und Bukowina.				
1. In Triest	1.200	400		
2. In Czernowitz	1.000	400		
3. In der Umgebung von 15 Kilometer um Triest, in Städten und Märkten über 3000 Einwohner, dann in größeren Euorten	700	350		
4. In anderen Orten	600	300		
V. Galizien.				
1. In Lemberg und Krakau	1.000	400		
2. In Städten über 10.000 Einwohner, dann in den Orten Podgorze (bei Krakau) und Biak	800	350		
3. In Städten und Märkten über 3000 Einwohner und in größeren Euorten	700	350		
4. In allen anderen Orten	600	300		
VI. Dalmatien.				
1. In Zara	800	350		
2. In Städten und Märkten über 2000 Einwohner, in Lefina, Macarsca und Curzola, dann in größeren Euorten	700	300		
3. In anderen Orten	600	300		

Schemma II

zur Bezeichnung der Nutzgehalte leistungsunfähig gewordener Seelsorger.

	Mit einer Dienstzeit in der Seelsorge oder einem anderen öffentlichen kirchlichen Dienste				
	bis zu 10 Jahren	von mehr als 10 bis zu 20 Jahren	von mehr als 20 bis zu 30 Jahren	von mehr als 30 bis zu 40 Jahren	von mehr als 40 Jahren
a) Für einen selbständigen Seelsorger:					
600 fl.	400	450	500	550	600
700 "	400	450	500	575	650
800 "	400	475	550	625	700
900 "	450	500	575	650	750
1000 oder mehr Gulden	500	550	625	700	800
b) Für einen Hilfspriester					
225	250	275	300	350	

wenn die für die legitime gehobte Seelsorgungslation systemisierte Congrua betragen hat

Verordnung des Ministers für Cultus und Unterricht und des Finanzministers vom 16. November 1898,

mit welcher Bestimmungen zur Durchführung des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, über die Dotation der katholischen Seelsorgegeistlichkeit erlassen werden. (R. G. Bl. Nr. 205).

§. 1.

Die Vorlage der den Bestimmungen der §§. 3 bis 7 des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, entsprechenden Einbekenntnisse der mit geistlichen Ämtern verbundenen Bezüge hat seitens der Seelsorgegeistlichen stattzufinden, welche ein Beneficial- oder anderes Localeinkommen zu beziehen haben und einen Anspruch auf eine Congruaergänzung aus dem Religionsfonde erheben.

Außerdem hat die Vorlage des Einbekenntnisses über Anordnung des Cultusministers stattzufinden.

Seelsorgegeistliche, welchen kein Beneficial- oder sonstiges Localeinkommen zufolgt, haben im Wege des Ordinariates um Anweisung der Congrua aus dem Religionsfonde einzuschreiten.

§. 2.

Die Einbekenntnisse sind im Wege des Ordinariates der Landesstelle vorzulegen.

Diese Vorlage hat binnen zwei Monaten vom Zeitpunkte des Amtsantrittes, rücksichtlich der bereits im Amte befindlichen congrauergänzungsberechtigten Seelsorgegeistlichkeit vom Tage der Wirksamkeit des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, beim Ordinariate stattzufinden.

Aus triftigen Gründen kann diese Frist erstreckt werden.

Gesuche um Erweiterung dieser Frist sind vierzehn Tage vor dem Ablaufe derselben bei der Landesstelle zu überreichen, welche, wenn das Vorhandensein triftiger Gründe nachgewiesen erscheint, eine Erstreckung der Frist bis zur Dauer von weiteren vier Wochen bewilligen kann.

Ausnahmsweise kann der Cultusminister eine weitere Fristerstreckung bewilligen.

§. 3.

Die Einbekenntnisse haben nach den beigelegten Formularen (A beziehungsweise B) in zwei Haupturkunden die nach den §§. 3 bis 7 des Gesetzes einzubekennenden Einnahmen und Ausgaben der Seelsorgegeistlichen zu enthalten.

Eine allfällig erforderliche Begründung einzelner Posten ist in die Nebenurkunde „Annrunken“ einzufügen.

Das Einbekenntnis ist von dem betreffenden Seelsorgegeistlichen zu unterschriften.

Wenn einem Hilfspriester ein Bezug aus dem Einkommen des ihm vorgesetzten Seelsorgers zukommt, so hat letzterer das Einbekenntnis des Hilfspriesters zur Bestätigung der Richtigkeit der betreffenden Einnahmepost mitzufertigen.

§. 4.

Die Einbekenntnisse sind in zwei Partien zu überreichen und es sind einem derselben das neueste Pfründenvermögensinventar, ein speziellierter Ausweis über sämtliche wie immer bekannte Bezüge des einbekennenden Seelsorgers aus dem Religionsfonde und die im Nachfolgenden angeführten Belege anzuschließen.

Rücksichtlich der einzelnen Einnahms- und Ausgabeposten und der Documentierung derselben ist Folgendes zu beachten:

I. Betreffs der Einnahmen:

- Der Reinertrag von Grund und Boden der mit dem Seelsorgeamt eigentlichlich oder bloß zum Genusse verbundenen Grundstücke ist mittelst des steueramtlichen Beurkobogens,
- der Zinertrag aus vermieteten Gebäuden oder Gebäudeteilen mit dem steueramtlichen Certificate,

c) der Ertrag von Capitalien mittels eines Ausweises, worin die einzelnen Capitalien nach ihrer ziffermäßigen Höhe, ihrem Zinsfuße und den näheren Merkmalen der betreffenden Schuldkunden anzugeben sind, nachzuweisen;

d) der Ertrag von nutzbaren Rechten (Propriations-, Holzbezugs-, Weide-, Fischereiberechtigungen u. s. w.), aus gewerblichen Betrieben und aus fixen Dotations in Naturalien ist mit dem Durchschnitte der letzten sechs Jahre einzubekennen und mit den Urkunden (Bestandverträgen, Marktpreis- oder SchätzungsCertificates u. s. w.) auszuweisen, welche gezeigt erscheinen, die von dem einzubekennenden Seelsorgegeistlichen angegebene Ertragsziffer zu bestätigen.

Erhellt dieser Ertrag aus steueramtlichen Hauptbüchern und Vorschreibungen, so ist die ebendort festgelegte Ertragsziffer maßgebend und die bezügliche steueramtliche Bestätigung dem Einbekenntnisse anzuschließen.

Etwasige Ansprüche auf einen Abschlag am Ertrage von Capitalien oder Renten im Sinne des §. 4, lit. d) des Gesetzes, sind in dem Einbekenntnisse in der Rubrik „Annurkungen“ entsprechend zu begründen und können dieselben nur dann berücksichtigt werden, wenn es sich dabei um nothwendige und regelmäßig wiederkehrende, durch besondere Umstände und Localverhältnisse bedingte Einbringungskosten handelt.

e) Bezüge aus Überschüssen des lokalen Kirchenvermögens sind mittels der behördlichen Bewilligung und sonstigen Urkunden, auf welche sich dieselben gründen, nachzuweisen.

f) Rücksichtlich der Stolgebüren ist dem Einbekenntnisse als Grundlage für die Bauschälerung im Sinne des §. 4, lit. f) des Gesetzes die decanatsmäßig bestätigte Nachweisung der im Durchschnitte der letzten sechs Jahre vorgenommenen stolpflichtigen Acte, nach Classen gesondert, und der hierauf entfallenden Gebüren, wie der durchschnittlichen Anzahl und Höhe der wegen Armut oder sonstiger Gründe nicht einbringlichen Stolgebüren anzuschließen.

In das Einbekenntnis hat der Seelsorger einzutragen die in dem letzten, nach dem Gesetze vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47,

beziehungsweise vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, richtiggestellten Einbekenntniss anerkannte Summe, in Erwagung einer solchen aber die sechsjährige Durchschnittsziffer der wirklich eingebrochenen Stolgebüren abzüglich des Betrages von 30 Gulden ö. W. einzustellen.

Die endgültige Ziffer der anrechenbaren Stolgebüren ist von der Landesstelle im Einvernehmen mit dem Diözesanbischofe, beziehungsweise, falls ein Einverständnis nicht erzielt wird, vom Cultusminister festzuweisen, worüber die Richtigstellung des im Einbekenntnisse enthaltenen Stolgebürenbetrages zu veranlassen ist.

Wenn ein in Gemäßheit des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, richtiggestelltes Einbekenntnis vorliegt, so kann innerhalb zehn Jahren vom Tage dieser Richtigstellung die Vorlage der oben erwähnten Befehle unterbleiben, insoferne die Landesstelle die selben nicht wegen eingetretener besonderer Verhältnisse abzuverlangen findet.

II. Betreffs der Ausgaben:

- Die von den einzubekennenden Einnahmen zu entrichtenden landesfürstlichen Steuern, Landes-, Bezirks- und Gemeindeumlagen und sonstigen für öffentliche Zwecke auf Grund eines Gesetzes zu leistenden Beiträge, sowie das Gebürenäquivalent sind mittels der betreffenden Steuerbücher oder Certificate, Zahlungsaufträge u. s. w. auszuweisen.
- Betreffs der zu passierenden Kanzleiauslagen für die Matrikelführung dort, wo dieselben nicht aus dem Kirchenvermögen bestritten werden, ist die Ministerial-Verordnung vom 8. December 1885, R. G. Bl. Nr. 170, und betreffs der Auslagen für die Führung des Decanatsamtes (Bezirksvicariates) die Ministerial-Verordnung vom 19. Juni 1886, R. G. Bl. Nr. 107, und die hiuz für einzelne Diözesen erlassenen Nachtragsverordnungen maßgebend.
- Rücksichtlich der auf einem besonderen Rechtstitel beruhenden Verpflichtungen zu Leistungen an Geld oder Geldeswert sind die betreffenden Urkunden dem Einbekenntnisse anzuschließen. Zu den Leistungen an Geld und Geldeswert aus dem Grunde einer auf dem Einkommen haftenden Verbindlichkeit gehören auch die auf einer langjährigen Übung beruhenden bisherigen, so-

wie die in einem speciellen Rechtstitel begründeten Leistungen aus dem Pfarrinkommen für die bei der Seelsorgestration systemisierten Hilfspriester.

- d) Die Passierung der Vergütung für Religionsfondsmessen hat die genaue Feststellung der den betreffenden Seelsorgestration zur Persolvirung ständig zugewiesenen Religionsfondsmessen zur Voraussetzung und hat die Bemessung dieser Vergütung im Sinne der diesfalls in den einzelnen Kronländern bestehenden Directiven zu erfolgen. Infoerner in einzelnen Ländern derartige Normen nicht nachweisbar wären, ist bezüglich des festzustellenden Ausmaßes der Vergütung die Entscheidung des Cultusministers einzuhören.

Die Vergütung für gestiftete Religionsfondsmessen, für welche ein Stipendium gezahlt wird, ist in keinem Falle als Ausgabe einzustellen.

- e) Die Passierung von Auslagen für die Sicherstellung des Wasserbedarfes kann nur dann erfolgen, wenn die Entfernung des Pfarrhofes bis zu dem Orte, von welchem das Wasser geholt wird, mindestens 2 km beträgt, oder bei geringerer Entfernung außergewöhnliche Terrainchwierigkeiten zu überwinden sind und dem Pfarrer keine eigenen Transportmittel (etwa eigene Pferde) zur Verfügung stehen.

Die Constatirung dieser Umstände hat durch ein Certificat der politischen Behörde I. Instanz zu erfolgen.

- f) Bauauslagen für vermietete Gebäude oder Gebäudeteile können mit Rücksicht auf die im §. 4, lit. h) des Gesetzes bereits veranschlagten Erhaltungs- und Amortisationskosten nicht in Berücksichtigung gezogen werden.

§. 5.

Das Ordinariat leitet die bei demselben eingelangenden Einbekenntnisse, eventuell unter gleichzeitiger Auflösung über die Höhe des Stolgebürenpauschales an die Landesstelle.

Die Landesstelle hat, wosfern sie nicht wegen formeller Gebrechen des Einbekenntnisses die Zurückstellung derselben zur Ergänzung oder Verbesserung anzuerden findet, erforderlichen Falles die zur Klärstellung des Sachverhaltes zweckdienlichen Erhebungen durch die politische Bezirksbehörde zu veranlassen.

§. 6.

Handelt es sich bei diesen Erhebungen um die Bewertung eines Einkommens an Naturalien oder um einen veränderlichen Bezug mit Ausnahme desjenigen, welcher durch steueramtliche Documente ausgewiesen erscheint, so kann, falls sich der Wert nicht durch amtliche Daten liquid stellen lässt, ein Schätzungsbeurteilung veranlaßt werden, zu welchem unter Leitung der politischen Bezirksbehörde zwei Sachverständige zuzuziehen sind. Die Kosten der Erhebungen sind in dem Falle, als nach deren Ergebnis die bezügliche Post um mindestens 20 Percent höher beziffert wird, als sie einbekannt wurde, dem einbekennenden Seelsorger aufzuerlegen.

§. 7.

Rücksichtlich der Stolgebüren hat die Landesstelle, infoerner sie dem bezüglichen Antrage des Diözesanbischofs nicht beizupflichten findet, den in Aussicht genommenen Pauschalbetrag dem Ordinariate mit entsprechender Begründung bekanntzugeben und die hierüber einlangende Ordinariatsäußerung, wenn dieselbe zu einem Einverständnisse zu führen nicht geeignet ist, mit den Bezugssachen dem Cultusminister zur Schlussfassung vorzulegen.

§. 8.

Sonach ist über eingehende Prüfung des Einbekenntnisses die Entscheidung über die Richtigstellung derselben und über die Anweisung der Congruaergänzung zu fällen und dem einbekennenden Seelsorgegeistlichen im Wege der politischen Bezirksbehörde zuzustellen; dem Ordinariate ist gleichzeitig eine Abschrift dieser Entscheidung zu übermitteln.

Das zweite Pare des Einbekenntnisses ist bei der Landesstelle zurückzuhalten.

Die Landesbehörde hat den Recurs dem Ordinariate zur Auflösung zuzumitteln und sohn denselben mit dieser Auflösung unter Aufschluß der bezüglichen Vorarbeiten und unter Begutachtung der Recursausführungen mit möglichster Beschleunigung dem Ministerium für Cultus und Unterricht vorzulegen.

Die hierüber erfließende Ministerialentscheidung ist dem Recurrenten im Wege der politischen Bezirksbehörde zugestellt und gleichzeitig dem Ordinariate eine Abschrift derselben zuzumitteln.

§. 9.

Die Überprüfung, beziehungsweise Abänderung des Richtigstellungserkenntnisses von Amtswegen kann jederzeit stattfinden.

§. 10.

Veränderungen in der Substanz des Pfundernvermögens, beziehungsweise des Localeinkommens, welche auf die Congruaergänzung aus dem Religionsfond einflussen, sind von dem betreffenden Seelsorgegeistlichen mit möglichster Beschleunigung, längstens aber innerhalb dreier Monate von dem Zeitpunkte, in welchem dieselben zu seiner Kenntnis gelangt sind, im Wege des Ordinariates der Landesstelle anzugeben.

Die wissenschaftliche Unterlassung der Anzeige einer die Verminderung der Congruaergänzung begründenden Veränderung zieht die Folgen des §. 9, alinea 1 des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, nach sich.

§. 11.

In den Fällen des Eintrittes der Voraussetzungen des §. 9, alinea 1 des Gesetzes, ist die bezügliche Strafamtshandlung von der politischen Bezirksbehörde unter Offenlassung des gesetzlichen Recursweges zu pflegen.

§. 12.

Die Anweisung und Auszahlung der Dotationsergänzungen erfolgt in der bisher üblichen Weise, und zwar an die Hilfspriester dort, wo es bisher gegeben ist, zu Händen des ihnen vorgesetzten selbstständigen Seelsorgers, an Religiosen zu Händen des Vorstehers der geistlichen Communauté, der dieselben angehören.

Über Anfragen können einem neuernannten Seelsorger vom Tage seines Amtsantrittes an

vorläufig die von seinem Vorgänger genossenen Bezüge aus dem Religionsfond gegen die bei Anweisung seiner definitiv festgestellten Congruaergänzung durchzuführende Ausgleichung flüssig gemacht werden.

Wird in der vorgeschriebenen Frist (§. 2) das Einbekennnis nicht überreicht, so ist die weitere Auszahlung dieser Bezüge einzustellen und wegen Rückrufes der bereits ausgezahlten Beiträge das Erforderliche zu veranlassen.

Ergibt sich hiebei oder bei der Ausgleichung mit der definitiv zuerkannten Congruaergänzung ein Rückruf von mehr als zwanzig Gulden ö. W. an den Religionsfond, so ist derselbe in zwölf Monatsraten zu leisten.

§. 13.

Bis zu dem Zeitpunkte, in welchem die Anweisung der nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, entfallenden Bezüge erfolgt, werden den Seelsorgegeistlichen die bisher genossenen Bezüge auf Rechnung der neuen Dotationsflüssig erhalten, und ist zugleich mit der Anweisung der neuen Dotation die Ausgleichung zu treffen.

§. 14.

Jenen Seelsorgegeistlichen, welche auf Grund Ermächtigung des Diözesanbischofs in einer Seelsorgestration, wenn auch ohne staatliche Zustimmung, selbstständig Seelsorgefunctionen verrichten, und denen für ihre Person die Congrua selbstständiger Seelsorger bereits zuerkannt wurde, sind die bisherigen Bezüge aus dem Religionsfond während der Dauer dieser ihrer Anstellung flüssig zu erhalten.

§. 15.

Die mit der Verwaltung der Pfarrtemporalien betrauten Provisoren sind berechtigt, den ihnen zukommenden Gehalt aus den Einkünften der Pfände zu entnehmen und denselben in der Intercalarrechnung in Ausgabe zu stellen.

Mit dieser Maßgabe bleibt es hinsichtlich der Verrechnung der Einnahmen und Ausgaben erledigter Pfänden (Intercalarrechnung) bei den bisherigen Bischöflichen. Die Remuneration der Excurrento-Provisoren ist innerhalb der im §. 10, alinea 3 des Gesetzes festgesetzten Maximalgrenze mit Rücksicht auf die Entfernung und die Anzahl der Parochianen der erledigten Seelsorgestra-

tionen über Einvernehmen des Ordinariates von der Landesstelle festzusetzen.

Ebenso steht die Zuverkennung der im §. 12 des Gesetzes erwähnten Remunerationen der Landesstelle zu.

§. 16.

Zur Bedeckung der Ruhegehalte der in den Deficientenstand zu versetzenden selbständigen Seelsorger ist zunächst das überflüssige Einkommen der Pfründe, bei welcher dieselben bei ihrer Uebernahme in den Ruhestand in Verwendung stehen, heranzuziehen.

Liegt betreffs des Einkommens der Pfründe ein nach den Grundsätzen des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, richtiggestelltes Einbekennnis nicht vor, so hat der Ruhestandswerber mit seinem im Wege des Ordinariates einzubringenden Gesuche um vorläufige Zufügung der Uebernahme in den Deficientenstand ein nach den Grundsätzen dieses Gesetzes eingerichtetes Einbekennnis zum Zwecke der Constatierung, ob ein zur gänzlichen oder theilweisen Befreiung des Deficientengehaltes verfügbarer Ueberschuss bei der Pfründe vorhanden sei, der Landestelle vorzulegen, auf dessen Richtigstellung die obigen Vorschriften sinngemäße Anwendung finden.

Die Ruhegehalte der bereits im Deficientenstand befindlichen Curatgeistlichen sind über von Amts wegen zu veranlassende Feststellung der Dienstzeit derselben nach Maßgabe des §. 13, alinea 1 und 2, und des Schema II des Gesetzes zu ergänzen und sind die neuen Ruhegehalte bei Aufrechterhaltung des seither etwa rückfährlich vormalss selbständiger Seelsorger aus dem Pfrün-

deneinkommen auf Rechnung derselben Geleisteten unter Einschaltung der früheren Bezüge vom 1. October 1898 an aus dem Religionsfonde flüssig zu machen.

§. 17.

Wird für eine incorporierte Seelsorgestation die Dotation nach Maßgabe der Bestimmungen des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, in Anspruch genommen, so ist die dauernde Unvermögenheit der betreffenden Körperschaft oder Pfründe zur Befreiung des standesmäßigen Minimaleinkommens der mit der Seelsorge betrauten Geistlichkeit durch den Vorstand der Körperschaft oder Inhaber der Pfründe nachzuweisen.

Zu diesem Behufe sind die sämtlichen thatfächlichen Einnahmen der Körperschaft oder Pfründe, sowie die auf denselben lastenden notwendigen, thatfächlichen Ausgaben tabellarisch für den Zeitraum der seitverflossenen drei Jahre einzubekennen. Ferner ist bei Communitäten der Personalstand derselben innerhalb dieser Zeit auszuweisen.

§. 18.

Gegenwärtige Verordnung tritt gleichzeitig mit dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, in Kraft und wird mit diesem Zeitpunkte die Ministerialverordnung vom 20 Jänner 1890, R. G. Bl. Nr. 7, außer Wirksamkeit gesetzt.

Bylandt m. p.

Kaizl m. p.

Formular A.

Dioceſe	Politischer Bezirk
Decanat	Steuerbezirk

E i n b e k e n n t u i s

über die mit dem Amte des Pfarrers im verbundenen Bezüge behufs Congruaergänzung aus dem Religionsfonde nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176.

Stand vom

Mit Beilagen.

Einnahmen.

Post-Nr.	Beilage-Nr.	Gegenstand	Betrag in ö. W.		Anmerkung
			Anzahl	fl.	
1	1	Ertrag von pfarrlichen Grundstücken	100	—	ad 1) laut steueramtlichen Besitzbogens d. d.
2	2	Ertrag von in partem congruae überlassenen Kirchengrundstücken	60	—	ad 2) laut steueramtlichen Besitzbogens d. d.
3	3	Zinsentrag von vermieteten Gebäuden	40	—	ad 3) laut steueramtlichen Certificates d. d.
4	4	Ertrag von Capitalien angelegt: a) in öffentlichen Fonds b) bei Privaten	75	60	ad 4) laut Ausweis vom
5	5—7	Ertrag von nutzbaren Rechten, gewerblichen Betrieben und aus fixen Dotationen von Naturalien	40	—	ad 5) laut steueramtlicher Bestätigung vom bzw. dem Pachtvertrage vom und dem Marktpreiscertificate vom
6	8	Ertrag von fixen Renten und Dotationen in Geld und Geldeswert	180	—	ad 6) laut Ausweis vom
7	9	Einkommen aus Überschüssen des localen Kirchenvermögens	10	—	ad 7) laut Erlasses des vom
8	10	Stolgebüren	50	—	ad 8) decanatsamtlich bestätigter Ausweis im Sinne des §. 4, I, lit. f) der Ministerialverordnung vom 16. November 1898, R. G. Bl. Nr. 205 bzw. festabjustierte Fassion vom liegt bei.
Summe der Einnahmen					

Ausgaben.

Post-Nr.	Beilage-Nr.	Gegenstand	Betrag in ö. W.		Anmerkung
			Anzahl	fl.	
1	1—3	Auf landesfürstliche Steuern Landes-, Bezirks- und Gemeindeumlagen Gebürenäquivalent	21	34	ad 1) laut Steuerbuches, steueramtlichen Certificates vom und Zahlungsauftrages vom Reg.-Nr.
2	4	An Kanzleiauslagen für die Matrikenführung	2	50	ad 2) laut Ausweis vom beträgt die Seelenzahl 576.
3	—	Auslagen für die Führung des Decanatsamtes	150	—	
4	5	Stolpauschale an den Pfarrer in	10	—	ad 4) laut Pfarrerwidigungsinstrument vom
5	6	Auf den Unterhalt des Hilfspriesters	289	80	ad 5) laut Stiftsbrieves (oder gemäß Systematikurkunde) genehmigten Commissionssprotolles vom bzw. mit Rücksicht auf das Einbekenntnis des Hilfspriesters (§. 8, alinea 4).
6	7	An Pension für den Vorgänger die Quote von	50	—	ad 6) laut Erlasses des vom
7	—	Bestandzins für in partem congruae überlassene Kirchengrundstücke	10	—	ad 7) siehe Beilage 5 zu Ausgabe post 5
8	8	Bergütung für die Persolvirung von Religionsfondsmessen	36	—	ad 8) laut Erlasses des vom
9	9	Außergewöhnliche Auslagen für die Sicherstellung des Wasserbedarfes	30	—	ad 9) laut Certificates der Bezirkshauptmannschaft in vom (bzw. Erhebungssprotolle vom)
Summe der Ausgaben					
Im Entgegenhalte der Einnahmen					
zeigt sich ein Rein'erträgnis von					
und gegenüber der Congrua					
Ein Abgang (Überschuss)					
Laut Beilage 6 ad Ausgabe post 5 ist ein Hilfspriester systemisiert					

N. N.
Pfarrer.

Formular B:

Diöceſe Politischer Bezirk

Decanat Steuerbezirk

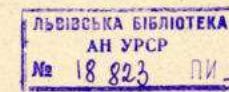
Ginbekennniſ

über die mit dem Amte des Hilfspriesters in
verbundenen Beſüge behuſſ Congruaergänzung aus dem Religionsfonde nach dem Geſeſe
vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176.

Stand vom

Mit Beilagen.

СДХ 8

Einnahmen.

Post-Nr.	Beilage-Nr.	Gegenstand	Betrag in ö. W.		Anmerkung
			Anzahl	fl.	
1	1	Interessen des gestifteten Capitales	55	—	ad 1) laut Ausweis vom
	1				
2	2-3	Vom Pfarrer	289	50	ad 2) laut Stiftbriefes oder gemäß Systemisierungsurkunde genehmigten Commissionsprotokolles &c. (eventuell). Original bei dem Einbekenntnisse des Pfarrers.
	2				
Summe der Einnahmen					

Ausgaben.

Post-Nr.	Beilage-Nr.	Gegenstand	Betrag in ö. W.		Anmerkung
			Anzahl	fl.	
1	
	
	Summe der Ausgaben
	
	Im Entgegenhalte der Einnahmen
	zeigt sich ein Reinertrag
	und gegenüber der Congrua ein Abgang (Ueberschuss)
	

R. R.
Hilfspriester.

Gesehen und betreffs der Einnahmepost Nr. 2 bestätigt.

R. R.
Pfarrer.

Предъ всѣмъ мусить Митроп. Ординаріятъ звернути увагу Веч. Духовицтва еще разъ на то, что на вступѣ того розпорядженя уже сказано, а именно, что всѣ Веч. Священики поставленій въ душпастирствѣ, если только якенебудь жерело дотаційне посѣдають и доповнене конгруы отъ дня 1. Жовтня 1898, а не доперва отъ дня предложенія фасії В. ц. к. Намѣстництву одержати хотятъ, — фасію тую въ двохъ примѣрникахъ **найдальше до 1. н. ст. Марта с. р. Митроп. Ординаріятови** предложити мусить, и что жадне извінене непредложенія въ речинці фасії чи то неполученемъ того числа АЕпарх. Вѣдомостей, чи невѣдомостію уставы, або бракомъ потребныхъ документовъ и т. п. увглажденіемъ не буде и не охоронить ихъ отъ страты допопена конгруальнаго за часъ отъ дня 1. Жовтня 1898 ажъ до внесенія фасії зъ отси до В. ц. к. Намѣстництва, — такъ якъ устава разъ урядово оголошена отъ дня оголошенія всѣхъ обовязує; — тому належить конечно, если бы инакше не можна, хотбы и менше достаточнно удокументовану фасію въ речинці до 1. Марта с. р. тутъ предложити; такъ якъ туюже по мысли уставы на жадане В. ц. к. Намѣстництва и познѣйше еще доповнити буде можна. Такъ само мають и тіи, котрій що ино недавно фасію предложили, хотбы имъ дотеперь еще залучниковъ не звернено, на ново фасію въ двохъ примѣрникахъ споряджену въ мысль нової уставы конгруальнай до 1. н. ст. Марта с. р. тутъ предложити, покликуючи ся на залученій до попередной фасії и дотеперь еще не зверненій имъ прилоги. При тѣмъ примѣчай, що посли §. 2. уставы конгруальнай, В. ц. к. Намѣстництво речинець до предложенія фасії на дальшихъ 4 тыждей продовжити може, але толькъ тогды, коли прошене о продовженніи речинця що найменше на 14 дній передъ 1. Марта с. р. до В. ц. к. Намѣстництва внесене зѣстане, а таке прошене належить не черезъ Митр. Ординаріятъ но впростъ до В. ц. к. Намѣстництва внести. Подане, котримъ буде предложена туть фасія повинно бути стилизоване до В. ц. к. Намѣстництва съ додаткомъ на рубрумъ: посредствомъ Митроп. Ординаріята и може содергати обширнѣйше пояснене до фасії, коли бы то же въ увазѣ фасії не змѣстило ся, но въ тѣмъ разѣ треба въ увазѣ на то пояснене въ поданію покликати ся.

Що до належачои ся конгруы посли нової Уставы належить перечитати додане до уставы шема I., а приписы до составленія фасії подав умѣщene тутъ министеріальне розпоряджене выполнавче.

Въ особенности же подав ся тутъ що до составленія фасії слѣдуюча інструкція:

Веч. ОО. Парохи мають тую фасію составляти посли долученого до министеріального розпорядженя выполнавчого формулляра А., а Сотрудники посли формулляра В., при чѣмъ примѣчай, що дотеперь еще рускихъ друксортовъ посли тыхъ формулляровъ не выпечатано. Фасія має ся въ двохъ примѣрникахъ предложити а до одного зъ тыхъ примѣрниковъ має ся долучити найновішій інвентарь парохіальний, выказъ всѣхъ поборовъ фасіонуючого Священика зъ фонда релігійного и іншіе поданій залучники. На титуловой страницѣ фасії належить подати назву дієцезії, деканата, староства и уряду по-даткового, а дальше написати: „станъ зъ дня 1. Жовтня 1898,” а въ кінці;

„съ толькъ прилогами. Лѣва сторона фасії має обнимати доходы, а права выdatki. Зъ горы зауважає ся, що посли §. 5. нової уставы отпадає цѣлкомъ позиція доходу: „за Служби Божїї Фундаційї (легатовї),” тежъ тыхъ Службъ Божихъ не потреба воказувати ани доходу зъ нихъ въ фасії умѣщати. Що до позиції 1) Формулляра: „дохѣдъ зъ грунтобвъ інрохіяльнихъ”, то треба той дохѣдъ удокументовати аркушами грунтової посѣлости а въ увазѣ фасії на тія залученій аркушъ покликати ся.

Підъ позицію 2) формулляра: „дохѣдъ зъ грунту церковного по-зоставленого іn partem congruae“ розумѣє ся грунтъ церковный, котрый дано душпастиреви до уживанія вмѣсто конгруы; где отже душпастирь таїй грунтъ має, повиненъ воказати катаstralnyй дохѣдъ зъ него и удокументовати тойже залученіемъ аркушомъ посѣлости.

Підъ позиц. 4) формулляра: дохѣдъ зъ капиталовъ ульокованихъ а) въ публичныхъ фондахъ, б) у приватныхъ“ розумѣють ся капитали ерекційній, якій бы були и капитали зложений за викунно мешнаго права млива, побору дерева и іншихъ престацій, а воказаный дохѣдъ зъ тыхъ капиталовъ належить удокументовати залученіемъ воказомъ, въ котрому має ся подати квоты поодинокихъ капиталовъ, за що тії зложений, на яку книжочку щадничу (н-ръ книжочки), або въ якихъ цѣнійнихъ паперахъ (съ поданіемъ н-ру и серії) и на якій процентъ суть ульокованій и якій дохѣдъ приносить; а если у приватного суть ульокованій, то у кого, на підставѣ якого документу (листу довжного) и на якій процентъ, а въ увазѣ фасії належить на той залученій воказати покликати ся.

Підъ поз. 5) формулляра: „дохѣдъ зъ правъ ужиткованія, предпріємствъ промисловыхъ и зъ **сталыхъ** дотацій въ натураляхъ“ розумѣє ся дохѣдъ зъ предпріємствъ промисловихъ, якъ н. пр. кам'ялому, копаня торфу и т. п., до удокументованія котрого то доходу потреба долу-чить потвержене уряду по-даткового а взгядно контрактъ винайму,— даль-ше розумѣє ся тутъ дохѣдъ зъ права пасовиска, млива, побору дерева и всѣхъ **сталыхъ** дотацій въ натураляхъ якъ н. пр. въ збожу и т. п. котрый то дохѣдъ належить подати въ пересѣчній вартости зъ послѣдніхъ 6 лѣтъ а удоку-ментовати якъ слѣдує:

дохѣдъ зъ права пасовиска або побору збожжа, посвѣдченемъ уряду громадского (а по можности и общару двбрскаго) колько вносила пересѣчна вартость тогоже зъ послѣдніхъ 6 лѣтъ,

дохѣдъ зъ млива, если въ інвентарі означено, колько якого збожжа має право молоти, — посвѣдченемъ властителя млина (або млина), яку мѣрку побирає за мелене збожжа пересѣчно въ послѣдніхъ 6 лѣтахъ и по-свѣдченемъ уряду громадского, яка була пересѣчна цѣна кежого гатунку збожжа (котрое молоти ся) зъ 6 послѣдніхъ лѣтъ, щобы на підставѣ тыхъ посвѣдченъ можна вираховати, колько мѣрокъ збожжа мусївъ бы бувъ Свя-щеникъ въ протягу року дати, коли бы не мавъ вольного млива и колько якого збожжа може молоти, то кромѣ повышшихъ двохъ посвѣдченъ має ся долучити

еще и посвѣдченіе властителя млина (взглядно млынара) на то, сколько якого збожжа дававъ Священикъ пересѣчно зъ послѣднихъ 6 лѣтъ молоти въ одинъ роцѣ,

а дохбдъ зъ побору дерева опалового, посвѣдченіемъ отъ уряду громадскаго и общару двбрскаго, яку пересѣчно вартость мѣстцеву (коли бы кто привезъ и въ мѣстци продававъ) мало таке дерево (яке Священикъ по-биравъ) въ послѣднихъ 6 лѣтахъ, дальше если Священикъ бувъ бы обовязанъ платити самъ за вырубане въ лѣсѣ и уставлена, посвѣдченіемъ того, который обовязанъ до даваня дерева, сколько пересѣчно зъ послѣднихъ 6 лѣтъ рѣчній кошта тогоже выносили, а въ концѣ посвѣдченіемъ отъ уряду громадскаго пересѣчнѣ коштѣвъ (зъ 6 послѣднихъ лѣтъ) довозу дерева зъ лѣса, зъ котрого душпастырь має право побору — на приходство,—такъ, щобъ по бѣтгненю отъ мѣстцевой вартости дерева коштѣвъ довозу якъ евентуально и коштѣвъ вырубане и уставлена можна выраховати чистый дохбдъ зъ дерева, который належить въ фасію вставити.

Подъ тою самою позицію (5) належало бы выказати въ фасіи дохбдъ и зъ інныхъ даткѣвъ въ натураляхъ, дотеперь въ инвентари або въ адюстованій фасіи врахованыхъ якъ и. пр. зъ хлѣбовъ, збожжа, яецъ и т. п. складаныхъ Священикови при случайности сяченя пасхи, обходу съ сяченю водою, съ молитвою и т. п., но понеже датки тіи, о сколько Митр. Ординаріятии вѣдомо, суть звичайно зъ року на рокъ змѣнній, **не сталій** и добровольній, а послѣ §. 4. буква д. новои Уставы конгруаціони **только сталій дотациі въ натураляхъ мають бути яко дохбдъ фасіонованій**, протое належало бы такіе датки не фасіоновати, понеже але гдекотръ зъ такихъ даткѣвъ були въ послѣдній адюстованій фасіи гдеякихъ парохій въ дохбдъ Священика вчисленій, то не можна ихъ и промовчати, но належить тиже подъ назвою дотеперѣшною въ адюстованій фасіи и въ той новой фасіи умѣстити безъ вставлена однакъ квоты доходу зъ тыхже, а въ увазѣ фасіи при той позиції примѣтити: що вправдѣ въ послѣдній адюстованій фасіи враховано тымъ титуломъ въ дохбдъ таку а таку квоту, понеже однакъ дохбдъ той есть змѣнній и несталій и яко добровольній иѣкoli не бував примусово стяганый, то упрашае підписаный на підставѣ §. 4. буква д. Уставы зъ 19. Вересня 1898 о невраховуване ему того доходу.

Дотычно высше сказанныхъ посвѣдченій уряду громадскаго, млынара и общару двбрскаго взгядомъ пересѣчно вартости зъ 6 послѣднихъ лѣтъ дерева, пересѣчно цѣны збожжа, пересѣчно побору мѣрки млынарской и т. п., то примѣчае ся, що не кончѣ выдає ся потребнымъ на тыхъ посвѣдченіяхъ висузвати вартость чи то цѣну зъ кожного року (зъ послѣднихъ 6 лѣтъ) особно, но повинна бы выстарчти стилизациі: **“пересѣчна вартость (цѣна) зъ 6 послѣднихъ лѣтъ выносила только а только.”**

Подъ поз. 6) Формуляра: **“дохбдъ зъ сталыхъ рентъ и дотаций въ грошахъ и въ грошевѣй вартости”** розумѣють ся сталій ренты въ грошахъ якъ и въ натураляхъ які бы душпастырь титуломъ дотациі чи то бѣт общару двбрскаго, чи кого інного рѣчно побирають и квоту того доходу належить вставити въ фасію, а въ увазѣ примѣтити, на підставѣ якого до-

кументу тое побирає. Тутъ належало бы выказати такожъ мений рѣчно побирааній данини въ грошахъ, если тіі данини суть незмѣнній и сталій; коли бы однакъ були несталій, а врахованій въ адюстованій фасіи, повинно бы ся ихъ подъ тою самою назвою и въ той новой фасіи вписати, но безъ вставлена квоты доходу, въ увазѣ же належало бы примѣтити, що въ адюстованій фасіи дотеперѣшній враховано вправдѣ дохбдъ зъ того въ квотѣ , понеже однакъ той дохбдъ не естьсталій, то проситъ ся на підставѣ §. 4. буква д. Уставы зъ 19. Вересня 1898 о невраховуване его въ конгруу. Да нини мѣстцями дотеперь при сповѣді збирани хотбы були и сталій, неможуть на будуще збирати ся, такъ якъ збирани тыхже при пасхальній сповѣді есть ухвалою Синоду зъ 1891 р. Свят. Отцемъ потверженого, (томъ II, глава IV. подъ 3.) строго заказане, тожъ еслибы такіе датки були дотеперь въ адюстованій фасіи врахованій, належить ихъ якъ выше сказано безъ наведенї квоты въ фасіи умѣстити, а въ увазѣ фасіи належить примѣтити, що тіі не дадуть ся стягнути, такъ якъ збирали ся при сповѣді, а збирани на дальще Синодомъ строго заказане.

Подъ поз. 8): **“доходы епитрахильній”** має ся умѣстити въ парохіяхъ дотеперь фасіонованихъ підслѣ §. 4. буква f) уст. конгр. въ рубрику доходу тую квоту, яка була вставлена въ адюстованій послѣдній фасіи, коли але въ адюстованій фасіи дохбдъ епитрахильный не бувъ врахованый въ конгруу и не стоявъ въ рубрицѣ доходу, а лише було примѣчено въ увазѣ, що дохбдъ той пе переносить 30 зр. а. в., то въ томъ случаю не належить дохбдъ въ рубрицѣ квотъ вписовати, а только въ увазѣ такъ само примѣтити, съ покликомъ на послѣдній адюстованій фасію.

Дальше що до фасіонования выдаткѣвъ примѣчає ся, що подъ позицію 1) належить подати квоту поодинокихъ уплачуванихъ податкѣвъ взгядно и еквиваленту и удокументовати кожду квоту чи то книжочковъ податкововъ чинаказомъ платничимъ и на тѣ залучники въ увазѣ покликати ся.

Подъ поз. 2): **“выдатки канцелярійнія на провадженіе метрикъ”** належить умѣстити таку саму квоту, яка въ дотеперѣшній адюстованій фасіи була В. ц. к. Намѣстництвомъ вставлена підслѣ числа душъ зъ послѣдній конскрипції, а въ увазѣ фасіи покликати ся на попередній адюст. фасію.

Подъ поз. 3): **“выдатки за ведене урида деканального”** мають ОО. Деканы вставити тую квоту, яка имъ есть признана.

Подъ поз. 5): **“на утримане Сотрудника”** мають ОО. Парохи, обвязаній до плаченя чи то въ цѣлості чи въ часті дотациі для сотрудника, вставити квоту плачену сотрудникова, а въ увазѣ примѣтити на підставѣ якого розпорядженія платятъ.

До поз. 8) Формуляра: **“вынагороджене за бѣправлене Службъ Божихъ фонда религійного”** примѣчає ся, що підслѣ новои уставы належить ся Священикови вынагороджене за бѣправленій Службы Б. фонда религ. въ квотѣ дотеперь обовязуючихъ директивъ. Належить проте подъ тою позицію выказати, если має стало дати до бѣправи Службы Б., сколько рѣчно тыхъ Службъ Б. бѣправляє, а квоту припадающую за тиже, вставити въ рубрику выдаткѣвъ и въ увазѣ навести дотычне розпоря-

джене Консисторії. Коли однакъ кто мавъ въ р. 1898 иные число Службъ Божихъ якъ въ тѣмъ роцѣ и на слѣдуючѣ лѣта, то повиненъ пôдъ тою позицію выказати, сколько Службъ Божихъ отправивъ въ р. 1898, а сколько мae отправити въ тѣмъ роцѣ або и на будуще и рoчнu квоту за Службы Б. бтъ 1. Сѣчня 1899 отправлений мae вставити въ рубрику выдаткѡвъ, квоту же за отправлений Службы Б. въ р. 1898, най не вставляе въ рубрику рoчного выдатку, а тoлько при выказѣ тыхъ Службъ Б. або въ увазѣ фасії.

Що до поз. 9) формулaри: „надзвычайный выдатокъ на спроваджене потребной воды“ то той выдатокъ може быти признаный пoслia §. 4. — II. буква е) министер. розпорядженя выполненного только тогда, коли ц. к. Староство посвѣдчить, що треба довоzити зъ отдаленя що найменше 2 кильом. або меншого, однакъ дуже тяжко дорогою и що Священикъ не мае жадныхъ коней до розпорядимости.

Фасію мae при конci фасіонуючій душпастерь подписать.

На будуще же будуть, пoслia розпорядженя министер. зъ 16/11 1898, обовязаний новозaниституованій Парохи и Сотрудники, котрій бы посѣдали поле або иные жерело дотаційне, предкладати фасію до Митроп. Ординаріата, а то Парохи въ речинци двохъ мѣсяцей бtъ дня канон. институції, Сотрудники же до двохъ мѣсяцей бtъ дня введення. Речинець той може быти В. ц. к. Намѣстництвомъ продовжений только тогда, коли прошене о тое що найменше на 14 дней передъ упливомъ повисшого речинца до В. ц. к. Намѣстництва збстане внесене. На прошене може В. ц. к. Намѣстництво новозaименованому Душпастыреви выасигновати тымчасово доповнене в конгруальне попредника, коли бы однакъ той душпастерь въ приписаній речинци фасія не предложивъ, то мae ся ему застановити выплата того тымчасового доповненя конгруального, а надто еще и важдати бtъ него звороту доси побраного доповненя.

Фасіоновать мae ся на будуще такъ, якъ сказано повыше, только, що фасіонуючій дохбдъ такои парохії, для котрои уже выдана збстала въ мысль Уставы зъ дня 19. Вересня 1898 фасія адюстована, въ протягу 10 лѣтъ бtъ выдана адюстованої фасії, не потребує конечно до удокументованія доходу предкладати выше сказанныхъ приписанныхъ залучникѡвъ.

Пoслia §. 8 министр. розпорядженя выполненного зъ 16. Листопада 1898 вольно Душпастыреи противъ полагодженя (спростована) его фасії, до 2 мѣсяцей бtъ дня получения рѣшения и адюстованої фасії, внести на руки доthного ц. к. Староства рекурсъ до В. ц. к. Министерства Вѣр. и Просв., до котого то рекурсу треба долучити рѣшене В. ц. к. Намѣстництва съ фасію и съ всѣми зверненными залучникѡвъ.

О всякой змѣнѣ въ маestку парохіальному взгляду въ доходахъ, котрій маютъ впливъ на доповнене конгруы, маютъ Всч. Душпастырѣ найдальше до 3 мѣсяцей бtъ дня, въ котрому о той змѣнѣ довѣдали ся, донести посредствомъ Митр. Ординаріата до В. ц. к. Намѣстництва, такъ якъ переступивши той речинець съ шкодою для фонда религ. наразили бы ся пoслia §. 10. выше покликаного розпорядженя министер. и §. 9. уставы конгр. такъ на кару грошеву якъ и на заплату отшкодования до фонда религ. — если бы

однакъ змѣна тая вплинула на зменшене ихъ доходу, то наразили бы ся на утрату доповненя конгруы за чась минувшій съ вынаткомъ першихъ 3 мѣсяцей по повзятю вѣдомости о змѣнѣ.

Звертає ся увагу Всч. ОО. Пароховъ, що тiі зъ нихъ, котрій маютъ придѣленого системизованого Сотрудника, коли на случай часового необсадженя того мѣстця, обовязки парохіальній и за Сотрудника сповнюють, мають право побирати за той чась мѣсячну ремунерацию въ квотѣ 15 зр., о признаніе котромъ ремунерациіи належить относитись посредствомъ Консисторії до В. ц. к. Намѣстництва.

Такъ Завѣдателѣ парохій якъ и іншій Священики поставленій въ душпастырствѣ, котрій не мають жадного жерела дотаційного, но цѣлу дотацію отримують зъ фонда религійного и котрими пoслia нової Уставы прислугує пoдвышеннe дотечерѣшної платы, если дотеперь пoдвышеної платы еще не получили, мають внести въ тѣмъ взглядѣ посредствомъ Митроп. Ординаріата подане до В. ц. к. Намѣстництва. При тѣмъ звертає ся увагу Всч. Завѣдателївъ парохій такъ мѣстцевыхъ якъ и excurrendo, що дотація ихъ збстала новою Уставою бtъ 1. Жовтня 1898 пoдвышена, якъ то сказано въ §. 9. тооже Уставы.

Такожъ и Всч. ОО. Дефиціентамъ збстала дотація пoслia шемы II. Уставы пoдвышена и мae ся зъ уряду бtъ 1. Жовтня 1898 имъ доповнити.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовъ, дня 24. Сѣчня 1899.

Ч. 2.

Ч. 8305/98. — Въ справѣ супружествъ российскихъ пoдданныхъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво переслало пôдъ днемъ 18. Вересня 1898. Ч. 81448. слѣдуюче оголошене:

K. k. Ministerium des Innern. 20287.
An die k. k. Statthalterei in Lemberg. —

Das k. k. Ministerium des Innern hat in jüngster Zeit Veranlassung genommen, bei der kaiserl. Russischen Regierung Aufklärungen über eine Reihe von Rechtsfragen einzuholen, welche die Ehe russischer Staatsangehöriger im Auslande zum Gegenstande haben.

In dieser Beziehung wird der k. k. Statthalterei nunmehr folgendes eröffnet:

1) Das russische Ehegesetz kennt nur eine Form der Eheschliessung, nämlich die religiöse, je nach dem Religionsbekenntnis der Brautleute.

2) Nur jene von russischen Staatsangehörigen im Auslande eingegangenen Ehen werden in Russland als giltig anerkannt, welche vor kirchlichen Behörden (confessionellen Organen) unter Beobachtung der in dieser Hinsicht in den russischen Gesetzen enthaltenen Normen geschlossen worden sind.

Diese Normen sind in der Hauptsache folgende:

a) Wenn beide Brautleute der nämlichen Confession angehören, so hat die Eheschliessung vor dem Cultusorgane dieser Confession stattzufinden.

b) Gehört bei einer gemischten Ehe zwischen christlichen Religionsverwandten, der eine Theil der griechisch-orthodoxen Kirche an, so ist es ausdrückliche Vorschrift, dass die Eheschliessung vor dem griechisch-orthodoxen Priester stattfinde.

c) Gehört bei gemischten Ehen zwischen christlichen Religionsverwandten kein Theil der griechisch-orthodoxen Kirche an, so kann die Eheschliessung vor dem Seelsorger des einen oder des anderen Brautheiles stattfinden.

d) Was die Ehen zwischen Christen und Personen, welche sich nicht zur christlichen Religion bekennen, anbelangt, so verbietet das russische Recht derartige Ehen, insoweit Angehörige der griechisch-orthodoxen oder der römisch-katholischen Kirche in Frage kommen; es lässt dieselben aber zu zwischen Angehörigen der evangelischen Religion einer- und Israeliten oder Mohamedanern andererseits.

In Fällen dieser Art muss jedoch die Trauung in dem evangelischen Gotteshause stattfinden.

3) Keinerlei russische Gerichts- oder Verwaltungsbehörde ist berufen, ein Zeugnis darüber auszustellen, ob gegen eine von einem russischen Staatsangehörigen im Auslande geschlossene Ehe vom Standpunkte des russischen Rechtes ein Hindernis obwaltet oder nicht.

An die Mittheilung der vorstehenden Auskünfte des kaiserl. russischen Auswärtigen Amtes muss das k. k. Ministerium des Innern die Bemerkung knüpfen, dass, was die sub 2 lit. d. erwähnten Ehen zwischen Angehörigen der evangelischen Religion und Israeliten oder Mohamedanern anbelangt, das um die Mitwirkung bei einer derartigen Eheschliessung angegangene österreichische Trauungsorgan allerdings durch die ausnahmslose Norm des §. 64 a. b. G. B. gebunden erscheint.

(§. 64. Eheverträge zwischen Christen und Personen, welche sich nicht zur christl. Religion bekennen, können nicht gültig eingegangen werden.)

Die k. k. Statthalterei wird angewiesen, von dem Inhalte dieses Erlasses die sämmtlichen Trauungsorgane des Verwaltungsgebietes, mit Ausnahme der von hier aus unmittelbar im Wege des k. k. evangelischen Oberkirchenrathes verständigten evangelischen Seelsorger in geeigneter Weise zur entsprechenden Bedachtnahme bei vorkommenden Trauungen russischer Staatsangehöriger in Österreich in Kenntniß zu setzen.

Wien, am 31. August 1898.

Thun mr.

Подаваючи повыше завідомлене до відомості Всіх Святыньства, поручає ся поступати въ даныхъ случаяхъ посля заудѣленихъ приписовъ съ тымъ однакъ, що приписы права каноничного кат. церкви такожъ строго заховати ся мають.

Отъ Митрополитальнои Консисторії.

Львовъ, дня 4. Жовтня 1898.

Ч. 3.

Ч. 10069/08. — Припись, які антифоны на Литургії черезъ цѣлый рѣкъ мають ся брати.

Синодъ одобривъ и узаконивъ (стр. 163.) загальний нашъ звичай употребляти на Литургії черезъ цѣлый рѣкъ антифоны въ всѣхъ мірськихъ церквахъ и тихъ монастирськихъ, котрій суть заразомъ парохіальний; а лише въ монастирськихъ непарохіальнихъ церквахъ мають ся брати Ізъобразительни. Но понеже доси не було припису, які антифоны на всякий случаѣ брати належить, для того подає ся тутъ тойже припись до однообразного для всѣхъ священиковъ заховання. При тоймъ примѣчавъ ся, що третій антифонъ есть окрімъ Господськихъ великихъ празниківъ всегда: *Прийдите ворадуймо ся...*, и лишь припѣви до него змѣняють ся; и до тогожъ третого антифона належить такожъ *Входное съ тымъ самимъ припѣвомъ*. И такъ:

I. Въ звичайній недѣлѣ суть антифоны воскресній:

- 1) *Восклекните Господеви... Молитвами Богородици...*
- 2) *Боже ущедри ны... Спаси нас Сыле Божій, воскесеній изъ мертвых...*
- 3) *Прийдите ворадуймо ся... Спаси нас Сыне Божій, воскесеній изъ мертвых...*

II. Въ звичайній Седмичній дні суть антифоны повседневній:

- 1) *Благо єсть... Молитвами Богородици...*
- 2) *Господь воцари ся... Молитвами Святыхъ твоихъ...*
- 3) *Прийдите ворадуймо ся... Спаси нас Сыле Божій, во Святыхъ дивенъ сий...*

III. Въ недѣлю Пасхи и въ цѣлу свѣтлу Седмицю ажъ до суботи включно суть два перші антифоны тѣ самі, що въ звичайній недѣлѣ, а яко третій антифонъ есть тропарь „Христосъ воскресе...“ съ стихами.

Оть недѣлѣ же Фоминої ажъ до Середы отданія Пасхи включно мають ся брати всѣ три антифоны звичайніхъ недѣль не лишь въ недѣлѣ, але и въ всѣ седмичні дні.

IV. Въ великий празники Господскій, котрій мають свои власні антифоны, суть два антифоны празничній, першій съ припѣвомъ: *Молитвами Богородици...* а другій съ припѣвомъ празника; третій же антифонъ есть тропарь празника съ стихами.

Въ попразднѣство и отданіе празника, если выпаде въ недѣлю, мають ся брати перші два антифоны воскресній, а третій антифонъ „*Прийдите ворадуймо ся...*“ съ припѣвомъ празника.

Сели же попразднѣство або отданіе празника есть въ дни седмичній, то мають ся брати перші два антифоны празника, и третій антифонъ „*Прийдите ворадуймо ся...*“ съ припѣвомъ празника.

Малі празники Господскій (безъ власніхъ антифоновъ), не змѣняють звичайнаго припису недѣлї и седмичніхъ днівъ. То само стосує ся отже и до суботи Лазаревої.

V. Въ празники Богородичній великий и малі, такожъ въ попразднѣство и отданіе празника, если есть недѣля, позбстають всѣ три звичайні антифоны недѣльній (до первого антифона есть всегда припѣвъ Богородичнъ: *Молитвами Богородици...*)

Если же празникъ, попразднество або отданіе есть въ день седмичный, то мають ся брати перші два антифоны повседневній съ своими припѣвами (отже до другого антифона припѣвъ: *Молитвами Святыхъ твоихъ...*), а до третього антифона припѣвъ: *Спаси насъ Сыне Божій, молитвами Богородици поющія Ти...* Такъ само отже и въ суботу акаѳистову.

Примѣчає ся, что на Стрѣтеніе есть на Входѣ (если есть день седмичный) вынятково замѣсть „*Прийдите поклонимъ сѧ...*“ стыхъ празничный передъ тропаремъ; но тое лишь на самъ празникъ, а не на попразднество и отданіе, въ которѣ належить (въ дни седмичный) на Входѣ брати: *Прийдите поклонимъ сл... Спаси насъ Сыне Божій, молитвами Богородици...*

Все Всч. Священство АЕпархіи обовязує ся до однообразного точного придержування ся всѣхъ данихъ тутъ приписвъ.

Отъ Митрополитального Ординарята.

Львовъ, дня 1. Студня 1898.

Ч. 4.

Ч. 10.214/98.—Рѣшене Свѣтл. ц. к. краевої Дирекції скарбу о належитості стемплевої, котрой подають такъ прошенія о диспензу отъ предложенія метрики уродженія и крещенія въ цѣли заключенія супружества, якъ такожъ получены до нихъ протоколы.

Митрополитальна Консисторія приводить Всч. ОО. Душпастирамъ до вѣдомости и стислого заховання слѣдуюче рѣшене Свѣтлої ц. к. краевої Дирекції скарбу въ дня 22. Листопада 1898. Ч. 17688.

На почтенну бдозву въ дня 15. Лютого 1898. Ч. 1338. краева Дирекція скарбу має честь освѣдчити що наступає:

Прошенія о диспензу отъ предложенія метрики уродженія и крещенія въ цѣли заключенія супружества, такожъ прошенія о зарядженнѣ додаткової имматрикуляції, потрѣбної до якихънебудь цѣлій, списаній для осбѣй приватныхъ черезъ урядъ парохіальній и внесеній посредствомъ Всесвѣтлѣйшої Консисторії до ц. к. Намѣстництва, підлягають належитості стемплевої по 50 кр. отъ аркуша послія поз. тар. 43. а) 2) уставы въ 13. Студня 1862. Д. з. д. Ч. 89.

Протоколы списаній въ повышшихъ справахъ въ урядѣ парохіальному и долученій до згаданихъ прошень підлягають належитості стемплевої на 50 кр. послія поз. тар. 79. ц. 66) покликаної уставы.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 3. Студня 1898.

Ч. 5.

Ч. 1171/орд. въ 1898. — Чи и о сколько може Сотрудникъ правосильно пріймати членовъ до брацтвъ найсв. Тайнъ и тверезости.

Вже въ Вѣдомостяхъ въ року 1895. ч. 3. (ст. 2.) наведено, що до правосильного приняття до канонно установленыхъ брацтвъ найсв. Тайнъ и тверезости потрѣбній суть конечно три рѣчи:

1) Освѣдчене того, кто вступити хоче, и то особисте у Настоятеля брацтва;

2) принятя въ стороны тогожъ настоятеля; и

3) вписане въ книгу або списокъ брацтвъ, котре то вписане може въ профѣмъ Настоятель брацтва кому іншому поручити, але має тоды автентичність вписовъ кождои стороны власноручнимъ підписомъ ствердити. — Если же котра зъ сихъ трехъ рѣчей забракне, то принятя есть неважне и отпусты брацтва отъ такихъ осбѣй не позыскують ся.

Правосильне принятя членовъ може отже въ брацтвахъ такъ найсв. Тайнъ якъ и тверезости властиво лишь Настоятель брацтва совершати, котримъ есть Парохъ або Завѣдатель парохія а Сотрудникъ лише вынятково тоды, если право управлія въ парохії має, бо тоды робнає ся Завѣдателеви парохії.

Що же дотичить питання, чи може Настоятель Парохъ або Завѣдатель парохії уповажнити Сотрудника якъ до іншихъ дѣйствій въ брацтвѣ, такъ передовсѣмъ до правосильного приняття членовъ — то

а) въ брацтвѣ найсв. Тайнъ есть въ Статутѣ и въ Грамотѣ канонного установленія Парохови або Завѣдателеви выразно власть тая дана не лишь взглядомъ Сотрудника, але інавѣть въ загалѣ взглядомъ якогонебудь другого Священика.

б) Въ Статутѣ же брацтва тверезости, затвердженомъ отъ св. Апостольского престола, рѣч тая не есть цѣлкомъ ясно выражена. Но подає ся симъ до вѣдомости Всч. Священства, що послія рѣшеня св. Конгрегації Пропаганды изъ 24. Листопада 1898 ч. 8894 въ брацтвѣ тверезости принятіе членовъ належить до Пароха (або Завѣдателя), котрый буде мoggъ и Сотрудника (але не іншого якого священика) до того уповажнити. Такъ отже мають ся розуміти постановленія Статута въ §§. IV. и V.

Отъ Митрополитального Ординарята.

Львовъ, дня 5. Студня 1898.

Ч. 6.

Ч. 10449/98. — Въ справѣ розрѣшення отъ задержанихъ папскихъ цензуръ черезъ якогонебудь Словѣдника.

Вже въ Вѣдомостяхъ въ року 1895. Ч. 39. (ст. 88.) звернено увагу на то, що послія рѣшеня св. Конгрегації Інквизиції изъ 23. Червня 1886. въ разѣ наглячої потреби, где розрѣшене не можь бтложити безъ небезпеки.

ченьства тяжкого згіршеня або обезславлення, може кождий Слов'янникъ дати розрѣшенн, однакожъ підъ карою поновного впаденя въ тѣ самі цenzури, если каючій ся не удасть ся найдальше до мѣсяця писемно и посредствомъ Слов'янника до св. Апостольского престола. Отвѣчальнѣсть за рѣшене, чи дѣйстно заходить нагляча потреба про небезпеченство великого згіршеня або обезславлення, влагає ся на совѣсть Слов'янника („super quo confessario cum conscientia oneratur“); и розумѣє ся, что Слов'янникъ мусить бѣтъ каючого ся жадати и наложити все решта, что въ дотичнѣмъ выпадку належить жадати и наложити („injunctis de jure injungendis“).

Рѣшенемъ же тоїжъ св. Конгрегаціи изъ 16. Червня 1897. розтягнено дозволене розрѣшенн для кождого Слов'янника такожъ на той случай, если въ правдѣ не заходить обава згіршеня або обезславлення, але каючій ся есть такого успосблена, что ему дуже тяжкимъ есть, довго позбставати въ грѣху смертнѣмъ т. е. доти, доки ажъ властъ розрѣшенн зъ Риму не надайде. На запытане бо:

Utrum in casu, quo nec infamia nec scandalum est in absolutionis dilectione sed durum valde est pro poenitente in gravi peccato permanere per tempus necessarium ad petitionem et concessionem facultatis absolvendi a reservatis, simplici confessario liceat a censuris s. Pontifici reservatis directe absolvere, injunctis de jure injungendis, sub poena tamen reincidentiae in easdem censuras, nisi saltem infra mensem per epistolam et per medium confessarii absolutus recurrat ad s. Sedem?

— Отповѣла св. Конгрегація 16. Червня 1897.

Affirmative, facto verbo cum Ssmo — що потому и св. Отецъ 18. Червня потвердивъ.

Тое отже подає ся до вѣдомости Всч. Священства.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 12. Студня 1898.

Ч. 7.

Ч. 10133/98. — Взыває ся Всч. Священство до якъ найскоршої силати виставленихъ довжнихъ ревербовъ на рѣчі вдов.-сирот. фонда

Уже підъ днемъ 11. Вересня 1895. Ч. 7732. (Льв. АЕпарх. Вѣдом. Ч. XII. зъ р. 1895. Ч. 80.) видѣвъ ся Митрополитальній Ординаріятъ конечностю споводованимъ, обмежити призовлення на виставлюване такъ званыхъ Ревербовъ або Декларацій вмѣсто цѣлковитыхъ уплатъ належитостій къ фонду вдов.-сирот. Однакъ и тое обмежене — якъ ся оказує — не допровадило до цѣли, такъ якъ не то невозможнѣсть, тая бо лише въ найрѣдшихъ случаяхъ, але такої попросту несловицѣсть, и непочуване ся до обовязку здеклароване хотай и підъ словомъ чести уплатити, все зневоляє къ частымъ упоминаннямъ изъ Консисторії черезъ дотичній Урядъ деканальний, котрій зъ своєї сторони слушно жалують ся на частій надаремнї писанини и допрошують ся у непретельнихъ довжниковъ.

Повтаряючи протоє ѿще разъ повышше Ординаріятське постановлене щодо обмеженя принимання довжнихъ Ревербовъ або Декларацій, подає ся симъ до загальної вѣдомости, що на случай такъ нефортунного дальніго практикованя съ реченими Деклараціями, треба буде приступити до остаточного, а именно до совершеннаго залишення сего цѣлі неотвѣтного средства.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 15. Студня 1898.

Ч. 8.

Ч. 10769/8.—Взывають ся Всч. Ординаріятскій Комисаръ шкільний и Отпоручники до ц. к. окружныхъ Радъ шкільныхъ до предложенія дотичнѣхъ справоздань.

Всч. Ординаріятскій Комисаръ шкільный и Всч. Отпоручники Ординаріятскій до ц. к. окружныхъ Радъ шкільныхъ, котрій до теперъ єще не предложили Митрополитальній Консисторії приписаныхъ справоздань за рокъ шкільний 1898, взывають ся симъ до предложенія таковихъ найдальше до дня 15. Лютого 1899.

Отъ Митрополитальной Консисторії.

Львовъ, дня 15. Студня 1898.

Ч. 9.

Ч. 10427/98. Въ справѣ супружествѣ подданныхъ нѣмецкихъ

Выс. ц. к. Намѣстництво зъ дня 23. Листопада 1898 Ч. 103.557 передало бѣтись рескрипту Выс. ц. к. Министерства для справъ внутрѣшніхъ до Ч. 31033. съ вѣдомою всѣхъ урядовъ нѣмецкої Державы, котрій суть управлій до выдаванія посвѣдченъ о незаходачихъ перешкодахъ до заключенія супружества для подданныхъ нѣмецкихъ краївъ, належачихъ до союза нѣмецкої Державы:

Verzeichnis

der Behörden, die in den deutschen Bundesstaaten zur Austellung von Zeugnissen über das Nichtbekanntsein von Ehehindernissen für die im Auslande eine Ehe eingehenden Deutschen zuständig sind:

Im Königreich Preussen: die Ortspolizeibehörden,
im Königreich Bayern: für Angehörige der Landestheile rechts des Rheins die Distriktsverwaltungsbehörden der Heimatgemeinde — Bezirksamter und Magistrate der unmittelbaren Städte — für Angehörige des Regierungsbezirks Pfalz: die Standesbeamten des inländischen Wohnorts und, wenn die betreffende Person seit mehr als 6 Monaten den Wohnsitz in der Pfalz aufgegeben hat, der Standesbeamte des letzten pfälzischen Wohnsitzes,

im Königreich Sachsen: die Obrigkeit — in Städten, in denen die Revidirte Städteordnung vom 24. April 1873 eingeführt ist, die Stadträthe, im Übrigen die Amtshauptmannschaften — des sächsischen Wohnortes und, wenn die betreffende Person bereits ausserhalb Sachsens sich aufhält, die Obrigkeit des letzten sächsischen Wohnortes,

im Königreich Württemberg: die Amtsgerichte des Wohnorts und gegebenen Falls des letzten Wohnorts oder des Geburtsortes der Verlobten.

im Grossherzogthum Baden: derjenige Standesbeamte, der nach §. 23 des badischen Einführungsgesetzes vom 9. Dezember 1875 zu dem Reichsgesetz über die Beurkundung des Personenstandes und die Eheschliessung vom 6. Februar 1875 zur Erlassung des Aufgebotes für badische Verlobte, die im Auslande eine Ehe eingehen wollen, berufen ist,

im Grossherzogthum Hessen: sofern es sich um die Eheschliessung eines Hessen und einer Ausländerin handelt und eine der Voraussetzungen des §. 46 des Reichsgesetzes vom 6. Februar 1875 zutrifft, der das Aufgebot veranlassende Standesbeamte, sofern es sich um die Eheschliessung einer Hessin und eines Ausländers handelt, der Bürgermeister der betreffenden hessischen Heimatgemeinde,

im Grossherzogthum Mecklenburg-Schwerin: das Ministerium des Innern, im Grossherzogthum Sachsen-Weimar: die Amtsgerichte,

im Grossherzogthum Mecklenburg-Strelitz: die Landesregierung,

im Grossherzogthum Oldenburg: für Angehörige des Herzogthums Oldenburg die Ämter und Magistrate erster Klasse, für Angehörige der Fürstenthümer Lübeck und Birkenfeld die Regierungen,

im Herzogthum Braunschweig: Die Kreisdirectionen und, wenn die betreffende Person aus der Stadt Braunschweig stammt, die Polizei-Direction dort,

im Herzogthum Sachsen-Meiningen: die Ministerialabtheilung der Justiz, Im Herzogthum Sachsen-Altenburg: die Landrathsämter und die Stadträthe, im Herzogthum Sachsen-Koburg-Gotha: verschiedene in jedem einzelnen Falle besonders zu bestimmende Behörden,

im Herzogthum Anhalt: die Kreisdirectionen,

im Fürstenthum Schwarzburg-Sondershausen: die Justizabtheilung des Ministeriums,

im Fürstenthum Schwarzburg-Rudolstadt: die Amtsgerichte,

im Fürstenthum Waldeck: die Standesbeamten,

im Fürstenthum Reuss älterer Linie: die Landesregierung,

im Fürstenthum Reuss jüngerer Linie: das Ministerium,

im Fürstenthum Schaumburg-Lippe: das Ministerium,

im Fürstenthum Lippe: für Landbewohner die Verwaltungsämter, für Stadtbewohner die Magistrate,

im Gebiet der freien und Hansestadt Lübeck: das Stadt- und Landamt in Lübeck,

im Gebiet der freien Hansestadt Bremen: der Senatskommissär für die Standesämter,

im Gebiet der freien und Hansestadt Hamburg: die Aufsichtsbehörde für die Standesämter,

in Elsass-Lothringen: der Erste Staatsanwalt bei demjenigen Landgericht, zu dessen Bezirk der Heimatort des betreffenden Reichsangehörigen gehört.

Für die richtige Abschrift.

Wien am 8. November 1898.

Der Expedit-Director im k. k. Ministerium des Innern:

Unterschrift unleserlich.

Подаваючи повыше до вѣдомости Всч. Свящењства, поручав ся въ да-ныхъ случаяхъ поступати пбслia удѣленого завѣдомленія.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 22. Студня 1898.

Ч. 10.

Ч. 561. — Взывае ся Всч. Духовенство до зложenia въ дотычномъ Урядѣ декан, а то въ речини до 1. Цвѣтия с. р.—предплаты на „Львовско-АЕпарх. Вѣдомости“ на р. 1899 въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в. и поручав ся Всч. Урядамъ деканальными точне допиловане то же уплаты.

Установляє ся предплата на „Львовско-АЕпарх. Вѣдомости“ на рокъ 1899 въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в. и взывають ся всѣ Всч. ОО. Порохи, Завѣдатель парохій и Сотрудники експонованій, съ покликомъ на розпоряджене Митроп. Ординаріята зъ дня 20. Сѣчня 1889 — Ч. 47/орд. (Львовско-АЕпарх. Вѣдомости зъ р. 1889 — Ч. I.), щобы тую цѣлорочну предплату въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в. найдальше до 1. Цвѣтия с. р. дотычному Урядови деканальному надослали; а Всч. Настоятелямъ деканатовъ поручав ся, щобы уплачения въ речинци тои предплаты допильнували и самъ стягненемъ тои належигости заняли ся, зборани же грошѣ переказомъ почтовымъ, разомъ съ поименнымъ выказомъ уплатившихъ, въ непереступномъ речинци до 15. Цвѣтия с. р. Митрополитальной Консисторіи надослали, — а неуплатившихъ, въ цѣли при неволенія ихъ до уплаты, въ тѣмъ самѣмъ речинци тутъ выказали.

При тѣмъ поручав ся Всч. Настоятелямъ деканатовъ при осмотрахъ дек. якъ и при увѣльнию поодинокихъ Душпаstryрей строго перестерѣгати, щобы — якъ тое уже давнѣйше приказано — Львовско-АЕпарх. Вѣдомости оправий въ актахъ парохіальныхъ зостали захованій.

Въ єдини примѣчає ся, що неполученій Числа „Львовско-АЕпарх. Вѣдомостей“ найдальше до 6 мѣсяцівъ отъ дня ихъ выданія зарекламовати належить и що рекламируючій познѣйше за кожде поодиноке число 10 кр. а. в. уплатити мусять. — Повні рочники „Львовско-Архіепарх. Вѣдомостей“, почавши отъ року 1894, дѣстати можна по цѣнѣ 1 злр. 20 кр. а. в. — о сколько запасъ выстарчитъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 20. Сѣчня 1899.

Ч. 11.

Ч. 42/орд. — Удѣляє ся власть Благословенія Апостольскаго.

Силою власти отъ Святого Отца посредствомъ письма св. Конгрегаціи къ розширеню вѣры въ справахъ обрядовъ восточныхъ подъ Ч. 9042 изъ 1. Студня 1898 одержанои, Митр. Ординаріять удѣляє всѣмъ тымъ Священикамъ, котрѣ отъ часу смерти бл. п. Кардинала-Митрополита доси въ Архіепархіи въ службу душпастирску вѣшили, власть удѣлюванія Благословенія Апостольскаго съ повнимъ отпустомъ въ часъ смерти, на часъ до 1. Студня 1903.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 23. Сѣчня 1899.

Ч. 12.

Обвѣщенія конкурсовыхъ.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючій парохії:

а) подъ днемъ 15. Студня 1898 съ речицемъ до дня 16. Лютого 1899.

Ч. 10590/98. Стрѣлкѣвъ, деканата Стрыйскаго, наданя приватнаго.

б) подъ днемъ 22. Студня 1898 съ речицемъ до дня 19. Лютого 1899.

Ч. 10775/98. Володимирѣ, деканата Журавинъскаго, наданя приватнаго.

в) подъ днемъ 4. Сѣчня 1899 съ речицемъ до дня 2. Марта 1899.

Ч. 11348/98. Хащоване, деканата Скльскаго, наданя приватнаго.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

ХРОНИКА.

Митроп. Ординаріять заявивъ Выдѣлу богословскаго деканату, що
удѣливъ veniam legendi для:

Ч. 1142/орд. Весев. О. Д-ра Тита Мышковскаго, яко новоіменованаго адюнкта тутешнаго
выдѣлу богословскаго.

Умѣщеннія.

а) Завѣдательство получивъ:

Ч. 10753. О. Іоанъ Рудницкій въ Володимиріяхъ.

б) Сотрудничество получили ОО:

Ч. 10501. Григорій Панчишинъ въ Підкамени, дек. Залозецкаго,
Ч. 3858. Ярославъ Лучаковскій въ Тернополя.

Введеній ОО:

- Ч. 10533. Володимиръ Гургула въ сотр. Збаража,
- Ч. 10535. Михаїлъ Горчинський въ сотр. Болотнѣ,
- Ч. 10791. Людовикъ Савицкій въ сотр. Конюхъ,
- Ч. 10976. Савинъ Дурбакъ въ сотр. Нараїза,
- Ч. 10825. Петро Єзерський яко парохъ Глещавы.

увольненій ОО:

- Ч. 10535. Михаїлъ Горчинський отъ сотр. въ Нараїзѣ,
- Ч. 10597. Володимиръ Гургула отъ сотр. въ Мышковичахъ,
- Ч. 10573. Алексей Принтай отъ сотр. въ Конюкахъ,
- Ч. 11115. Людовикъ Савицкій отъ сотр. въ Незинановѣ,
- Ч. 11152. Григорій Панчишинъ отъ сотр. въ Козловой.

Въ пропозиції умѣщенній ОО:

- Ч. 10114. на Голосковичъ: 1) Йосифъ Щегельскій, 2) Яковъ Гутковскій, 3) Іоанъ Чирковскій — а въ списѣ: 4) Йосифъ Мартинюкъ-Лотоцкій, 2) Никифоръ Клубокъ, 6) Павло Дудыкъ, 7) Андрей Одгінинскій, 8) Теодоръ Пандусъ.

Презенту получивъ:

- Ч. 10874. О. Дмитрій Йосифовичъ на Середопольцѣ.

Вставлено ся до Выс. Президію ц. и. Намѣстницства взглядомъ канон. институції ОО:

- Ч. 10362. Петра Минка на Гребеновѣ,
- Ч. 10868. Іоана Альськевича на Ярославичъ повторно,
- Ч. 10874. Дмитрія Йосифовича на Середопольцѣ.

Отпустку зъ звязы АЕпархіи Львовской до Станиславовской Епархіи получилъ:

- Ч. 7244. Іоанъ Пѣсецкій укінченый богословъ.

Въ звязь АЕпархіи Львовской зъ Епархіи Станиславовской принятъ:

- Ч. 10681. Діонізій Коцюба, кандидатъ въ рукополаганію,

До руской колегії въ Римѣ принятый**въ Львовской АЕпархії:**

- Ч. 9087. Льонгинъ Іоанъ Туркевичъ.

Выс. ц. и. Намѣстницство завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. и. Міністерство
вѣроисл. и просв. асигнувало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудника:

Ч. 10954. въ Журавнѣ на 2 роки,

Ч. 10956. въ Побурянахъ на 1 рокъ,

Ч. 10957. въ Незинановѣ на 1 рокъ.

Митроп. Консисторія вставила ся до выс. ц. и. Намѣстницства:

а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудника:

- Ч. 10382. въ Мосткахъ.

б) о дарѣ ласки для:

- Ч. 10182. Елены Скоморовской, сироты по бл. п. пароху въ Кутквицахъ,
 Ч. 10385. Марии Левицкой, вдовы по бл. п. пароху въ Яхторовѣ.

Выс. ц. к. Намѣстнице асигновала плату на удержаніе принятыхъ въ дѣмъ пресвитеріальныи кандидатоў стану духовного:

- Ч. 11087. Михаила Абрагамовскаго, Луки Демчука, Юліана Івана Дикого, Іосифа Дубановича. Платона Карпинскаго, Теофилия Мечислава Кордубы, Діонізія Іоасафа Коцибы, Сидонія Юліана Левицкого, Максимиана Панаасюка, Давида Роздольскаго, Евстахія Володислава Скоморовскаго и Василія Терлецкого.

Грамоты похвальні за жертволюбіе для храму Божаго получили:

- Ч. 7882. Степанъ Вересюкъ зъ Богдановки, дек. Збаражскаго,
 Ч. 8117. Іоанъ Грабовскій и Николай Семківъ зъ Гребенова, дек. Скобльскаго,
 Ч. 8715. Юстинъ Фостика, Степанъ Дарморось и Олекса Кохановскій зъ Забойківъ ad Ходаківъ, дек. Тернопольскаго,
 Ч. 9520. Викторъ Почекалевичъ, бурмистръ, Теодоръ Черкаскій и Василій Гаврачинський зъ Сасова.

Свѣдоцтва квалификаційні на пѣвцівъ церковныхъ получили:

- Ч. 10977. Василій Горинъ,
 Ч. 10978. Николай Сидоракъ.

Власть binandi на оденъ рѣнъ одержали 00.:

- Ч. 8266. Парохъ въ Стрѣліскахъ новыхъ,
 Ч. 9380. Парохъ або Сотрудникъ въ Яричевѣ,
 Ч. 9519. Парохъ въ Залановѣ,
 Ч. 10626. Парохъ або Сотрудникъ въ Струсовѣ.

Выдано грамоты на благословеніе церквей:

- Ч. 8962. філ. Успенія П. Б. въ Любешцѣ,
 Ч. 9161. пар. св. Арх. Михаила въ Збаражи старомъ,
 Ч. 9297. пар. Преображенія Г. въ Сасовѣ,
 Ч. 9301. пар. Покрова П. Б. въ Клебановцѣ,
 Ч. 10391. філ. св. О. Николая въ Крошивнику (дек. Перег.),
 Ч. 10682. пар. св. О. Николая въ Потоцѣ,
 Ч. 10736. пар. св. Василія В. въ Черчи,
 Ч. 11011. філ. Воззвіженія Ч. Кр. въ Чарторыї,
 Ч. 11145. філ. Вѣзыда Г. въ Іерусалимъ въ Деговѣ (ad Пшары).

Престоль упривileйованый на 7 лѣтъ отримали церкви:

- Ч. 7642. пар. св. І. Богослова въ Илавчу,
 Ч. 7935. пар. св. Василія В. въ Турбовѣ,
 Ч. 10738. пар. св. О. Николая въ Стрѣлковѣ,
 Ч. 11121. пар. св. О. Николая въ Буску,
 Ч. 11121. філ. св. ВМ. Параклесы въ Буску,
 Ч. 11232. філ. св. Космы и Даміана въ Забойкахъ.

Брацтва иайсв. Тайнъ зостали канонно установленій при церквахъ:

- Ч. 9343. пар. Рождества П. Б. въ Борисовѣ,
 Ч. 10593 вар. Собора П. Б. въ Бѣлоголовахъ
 Ч. 10593. філ. Воззесенія Г. въ Нетериціцахъ,
 Ч. 11233. пар. Воскресенія Г. въ Дѣдиловѣ.

Брацтво тверезости зостало канонно установлене при церквѣ:

- Ч. 7640. пар. св. І. Богослова въ Илавчу.

Ч. 146. — Выказъ всѣхъ жертвъ впливнувшихъ отъ I. Жовтня до 31.

Студня 1898 до канцеляріи Митр. Консисторії:

а) на потребы Святѣшшаго Отца:

дня 15/10	Вір. О. Праздникъ Кобилянській	—	здр. 50 кр.
" 11/11	Веч. Урядъ парохъ въ Домажри	1	— "
" 12/12	Вір. О. Праздникъ Кобилянській	—	50 "
" 8/12	Веч. Урядъ парохъ въ Даашавѣ	1	50 "
" 13/12	деканъ Галицкій	2	— "
" 27/12	парохъ въ Фраэѣ	1	— "
" " " " " Долгомъ (Калуш. дек.)	1	50	"

б) на мисії католицкїй:

дня 5/12	Вір. О. Праздникъ Кобилянській	—	50 "
" 8/12	Веч. Урядъ парохъ въ Даашавѣ	2	— "

в) на обходѣ Унії Берестейской:

дня 25/10	Вір. Урядъ деканъ Львівско-городскій	1	— "	
" 26/10	за спроданій книжочки о Унії	—	20 "	
" Веч. О. Коциба, парохъ въ Олеші за брошурки о Унії	1	20	"	
" " " " " Петро Балинській за брошурки о Унії	2	—	"	
" 23/12	Веч. Урядъ парохъ въ Надѣтичахъ	2	08	"
" 27/12	Достохвальна Ставроозигійска Книгарня	1	31	"
" 31/12	Веч. Урядъ деканъ Холоївскій	2	25	"
"	"	17	—	"

г) на Інститутѣ св. Іосафата:

дня 1/10	Вір. Урядъ деканъ Бродскій	8	— "
" 15/10	Вір. О. Праздникъ Кобилянській	—	50 "
" 26/11	Веч. О. Кипріанъ Дурбакъ, сотрудникъ въ Ладычинѣ	1	— "
" 29/11	збраний въ Ладычинѣ	2	— "
" Свѣтлый Вѣдмъ СтрыйскогоСяды повѣтовъ	50	—	"
" 5/12	Вір. О. Праздникъ Кобилянській	1	— "
" 7/12	Почт. Діонізій Коциба, укладченый богословъ	2	— "
" 8/12	Веч. Урядъ парохъ въ Фраэѣ	6	— "
" 23/12	Надѣтичахъ	—	50
" " " " " Золочевъ	8	50	"
" 27/12	" " " " " Долгомъ (Калуш. дек.)	—	50
" 31/12	за брошурку о Кардиналѣ	—	20

д) На Служебницѣ Пр. Д. Марії:

дня 15/10 Вчр. О. Прапатъ Кобилянській	—	,	50	"
" 5/12 "	—	,	1	"
" 23/12 Веч. Урядъ парох. въ Надѣтичахъ	—	,	50	"

е) на фондъ запомоги убогихъ церквей:

дня 28/10 Веч. Уряд. парох. въ Плуговѣ	3	,	—	"
" 24/12 " " " " Бовшовѣ	3	,	—	"
" 27/12 " " " " Рудникахъ	3	,	34	"
" " " " " Голгочахъ	3	,	—	"

ж) на ремонтничу бурсу въ Львовѣ:

дня 28/10 Веч. Уряд. парох. въ Плуговѣ	4	,	—	"
" 11/12 " " " " Домажири	6	,	50	"
" 7/12 " " " " Витвиці	6	,	20	"
" 23/12 " " " " Надѣтичахъ	—	,	40	"
" 27/12 " " " " Рудникахъ	3	,	33	"
" " " " " Бовшовѣ	3	,	—	"

з) на выкупно селянскихъ группѣвъ:

дня 28/10 Веч. Урядъ парох. въ Плуговѣ	3	,	—	"
" 11/12 " " " " дек. Нараївскій єтъ О. Іосифа Дякова	1	,	—	"
" 24/12 " " " " парох. въ Ладычанѣ	1	,	—	"
" " " " " Бовшовѣ	3	,	—	"
" 27/12 " " " " Рудникахъ	3	,	33	"

Некрологія.

Ч. 10774. О. Корнилій Яцкевичъ, завѣдатель Хащованя, номеръ дна 13. Студня 1898.
 Ч. 10775. О. Станиславъ Бачинській парохъ Володимирець, номеръ дна 11. Студня 1898
 Ч. 9817. О. Іоанъ Харлампіоничъ, бувшій парохъ въ Любінію, Холмскен Епархії, по-
 меръ въ Старискахъ дна 4. Листвопада 1898.

Душѣ ихъ поручася молитвамъ АЕпархіального Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовъ, дна 24. Свіння 1899.

Андрей Вълєцкій
Викарій капітулярний.

Львівсько-Архієпархіяльний
ВѢДОМОСТИ

Роць 1899.

Выдано дня 10. Лютого

Ч. П.

Ч. 13.

Ч.1018. — Комуникатъ Выс. Президії ц. к. Намѣстництва въ справѣ шареныхъ непокоячихъ вѣстей о стаїхъ галицкой Касы ѡщадности.

Высока Президія ц. к. Намѣстництва заудѣлила тутъ „дь днемъ 1. Лютого с. р. Ч. 1228 слѣдуюче:

„Понеже доходить до мои вѣдомости, что атаки вымѣреній въ послѣдніхъ часахъ противъ галицкой Касы ѡщадности выкликали такожъ певне занепокоєніе въ кругахъ духовныхъ, проте откликуючи ся до повуряного комуникату оголошеного въ Ч. 25. „Газеты львівской“ зъ дня нынѣшнього упрашаю усильно Всесвѣтлѣшу Консисторію, щобы скотѣла заразъ видѣти зъ своєї стороны успокояючий комуникатъ до всѣхъ підвладныхъ собѣ властей духовныхъ и монастырївъ съ запевненемъ, что для посѣдаючихъ книжки вкладковій гал. Касы ѡщадности не толькоже не заходить найменша обава що до беззеченьства той львіції, але такожъ, что нема жадної потребы до вымовлення тыхъ вкладокъ, понеже бытъ гал. Касы ѡщадности и правильне дальше єї функціоноване суть безперечно запевнений.

Повысіший Комуникатъ подає ся Веч. Духовенству до вѣдомости и до застосування ся.

Отъ Митрополитальної Консисторії

Львівъ, дня 2. Лютого 1899.

Ч. 14.

Ч. 891. — О розсылцѣ „Додатку до рѣшень Синода провинціального Львівскаго зъ р. 1891. и стягненю Веч. Урядами дек. припадаючої належитості за тойже.

Канцелярія Митр. Консисторії розслала до Веч. Урядовъ деканальнихъ по толькоже примѣрникамъ „Додатку до рѣшень Синода провинціального Львівскаго зъ р. 1891.“ колько єсть въ кождомъ деканатѣ парохій для библиотекъ парохіальнихъ съ порученемъ, щобы зъ скарбонъ церковныхъ за кождый примѣрникъ стягнули по 3 зр. Веч. Уряды деканальни мають зобраниквоту бѣзъ поодинокихъ урядовъ парохіальнихъ прислати безприволочно до

Митр. Консисторії и уважати на то, щоби згадана книга зостала втягнена до інвентаря бібліотеки парохіяльної и старанно буда перехована.

Ôть Митрополитальної Консисторії.

Львівъ, дия 31. Сєчня 1899.

Ч. 15.

Обвѣщене конкурсове.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ підъ днемъ 26 Сєчня 1899 съ речинцемъ до дня 23. Марта 1899 парохю:

Ч. 642. Лучинецъ, деканата Рогатинського, надання приватного.

Ôть Митрополитальної Консисторії.

ХРОНИКА.

Именовання.

Завѣдателемъ дек. Галицкого по уступленю на власне жадане Впр. О. Юліана Копистинського іменований:

Ч. 60/орд. Веч. О. Іоанъ Гургула.

Провізоричнимъ катихитою при нѣмецкій гімназії въ Львовѣ іменований:

Ч. 659. Веч. О. Іоанъ Туркевичъ дотеперъшній катихигъ и суплентъ при академичній гімназії.

Рукополаганій зѣстали въ Станиславовѣ слѣдуючій укоїченій богословы тут. АЕпархії:

Ч. 1248/орд. зъ 1898 Юліанъ Дикій, Діонізій Коцюба, Сидоній Юліанъ Левицкій, Максимъ Панасюкъ, Даніель Роздольський, Іоанъ Юркевичъ, Василій Терлецкій, Йосифъ Дубановичъ, Лука Демчукъ, Теофіль Кордуба, Евстахій Скоморовскій, Платонъ Карпинський и Михаїль Абрагамовскій.

УМІЩЕННЯ.

а) Завѣдателства получили 00.:

Ч. 10591/98 Павло Дудикъ въ Станиславчуку.

Ч. 11166/98 Еміліанъ Яросевичъ въ Хашковані.

б) Сотрудничество получили 00.:

Ч. 10591/98 Іоанъ Сухаровскій въ Бродахъ,

Ч. 11229/98 Леонтій Спрынъ въ Лисатичахъ,

Ч. 310. Богданъ Домбчевскій въ Конюшкахъ, съ правомъ управлenia парохію,

Ч. 533. Юліанъ Дакій новопостав. пресв. въ Чернєвѣ,

Ч. 534. Діонізій Коцюба новопостав. пресв. въ Зарваницѣ,

Ч. 535. Сидоній Юліанъ Левицкій новопостав. пресв. въ Тейсаровѣ,

Ч. 536. Максимъ Панасюкъ новопостав. пресв. въ Луцѣ малій,

Ч. 537. Даніель Роздольський " " " Роздолівъ,

Ч. 538. Іоанъ Юркевичъ " " " Оравъ,

Ч. 539. Василій Терлецкій " " " Дерновъ,

Ч. 540. Йосифъ Дубановичъ " " " Мышковиця,

Ч. 541. Лука Демчукъ " " " Кудобинця,

Ч. 542. Платонъ Карпинський " " " Дараходъ,

Ч. 543. Евстахій Скоморовскій " " " Івачовъ,

Ч. 544. Михаїль Абрагамовскій " " " Козловий дек. Скільського

Ч. 545.	Теофіль Кордуба	"	"	"	Сушнѣ,
Ч. 777.	Даніель Роздольський	"	"	"	Лисатичахъ, по резигнації О.
	Спрынъ,				
Ч. 777.	Леонтій Спрынъ на власне жадане полишений на сотр. въ Островѣ,				
Ч. 342.	Володимиръ Лешненський яко З. сотруд. въ Тернополі.				

Введеній 00.:

Ч. 11319/98	Григорій Панчшинъ въ сотр. Підкаменя,
Ч. 272.	Іоанъ Рудницкій въ завѣд. Володимирець,
Ч. 353.	Логинський въ завѣд. Баличъ подорожніхъ,
Ч. 889.	Платонъ Карпинський въ сотр. Даражова,
Ч. 911.	Сидоній Юліанъ Левицкій въ сотр. Тейсарова.

Презенты получили 00.:

Ч. 115.	Йосифъ Цегельський на Голосковичъ,
Ч. 394.	Григорій Дымковський на Лісники,
Ч. 565.	Стефанъ Донаровичъ на Борниничъ.

Вставлено ся до Вис. Президія ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институції 00.:

Ч. 115.	Йосифа Цегельського на Голосковичъ,
Ч. 394.	Григорія Дымковського на Лісники,
Ч. 565.	Стефана Донаровича на Борниничъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію 00.:

Ч. 30.	Петра Минко на Гребенювъ,
Ч. 402.	Євгенія Герасимовича на Присвіць,
Ч. 589.	Димитрія Йосифовича на Середопольцъ,
Ч. 612.	Іоана Алиськевича на Ярославичъ.

До канон. институції возваній 00.:

Ч. 30.	Петро Минко на Гребенювъ,
Ч. 402.	Євгеній Герасимович на Присвіць,
Ч. 617.	Іоанъ Алиськевич на Ярославичъ,
Ч. 589.	Димитрій Йосифович на Середопольцъ.

Въ пропозиції умѣщений 00.:

Ч. 11263/98	— на Лиховичъ подорожній: 1) Іоанъ Боднаръ, 2) Петро Яцшинъ,
	3) Левъ Фіаловичъ, — а въ спісѣ: Іоанъ Мартинюкъ-Лотоцкій, Іоанъ Бачинський, Левъ Кордасевичъ, Герасимъ Семківъ, Александеръ Ротко.
Ч. 11046/98	— на Борниничъ: 1) Александеръ Юркъ, 2) Петро Жолевичъ, 3) Володиславъ Юзчинський, а въ спісѣ: Йосифъ Бандира, Іоанъ Боднаръ, Іоанъ Поджарко, Антоній Колертичський, Корнілій Бачинський, Степанъ Донаровичъ, Володимиръ Сабать, Михаїль Яцкевичъ, Володимиръ Богачевскій Алексей Пристай.

Декретъ увіднення єть испыту конкурсового парох. получили 00.:

Ч. 302.	Орестъ Коновалець парохъ Янова,
Ч. 701.	Теофанъ Бородайкевичъ парохъ Тростянець малого,
Ч. 11050/98	Николай Любинецькій сотр. въ Чесникахъ.

Митроп. Консисторія встановила ся до вис. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниковъ:	
Ч. 10653/98	въ Струтинѣ нижнімъ,
Ч. 10814/98	въ Мъзуни,
Ч. 10631/98	въ Іваничахъ,
Ч. 11149/98	въ Сасовѣ,
Ч. 11196/98	въ Лолинѣ,
Ч. 11362/98	въ Долгому дек. Теребовельского.

Ч. 101 въ Козьемъ дел. Скельского
Ч. 270 въ Ольевъ,
Ч. 664 въ Завадцъ,
Ч. 3251 въ Голдовичахъ.

б) о дарѣ маски зв фонда рел. для свяш. сдѣлъ и сирѣтъ

Ч. 10817/98 сир. Вакторія Стельмаховъ,
Ч. 10878/98 Констанція Завадовсковъ,
Ч. 10784/98 Кароліна Ковалевсковъ,
Ч. 10716/98 Теклѣ Мацѣлинської,
Ч. 10783/98 Євгенія Голодинської,
Ч. 11062/98 Марії Гарасимовичъ,
Ч. 11071/98 сир. Іоанна Губчакъ,
Ч. 11107/98 Юстини Бобиковичъ,
Ч. 11013/98 Гардинської,
Ч. 11101/98 Ангелы Кучинської,
Ч. 11102/98 Ани Филиповсковъ,
Ч. 11254/98 Юлії Федоровичъ,
Ч. 11255/98 Клементини Луцковъ,
Ч. 11265/98 Емілія Сабатъ,
Ч. 11267/98 Ани Бобиковичъ
Ч. 10 сир. Емілія Лопатинської,
Ч. 11 Амалія Левицковъ,
Ч. 65 Розалія Шевадаудкої,
Ч. 69 Ани Гаставецкої,
Ч. 103 Катарина Проскурницкої,
Ч. 68 Катарина Рожанської,
Ч. 102 Марія Варапучинської,
Ч. 105 Теодоры Северены Онографко,
Ч. 174 Гонораты Ступницкої,
Ч. 232 сир. Ольги Богачевской,
Ч. 233 сир. Марія Хромовсковъ,
Ч. 234 Юлія Лисъ,
Ч. 266 сир. Марціяна Лотоцкої,
Ч. 268 сир. Елены, Софії и Марія Подковичъ,
Ч. 327 Євгенія Лесюкъ,
Ч. 345 Юстини Ничай,
Ч. 347 Олімпій Целевичъ,
Ч. 349 сир. Марія і Савини Копертинськихъ,
Ч. 487 Олімпій Стефановичъ,
Ч. 488 сир. Йосифы Цегельської,
Ч. 511 сир. Ольги Дудкевичъ.

Некрольогія.

Ч. 906 Панкратій Балинський парохъ въ Токакъ померъ дні 26. Свіння 1899.
Душа его поручася молитвамъ Вс. Клира.

ОТЪ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дні 10. Лютого 1899.

Андрей Бѣлецкій
Викарій капітулярний.

Накладомъ Митрополитального Ординаріята.

Типографія Ставронигійська.

Львівско-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1899.

Выдано дні 21. Лютого

Ч. III.

Ч. 16.

Ч. 298. — Въ справѣ брацтвъ найсв. Тайя и тверезости.

На одніомъ Соборчику деканальному поставлено внесене, щоби при брацтвахъ Найсв. Тайи обовязовав слівъ встремезливості. Яко особенну причину подано тое, що брацтво Найсв. Тайи безъ такого обовязку суть перепоновъ до ширення брацтвъ тверезости, позаякъ члены брацтва тверезости при своєй великой офѣрѣ не мають почести служеня съ свѣтломъ въ церквѣ, де противно члены брацтва найсв. Тайи безъ такої офѣри почестю мають. — А понеже и межи Вс. Священствомъ іншихъ деканатовъ могутъ подобній сомнінія повставати, для того рѣчь тая тутъ обясняє ся:

I. Не можна рѣchi собѣ чужій мѣшти, а іменно брацтву якому накладати великий якій обовязокъ, котрый есть чужій головній цѣлі тогожъ брацтва. И такъ брацтво найсв. Тайи есть для цѣлої Церкви Св. установлене, и має туу головну цѣль, щоби мати передъ очима туу чудну, правдиво божу любовь Г. Бога къ намъ, що Г. Богъ въ вочеловѣченю Себе правдиво и цѣлкомъ офѣровавъ для кожного зъ насъ (якъ св. Ап. Павель о собѣ мовить: „Возлюбивъ мене и передавъ Себе за мене“, подобно якъ сонце свѣтитъ на цѣлу землю, но при тѣмъ и на кожде мѣстѣ такъ, якъслибы оно лишь само було) и неустанно Г. Богъ Себе офѣрує и въ поживлїнн Себе намъ дає въ Найсв. Тайи Евхаристії. Отже цѣллю сего брацтва есть, щоби маючи туу любовь Г. Бога для кожного зъ насъ всегда передъ очима, особнимъ способомъ Г. Богу въ найсв. Тайяхъ въ церквахъ нашихъ перевувающему честь и любовь оказовати. Не можна отже тому, чтобы хотѣвъ до сего для всѣхъ Вѣрнихъ призначеного брацтва вступати, мовити: „Не будешь до того брацтва принятъ, если не обѣщаешь (або и не послюбувши) цѣлковите відержане ся отъ всѣхъ паленыхъ напоївъ“. Додає ся що и въ р. 1874 не було призначено, аби до брацтва церковного, съ свѣтломъ служачаго, *лише* такихъ пріймати, котрій встремезливѣсть послюбують.

А знову брацтво тверезости має яко головну свою цѣль власне тверезость и має свій статутъ, бѣ св. Апостольского Престола потвердженій и отпусты надани. Та и ту не може новий великий обовязокъ, цѣлі брацтва того чужій, накладати и мовити: „Не будешь до брацтва тверезости принятъ, если заразомъ не вступишъ до брацтва найсв. Тайи при сей церквѣ“.

Бо може бути, що ктось хоче (а може ему и треба) до брацтва тверезости вступати, но не хоче до брацтва, при той церквѣ колегіально урядженого належати, щорочну оффру грошеву давати и съ свѣтломъ служити.

Впрочемъ розумѣє ся само собою, що если кто самъ хоче, то може би до обохъ сихъ брацтвъ належати и обовязки такъ одного якъ и другого брацтва на себе взяти. Але якъ сказано, не можна нѣякъ на того, кто до одного зъ сихъ брацтвъ вступати хоче, такожъ и обовязки другого брацтва накладати.

ІІ. А вже тымъ больше не можна до брацтва найсв. Тайнъ Слюбъ тверезости жадати, коли и до самого брацтва тверезости лишь обѣтницю, а не слюбъ вимагати вольно. Статутъ бо того брацтва есть отъ св. Апостольского Престола потвержденый, и при ласкахъ брацтву тому наданихъ застережено выразно, що есть обовязокъ заховання того Статута; а Св. Апостольский Престоль повторительно заявлявъ, що обѣтница тверезости, въ тѣмже Статутѣ находяча ся, не есть Слюбомъ підъ грѣхомъ смертельнымъ обовязуючимъ. И слушно такъ есть установлено, понеже не лишь ходить о тое, щоби Вѣрній безъ мусу зъ Слюбу походячого и зъ доброй волѣ оффровали ся Г. Богу, але особливо и передовсѣмъ есть ту мѣродательныи той взглядъ, що Слюбы именно доживотній, взагалѣ взявши не отповѣдають слабости людской и поводують часто зломане здѣланого Слюбу, котре есть далеко большимъ грѣхомъ и згіршенемъ, нѣжъ переступлене тверезости безъ здѣланого Слюбу.

Прото и въ Архіерейскому Посланію взглядомъ брацтвъ тверезости сказано въ той рѣчи (Вѣдомости 1895 ст. 76), що и теперь могутъ бути для поодинокихъ осбѣ такіи выпадки, гдѣ Слюбъ підъ грѣхомъ обовязуючий (окремо отъ обѣтницѣ брацтвомъ) бувъ для нихъ пораднимъ; но заразомъ упоминаютъ ся Всч. Душпастирь, щоби Слюбъ такій ино на означеный часъ дозвалили а не на цѣле жите, хиба лишь дуже рѣдко, въ выпадкахъ вынятковыхъ, и у такихъ осбѣ, у которыхъ нема небезпеченства переступання того Слюбу.

Слижъ рѣчь такъ ся має въ самомъ брацтвѣ тверезости, тожъ тымъ больше не можна при брацтвѣ найсв. Тайнъ Слюбу встремезливости вимагати.

ІІІ. Що же до той замѣтки, що брацтво тверезости не має почести служеня съ свѣтломъ, а брацтво найсв. Тайнъ и безъ обѣтницѣ встремезливости туюже почесть має, то зауважає ся тутъ слѣдуюче:

1) Служене съ свѣтломъ належить очевидно до тои головної цѣлі, котру брацтво найсв. Тайнъ має, а не належить нѣякъ до головної цѣлі брацтва тверезости. Впрочемъ кто зъ межи членівъ брацтва тверезости хоче, може всегда заразомъ и до брацтва найсв. Тайнъ вступити и съ свѣтломъ служити и есть навѣть приписъ (въ „Примѣчаніяхъ для Пароховъ“ підъ буквою Л.), щоби до вступленя въ брацтво найсв. Тайнъ передовсѣмъ заоочувати тихъ, котрій обѣтницю встремезливости на цѣле жите або хоті на часъ здѣлали и туюже вѣрю дотримують.

2) Если бы до брацтва найсв. Тайнъ лише такій пріймали ся, котрій обѣцяють цѣлковите вадержане си отъ всѣхъ паленыхъ напоївъ, то була бы черезъ то вправдѣ заохота до брацтва тверезости, але за то було бы очевидно утруднене розширене брацтва найсв. Тайнъ. А брацтво найсв. Тайнъ есть далеко важнѣшѣ нѣжъ брацтво тверезости, позаякъ любовь Божа, котра есть безпосередно головною цѣлею того брацтва, есть рѣчю абсолютно найважнѣшою и всю добро и спасеніе наше на тѣмъ лежить; и до любви Божої нѣчо насъ такъ не побудить, якъ память тої любви, котрою Г. Богъ Самъ напередъ возлюбивъ насъ, пбсли слвѣтъ св. Ап. Іоанна: „Мы любимъ Его, яко Той первѣ возлюбилъ есть насъ“. Кромѣ того любовь Божа забезпечить и тверезость (хоть не жаде цѣлковитои встремезливости); та и при брацтвѣ найсв. Тайнъ есть пбсли „Примѣчаній для Пароховъ“ (підъ буквою Л.) тверезость дуже застережена; противно же тверезость ще не заключає въ собѣ любви Божої и при тверезости можна навѣть буги радикаломъ и ворогомъ Христа и Церкви Его Св. Взагалѣ брацтво найсв. Тайнъ не може инакше якъ лишь цѣлкомъ на фундаментѣ вѣры св. стояти; що о брацтвѣ тверезости сказать не можна, котре и межи нехристиянами есть можливе. Отже жадає цѣлковитои встремезливости при брацтвѣ найсв. Тайнъ помагало бы вправдѣ брацтву тверезости, але заразомъ шкодило бы важнѣшому брацтву найсв. Тайнъ.

3) Хоть и отпаде при брацтвѣ тверезости заохота служеня съ свѣтломъ, то суть однакожъ всегда многи иншій, далеко большій и лѣпшій побудки, треба лише, аби Всч. Священство тиже народови предложило и выяснило (пбсли Вѣдомостей 1895 ст. 80—82); а именно:

выбавлене або охоронене отъ грѣха и погибели, а позыскане ласки и любви Божої и спасенія для тихъ, що суть въ небезпеченствѣ дотычныхъ грѣховъ;

далъше для всѣхъ безъ рбжницѣ: одобрене и завзване такъ отъ Его Святости, Отца всѣхъ Христіянъ, Намѣстника Христового, и отъ Архи-пастырій нашихъ, котрій въ имени Божімъ памі управляютъ;

велика оффра для Г. Бога, и слѣдовательно велика надгорода ласки и любви Божої въ сѣмъ житю и въ житю вѣчнімъ;

любовь ближнього черезъ прикладъ и заохоту для ихъ добра земного и небесного;

осбѣна набожність и опѣка Пресв. Матери Божої, позаякъ брацтво тое підъ Єи опѣкою установлене;

великій отпусты въ житю и по смерти для того брацтва наданій;

а вѣбнци и тое заоочуве и улекшу вступити до брацтва, що оно не вимагає слюбу підъ смертнимъ грѣхомъ обовязуючого. Якъ обѣтница брацтва обовязує, о тѣмъ зри Вѣдомости 1895 ст. 75 підъ 2; и звѣльше отъ тої обѣтницѣ есть Митр. Ординаріятои задержане. Та и тое есть улекшеніе, що можна не лишь въ даномъ разѣ слюбъ, но и обѣтницю брацтвомъ ино на часъ зложити, и вже черезъ той часъ до брацтва належати и отпусты позысковати.

И такъ жадати слюбъ або хоть лишь обѣтию цѣлковитого воздержанія ся бѣ паленыхъ напоѣвъ яко конечне условіе належанія до брацтва найсв. Тайнъ — на тое рѣчи сама не позвалась; тое, хоть помогало бы розширеню брацтва тверезости, но перешкаджало бы розширеню важнѣйшаго брацтва найсв. Тайнъ; и есть много иныхъ, далеко болѣшихъ и лѣпшихъ побудокъ до вступленія въ брацтво тверезости.

Най отже Веч. Душпаstryръ ревнують въ запровадженю, удержуваню и розширюваню брацтвъ найсв. Тайнъ и тверезости такъ, якъ рѣчи сама позвалась и обставини каждой парохіи вымagaютъ; та и певно можна буде съ помочею Божою великого доброго скутку на славу Божу и добро вѣрныхъ надѣятися, хоть и вспомній два брацтва позѣ тануть въ своихъ головныхъ обовязкахъ роздѣленій. Но при тѣмъ ревнѣмъ старанию треба передовѣтъ на **неустанну молитву** о помочь Божу и заступлениe Пресв. Матери Божои памятати, позаякъ весь скutoчъ насампередъ бѣ ласки Божои залежить.

И справдѣ треба о введеніе брацтва найсв. Тайнъ по можности въ юды старати ся, понеже цѣль того брацтва есть найважнѣйша и вѣдома истину; якъ и св. Апостольскій Престолъ заявивъ желане, щобы брацтво тое при всѣхъ парохіяльныхъ церквахъ запровадило ся — а у нась и філіяльной церкви рѣвнують ся парохіяльныи, бо и въ нихъ отправляє ся парохіяльна Литургія и отбувають ся парохіяльнии функціи, и по найбѣльшой части були они давнѣйше парохіяльными. Но належитъ всегда и въ брацтвѣ найсв. Тайнъ посли припису дуже старанию на тверезость уважати. — Шо же дотычить брацтвъ тверезости, насампередъ пригадує ся, что посли Вѣдомостій 1895 ч. 40. (ст. 69) въ тихъ мѣстцевостяхъ, где брацтва тіи давнѣйше запровадженіи були, Парохи суть обовязані, о канонніе ихъ установлени подати, а инакше будуть они винні, що Вѣрий, хоть и слюбовали встремѣ зливисть на цѣле свое жите, помимо той офферы про бракъ канонного установлена нѣ за жита отпустовъ брацкихъ не позыкаютъ, нѣ по смерти для свои душѣ привилеся престола не мають. Въ иныхъ же мѣстцевостяхъ, где доси брацтва сего нема, належитъ о введеніе его старати ся, если посли обстоятельствъ парохіи тое конечнѣйшъ або пожаданнѣ явдає ся.

Розумѣє ся, что не досить есть, брацтво якесь ввести, але треба ще пильно и постоянно старати ся, абы члены духомъ брацтва переняли ся и въ тѣмже духу удержовали ся и врастали, и абы брацтво отповѣдно розширяло ся. Тое вымagaетъ несомнѣнно много труду и працѣ и много молитви зъ стороны Душпаstryra; але есть рѣчею зарбно несомнѣнною, що брацтва належито урядженіи и удержанніи становятъ одно изъ найуспѣшнѣйшихъ средствъ доброго душпаstryрованя на славу Божу и велике добро такъ членовъ брацтва якъ и цѣлои парохіи.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 4. Лютого 1899.

Ч. 17.

Ч. 1738. — О маючихъ ся бѣгуты реколекціяхъ духовнїхъ для Священикѣвъ на дніахъ 6, 7, 8 и 9 и. ст. Марта с. р. въ Львовѣ

На прошеніе Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла подає ся до вѣдомости Веч. Духовенства, що реколекціи духовнї для Священикѣвъ бѣгутутъ ся на дніахъ 6, 7, 8 и 9 и. ст. Марта с. р. (т. є. въ сырнѣй тиждни) — въ домѣ капітульномъ при Архикатедральнїй Церквѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ, где Священики знайдутъ въ комнатахъ пресвитеріальнихъ мешкане и цѣле удержане. Перша наука зачне ся о годинѣ 6. вечеромъ въ Понедѣлкѣ 6. марта, въ Четвертъ 9. марта по полудни бѣгуте ся св. Сповѣдь — а въ Пятницю — 10. марта закончатъ ся реколекція торжественною Службою Божою и св. Причастіемъ. — Кошта удержанія за цѣлый часъ винесуть 5 (пять) зл. Желаючі вяти участь въ тихъ реколекціяхъ зволять найдальше до 3. лат. марта зголосити ся до Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ ул. Коперника Ч. 36. Якъ великий користи душевнї приносить такъ розмышляння ізлишно доказовати. Въ нихъ набуває ся свѣтла Божѧго, бо тогоды Г. Богъ — що такъ скажу — промавляє до душѣ и освѣчує ю тымъ словомъ внутреннимъ, якъ говорить Пророкъ Давидъ: «Свѣтильникъ ногама моима законъ Твой и свѣтъ стезямъ моимъ». — Справедливо тому названо розмышлянє „зеркаломъ“, отсланяючимъ намъ внутріє душѣ и досконалости Божї. Въ розмышлянню „ропталю ся огнь святий“, бо оно есть огнищемъ любви; а яко желѣзо зимне и тверде, скоро вложить ся до огню, стає ся горячимъ и гнуткимъ, такъ и душа зимна для любви и тверда до послушенства ненакланяюча ся, розпалює и мягчитъ ся въ розмышляннѣ. А для осягненїа досконалости есть розмышлянє даже конче потрѣбнымъ. Въ розмышляннѣ познаємо себе, и зѣбти походить покора, підстава досконалости — и познаємо Бога, а зѣ бти походить любовъ — змѣстъ досконалости. Въ розмышляннѣ усвіоршактъ ся честоты, понеже за помочию ласки Божои и власнои працѣ очищаємо ся бѣ недосконалости и душа наша набуває що разъ бѣльшого піднесенїа — що такъ скажу — полету до Г. Бога. Зѣ тыхъ то отже поводѣвъ Митроп. Ординарія обвѣщаючи Веч. Духовенство о бѣгуты ся маючихъ реколекціяхъ, сподѣває ся, що Веч. Духовенство въ згаданихъ реколекціяхъ численну возьмє участь.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 18. Лютого 1899.

Ч. 18.

Ч. 1737. — Въ справѣ завязанїя Агентуръ Товариства взаимної помочи дяківъ.

Съ покликомъ на тутешнє розпоряджене зъ днія 13. Серпня м. р. Ч. 7032 поручас ся поновно Веч. Настоятелямъ деканальнимъ, щобы справу для успїшного розвиванїа ся Товариства взаимної помочи дяківъ такъ много-

ХРОНИКА.

УМІЩЕННЯ.

а) Засвідченья отримали ОО.:

- Ч. 867. Константина Петрушевича въ Небыловѣ,
- Ч. 999. Василій Конятчакъ въ Токахъ,
- Ч. 1283. Іоанъ Гарматій въ Черніковѣ.

б) Сотрудничество отримали ОО.:

- Ч. 936. Михаїл Абрагамовскій въ Черніевѣ,
- Ч. 1017. Юліанъ Дикій въ Козьовій, дек. Скольського,
- Ч. 1262. Едуардъ Косановскій въ Золотникахъ.

Введеній ОО.:

- Ч. 1033. Богданъ Домбчевскій сотр. Вербловець въ додатково надане ему сотр. Конюшокъ єсть правомъ управління *ex currendo*,
- Ч. 1034. Даніїль Роздольскій въ сотр. Лисятичъ,
- Ч. 1185. Евстахій Скоморовскій въ сотр. Івацова,
- Ч. 1339. Василій Терлецкій въ сотр. Дернова.

Увідненій:

- Ч. 1035. О. Володимиръ Лещневскій бгъ сотр. въ Лисятачахъ.

Въ пропозиції уміщенні ОО.:

- Ч. 861. на Бібшани: 1) Іоанъ Сухаровскій, 2) Еміліянъ Гавришо, 3) Іоанъ Дорожинський, — а въ списѣ: 4) Іллярій Гучковскій, 5) Євгеній Тымкезіачъ.
- Ч. 1019. на Терпилівку: 1) Василій Молчко, 2) Григорій Комаріанскій, 3) Іоанъ Райтаровскій, — а въ списѣ: 4) Михаїл Форисъ, Володимиръ Герасимовичъ, Іоанъ Іванчукъ.
- Ч. 1020. на Станьківцѣ: 1) Александеръ Ротко, 2) Теодоръ Сахно, 3) Григорій Стецьвъ.

Презенты отримали ОО.:

- Ч. 1413. Григорій Стецьвъ на Станьківцѣ,
- Ч. 1372. Володимиръ Герасимовичъ на Терпилівку,
- Ч. 1538. Левъ Кордасевичъ на Ляховичъ подорожний.

Вставлено ся до Вис. Президії ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. інституції ОО.:

- Ч. 988. О. Еміліана Кузьми на Чепелѣ поновно.

Вис. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон інституцію ОО.:

- Ч. 1266. О. Йосифа Цегельського на Голосковичѣ.

важну, якъ єсть завязанс Агентуръ Товариства въ всѣхъ Деканатахъ, на найближшимъ Соборчику деканальномъ піднесли и при соучасти Всч. Духовенства кондеканального всякої можливості старанности доложили, щоби згаданий Агентури по всѣхъ деканатахъ чимъ скорше завязаний збставали. О результатѣ належить донести Митр. Консисторії.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 18. Лютого 1899.

Ч. 19.

ОБВІЩЕННЯ КОНКУРСОВІЙ.

Ч. 1575. — Розписує ся на конкурсъ посада гр. кат. катихита въ ц. к. II. гімназії въ Львовѣ и въ ц. к. реальній школѣ въ Тернополі.

В. Президія ц. к. краевої Рады шкільної обвістила підъ д. 4. Лютого с. р. Ч. 58. конкурсъ

1) на посаду гр. кат. катихита въ ц. к. II. гімназії въ Львовѣ и 2) на таку саму посаду въ ц. к. школѣ реальній въ Тернополі. До кождои зъ тыхъ посадъ привязана плата и додатокъ активальний по мысли уставы зъ дня 19. Вересня 1898 р.

Кандидаты убѣгаючі ся о тій посаді мають внести свои поданія зао-смотріні въ потребній документы посередствомъ своїхъ власніхъ настоятельникої до В. Президії ц. к. краевої Рады шкільної найближнійше до 4. Марта с. р. Кандидатамъ, котрій по узysканю повної кваліфікації учительської повинні въ школахъ середніхъ обов'язки заступниківъ учительствъ, поручав В. Президія ц. к. краевої Рады шкільної, щоби въ поданіяхъ кваліфікаційнихъ въказали, подаючи докладно даты декретовъ, въ якому числі годинъ въ кождомъ півврочку удѣлювали науки. На підставѣ тыхъ документовъ могутъ вище сказанимъ кандидатамъ лѣта проведений въ чинній службѣ, по мысли обов'язуючихъ уставъ, бути почисленій до стабілізації, евентуально до при-значення першої квінквінції.

Тое подає ся Всч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 16. Лютого 1899.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудниковъ:

Ч. 1487. въ Луцѣ малой,

Ч. 1486. въ Доброводахъ на 2 роки отъ 9/I 1899 до 8/I 1901.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниковъ:

Ч. 442. въ Болотнѣ,

Ч. 510 въ Мѣзунѣ,

Ч. 735. въ Пониковицѣ,

Ч. 765. въ Монастырці для сотрудника cum jure directionis

б) о дарѣ ласки зъ фонда рел. для свящ. сдѣлъ и сирѣтъ:

Ч. 509. Францишка Войнаровской, вдовы по бл. п. пароху въ Раковѣ,

Ч. 552. Іоанни Леонтовичъ, сироты по бл. п. пароху въ Старискахъ,

Ч. 569. Еленоры Кульчицкої, вдовы по бл. п. пароху въ Убынію,

Ч. 627. Леонтины Яворской, вдовы по бл. п. пароху въ Потоцѣ,

Ч. 663. Емалія Багрыновичъ, сироты по бл. п. пароху въ Курющахъ,

Ч. 644. Кроховской, вдовы по бл. п. душпастирю въ Кутківцяхъ,

Ч. 731. Евфrozини Заstryрець, вдовы по бл. п. пароху въ Рыбникахъ,

Ч. 764. Емалія Левицкої, сироты по бл. п. пароху въ Кропивницку,

Ч. 772. Аркадія и Антонія Костецкихъ, сирѣтъ по бл. п. пароху въ Збаражі.

Некрольогія.

Ч. 946. Весе. О. Д-ръ ЙОСИФЪ ЛЕВИЦКІЙ, почетный крылошанинъ, совѣтникъ, референтъ консисторскій и катихизъ при нѣмецкій гімназії въ Львовѣ, номеръ днія 19. Свѧто 1899 въ Мартиновѣ новомъ.

Ч. 1109. Веч. О. Степанъ Билинський, парохъ Ювалить въ Черніховѣ, номеръ днія 1. Лютого 1899.

Душъ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 21. Лютого 1899.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капітулярній.

Накладомъ Митрополитального Ординаріята.

Типографія Ставропігійская.

Львівско-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1899.

Выдано дня 8. Марта

Ч. IV.

Ч. 20.

Ч. 2996 — Оголошує ся речинецъ къ рукополаганю въ Пресвітеры.

Для рукополагання въ Пресвітеры визначає ся речинецъ на день 24 н. ст. Марта 1899, въ котрому то дні желаючі приняти тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральній служби Божої вислухати а по тойже въ тутешнімъ Митроп. Ординаріятъ особисто явити ся мають. Въ цѣлі узыскання принятія до Дому пресвітеріального обовязаній кандидаты стану духовного внести свои поданія до Митроп. Ординаріята въ непереступнѣмъ речинці до дня 20. н. ст. Марта 1899 включно посредствомъ дотичного Уряду деканального и заосямотрити тія поданія слѣдующими свѣдоцтвами:

1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведенія выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатаной ковертѣ.

2) Свѣдоцтвомъ убожества потвержденіемъ черезъ дотичне ц. к. Староство.

3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.

4) Урядовымъ посвѣдченемъ бѣ дотичного ц. к. Староства що проси-
тель або не належить до стану війскового, або що ему прислугує увагля-
днене §. 25 закона о общій краївій оборонѣ.

Примѣчає ся, що лише тій кандидату къ посвященю припущеній будуть,
котрій при попереднѣмъ испытѣ къ тому належито успосбленными окажуть-
ся и що послія позволенія Св. Отца рукополаганя отбуде ся въ Станиславовѣ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ дня 7. Марта 1899.

Ч. 21.

Ч. 862. Інструкція при переходахъ изъ жидовства на вѣру христіанську.

Досить часто зголошують ся Неофиты, котрій изъ жидовства на вѣру Христову перейти желають; длятого видить ся Митр. Ординаріятъ спово-
дованымъ Веч. Духовенству заудѣлити слѣдуючї точки, на котрій въ та-

кихъ разахъ особливо увагу звернути належить — чтобы причинити ся до спасенія тыхъ, котрій бѣ Г. Бога званіе до правдивої вѣры отримують, щоби такожъ нецирій переходы и потому профануючій повертання на жи-дество усунути о толькъ, о сколько тоб учинити дастъ ся. И такъ:

I.

Належить насампередъ испытати, и въ даномъ разѣ исправити **намѣреніе** зголошаючихъ ся: щоби тое не дѣлали въ надѣї дочасныхъ якихъ користей, але лише для волѣ Божої, для любви и служби Г. Богу и спасенія душъ своєї. Если и надѣя яка дочасныхъ користей есть, то треба ихъ уважными зробити, якъ марна то рѣчъ есть въ здрянанію до ласки и любви Божої и спасенія вѣчного; такожъ, що надѣя тая може ихъ завести, а противно могутъ зайти найбѣльшій трудности, именно зъ стороны передиїшихъ одновѣрцївъ ихъ (жидовъ), и даже зъ стороны нѣкоторыхъ Христіянъ, котрій такожъ часто нерозумно погорджують новонаверненими. Отже лише выполнене волѣ Божої, любовь и службу Г. Богу, и спасеніе душъ своєї мають шукати въ пріятію вѣры христіянської. И если Г. Богъ даетъ кому способність до підзапанія той единой правдивої вѣры Божої, то есть тое превеликовъ и неоціненовъ ласковъ Божовъ для нась; але мы тогда такожъ обовязаній, пріяти и визнавати вѣру туу, хотбы тое съ найбѣльшими трудностями и даже съ оффровъ житя своего злучене було.

Може бути, що не одень зголосить ся не съ добрымъ, або хоть не съ цѣлкомъ добрымъ намѣреніемъ, але по отповѣдномъ обзученю, намѣреніе тое за помочевъ Божовъ исправить. Розумѣє ся, що Священикъ такъ въ томъ якъ и въ всѣхъ іншихъ дѣлахъ своїхъ має зъ свои стороны все робити що може (бо того Г. Богъ хоче бѣть нась), але біль при томъ довженъ всю надѣю на ласку Божу покладати и о туу Г. Бога просити.

II.

Що до **доказовъ** вѣры, належить рѣчъ туу навязати до обявленя Божої въ старомъ завѣтѣ и представити, що Г. Богъ власне черезъ Іисуса Христа доповнивъ всѣ обѣтницѣ, Патріархамъ и выбраному народови израильскому дани. Зъ того народа есть и Самъ Спаситель нашъ, и пресв. Мати Божа, и св. Апостолы, и найпершій Христіянинъ; и ажъ потому решта народовъ до тыхъ же обѣтниц завозваний и принятій суть. Такожъ яка то чудна любовь Божа, и який безмѣрій суть ласки и дары, котрій намъ Г. Богъ въ вѣрѣ христіянській дає.

То въ загалѣ всѣмъ изъ жи-дества до вѣры Христової зголошуемъ ся представити належить; властивий же доказы вѣры Христової яко единой правдивої вѣры Божої лише після образованія и по потребы поодинокихъ кандидатовъ. Доказы тіі суть коротко слѣдуючі:

а) Передъ Христомъ выбране народа жи-девскаго, единого межи всѣми прочими народами наоколо, высвобождене зъ неволѣ египетской, введене въ обѣтанный край и землю, и въ загалѣ неустанне проваджене, и опѣка Божа

надъ нимъ. Обѣтница Мессіи и всесвѣтного царства Его; пророчества — Бытія гл. 12, 3. *И благословятъ ся о тебе вся племена земная*, и гл. 18, 18. *И благословятъ ся о тебе вси языци земніи*, такожъ гл. 22, 18 зри 28, 14. — Дальше Второзак. гл. 18, 15. Пророка отъ братіи твоєї якоже мене возставитъ тебѣ Господь Богъ твой, Того послушайте; порбнай ст. 18 до вѣнца и Іоа. гл. 1, 45 и Іоа. 4, 25. — Пророчества указуючі на часть коли Мессія прійти мавъ: Быт. 49, 10. Яковъ до Юди: *Неоскудѣтъ князь отъ Юды и воїздъ отъ чресла его донде же прийдуть отложенная ему* (т. є. ожиданій Мессія) *и той чаяніе языковъ*. Даниилъ: 9, 24 и проч. „Седмидесятъ седмилъ сократиша ся о людехъ твоихъ... яко да приведеть ся правда вѣчна и помажестъ ся Святий Святыхъ“ отъ Даниила до Христа лѣть 490. — Прор. Аггея гл. 2, 7—10 и Малахія 3, 1 — и прочи всѣ пророчества, и выполнене всѣхъ ихъ такимъ великимъ и дивнимъ способомъ въ Іис. Христѣ. — Изъ другои же стороны цѣлковите спускотвореніе религійне и хасъ у решта народовъ, власне найбѣльше видне у народовъ найвишої свѣтлової культуры, у Грековъ и Римлянъ.

б) Въ самомъ явленю Христовомъ: внутренне превозходство науки, и найвишша святость житя Его. Чуда бѣть свѣдківъ найбѣльшио въ свѣтѣ вѣродостойности, Апостоловъ св., засвѣдченій и бѣть самыхъ найзвазятѣйшихъ вороговъ, невѣрныхъ жидовъ узнаній (лише силѣ злого духа прописаній)

в) По Христѣ изъ однои стороны упадокъ народа жи-девскаго, котрый въ своїй бѣльости Мессію не пріимивъ: они утратили свою землю, царство, церковь, и священство, а передовсѣмъ всяке дальше осѣбне проваджене Боже и розпорощене ихъ межи всѣми другими народами. А зъ другои стороны розширене вѣры Христової, такъ трудно для розуму и волѣ человѣческої, безъ всякихъ людскихъ средствъ и помочи, противно найлюютѣйши гоненіон, и бѣть жидовъ, и бѣть поганъ; безчисление множество мучениковъ; и неустанне удержане, и повна жизненість Церкви Христової, помимо найбѣльшихъ и внутреннихъ и вицьшихъ вороговъ. И то все, такъ що дожидовъ, якъ и що до розширенія и удержанія Церкви христіянскo-католицкой, напередъ бѣть Г. Іис. Христа найвиразнѣйше проповѣджене.

Если тѣ всѣ доказы близше розважужутъ ся (зри н. пр. часопись Сіонъ 1884 ч. 15), то зобачимо явно, що вѣра Христова має найкращій, правдиво божій, и найбѣльшій, цѣлій свѣтъ наповняючі доказы, и то въ всіхъ взглідахъ, и зъ всѣхъ сторінъ; где противно у всѣхъ іншихъ вѣроисповѣдань жадныхъ такихъ доказовъ нема.

III.

Що до **объученя** въ религії христіянській, желательнымъ есть, абы тое по можности обширне и точне було. Найголовнѣйший же, и въ даномъ разѣ достаточній рѣчи суть — по предвступибомъ представлено цѣли всего житя нашего (щоби Г. Бога познавати, Его любити и Ему служити, и спасти ся) — слѣдуючі:

а) Що до вѣры: 1) Г. Богъ Сотворитель, и Оденъ вѣ З. Особахъ; 2) воочоловѣчене Сына Божого бѣ пресв. Дѣвы и смерть крестна для нашего спасенія, Его воскресеніе и вознесеніе; 3) небо и пекло, посля того, якъ сіє жите закінчимо вѣ ласцѣ божій або вѣ грѣху тажкому.

б) Що до заповѣдей: 1) Любовь Г. Бога цѣлымъ сердцемъ и всѣми силами, надѣ все (бѣльше нѣжъ всѣхъ другихъ и самого себѣ), для Него Самаго (для Его доброты несконченої вѣ Собѣ и для нась); и для здѣлания грѣха и служба Г. Богу цѣлымъ житѣмъ нашимъ, (молитва, праца, Ѵда и спочинокъ, терпѣнія). 2) Любовь ближнього якъ самого себѣ, внутренно (добре желати), и вѣ потребѣ и посля можности такожъ виѣшно (добре дѣлать) — всѣхъ безъ изъятія людей (и вороговъ и иновѣрцѣвъ и грѣшниковъ); але не инакше, якъ лишь для Г. Бога (бо и лише таѣ правдиве добро,) отже не можъ для угодженія ближньому, грѣшии або ѿму до грѣха помагати. Иновѣрцамъ и грѣшникамъ треба насампередъ желати и по можности причиняти ся до познанія правдивої вѣры и до покаянія; ѿдо вороговъ нашихъ вѣльно есть намъ упоминати ся за себѣ и боронити себѣ, но врештѣ мусить ся и имъ добре желати и вѣ потребѣ добре робити.

в) Що до средствъ ласки Божої: 1) Найважнѣйшій рѣчи о Крещенію, Муропомазанію, Евхаристіи, и Покаянію (зри низше). 2) Конечнѣсть неустаниої молитви ажъ до конця житїя нашего (щодень, а передовсѣмъ вѣ покусахъ); и о ѿ Г. Бога просити масть, т. е. передовсѣмъ неустанно о любовь Божю, и спасеніе наше, а о дочаснїй рѣчи можемъ такожъ просити, але лишь пѣдѣ условиемъ, если то ся згаджає съ волею Божою, всегда найлѣпшо, и если оно добре до спасенія нашего.

Що ся дотычить молитовъ на память отмавляемыхъ, то певне добре есть, если всѣ у нась звичайнї молитви научати ся; але по крайнїй мѣрѣ треба, абы научили ся кромѣ знаку св. креста, Отче нашъ и Богородице Дѣво, и кромѣ того ведла можности Вѣрую, 10 заповѣдей Божихъ и 5 заповѣдей церковныхъ.

При тѣмъ робити ся загальна увага, ѿто тії ту наведенії науки (кромѣ муропомазаню) суть не лише для неофитовъ, но и для рожденыхъ христіянъ найважнѣйшій; ѿто именно застосоване має вѣ наукахъ предслюбныхъ съ тымъ додаткомъ, ѿто тогды и о Тайнѣ супружества и о обовязкахъ стану того найголовнѣйшої науки преподати треба.

Найпотрѣбнѣйшій рѣчи о всѣхъ Тайнахъ св. кромѣ священства, суть слѣдуючі:

1) Мы родимъ ся вѣ грѣсъ первородномъ, безъ ласки Божої и не маємъ права до неба; вѣ св. крещенію насампередъ отпускає ся намъ грѣхъ первородный, а дорослымъ, и всѣ грѣхи особистї передъ крещеніемъ здѣланій; и отримуємъ ласку Божу, черезъ которую всѣмо дѣти Божї и наслѣдники царства небесного. Але треба за свои особистї грѣхи, ѿто найменьше за всѣ тажкій грѣхи касти ся: т. е. ѿто мы нашими грѣхами надѣ все мерзили ся и ихъ яко найбѣльше злоуважали (про кару Божу, и про любовь Божу), и абысъмо на жаденъ способъ не хотѣли бѣльше грѣшити.

2) Вѣ муропомазаню укрѣпляємъ ся вѣ ласцѣ Божій, абысъмо могли вѣру св. твердо вѣзнавати и посля неї жити.

3) Вѣ сповѣди св. отпускають ся намъ грѣхи по крещенію здѣланій: И ту треба касти ся (такъ якъ сказано выше при крещенію), ѿто найменьше за всѣ тажкій грѣхи; и кромѣ того треба такожъ всѣ тажкій грѣхи вѣзнавати, жадного не затаювати.

4) Вѣ св. Причастію пріймаємъ наїс. Тѣло и Кровь Христову пѣдѣ видами хлѣба и вина — пріймаємъ Самого Г. Бога на поживленіе до житїя вѣчнаго: якъ хлѣбъ нась живитъ до сего житїя, такъ св. Причастіе живитъ нась до ласки Божої и житїя вѣчнаго. И треба бѣтъ пѣвочи патющи бути; а если кто (по св. крещенію) тажкій грѣхъ має, то треба конче впередъ гѣдно высповѣдати ся.

5) Св. вѣло помазаніе есть для хорыхъ, на добро душѣ а неразъ и тѣла.

6) Супружество, для тихъ, ѿто вѣ той станъ вступаютъ: Установлене при сотворенію человѣка; Тайна черезъ Г. Іис. Христа, абы той станъ бути имъ и дѣтемъ до ласки Божої и житїя вѣчнаго. — Цѣль того стану: а) Взаимна помочь: разомъ жити, любовь межи собою мати, и собѣ номагати до сего житїя и до житїя вѣчнаго; жена мужеви послушна. б) Выховати дѣтей: старати ся вѣ сѣмъ житїя (годовати, убарати, и до стану привести), и до житїя вѣчнаго (наука вѣры и Тайны, прикладъ, наказоване); и молитва за нихъ. То есть двояка головна цѣль супружества; а бѣтъ грѣха первородного есть той станъ такожъ дозволеный в) яко охорона противъ злыхъ пожадливостей, котрѣ бы могли до тажкихъ грѣховъ приводити. — Великій станъ, великий обовязки (на цѣле житїе, межи собою и для дѣтей), могутъ и великий тажкости бути: отже Г. Богу оффровати ся, абы вѣ тѣмъ станъ Єму служити (на то цѣле житїе наше есть) и за Его помочею терпѣти, и напередъ вже о помочь и благословеніе Боже просити.

IV.

Такъ испытаній и поученій Неофиты могутъ вже до Св. Крещенія пріпущеній бути. Но особливо треба ихъ зѣ дуже великіовъ старанностевъ вже вѣ часъ обуученія и потому передъ Св. Крещеніемъ навести до вѣдомія жалю такъ совершенного якъ и несовершенного.

А ѿто до мірскихъ законовъ має переходачій переходъ св旣й, ізъ житїя св. крещенію гр. к., звичко съ оказанемъ мети ики своїи або іншихъ отповѣднихъ документовъ взглядомъ приналежности або мѣстца перебування свого и сконченого 14-го року, вѣ ц. к. Староствѣ устно або писемно освѣдчити и бѣтъ тогожъ Староства письмо, ѿто его освѣдчене до вѣдомості взято, Урядови парохіальному передъ Св. Крещеніемъ предложити.

Актъ крещенія належить безъ числа рядового вѣ книгу метриkalьну вписати. Вѣ кници зауважає ся, ѿто якъ передъ Св. Крещеніемъ треба до

Митр. Ординаріята о позволене подати, такъ зновъ належить о послѣдовавшомъ дѣйствію Св. Крещенія сюда донести.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дни 20. Лютого 1899.

Ч. 22.

Ч. 33/орд. — Въ справѣ припорученія „Библіотеки богословской“ Вар. о. Праплата Ал. Бачинского.

Давно уже отчувало наше Всч. Духовенство потребу пôдручникôвъ для приготвляющихъ ся чи то до испыту конкурсowego парохіального, чи на катихитовъ школъ середніхъ и видвѣловыхъ.

Впр. о. Праплатъ Александръ Бачинский поставилъ себѣ за задачу зарадитъ той пекучой потребѣ и рѣшивъ ся выдавать „Библіотеку богословскую“, въ котрой бы рôчниками выходили поодинокі пôдручники для конкурсовыхъ предметовъ богословскихъ. Не щадачи труда, выдавъ бiль уже першій рôчиникъ реченої Библіотеки, а то для „Богословія догматичного“. Все, що найважнѣйшого до сеи отрасли вѣдомостей богословскихъ належить, що кождий священикъ при конкурсовоѣ испытѣ зъ догматики знати мусить, содергитъ ся въ тѣмъ першбмъ рôчинику. Матеріаль науковый єсть тамъ въ органичній цѣлості уложеный и такъ ясно и приступно поданый, що кождий священикъ може найти въ нѣмъ черезвычайне улекшене въ приспособленію ся до своего испыту. А такъ речена Библіотека богословска, выдаючи поодинокі части вѣдомостей богословскихъ въ гармонійно и вычерпуючо составленыхъ компендіяхъ, може дѣйстно причинити ся до осягненія цѣли, яку поставилъ себѣ Синодъ провинціональный зъ р. 1891. а то, щоби нашему Всч. Духовенству подати средства до отновленія богословскіхъ вѣдомостей въ народнѣй языцѣ и до дальніго приватного образованія богословскаго.

Тожъ Митроп. Ординарія горячо препоручає Всч. Духовенству появившій ся уже першій рôчиникъ реченої Библіотеки богословской, обнимаючій викладъ догматики загальній и спеціальній. Цѣна сего выпуска брошурованого виносить 4 зр., оправленого въ полотно 4 зр. 50 кр. Адресовати належить до самогоже автора, Впр. о. Праплата Александра Бачинского, Львовъ, площа св. Юра ч. 5.

Въ другомъ рôчинику помянутой Библіотеки печатає ся короткій викладъ кат. богословія морального въ мѣсячныхъ выпускахъ о 4. аркушахъ. Въ тѣмъ викладъ увзглядяє ся особливо сторона практична такъ, щоби кождий сповѣдникъ могъ въ поодинокихъ случаяхъ найти тамъ для себе потребну раду и поучене.

Въ дорозѣ предплаты виносить сей рôчиникъ Библіотеки богословской 3 зр. 60 кр. рôчно за 12. выпусківъ. Пiвврочна же предплата виносить 1 зр.

80 кр. а четвертьрочна 90 кр. Така сама предплата опредѣляє ся и для слѣдующихъ рôчиниковъ помянутой Библіотеки.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дни 26. Лютого 1899.

Ч. 23.

Ч. 2387. — Въ справѣ „Слова пращальне“ Вс. О. Д-ра Іоана Бартешевскаго при похоронѣ б. п. Д-ра Іосифа Левицкаго.

Смерть забрала намъ еще предвчасно великого и даровитого труженика для добра св. Церкви и народа, б. п. Д-ра Іосифа Левицкаго, поч. Крылошина, Совѣтника и Референта Митр. Консисторіи, Професора религіи при Львовскѣй П. ц. к. гимназіи, неутомимого и мудрого учителя и проводника молодежи. Наше Всч. Духовенство мало для покойного велику любовь и почитане, и тiніи свои чувства оказовало ему за життя его при всякой случайности. Тожъ Митроп. Ординарія радо припоручає Всч. Духовенству „Слово пращальне“, котре Вс. О. Д-ръ І. Бартешевскъ выголосивъ при похоронѣ сего покойника, а въ котрому бiль поднѣсь всѣ найважнѣйшіи его заслуги и честности. Нехай тое „Слово пращальне“ буде для кождого зъ Всч. Духовенства памяткою дорогого по такому мужу и дѣлателю. Можь тое Слово одержати въ Львовскѣй Ставроп. книгарни по 10 кр. бiль примѣрника.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ дни 26. Лютого 1899.

Ч. 24.

Ч. 2742. — Въ справѣ правильного отбуванія Соборчиковъ деканальнихъ.

Всч. Урядамъ Деканальнимъ пригадує ся, що пoслia ухвалы Синодальної и тутъ обохъ розпорядженъ а то зъ днія 12/12 1897 до Ч. 1353. (Вѣдом. Ч. XVIII. зъ р. 1897) и зъ днія 7/4 1893 до Ч. 3403. (Вѣдом. Ч. IV. зъ р. 1898), на пoдставѣ тоїже ухвалы Синодальної видалихъ — мають въ всѣхъ деканатахъ нашої АЕпархії отбувати ся що кварталу (отже разомъ що року чотири) Соборчики, зъ котрýchъ одинъ (найлѣпше перший, яко припадаючій въ часѣ св. Четыредесятницѣ) має бути реколекційний, а одинъ (другiй або 3-їй, пoслia усмотрiння декана) мiсiйний.

Соборчики тiні мають отбувати ся по черзѣ азбучного порядку що разъ въ іншої парохії и розпочинати ся всегда св. Сповѣдю, яку силою постанови Синодальної кождый кондеканальний душпаstryr отправляти строго встать обовязанымъ.

Поручас ся прото Всеч. Настоятелямъ деканатовъ, щобы по мысли загадныхъ законовъ правильно ѿ кварталу скликовали Соборчики духовенства кондеканального, а о результатѣ тыхже предкладали сюда въ слѣдъ за тымъ Справоздане, при захованію приписовъ и мѣръ, въ тут. Инструкціи зъ дня 7/4. 1898. Ч. 3.403. (Вѣдом. Ч. IV.) точно всказанныхъ.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дия 1. Марта 1899.

Ч. 25.

Обѣщенія конкурсовій.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ підъ днемъ 2. Марта 1899 съ речинцемъ до дня 27. Цвѣтня 1899 парохію:

Ч. 2667. Баличъ подорожній, съ прилученными Сулятичъ и Соколовъ, деканата Болехівскаго, надана приватного.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

ХРОНИКА.

Именсваня.

Завѣдателемъ деканата Щирецкого по смерти бл. п. дек. Михаила Тржесневскаго именованый:

Ч. 1001. Всч. О. Максимъ Струминський мѣстодеканъ и парохъ Ставчанъ.

Ординарійскимъ школьнамъ комисаремъ для дек. Галицкого по уступленю Всч. О. Юліана Копистильского именованый:

Ч. 2029. Всч. О. Іоанъ Гургула деканъ въ парохъ Гановецъ.

Заступникомъ учителя и помочникомъ катихитою при акад. гімназії въ Львовѣ именованый:

Ч. 2201. Всч. О. Леонидъ Лужницкій.

Превізоричнимъ катихитою при школѣ въдьловой мужеской въ Тернополі именованый:

Ч. 2201. Всч. О. Василь Дубецкій.

Умѣщенія.

Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 1798. Еміліянъ Тржесневскій въ Щирци.

Введеній ОО.:

- Ч. 1339. Василь Терлецкій въ сотр. Дернова,
- Ч. 1484. Константинъ Петрушевичъ въ завѣд. Небылова,
- Ч. 1588. Максимъ Панаюкъ въ сотр. Луки маловъ,
- Ч. 1589. Михаилъ Абрагамовскій въ сотр. Чернева,
- Ч. 1644. Володимиръ Лешневскій въ сотр. Тернополя,
- Ч. 1650. Еміліянъ Яросевичъ въ завѣд. Хашована,
- Ч. 1720. Володимиръ Копитчакъ въ завѣд. Токбѣвъ,
- Ч. 1757. Іосифъ Дубановичъ въ сотр. Мышковичъ,
- Ч. 1928. Іоанъ Гарматій въ завѣд. Чернихова,
- Ч. 1974. Іоанъ Сухаровскій въ сотр. Бродовъ,
- Ч. 2092. Павло Дудикъ въ завѣд. Станиславчика,
- Ч. 2230. Едуардъ Косановскій въ сотр. Золотникъ,
- Ч. 2394. Іоанъ Юркѣвъ въ сотр. Оравы,
- Ч. 2395. Юліянъ Дакій въ сотр. Козьовой.

Увѣльненій ОО.:

- Ч. 1721. Іоанъ Гарматій бѣ сотр. въ Золотникахъ,
- Ч. 1788. Павло Дудикъ бѣ сотр. въ Бродахъ,
- Ч. 1929. Едуардъ Косановскій бѣ сотр. въ Черниховѣ,
- Ч. 2093. Іоанъ Сухаровскій бѣ завѣд. въ Станиславчiku.

Въ пропозиції умѣщений ОО.:

- Ч. 11163/98 на Вербовчикъ: 1) Іоанъ Чаровскій, 2) Володимиръ Богачевскій, 3) Зенонъ Гутковскій — а въ списѣ: 4) Николай Романікъ, 5) Іларій Гучковскій, 6) Кипріянъ Дурбакъ, 7) Евгеній Тымкевичъ.

Зъ презенты резигновали ОO.:

- Ч. 2244. Левъ Авдыковскій на Дмитрівѣ.

Вставлено ся до Выс. Президія ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институції ОO.

- Ч. 1413. Григорія Стецева на Станкѣвцѣ,
- Ч. 1538. Льва Кордасевича на Ляховичѣ подорожній.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію ОO.:

- Ч. 2045. Григорія Дычковскаго на Лѣсники,
- Ч. 2247. Стефана Донаровича на Бориничѣ,
- Ч. 2246. Еміліяна Кузьмы на Чепелѣ.

До канон. институції возваній ОO.:

- Ч. 2045. Григорія Дычковскаго на Лѣсники.

Декретъ увѣльнена бѣ испыту конкурсового парох. получили ОO.:

- Ч. 1411. Володимиръ Чайковскій сотрудникъ въ Колтовѣ.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудниківъ:

- Ч. 1785. въ Раковѣ отъ 21/I 1899 до 20/I 1900,
- Ч. 1965. въ Чернєвѣ на 1 рѣкѣ,
- Ч. 2404. въ Полюховѣ на 1 рѣкѣ.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о удѣлненіи титулу стола для ученыхъ богословівъ:

- Ч. 1068. Петра Гаруха и Александра Улацкого.

б) о запомогу зъ фонда рел. для священиковъ:

- Ч. 11153/98. Іоана Насальского пароха Ладальцівъ,
- Ч. 1324. Юліана Левинського пароха Розвадова,
- Ч. 1513. Іосифа Застирца сотрудника въ Берлинѣ.

в) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниківъ:

- Ч. 654. въ Прошовѣ,
- Ч. 1027. въ Печенинѣ,
- Ч. 1122. въ Острівѣ,
- Ч. 1165. въ Підмихайлію.

г) о дарѣ ласки зъ фонда рел. для свящ. вдовъ и сиротъ:

- Ч. 944. Юлія Лиць, вдовы по бл. п. пароху въ Івачовѣ,
- Ч. 1161. Іосифи Глѣбовицкої, вдовы по бл. п. пароху въ Рівнѣ,
- Ч. 1162. Володимира и Романа Лагодинськихъ, сиротъ по бл. п. пароху Львѣ Легонійському,
- Ч. 1583. Неоній Ганкевичъ, сироты по бл. п. пароху въ Краснобімъ,
- Ч. 1584. Слены Савичъ, вдовы по бл. п. пароху въ Кокошинъцахъ,
- Ч. 1585. Юліаны Савицкої, сироты по бл. п. пароху въ Яблоновѣ,
- Ч. 1616. Мальвины Іоанни Копачъ, сир. по бл. п. пароху въ Підлѣсю.

Некрольогія.

- Ч. 1591. Веч. О. Павло Хоминській парохъ Зеленої померъ дая 1. Лютого 1899.
- Ч. 1779. Веч. О. Михаїль Тржесневскій деканъ и парохъ въ Щирца померъ дия 14. Лютого 1899.

Душъ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

ОТЪ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дия 8. Марта 1899.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капітулярный.

Львівсько-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Роць 1899.

Выдано дня 14. Цвєтня

Ч. V.

Ч. 26.

Ч. 273/орд. — О благородственній Службѣ Божої за в выздоровлене Святішого Отца.

Якъ вѣдомо, Святійший Отець Папа Левъ XIII., отримавши въ правляючою мудростю, съ надзвичайною звестією и всею любовию яко Намѣстникъ Христа управляетъ Церквою католицкою, слабостъ, зъ котримъ чудомъ ласки Божої на радость зеего країнъ лицъ вста вѣстивъ подвигненій. По той причинѣ предкладали католицкому свѣту у стопъ Его Святости выражанія найщиршої радости, въ чѣмъ и мы Русини тоже участъ взяли. Теперь же идучи за поводомъ вдячнаго и любови переполненого сердца для св. Отца и будучи товмачемъ найгорячѣйшихъ чувствъ найвѣрнѣшаго привязанія и найщиршої преданности всего Всеч. Духовенства и Вѣрныхъ нашої Митроп. Архидієцезії, препоручаемъ, щобы всѣ Всеч. Душпастири заразъ въ найближшу по одержаню сего недѣлю:

1) до Служби Божої додали Службу благодарственную на пам'ярене Св. Отца,

2) въ отповѣдной проповѣдій загрѣли парохіянъ до вѣрности, любви и привязанія для единой правдивої Церкви Христової католицкої, котра одна есть найпевнѣшою надѣю всего добра и спасенія цѣлого свѣту и для Св. Отца Папы Льва XIII. Начальника сеї св. Церкви и Намѣстника Господа Бога и Спасителя нашего Іисуса Христа на землі и возвали всѣхъ до найщиршихъ молитвъ за здоровле и довго и благоденствіе Святішаго Вселенскаго Архієрея Папы Льва XIII.,

3) по Службѣ Божої отспѣвали пѣнь благородственную: „Тебе Бога хвалимъ“ и внесли трикратне многоголоствіе Папѣ Льву XIII.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львівъ, дня 12. Цвєтня 1899.

Ч. 27.

Ч. 578. — Подает ся до вѣдомости Всеч. Духовенству, что въ Митр. Консисторіи можна набутти по дуже приступнихъ цѣнахъ: „Проповѣди“ и „Повинности подданныхъ къ ихъ Монархѣ“ О. Теодора Витвицкого въ користь фонда вдовъ. — сирот. —

Въ Архивѣ Консисторіяльномъ есть до спродажи:

а) 200 примѣрниковъ книги брошуроюаной підъ заглавiemъ: „Науки парохіальныя на Недѣлы всего лѣта, изданныи Феодоромъ Вѣтвѣцкимъ Парохомъ Далешевы, и тогожъ накладомъ на користь Вдовъ и Сиротъ Капланьскихъ напечатаны. Во градѣ Черновцахъ 1847.“ по 20 кр. а. в. — и

б) єдька десятокъ примѣрниковъ маленькою брошуркою підъ заглавиемъ: „Повинности подданныхъ къ ихъ Монархѣ, въ употреблениіе училищъ парохіальныхъ. Въ Львовѣ 1817. года.“ — по 5 кр. а. в.

Зъ взгляду на дуже приступну цѣну и всетаки здорове зерно и въ „Наказахъ“ и въ реченьяхъ, „Повинностяхъ“, а такожь и на саму благодѣтельну цѣль спродажи обоихъ сочинений, вызывае Митроп. Консисторія Всеч. Духовенство Архіепархіальне къ зголосленію ся о закупно черезъ дотичній Всеч. Уряды деканальни, а послѣ доставленія тутъ отвѣтныхъ квотъ грошевыхъ, покупленіи сочиненія при найближшій способности въ дорозѣ приватной набувши бдосланій збстануть.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 12. Марта 1899.

Ч. 28.

Ч. 3250 — О способѣ компетованія о завѣдательства опорожненныхъ парохій и о сотрудничествѣ

Для уникненія многихъ трудностей и неправильностей, якій при убѣгательствахъ о администраціи опорожненныхъ парохій и о сотрудничествѣ ча-сто случаються ся, видить ся Митроп. Консисторія споводованою завѣдомити Всеч. Духовенство, что при убѣганияхъ ся о завѣдательства опорожненныхъ парохій або о сотрудничествѣ, взглядній прошения всегда предкладаными бути мають до Митрополитальнай Консисторії посредствомъ урядовъ деканальнихъ, а пѣколя телеграфическимъ способомъ, противнымъ существуючимъ разпорядженіямъ.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 17. Марта 1899.

Ч. 29.

Ч. 3782. — Въ дѣлѣ побирали и раздавали нового мура св.

Пригадує ся Всеч. Настоятелямъ деканатовъ, що суть обовязани, заразъ по посвящению нового мура св. о тосжъ просити; и то всегда, хотѣбы побирали особисто дѣяло ся, съ сопровожденемъ письма урядового. А о надопѣвшомъ мурѣ належить заразъ кондеканальний Кліръ повѣдомити; и все

Душпастырѣ суть обовязаній, муро св. для своихъ парохій безпреволочно обновити — або на вызначеномъ необавомъ по Великодніи соборчику, абосли такій соборчикъ не назначає ся, кождый осѣбно самъ або черезъ по-сланца въ сосудѣ опечатаномъ; такъ що після припису Синода (ст. 93) мають въ протягу мѣсяця бѣть посвященія вже нове муро св. у себе мати и строгій обовязокъ чуванія надъ тымъ, есть наложенный на самихъ Всеч. Декановъ. Уживане давнаго мура св. по посвященію нового (т. е. по отно-вѣдномъ терминѣ одержанія тогожъ) есть підъ грѣхомъ смертнымъ запрещане и лишь св. Апостольскій Престолъ може тое дозволити.

Дальше паводить ся, що муро св. выдає ся зъ бтсі въ ількости одної осьмиои литры для 18, а півъ осьмои для 9 церквей. Длятого мають и Всеч. Настоятель деканатовъ якусь отповѣдну мѣру для поодинокихъ церквей ма-ти, хоть не конче однаку для кождои, им. що до церквей матерныхъ и дочерніхъ.

Въ кінці примѣчає ся, щобы надбслана тутъ деканальна мурница була мѣдна, съ добрымъ, закручуючимъ ся затканемъ и зъ давнійшого мура, котре всю має бути спаленъмъ, зовсѣмъ очищена. То само розумѣє ся такожь о малыхъ мурницяхъ поодинокихъ церквей.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 1. Цвѣтня 1899.

Ч. 30.

Ч. 4045. — О належитості за неоправленій примѣрникъ „Додатку до рѣшенія Синода провинці-альнаго Львовскаго зъ р. 1891.“

Додатково до тутейшого розпорядженія зъ дня 31. Січня 1899 — Ч. 891 (Арх. Вѣд. Ч. II. 14.) мають тій уряды парохіальни, котрій отримали „Додатокъ до рѣшенія Синода провинціальнаго Львовскаго зъ р. 1891“ неоправленій, зложити лише квоту 2 зр. 60 кр. а. в., которую то на-лежитостъ Всеч. Уряды деканальни Митрополитальнай Консисторії безпрево-лочно переслати мають. —

Отъ Митрополитальнай Консисторії

Львовъ, дня 7. Цвѣтня 1899.

Ч. 31.

Ч. 4116 — Препоручася вспомагане „Рускою бурсы ремесличои и промысловои въ Львовѣ“.

Рада Товариства „Рускою бурсы ремесличои и промысловои въ Львовѣ“ предложила Митр. Ординаріяту слѣдуюче прошене:

„Небдрадне экономичне положене руского народа въ Галичинѣ споводо-вало въ сословію виднѣйше поставленыхъ лицъ застановити ся надъ тымъ, якимъ бы способомъ можна той збуожжѣлый нарбѣ привести до полученія его экономичного быту. —

Однимъ зъ средствъ до поднесения добробыту межи нашимъ народомъ есть безперечно ремѣло и промыслѣ яко нове жерело заробѣтку для него. За бдновѣдну хвилю до поднесения сеи справы уважались святковане пятьдесятълѣтнаго ювилею бдродженія руского народа въ Галичинѣ, протое засновано Товариство подъ иазвою „Руска Бурса ремѣснича и промысловца въ Львовѣ“.

Статутъ сего Товариства подписаный черезъ десять членовъ основателевъ, приняло Высоке ц. к. Намѣстництво рекриптомъ зъ 28. Вересня 1898 до ч. 83.595 до вѣдомости, а на загальнихъ зборахъ товариства выбрано Раду, въ складъ котрои увийшли: Впр. о. пралатъ Мартинъ Пакѣжъ, пп. архітектъ Василь Нарбрній, адвокатъ дръ Кость Левицкій, адвокатъ дръ Левъ Павенцкій, касіеръ „Диѣстра“ Иванъ Бачинський, кравецъ Димитрій Ковалскій, перплетникъ Евгений Спожарскій, літографъ Андрей Андреевичъ, слюсарь Петро Тыбліччинський, и столяръ Антдій Опришкъ. Предѣдателемъ товариства выбрано п. Василія Нагорнаго, котрый подавъ иниціативу до заснованія товариства и котрый передъ двайцятьми роками указувавъ на потребу его; мѣстопредѣдателемъ выбрано Впр. о. пралата Мартина Пакѣжа, кропушанина митр. Капитулы, секретаремъ адвоката дра Льва Павенцкого, а касіоромъ п. Ивана Бачинського.

Товариство поставило себѣ за цѣль: а) виховувати и образувати руску молодїжъ на фаховихъ рукодѣльниківъ и промысловцівъ; б) допомагати талановитымъ ученикамъ и помочникамъ до дальшого фахового образованія въ краевихъ або заграницічныхъ варстатахъ, закладахъ промысловихъ и науковихъ; в) взагалѣ вилывати на питоме двигнене руского ремѣсничого и промыслового стану. — До осягненя тои цѣли товариство буде уживати отехъ средствъ: а) удержувати бурсы, въ котрихъ бы руска молодїжъ ремѣснича и промыслова дбставала удержане въ часѣ приписаної науки; б) установляти въ мѣру фондівъ стипендії на дальше образованіе; в) удѣлювати запомоги на подорожжѣ и курсы науковій; г) вивѣновувати бувшихъ питомцівъ товариства варстатаами, машинами, знаряддами и іншими приборами до самостойного веденія ремесла або промислу; д) устроювати взбрїцій варстата; е) удержувати фаховихъ учителевъ и інструкторовъ; ж) выдавати періодичній и неперіодичній письма и дѣла зъ області ремесла и промислу; з) скликувати зѣїзды и парады рускихъ рукодѣльниківъ и промысловцівъ; и) предкладати дотичнимъ властямъ меморіалы и петиції въ справахъ виховання и образованія ремѣсничої и промыслової молодїжи. — Средства до осягненя сеи цѣли суть: уплаты членовъ, а то 1 кор. вступного и по 4 корони рѣчно, якъ такожъ добровольній жертыви и записи.

Що бурса ремѣснича и промыслова есть конечно потрѣбною, о тѣмъ высказали ся частній лица, товариства и соборчики деканальній, якъ то здѣлавъ межи іншими такожъ соборчикъ деканату Львівско-городскаго.

Понеже товариству „Руска Бурса ремѣснича и промыслова“ розходитъ ся о тое, щоби впровадити єя якъ найскорѣше въ житѣ, а средства грошевій суть на се конечно потрѣбній, а понеже Всч. Духовенство наше, котре въ всякихъ справахъ народныхъ брало и бере живу участъ, та свою патріотич-

ною жертволовивостію было и есть добрымъ и заохочуючимъ примѣромъ, протое упрашаюмо Всесвѣтлайшій и Высокопреподобный Митрополитальний Ординарія о ласкаве препоручене сего Товариства Всч. Духовенству, що бы такъ Всч. Духовенство, якъ такожъ церкви висували ся въ его члена, та щоби Всч. Духовенство зволило заняти ся збиранніемъ добровольныхъ жертьвъ на цѣли сеи Бурсы.“ —

Въ цѣли отже поднесена матеріального добробыту нашего народа и ратована его отъ нужды, препоручаю Митр. Ординарія Всч. Священству вспомагане сего економичнаго Товариства.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львівъ, дnia 11. Цвѣтня 1899.

Ч. 32.

Обвѣщення конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючі парохії:

a) подъ днемъ 16. Марта 1899 съ речицемъ до дnia 11. Мая 1899:

Ч. 3334. Кропивникъ съ прилученою Кадовбне, деканата Калушскаго, наданія Его Величества ІІІсаря.

b) подъ днемъ 30. Марта 1899 съ речицемъ до дnia 25. Мая 1899:

Ч. 3487. Августівка съ прилучеными Хоростецъ и Хоробрѣвъ, деканата Бережанскаго, наданія приватного.

Ч. 3488. Корсѣвъ съ прилучеными Мытиця и Кизя, деканата Бродскаго, наданія приватного.

Ч. 3489. Дев'ятники съ прилучеными Ядвиги и Бертемідовъ, деканата Бобрецкаго, наданія приватного.

v) подъ днемъ 4. Цвѣтня 1899. съ речицемъ до 30. Мая 1899:

Ч. 3878. Токи, деканата Збаражскаго, наданія приватного.

Ч. 4005. Жеребки великий съ прилучеными Жеребки малій и Глушницѣ, деканата Скалатскаго, наданія приватного.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

II.

Ч. 4002. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ школѣ 5-клясової мужескої въ Галичи.

Ц. к. окружна Рада школъна въ Станиславовѣ розписала подъ днемъ 26. Лютого с. р. ч. 170 конкурсъ на посаду сталого катихита въ 5-клясової школѣ мужескої въ Галичи съ обовязкомъ удѣляти науки релігії

въ 4-класовѣй школѣ женѣскѣй тамже за рѣчиу плату 450 зр. съ 10% додаткомъ на помешкане.

Священики намѣряючій убѣгати ся о тую посаду мають посредствомъ свои настоятельной власти (орд. шк. Комисаря) внести належито удокументованій поданія до вышне сказанои окружной Рады школьнай найпѣнѣйше до дня 3. Мая нов. ст. 1899.

Тое подає ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторії

Львовъ, дня 4. Цвѣтня 1899.

III.

Ч. 4002. Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-класовѣй школѣ мужеской въ Калушѣ.

Ц. к. окружна Рада школьнна въ Калушѣ розписала підъ днемъ 4. Лю того с. р. ч. 280 конкурсъ въ цѣліи стального замѣщенія посады гр. кат. катихита въ 6-класовѣй школѣ мужеской съ обовязкомъ учти релігіи такожъ въ тамошній 6-класовѣй школѣ женѣскѣй за рѣчиу платою 450 зр. и 10% додаткомъ на помешкане.

Убѣгаючій ся о тую посаду священики мають свои належито удокументованій поданія посредствомъ свои настоятельной власти (орд. шк. Комисаря) внести до вышне сказанои окружной Рады школьнай до дня 3. Мая 1899.

Тое подає ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости

Отъ Митрополитальной Консисторії.

Львовъ, дня 4. Цвѣтня 1899.

ХРОНИКА.

Умѣщенія.

Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 1264. Теодоръ Кузьмовъ въ Зеленой,
- Ч. 778. Евстахій Бартковъ въ Плѣснянахъ,
- Ч. 3249. Теофиль Кордуба въ Августовцѣ,
- Ч. 3338. Николай Демчинський въ Корсовѣ,
- Ч. 2747. Володимиръ Була въ Девятникахъ,
- Ч. 3555. Николай Цегельський въ Подусовѣ,
- Ч. 3636. Герасимъ Семківъ въ Жеребкахъ гетинскихъ,
- Ч. 3638. Теодоръ Сахно въ Межирічахъ.

б) Сотрудничество получили ОО.:

- Ч. 2913. Іосифъ Дубановичъ въ Конюшкахъ съ правомъ управлія парохію,
- Ч. 3337. Іандоръ Свистунъ въ Яричовѣ.

Введеній ОО.:

- Ч. 2994. Лука Демчукъ въ сотр. Кудобинецъ,
- Ч. 3264. Емиліанъ Тржесневскій въ завѣд. Щирца,
- Ч. 3265. Теодоръ Кузьмовъ въ завѣд. Зеленої,
- Ч. 3584. Євгеній Герасимовичъ яко парохъ въ Присѣвяхъ,
- Ч. 3641. Іосифъ Дубановичъ въ сотр. Конюшокъ съ правомъ управлія парохію,
- Ч. 3679. Теофіль Кордуба въ завѣд. Прибровцѣ,
- Ч. 3691. Евстахій Бартковъ въ завѣд. Плѣсняни.

Увѣльненій ОО.:

- Ч. 3131. Василій Дубицкій отъ сотр. въ Олееску,
- Ч. 3584. Евстахій Бартковъ отъ завѣд. въ Присѣвяхъ,
- Ч. 3691. Євгеній Герасимовичъ отъ завѣд. Плѣсняни.

Въ пропозиції умѣщенній ОО.:

- Ч. 8794/98 на Бавордовъ: 1) Іоанъ Редкевичъ, 2) Михаїлъ Дзеровичъ, 3) Іоанъ Гургаль — а въ списѣ: 4) Емиліанъ Дольницкій, 5) Георгій Чубатый, 6) Володимиръ Булынський, 7) Іона Пелехатый, 8) Петро Чумакъ, 9) Ярославъ Стеткевичъ, 10) Левъ Бачинський, 11) Євгеній Кулпинський, 12) Іоанъ Барановскій.
- Ч. 3137. на Шумляны: 1) Левъ Грязевичъ, 2) Ярославъ Стеткевичъ, 3) Амвросій Рыбакъ — а въ списѣ: 4) Емиліанъ Рудницкій, 5) Михаїлъ Мосор, 6) Володимиръ Богачевскій, 7) Зено Гутковскій, 8) Николай Романюкъ, 9) Ярославъ Гургула.
- Ч. 2244. на Дмитровъ: 1) Мелетій Дзеровичъ, 2) Іоанъ Бознаръ, 3) Іоанъ Завадовскій.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 3493. Капріанъ Дурбакъ на Вербовчикъ,
- Ч. 3622. Левъ Гриневичъ на Шумляны.

Вставлено ся до Выс. Президія ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институції ОО.

- Ч. 3493. Капріана Дурбака на Вербовчикъ,
- Ч. 3622. Льва Гриневича на Шумляны.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію ОО.:

- Ч. 3464. Льва Кордасевича на Ляховичѣ подорожній,
- Ч. 3624. Григорія Сцецева на Станківцѣ.

До канон. институції возваній ОО.:

- Ч. 2246. Емиліанъ Кузьма на Чепелѣ,
- Ч. 2247. Стефанъ Донаровичъ на Бориничѣ,

Ч. 3624. Григорій Стецьвъ на Станьківцѣ,
Ч. 3464. Левъ Кордасевичъ на Лаховичъ подорожній.

Каноничну інституцію получили 00.:

Ч. 2806. Евгеній Герасимовичъ на Присебицѣ,
Ч. 2836. Петро Минко на Гребенівцѣ,
Ч. 2942. Степанъ Донаровичъ на Борицівцѣ,
Ч. 3242. Григорій Дачковський на Лъсники,
Ч. 3555. Йосифъ Цегельський на Голосковичѣ,
Ч. 3671. Левъ Кордасевичъ на Лаховичъ подорожній,
Ч. 3696. Дмитрій Йосифовичъ на Середопольцѣ.

Декретъ увільнина отъ испыту конкурсового парохъ. получили 00.:

Ч. 2887. Теофіл Войтовичъ парохъ Козбеки.

Выс. ц. к. Намѣстництво гавѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство
вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудниківъ:
Ч. 3368. въ Дерновъ отъ 1/IV 1899 до 31/III 1900,
Ч. 3473. въ Струтанъ нижнімъ бгъ 2/II 1899 до 1/II 1900.

Некрольогія.

Ч. 3197. Веч. О. Михаїл Громницкій, парохъ Августовки, померъ дnia 5. Marca 1899.
Ч. 3198. Августинъ Дольницкій, парохъ Корсова, померъ дnia 7. Marca 1899.
Ч. 3613. Петро Зухавичъ, парохъ Жеребокъ великихъ, померъ дnia 17. Marca 1899.

Душъ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ дnia 14. Цвѣтня 1899.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капітулярный.

Накладомъ Митрополитального Ординаріата.

Типографія Ставропігійская.

Львівсько-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1899.

Выдано дnia 9. Мая

Ч. VI.

Ч. 33.

Ч. 318 орд. Поручають ся до закупки ново-виданій книгъ и друксортъ.

Въ печатнѣ Ставропігійского Інститута з'єстали ново-виданій слѣдуючі книги и друксортъ:

1. Літургія св. Іоана Златоустого съ синодальними поправками (для вставлення въ Служебникъ, и яко окрема отбитка).
2. Проскомидія Літургіямъ.
3. Гласопѣснецъ (доповнене и исправлене видане).
4. Поученіе для гр. кат. парох. урядовъ о належитомъ веденю метрикъ Дра Гавріила Крижановскаго (въ вгордомъ виданю о. І. М.) и
- 5) Друксортъ: а)ad proclamanda banna commendantur; б) свѣдоцтва убожества для веденя спора, и тѣ для громадъ а) безъ власныхъ статутовъ и б) съ власными статутами.

Всѣ тѣ книги можна дбати въ книгарні Інститута Ставропігійского и то по цѣнѣ: 1) Літургія св. Іоана Златоустого брошур. 1 зр. 50 кр. 2) Проскомидія въ листъ за 10 кр. 3) Гласопѣснецъ въ переплетѣ 2 зр. 4) Поученіе для гр. к. пар. урядовъ о належитомъ веденю метрикъ, брошур. 1 зр. 5). друксортъ по 40 кр. за 25 листовъ. Порисшій виданя особено підъ 1—4 наведений поручають ся Веч. Духовенству.

Отъ Митрополитальної Консисторії

Львовъ, дnia 20. Цвѣтня 1899.

Ч. 34.

Ч. 4678. Въ справѣ виказовъ свящ. вдовъ и сиротъ даромъ ласки зъ фонда рел. надѣленихъ.

Митроп. Консисторія потрібна есть вѣдомостъ, котрій поименно священичій вдовы и сироты зъ Львівской Митрополитальної Архієпархії — и сколько кожда зъ нихъ дотеперь побирає рбично по приказу Его Величества Найяснѣшшаго нашого Цесаря зъ фонда релігійного яко даръ ласки.

Всеч. Уряды деканальныи взыгаютъ ся протои, довѣдавши ся въ безопаснѣй дорозѣ, донести о тѣмъ Митроп. Консисторіи, якъ дотеперь, а такожъ познѣше не залишити доносити, скоро котра изъ реченыхъ вдѣвъ и сирѣгъ въ будучности получить сего рода запомогу.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 25. Цвѣтия 1899.

Ч. 35.

Ч. 4649. — О розылѣ и стягненію належитості за Шематизмъ на р. 1899.

Розсылаютъ ся Шематизмы на 1899 рѣкъ съ препорученіемъ, щобы Всеч. Уряды деканальнии стягнули належитості за кожный примѣрникъ Шематизма 1 здр. а. в. отъ поодинокихъ гр. кат. Урядовъ парохіальнихъ и експонованихъ Сотрудниковъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 25. Цвѣтия 1899.

Ч. 36.

Ч. 4076. — Въ справѣ замѣни ерекціональныхъ грунтбвъ.

Въ справѣ замѣни ерекціональныхъ грунтбвъ заудѣлило тутъ В. ц. к. Намѣстництво зъ 29. Марта 1899 Ч. 28.469 слѣдуюче:

„Рескриптомъ зъ дня 13. Марта 1890 Ч. 10.608 ц. к. Намѣстництво упрашало Всесвѣтлѣйшій Ординаріятъ о повелѣніе самостойнимъ душпаstryямъ, абы залишилъ всякихъ фактическихъ замѣнъ грунтбвъ ерекціональныхъ або церковныхъ, замѣнь контрактъ формальный буде здѣланый и потвердженый черезъ Всесвѣтлѣйшій Ординаріятъ и ц. к. Намѣстництво.

Очевидно однакожъ то повелѣніе не буває належито перестерѣгане, по неже въ послѣдніхъ часахъ притрафили ся замѣни черезъ парохівъ передъ здѣланьемъ формального контракту самовѣльно доконаній, котрѣ зъ причини познѣшаго выставления на продажъ посвѣдости, котра була въ уживанію пароха, але право належала до третої особы, выкликали тяжкѣ до усуненія запутанія.

Ц. к. Намѣстництво упрашає протои поновно Всесвѣтлѣйшій Ординаріятъ, аби скотѣвъ справу ту душпаstryамъ припомнити и вѣзвати ихъ до стислого доповненія выданого наказу, примѣчаючи выразно, що въ противнѣмъ разѣ спала бы на нихъ отвѣчальнѣсть за страты, якій бы зъ изъ провини повсталі для маєтку парохіального або церковного.“ Въ заступствѣ Гильдъ в. р.

Подаючи повышшій рескрипть до вѣдомости Всеч. Священства Митроп. Консисторія пригадує покликане розпоряджене оголошене въ АЕпарх. Вѣдо-

мостяхъ Ч. 12. стор. 17. зъ 1898 р. съ поновнымъ препорученемъ точного перестерѣганія того розпорядження на будучность.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 28. Цвѣтия 1899.

Ч. 37.

Ч. 4460. — О пѣдлаганію оштемпілованію посвѣдченій выставленныхъ въ цѣлихъ табуллярныхъ.

В. ц. к. Намѣстництво зъ 7. Цвѣтия 1899 ч. 24.097 заудѣлило тутъ слѣдуюче: „К. к. Ministerium des Innern, Zl. 3727 Wien, am 27. Februar 1899. An die k. k. Statthalterei in Lemberg.

Über eine von der Finanz-Landesdirection in Prag gestellte Anfrage hat das Finanzministerium mit dem an alle Finanzlandesbehörden gerichteten Erlasse vom 16. November 1898 Zl. 38056, ausgesprochen, dass die zu Tabularzwecken ausgestellten Bescheinigungen der politischen Behörden über die Berechtigung bestimmter Personen als Functionäre einer juristischen Corporation, einer Sparkasse, Gemeinde oder eines Patronatsamtes u. dgl. zur pechtsverbindlichen Unterfertigung von Schriften und Urkunden, auch wenn diese Bescheinigungen in Form von Klauseln ausgestellt werden, als Zeugnisse gemäss T. P. 26 lit. c. und 116 lit. a, aa des Gebührengesetzes dem festen Stempel von 1 fl. unterliegen.

Hievon wird die k. k. Statthalterei behufs Information der kirchlichen Oberbehörden (Ordinariate Superintendenzen) sowie behufs entsprechender Verständigung der unterstehenden politischen Behörden, welche wieder ihrerseits die Verständigung der in Frage kommenden Corporationen und Gemeinden zu veranlassen haben werden, in die Kenntnis gesetzt.“

Подаючи повышшій розпоряджене до вѣдомости Всеч. Священства, поручаючи тоєжъ точному перестерѣганю.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 28. Цвѣтия 1899.

Ч. 38.

Обвѣщенія конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючій парохій:

a) подв. днемъ 13. Цвѣтия 1899 съ речинцемъ до дні 7. Червня 1899:

Ч. 4092. Межирѣчье, деканата Роздольського, надана приватного;
Ч. 4159. Криве, деканата Холоївского, надана приватного;

б) підъ днемъ 20. Цвѣтня 1899 съ речинцемъ до дня 15. Червня 1899:
Ч. 4429. Журбовъ съ прилученою Підмихайлівцѣ, деканата Журавельского,
надана приватного.

в) підъ днемъ 4 Мая 1899 съ речинцемъ до дня 17. Червня 1899:
Ч. 4614. Лагодбовъ съ прилученными Затемне и Сивороги, деканата Унїв-
скаго, надана приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Ч. 4536. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Рогатынѣ.

Ц. к. окружна Рада школъльна въ Рогатынѣ розписала підъ д. 8. Марта
с. р. ч. 538 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ школѣ 5-клясовой муш-
жеской въ Рогатынѣ съ обовязкомъ учить религіи такожъ въ 6-клясовой
школѣ женевской тамже за рѣчною платою 450 зр. съ 10 % додаткомъ на
помешкане. Убѣгаючій ся о тую посаду священики мають свои належито удо-
кументованій поданія посредствомъ своимъ настоятельной власти до
выше сказанои ц. к. окружнои Рады школъльнои найдальше до дня 17. Мая с. р.

Тое подає ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 20. Цвѣтня 1899.

III.

Ч. 4537. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Журавнѣ.

Ц. к. окружна Рада школъльна въ Жидачовѣ розписала підъ д. 28 Марта
с. р. ч. 442 конкурсъ въ цѣли стального замѣщенія посады гр. кат. катихита
при школахъ народныхъ въ Журавнѣ съ рѣчною платою 450 зр. и 10 %
додаткомъ на помешкане. — Убѣгаючій ся о тую посаду священики мають
свои належито удокументованій поданія посредствомъ своимъ безпосередної
власти внести до выше сказанои ц. к. окружнои Рады школъльнои до дня
24. Мая с. р.

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 20. Цвѣтня 1899.

IV.

Ч. 4813. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Бобрцѣ.

Ц. к. окружна Рада школъльна въ Бобрцѣ розписала підъ д. 15. Цвѣтня
с. р. Ч. 214 поновно конкурсъ въ цѣли стального замѣщенія посады гр. к.
катихита при 5-клясовыхъ школахъ, мужеской и женевской въ Бобрцѣ съ
рѣчною платою 450 зр. и 45 зр. додаткомъ на помешкане.

Священики убѣгаючій ся о тую посаду мають свои належито удокументованій поданія внести до выше сказанои Рады школъльнои до дня 31. Мая с. р.
Тое подає ся Веч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 4. Мая 1899.

V.

Ч. 4871. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 6-кля- совой школѣ женевской въ Теребовли.

Ц. к. окружна Рада школъльна въ Теребовли розписала підъ д. 28. Марта
с. р. Ч. 418. конкурсъ въ цѣли стального замѣщенія посады гр. кат. катихита
при 6-клясовой школѣ женевской въ Теребовли съ обовязкомъ учить религіи
такожъ въ школѣ на передмѣстю „Сады“ тамже, за рѣчною платою 600 зр.
и 10 % додаткомъ на помешкане. Убѣгаючій ся о тую посаду священики
мають свои належито удокументованій поданія посредствомъ своимъ безпосе-
редної настоятельной власти внести до выше сказанои Рады школъльнои въ
речини до дня 31. Мая с. р.

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 4. Мая 1899.

ХРОНИКА.

Именования.

Завѣдателемъ деканата Журавельского именованій:

Ч. 4341. Веч. О. Иларій Гошовскій мѣстодеканъ и парохъ Журавна.

Умѣщенія.

Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 3850. Іванаоръ Свистунъ въ Кривбасъ,
- Ч. 3810. Іданъ Алиськевичъ въ Ярославичахъ,
- Ч. 3852. Александръ Ротко въ Небыловѣ,
- Ч. 3809. Василій Шиличукъ въ Гарбузовѣ,
- Ч. 4235. Михаилъ Абрагамовскій въ Черневѣ.

Сотрудничество получили ОО.:

- Ч. 3811. Лука Демчукъ въ Денисовѣ,
- Ч. 3890. Филипъ Свергунъ въ Кудобинцахъ,

- Ч. 3231. Іоанъ Маркевичъ въ Доброводахъ,
 Ч. 3849. Константинъ Петрушевичъ въ Стрыю,
 Ч. 3905. Платонъ Карпинський въ Кобиловолокахъ,
 Ч. 4008. Іларій Медынський въ Голгочахъ,
 Ч. 4089. Еміліянъ Кордуба въ Рожнятовѣ,
 Ч. 4272. Михаїлъ Лезицкій въ Острозѣ,
 Ч. 4272. Леонтій Спрынъ въ Ярчовѣ.

Введений 00.:

- Ч. 3742. Володимиръ Була въ завѣд. Девятинкѣ,
 Ч. 3807. Стефанъ Донаровичъ яко парохъ Борниничъ,
 Ч. 4142. Александеръ Ротко въ сотр. Стрыя,
 Ч. 4256. Євгеній Тымкевичъ яко парохъ Середопольцѣвъ,
 Ч. 4221. Дмитрий Йосифовичъ яко парохъ Середопольцѣвъ,
 Ч. 4222. Ізидоръ Свистунъ въ завѣд. Кривого,
 Ч. 4280. Герасимъ Семківъ въ завѣд. Жеребокъ великихъ,
 Ч. 4381. Платонъ Карпинський въ сотр. Кобиловолокъ,
 Ч. 4418. Теодоръ Сахно въ завѣд. Межирѣча,
 Ч. 4487. Константинъ Петрушевичъ въ сотр. Стрыя,
 Ч. 4488. Лука Демчукъ въ сотр. Денисова,
 Ч. 4646. Йосифъ Маркевичъ въ сотр. Доброводъ,
 Ч. 4683. Іларій Медынський въ сотр. Голгоча,
 Ч. 4689. Євгеній Тымкевичъ въ сотр. Олеська,
 Ч. 4686. Левъ Кордасевичъ яко парохъ Лаховичъ подорожныхъ.

Увільнений 00.:

- Ч. 3741. Стефанъ Донаровичъ яко парохъ Девятинкѣ,
 Ч. 3743. Володимиръ Була бѣ завѣд. Борниничъ,
 Ч. 4022. Теодоръ Сахно бѣ завѣд. Станьковець,
 Ч. 4095. Іоанъ Алискевичъ бѣ сотр. Доброводъ,
 Ч. 4096. Дмитрий Йосифовичъ бѣ сотр. Ярчовѣ,
 Ч. 4127. Богданъ Домбчевскій бѣ сотр. Верболовець,
 Ч. 4142. Левъ Кордасевичъ бѣ сотр. Стрыя,
 Ч. 4257. Іоанъ Маркевичъ бѣ сотр. Кобиловолокъ,
 Ч. 4220. Еміліянъ Лозинський бѣ сотр. Стрѣвки,
 Ч. 4354. Герасимъ Семківъ бѣ сотр. Голгоча,
 Ч. 4417. Ізидоръ Свистунъ бѣ сотр. Середопольцѣвъ,
 Ч. 4419. Григорій Стецѣвъ бѣ завѣд. Межирѣча,
 Ч. 4487. Александеръ Ротко бѣ сотр. Стрыя,
 Ч. 4625. Константинъ Петрушевичъ бѣ зав. Небылова,
 Ч. 4686. Александеръ Ротко бѣ завѣд. Лаховичъ подорожныхъ.

Въ пропозиції умѣщений 00.:

- Ч. 4346. на Стрѣлкѣвѣ: 1) Ярославъ Лучаковскій, 2) Іоанъ Бордунъ, 3) Александеръ Ротко — а въ списѣ: 4) Еміліянъ Гавришо.

Презенты получили 00.:

- Ч. 4006. Паоло Кульчицкій на Гозѣвѣ.

Вставлено ся до Вис. Президія ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институції 00.

- Ч. 4158. Володимира Герасимовича на Терпилівку.

Вис. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон институцію 00.:

- Ч. 4340. Льва Гриневича на Шумляны,
 Ч. 4509. Кирилла Дурбака на Верббчикъ.

До канон. институції возваній 00.:

- Ч. 4006. Павло Кульчицкій на Гозѣвѣ,
 Ч. 4340. Левъ Гриневичъ на Шумляны,
 Ч. 4368. Теофель Нижанковскій на Рівню въ мѣсяця Вересни.

Декретъ увільнена бѣть испыту конкурсового парох. получили 00.:

- Ч. 3812. Антоній Стефановичъ парохъ Дмитря,
 Ч. 3853. Левъ Бачинський сотрудникъ въ Рахинѣ,
 Ч. 4204. Ігнатій Гарасевичъ парохъ Козары,
 Ч. 4338. Александръ Юркъ парохъ Стбліска,
 Ч. 4408. Сильвестръ Вояковскій парохъ Бугданівки.

Позволене на замѣну приходобезъ получили 00.:

- Ч. 4499. Євгеній Андруховичъ парохъ Остапя,
 Ч. 4500. Корнилій Дудыкевичъ парохъ Плугова.

Титулъ стела получили:

- Ч. 3761. Петро Гарухъ и Александръ Улицкій, уконченій богословы.
 Ч. 3938 Адамъ Йосифъ Жукъ, богословъ, на случай не провиненої нездбності до
 повиненія обовязківъ душпастирськихъ.

Рукополаганій въ Пресвітери слѣдуючі кандидаты стану духовного:

- Ч. 260|орд. Клавдій Сіжинський, Юліанъ Бачинський, Александръ Улицкій.

Принятій до новиціяту 00. Василіанъ:

- Ч. 2211. Ігнатій Шеремета,
 Ч. 3874. Антоній Согацкій,
 Ч. 3875. Михаїлъ Дембіцкій,
 Ч. 3879. Лука Толочко.

Выс. ц. к. Намѣстництво гавѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Міністерство вѣроисл. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудниківъ:

- Ч. 3821. въ Вербовѣ на 1 рбкъ,
 Ч. 3823. въ Мостискахъ на 1 рбкъ,
 Ч. 3856. въ Божиковѣ на 1 рбкъ,
 Ч. 4704. въ Завадцѣ на 2 роки.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниківъ:

- Ч. 1963. въ Сорокахъ,
 Ч. 2082. въ Страдча,
 Ч. 1723. въ Сосновѣ,
 Ч. 2816. въ Кобиловолокахъ,
 Ч. 2877. въ Лабинѣ,
 Ч. 2986. въ Берлинѣ,
 Ч. 3354. въ Дубківцяхъ,
 Ч. 3432. въ Денисовѣ,
 Ч. 3517. въ Смыливѣ,
 Ч. 3855. въ Рожнятовѣ,
 Ч. 4001. въ Конюшкахъ,
 Ч. 3433. въ Дубѣ.

б) о системизованіе сотрудничества.

- Ч. 1967 въ Залановѣ.

б) о дарѣ ласки зъ фонда рел. для свящ. вдовъ и сиротъ:

- Ч. 1968. Савини Валявской, вдовы по бл. п. пароху въ Лебояхорѣ,
 Ч. 1966. Станислава Войтовича, сироты по бл. п. пароху въ Рокитнѣ,
 Ч. 1324. Корнилия Брыковичъ, вдовы и Иоана сироты по бл. п. пароху Григорію Брыковичъ,
 Ч. 1332. Стефанія Кисѣлевской, сироты по бл. п. пароху въ Росточкахъ,
 Ч. 1436. Павлины Грицишинъ, вдовы по бл. п. пароху въ Коростицѣ,
 Ч. 1472. Михайла, Антонини и Иоана Соловескихъ, сироты по бл. п. пароху въ Перешильяхъ,
 Ч. 1581. Иоанни Зельской, сироты по бл. п. пароху въ Глининакахъ,
 Ч. 1582. Лукія Ганкевичъ, сироты по бл. п. пароху въ Краснѣмъ,
 Ч. 2873. Анастазія Мальчинской, вдовы по бл. п. пароху въ Козловѣ,
 Ч. 2875. Ангелина Марія Левицкой, сироты по бл. п. пароху въ Плотничѣ,
 Ч. 2876. Розалія Лужницкой, вдовы по бл. п. пароху въ Жуковѣ,
 Ч. 2920. Александра Навроцкой, сироты по бл. п. пароху въ Кутыщахъ,
 Ч. 2930. Неоній Барановской, вдовы по бл. п. пароху въ Мужиловѣ,
 Ч. 3373. Катарина Горалевичъ, вдовы по бл. п. пароху въ Мельничѣ,
 Ч. 3798. Елена Трусеевичъ, вдовы по бл. п. пароху въ Бережница,
 Ч. 3824. Емілій Підеонійской, сироты по бл. п. пароху въ Колодіївцѣ,
 Ч. 3946. Елеонора Хоминской, вдовы по бл. п. пароху въ Демнѣ,
 Ч. 4021. Николая, Стефанія и Діонізія Величковскихъ, сироты по бл. п. пароху въ Дитятинѣ.

Свѣдоцтво квалификаційне на пѣвца церковного получивъ:

- Ч. 1905. Степанъ Кривый.

Власть binandi на оденъ рѣкъ одержали 00:

- Ч. 3450. Парохъ въ Берездвяцахъ,
 Ч. 4041. Парохъ въ Дунаевѣ.

Вставлено ся до св. Апостольскаго Престола о отпусты для церквей:

- Ч. 3467. пар. св. О. Николая въ Буску,
 філ. св ВМ. Параскевы въ Буску,
 Ч. 3516. пар. св. ВМ. Параскевы въ Доброводахъ,
 " " філ. Положенія ризы П. Б. въ Чумалахъ.

Брацтва найсв. Тайнъ здѣстали канонно установленій при церквахъ:

- Ч. 198. пар. І. Крестителя въ Баворовѣ,
 Ч. 502 пар. Покрова П. Б. въ Пенякахъ,
 Ч. 1181. пар. Успенія П. Б въ Стрѣлицахъ новыхъ,
 Ч. 2848. пар. Собора П. Б. въ Илемію,
 Ч. 2849. пар. Рождества П. Б. въ Кривбасъ деканата Холоѣвского,
 Ч. 2671. пар. Собора П. Б. въ Заболотцахъ,
 Ч. 3044. пар. Собора П. Б. въ Утѣшковѣ,
 " філ. Воведенія П. Б. въ Стронибабахъ,
 Ч. 3456. пар. Воведенія П. Б. въ Первеволочни,
 Ч. 3457. пар. св. Арх. Михаила въ Гумнискахъ.

Брацтва тѣрезости здѣстали канонно установленій:

- Ч. 197. пар. Покрова П. Б. въ Куткѣцахъ,
 філ. Преображенія Г. въ Пронятинѣ,
 Ч. 3254. пар. Рождества П. Б. въ Нестаничахъ.

Ч. 4883. — Выказъ всѣхъ жертвъ впливущихъ отъ 1. Сѣчня до 3. Марта 1899 до канцеляріи Митроп. Консисторії:

а) на потребы Святѣшшаго Оща:

Дня 4 1 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	1 зр. — кр.
" 20 1 Веч. Урядъ парох. въ Вишненцѣ великой	— " 40 "
" 21 1 " " " Вятковѣ	2 " — "
" 21 1 " " " Цѣшкахъ	4 " — "
" 27 1 " " " Дашибѣ	— " 50 "
" 4 2 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	1 " — "
" 2 3 " " " "	— " 50 "

б) на мисію и Гробъ Христовыи въ Святѣйшіи земли:

Дня 4 1 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	— зр. 50 кр.
" 21 1 Веч. Урядъ парох. въ Вятковѣ	1 " 50 "
" 31 1 " " " Осташбѣцахъ	4 " 13 "
" 27 2 " " " Плавю	1 " 40 "

в) на Институтъ св. Іосафата:

Дня 4 1 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	1 зр. — кр.
Веч. Урядъ декан. Ходорбѣскій	7 " 60 "
" 21 1 " " парох. въ Вятковѣ	2 " — "
" 27 1 " " Волковѣ Щирец. декан.	1 " — "
" 4 2 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	50 " — "
" 13 2 Свѣтлый Магістратъ Стрѣйскій	2 " — "
" 16 2 Веч. Урядъ парох. въ Дашибѣ	3000 " — "
" 20 2 даній еще за жита бл. п. Ем. Кард. Сембраторовичомъ	2 " 50 "
" 21 2 за брошурку о Еміненії Карданія Сембраторовичу	1 " — "
" 27 2 Веч. Урядъ парох. въ Плавю	— " 50 "
" 2 3 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	2 " — "
" 28 3 Веч. Урядъ парох. въ Новосѣлкахъ загальчнинъ	— " 50 "

г) на обходѣ Унії Берестейскої:

Дня 14 1 Веч. Урядъ декан. Щаредкій	1 зр. — кр.
---	-------------

д) на католицкіи мисію въ Азіи и Африцѣ:

Дня 21 1 Веч. Урядъ парох. въ Вятковѣ	2 зр. — кр.
" 27 1 " " Дашибѣ	1 " 64 "
" 4 2 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	1 " — "
" 2 3 " " " "	— " 50 "

е) на мисію и знесеніе неволі въ Африцѣ:

Дня 4 1 Впр. О. Пралатъ Кобылянський	— зр. 50 кр.
" 21 1 Веч. Урядъ парох. въ Вятковѣ	1 " 50 "
" 25 1 " " " Долгбѣя Калуш. декан.	1 " 40 "
" 25 1 " " " Осташбѣцахъ	1 " 50 "

ж) на Товариство св. Апостола Паола:

Дня 22 1 Веч. О. Зарыхта парохъ въ Чижиковѣ	1 зр. — кр.
---	-------------

з) на Товариство Св. Апостола Петра:

Дня 22 1 Церковь въ Чижиковѣ	2 зр. — кр.
--	-------------

i) на Слуэжебнице Пресв. Д. Маріи:

Дня 4 1 Впр. О. Пралатъ Кобылянскій	1 зр. — кр.
" 4 2 Веч. Урядъ парох. въ Витковѣ	2 " — "
" 25 2 Веч. Урядъ парох. въ Пайлѣ	1 " — "
" 23 Вор. О. Пралатъ Кобылянскій	3 " 60 "
"	— " 50 "

ii) на дѣвоче воспиталище:

Дня 4 1 Впр. О. Пралатъ Кобылянскій	1 зр. — кр.
---	-------------

к) на фондѣ Неофитовѣ:

Дня 4 1 Впр. О. Пралатъ Кобылянскій	1 зр. — кр.
" 21 1 Веч. Урядъ парох. въ Витковѣ	1 " 50 кр.

л) на позиціяте въ Словитѣ:

Дня 4 2 Впр. о. Пралатъ Кобылянскій	1 зр. — кр.
" 3 3 " " " "	— " 50 "

м) для русскаго комитета въ Бразилии:

Дня 22 1 Веч. Урядъ парох. въ Чижиковѣ	4 зр. 17 кр
--	-------------

н) на фондѣ запомоги убогихъ церквей:

Дня 21 1 Веч. Урядъ пар. въ Витковѣ	1 зр. 50 кр.
" 5 2 " " " " Губынѣ	2 " — —
" 7 3 " " " " Бруховичахъ	3 — 21 —

о) на ремѣнничу бурсу во Львовѣ:

Дня 9 1 Веч. Урядъ пар. въ Маластовѣ	5 зр. 86 кр.
" 17 1 " " " " Иванівцѣ	12 — 32 —
" 21 1 " " " " Витковѣ	2 " — —
" 9 2 " " " " Шляхтынцахъ	3 " 50 "
" 10 2 " " " " Высоцку	6 " — "
" 7 3 " " " " Бруховичахъ	3 " 20 "

п) на выкупно селянскихъ групповѣ:

Дня 21 1 Веч. Урядъ пар. въ Витковѣ	1 зр. 80 кр.
" 7 3 " " " " Бруховичахъ	3 " 20 "

Некроло́гія.

Ч. 3753. О. Діонізій Діяковскій, парохъ Крылого, номеръ дня 26. Марта 1899.
Ч. 4205. О. Іосифъ Кернякевичъ, почетный Крылошинъ Митр. Капитулы, деканъ Журавенъскій и парохъ въ Чернєвѣ, номеръ дня 4. Цвѣтна 1899.

Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львовъ дня 9. Мая. 1899.

Андрей Бѣленцкій
Викарій капитуларный.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Роць 1899.

Выдано дня 24. Мая

Ч. VII.

Ч. 39.

Ч. 4836. — О подаваню титула пересыпаного датка до фонда вдов. — сирот.

Часто повторяють ся случаи, що Вс. Уряды деканальний, а такожъ и самій ОО. Душпастирѣ, пересылаючи датки до фонда вдов.-сиротинського, не подають докладно титула пересыпаного датка — чи тойже звичайный и за який часъ, чи надзвичайный, а именно якого рода такса дів-цезальна?

Така неточність утрудніє много и спбзняє часто належите зрефероване важної сеї грошевої справы.

Митроп. Консисторія видить ся проте споводованою взвати и упомнити до всегдашнього заховання згаданої точности на будуче.

Ôтъ Митрополитальної Консисторії.

Львівъ, для 15. Мая 1899.

Ч. 40.

Ч. 4835. — Взглядомъ поступованія въ справахъ конкуренційныхъ.

Выс. ц. к. Земництво заудѣлило тутъ пдь днемъ 29. Цвѣтня 1899 Ч. 42471 слѣдуюче:

„Заудѣляючи бтпіи б обѣжника, выданого до політичнхъ повѣтовыхъ властей взглядомъ рѣшенія справъ конкуренції церковної, ц. к. Намѣстництво упрашає Всеесвѣтлѣйшу Консисторію, щоби схотѣла взвати уряды парохіальний доувглядненія прошень сего обѣжника (І. и ІІ.) отвѣтно до ухвалъ комитетовъ парохіальнихъ и удѣленія пояснень, потрѣбніихъ до розписання конкуренційної пертрактациі. — Обѣжникъ до всѣхъ Панівъ Старостовъ и Президентовъ мѣста Львова и Кракова: Рѣшаючи рекурса противъ ореченю першої інстанції въ справахъ конкуренції церковної, зауважало ц. к. Намѣстництво що тї справы бувають часто задагоджувани неправильно пдь взглядомъ формальнимъ, а деколи такожъ пдь взглядомъ мериторичнмъ. Въ слѣдствії того мусить ся заряджати додаткові доходженія, а въ наслѣ-

докъ тыхъ зносити найчастѣйше ореченія першої инстанції. Тое споводо вуе не толькъ шкодливу проволоку и неудовольствіе интересованихъ сторонъ, але навѣть страту, або безнотрѣбный взрѣстъ коштѣвъ.

Длятого издає ц. к. Намѣстництво для залагодженія справъ церковной конкуренції слѣдующій директивы:

I. Першымъ актомъ, который споводовує ингеренцію политичной власти по-вѣтовой въ справахъ церковной конкуренції, есть донесеніе Ординаріату о ухвалѣ парох. комитету, котровъ постановлено будову або реконструкцію церковныхъ будынкѣвъ, або парохіальнихъ, загально ииній выдатокъ по мысли §. 1. уст. зъ 15/8 1866 Д. У. кр. Ч. 28. або У. зъ 15/11 1888. Д. У. кр. Ч. 96.

Власть политична повѣтова отримавши таке завѣдомлене, повинна передовѣтмъ ствердити, чи ухвала комитету була повзята правильно, т. е. чи бѣносить ся до справъ будучихъ предметомъ конкуренції и чи всѣ члены комитету були присутній, або що найменьше завѣдомленій о засѣданію. Сели не ходить о меншій реставрації, належить захадати пляндъ и кошторисовъ, составленыхъ черезъ уповажненого архітектора, або будовничого, взглядно та-жъ добромінія техничного о станѣ будынку, котрый має бути предметомъ конкуренції. Если парохія есть Цѣсарскаго наданія, належить перестерѣгати припiseвъ заключеныхъ въ обѣжнику зъ 24. Свѣтия 1874 Ч. 68251/73.

II. По сконстатованю, що ухвала комитету була повзята правильно, и по отриманию пляндъ и кошторисовъ, справдить политична власть повѣтова, если того не здѣлала передъ тымъ (зри I.), чи есть обовязаний до конкуренції, а именно: чи єсть коляторомъ, котрый дворскій обшары изъ взгляду на обрядъ властителя мають конкурувати, зъ котрыхъ громадъ мають парохіянне той обовязокъ, чи суть стороны обовязаній до конкуренції по мысли §. 8, 2, и 3 уставы зъ 16. Цвѣтия 1893 Дневн. Уст. кр. Ч. 25, и якій по-датокъ безпосередній оплачивають всѣ обовязаній стороны до конкуренції.

Декотрихъ потребныхъ пояснень можуть подати акта попередніхъ конкуренцій, іншихъ належить захадати бѣ парохіального уряду, Консисторія, податкового уряду, громадского начальства и суду. Рѣвночасно належать зарядити виборъ повномочникѣвъ парохіянъ съ яснимъ остереженемъ, що вибору доповнити мають и выдати повномочіе не громадскій рады, лише по-кликаній до вибору парохіянне (§. 16. уст. зъ р. 1866).

III. По зборию тыхъ матеріаловъ розписує ся конкуренційна розправа въ такомъ речини, щоби кожда конкуренційна сторона отримала завѣдомлене на часъ. До конкуренційної розправы належить завѣзвати всѣ обовязаній стороны до конкуренції (§. 16. уст. зъ 1866, обѣжникъ Намѣстництва зъ 12. Мая 1879 Ч. 23/054), а вѣзване выслати до обовязаної стороны, а не до ей заступника, котрый власне до того заступства не есть управиленіемъ (примѣромъ настоятеля обшару дворского, управителя маєтности и т. д.). Если ходить о меншій реставрації, а комитетъ о то просить, дальше если ходить о ассекурацію, наемъ мешканія, бѣжучий выдатки, поименованій въ §. 1. уставы зъ р. 1866, розправа може ся отбути въ лькою ц. к. Староства. Натомѣсть если ходить о бѣльшу будову або реставрацію, або если можна припустити, що стороны не соглашать ся що до потребы будовы або высо-

кости коштѣвъ, на тогды належить до розправы завѣзвати техничного знатока. Доказаніе дорученія вѣзваня до розправы належить залучити до актovъ.

IV. Призначений урядникъ до переведенія розправы повиненъ уважати на то, щоби стало ся задосить обовязуючимъ приписамъ конкуренційныхъ уставъ, а именно споводовати стороны до ухвалы о потребѣ будовы або реставрації, пайму и т. д., о високости коштѣвъ и способѣ ихъ покрытия. Обовязкомъ его есть старати ся о усторонене суперечностей, пояснене сумнѣвовъ, а тымъ самимъ отдалене причинъ до узасаднелыхъ замѣтвъ.

Именно повиненъ выяснити при помочи инвентара, парохіальныхъ актovъ и комитету, чи суть фонды на покрыте ухваленыхъ выдаткѣвъ призначени (§. 1, 4. уставы зъ р. 1866, §. 2. уставы зъ р. 1896.) Дальше єго рѣчю есть ствердити важність оказаныхъ повномочій черезъ заступникovъ не явившихъ ся сторонъ.

Протоколь розправы повиненъ бути списаний докладно, заключати на-звиска всѣхъ конкуренційныхъ сторонъ, беручихъ удѣлъ въ розправѣ, цѣлій перебѣгъ розправы (замѣты, сумнѣви, ухвали), такожъ підписы конкурую-чихъ сторонъ, котрими свободно есть умѣстити свои застереженія або уваги. Добромінія техничного знатока належить вписати такожъ до протоколу.

V. Що до содержанія конкуренційного ореченія рѣшають приписы конку-ренційныхъ Уставъ. По мысли §. 18. уставы зъ 1866 р. залагоджує политична власть повѣтова ореченемъ конкуренційну розправу, підставою отже ореченія суть ухвалы конкуруючихъ сторонъ, природно о сколько не суть суперечній обовязуючимъ приписамъ.

Ореченіе має бути всесторонно узасаднене, поименованій має бути въ нѣмъ поодиноко предметъ конкуренції, обовязокъ конкурованія, загальна суза коштѣвъ, високість даткѣвъ, залагодити замѣти, внесеній може при розправѣ и вимѣрить всѣ конкуренційній датки. Після уставы бо зъ р. 1896. (§. 8. а, алин. 1) толькъ роздѣлъ даткѣвъ на принаджильныхъ до парохії членовъ громады есть рѣчевъ громадской власти, (а затѣмъ не парохіального комитету, або повномочникѣвъ парохіянъ); роздѣлъ всякихъ іншихъ даткѣвъ конкуренційныхъ належить до политичной власти повѣтової.

Ореченіе належить выдати и доручити обовязанымъ сторонамъ до конку-ренції (заступникамъ тыхъ сторонъ о сколько такъ гласить повномочіє) па-рохіянамъ же, по мысли обѣжника зъ 16. Цвѣтия 1898 Ч. 34/489 такъ на руки повномочникѣвъ, якъ и на руки начальства громады, послѣдніхъ але съ застереженемъ права рекурсу.

Ізъ взгляду на частій ошибки въ той мѣрѣ звертає ся увагу на §. 19. уставы зъ р. 1866, після котрои до выполненія конкуренційныхъ ухвалъ, до веденія будовы и т. д. управиленій и обовязаній есть парохіальный комитетъ, такожъ на §. 32. уставы зъ 7. Мая 1874 Д. У. Ч. 50, и розп. мин. зъ 27. Вересня и 14. Жовтня 1872 Дневн. уст. мин. Вѣроисп. и Просв. N. 74 и 75. означаючій розмѣръ обовязку колятора.

VI. Розписки на доручене конкуренційныхъ оречень належить залучити до актovъ. На случай внесенія рекурсу, належить предложити тойже по мысли розпор. минист. зъ 30. Серпня 1868. Дневн. уст. N. 124. съ всѣми ак-

тами въ протягу 8. дней ц. к. Намѣстництву о сколько — что може бути только изъятіемъ, власть першої інстанції не могла бы въ наслѣдокъ рекурсу замѣнити сама ореченія.

Замѣты въ рекурсахъ належить, о сколько потреба и возможно, выяснити въ справозданію, не вѣлько однакожъ заряджати доповідающихъ доходженій и зволѣкать черезъ то предложеніе рекурсу. Ц. к. Намѣстництво зарядить додаткове доходженіе, если узнать тое за отповѣдне.

Рѣшена другои и третои інстанції належить доручати безпроволочно, дословно, съ уваглажденіемъ поодинокихъ всказовокъ, данныхъ въ кождомъ случаю.

Взываю Панѣвъ Старостбъ, щобы препоручили подвладнимъ урядникамъ обзнакомити ся докладно съ содержанемъ пынѣшнаго обѣзжника и придерживали ся точно тогожъ, самѣ же перестерѣгали, щобы конкурентій справы залагоджувано съ належитимъ поспѣхомъ и согласно съ постановленіями обвязуючихъ уставъ и изданихъ поученій.

Повысшій розпорядженія подає ся до вѣдомости Всч. Священства и яко директива для поступованія въ справахъ конкурентійныхъ.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дни 15. Мая 1899.

Ч. 41.

Ч. 5161. — О обвязку доношения политичнимъ властямъ о смерти осбѣ побираючихъ пенсію зъ скарбу державного и о вѣнчаню вдовъ або сиротъ по урядникахъ цивильныхъ або війсковыхъ и офіцерахъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво заудѣлило тутъ підъ днемъ 28. Цвѣтня 1899. Ч. 76627. слѣдуюче:

„Посля декрету Камеры надворной зъ дня 17. Цвѣтня 1834. З. б. зак. пол. Т. 62. N. 49. уст. 8. обвязкомъ есть пароховъ безпроволочно доносити политичнимъ властямъ гакъ о смерти осбѣ побираючихъ пенсію, провизію або іншій, датокъ зъ скарбу державного, якъ о вѣнчаню вдовъ або сиротъ по урядникахъ цивильныхъ або війскowychъ и офіцерахъ.

Понеже ц. к. краева Дирекція скарбу донесла письмомъ зъ дня 4. Серпня 1898 Ч. 63421, що парохи понехали цѣлкомъ стосовати ся до того припису, проте упрашає ся Всесвѣтлѣйшу Консисторію, щобы скотѣла весь той обвязокъ припомнути.“

Пригадуючи Всч. Священству повышшу обвязанійстъ, взыває ся до точного перестерѣгania и выполнювання тоїже.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дни 15. Мая 1899.

Ч. 42.

Ч. 5325. — Взываючи ся Всч. Пастоятель парохій къ присланю листовъ оригиналъ (іѣмецкихъ) Службъ фонда релігійного.

Выс. ц. к. Правительство, передаючи въ р. 1878 дѣловодство Службъ фонда релігійного Мітр. Консисторії, не передало ни тогда, ни пізнѣйше жадного выказу Службъ, котрій въ Архіепархії бѣправляти ся мають, наводячи, що дотичній акта при пожарѣ ратуша въ р. 1843 згорѣли. Но понеже зъ одної стороны есть тяжкимъ обвязкомъ совѣсти, щобы воля фундато-рівъ по можности точно выполнила ся; а зъ другої стороны найпевнѣйшимъ доказомъ, котрій и єдино Литургій фонда релігійного мають ся тутъ бѣправляти, суть Листы Литургійній оригиналъ, отъ выс. Прави-тельства въ іѣмецкомъ языцѣ до поодинокихъ парохій выдавай, и вѣроятно много въ тихъже Листовъ ще по парохіяхъ находитъ ся: для того взываютъ ся всѣ Всч. Парохи и Завѣдатель парохій, щобы Листы тії, если де найдутъ ся, скоро и впростъ до Мітр. Консисторії переслали.

Вспомненій Листы мали слѣдуючу напись:

Diözes	№	Kreis
Desanat		(або: Bezirk)

А н с в і с

über die Bedeckung des eine Kongrua — Ergänzung aus dem Religionsfonde beziehenden
311

По сїй написи наступають осбѣй 4 рубрики:

- 1) Namen des Ortes (парохія, капеллянія або сотрудництво);
- 2) Ausgemessenes Erfordernis (квота доповнення конгрульного);
- 3) Bedeckung. Diese Bedeckung ist herdeponieren von (наводить ся дотична фун-
дація фонда релігійного); и
- 4) Der Geistliche hat hiesfür folgende Verbindlichkeiten zu leisten (наводить ся число
и інтенція наданихъ Литургії).

При тѣмъ примѣчає ся, що тамъ, де передъ 1878 були сотрудництва, могутъ и бѣльше такихъ оригиналъвъ находити ся, однѣй даній для Пароха и по одному для кождого Сотрудника.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дни 17. Мая 1899.

Ч. 43.

Ч. 488/орд. Въ справѣ припорученія Всч. Клиру Проповѣдей похороннихъ Вс. О. Д-ра І. Бартолевскаго.

Сесть въ краю нашому звычай, що на похоронахъ бувають гошений проповѣди, о котрій густо — часто просить священика родина помершаго.

Каждый душнастырь довженъ выхбновати сей красный звычай таъ, щобы зъ него мгъ выйти якъ найбльшій хосенъ для стада Христоваго. А власне до осягненія такого хсна помагає душнастырю уже сама хвиля похорону, коли—то увага слушателей ббъше якъ болинде звернена на слова проповѣдника, являючого ся надъ гробомъ яво потѣшителемъ и посолемъ Божімъ, приносячій не только бальзамъ потѣхи для зболѣлого сердца но утратѣ дорогого лица, але и остореженія для его родины, пріятелей и знакомыхъ, якъ мають жити, щобы або умерти якъ покойникъ блаженнюю смертю, або уйти сумною его судьбы, наколи бы его кончина була нещастливою.

Щобы же цѣль такихъ наукъ похоронныхъ могла бути въ повни осягнена, потреба, щобы тѣ науки були дѣйстиво поучаючі, щобы не таъ задержували ся при дѣлахъ и честнотахъ покойника, якъ радше, щобы були созидаючі для вѣрныхъ, подаючи имъ найвластившій и найважнѣйшій предметы до розважанія, якій самій въ таѣй поважнїй хвили — скажу — передъ лицемъ смерти насувають ся.

На жаль, у насъ въ тѣмъ напрямѣ литература церковна убога, а нашъ Всч. Душнастырь не переставали нарѣкати на недостатокъ бгповѣдніхъ піодручинокъ въ тѣмъ взглядѣ. Тожъ съ приятностю повитавъ Митроп. Ординаріятъ теперъ печатню опустившій Проповѣди похоронній Вс. О. Д-ра І. Bartoшевскаго, котрій суть въ повни способній тому недостаткови зарадити и котрій протое Митроп. Ординаріятъ Всч. Духовенству до практичного ужитку пріпоручас. Тіи бо проповѣди короткі по ядрениї, обнимаючі 8. аркушівъ друку, подають мысли поважнїй, котрій каждый душнастырь зможе отповѣдно потребамъ своїхъ парохій обробити, розширити и въ нихъ найти тематъ до якъ найбльшого числа того рода проповѣдей, не потребуючи обавляти ся повторялня тихъ самихъ гадокъ.

Тіи проповѣди похоронній можна набути по цѣнѣ 1 зр. 50 кр. бѣль примѣрника або въ Львівской книгарнії Інститута Ставроцігійскаго (ул. Руска ч. 3.) або у самогоже автора (Хорушина. Ч. 18.)

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 18. Мая 1899.

Ч. 44.

Ч. 5209. Пригадує ся розпорядженіе щорочніхъ моленій съ отпустами передъ Сошествіемъ Св. Духа

Всѣ Всч. Настоятель парохій взывають ся до оголошенія народови въ праздникъ Вознесенія и отправленія въ своихъ церквахъ бѣль пятницѣ по Вознесенію до суботы передъ Сошествіемъ включно, особлихъ моленій до св. Духа отпустами надѣленыхъ піосля приказу въ Вѣдомостяхъ АЕпарх. зъ р. 1897 Ч. 47. [стор. 82.]

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 18. Мая 1899.

Ч. 45.

Ч. 5290 — Въ справѣ пріпоручена Всч. Духовенству книжка Ч. О. Иполита Погорецкаго, пароха въ Бродкахъ, п. т. „Зовяді цвѣты.“

Уже бѣль давна, бо бѣль 60 лѣтъ, треває будова нової церкви въ Бродкахъ, и доси не могло се святе дѣло бути довершено задля недостатка грошій.

Щобы отже тую таѣй важну и пекущу справу піодхнути напередъ и дѣло довершити, выдавъ Ч. О. Иполитъ Погорецкій, тамошній парохъ, свои утворы поетичній въ книжочцѣ „Зовяді цвѣты“, призначаючи дохдь въ сеи працѣ на іому церквь въ Бродкахъ. Книжку тую помянутый авторъ розсылас Всч. Урядамъ парохіальными даромъ, просячи лиши о добровольній датки на речену цѣль.

Понеже помянута книжочка не содержитъ въ собѣ ничого вѣрѣ и чоровственности противного, противно умнѣшій вѣнїй утворы повні суть благородніхъ чувствъ и христіанської моралі; понеже кромѣ того до розсылки тої книжочки привязана цѣль красна и пожиточна, то Митроп. Ординаріятъ, пріпоручаючи тую книжочку Всч. Духовенству, взыває заразомъ таєже, щобы зволило по можности щедрѣшими датками прійти въ помочь помянутому Ч. О. Пароху для довершения его богоугодного предпринятія.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 18. Мая 1899.

Ч. 46.

Ч. 5439. — Въ справѣ бѣти ся маючого испыту конкурсового на дніяхъ 21. и 22. и. ст. Червня 1899.

Іспытъ конкурсовой парохіальний дотычно наукъ бѣти ся на дніяхъ 21. и 22. и. ст. Червня 1899.

Получившій позволеніе приступити до того испыту мають о $\frac{1}{2}$ 8 год. ріно днія 21. Червня въ Церквѣ Архикатедральній въ цѣли вислуханія Служби Божої „о признаннѣ помочи св. Духа“ явити ся, погдомъ въ сали засѣдань консисторскихъ зборівъ ся, где на приготовленіи до того листѣ выпишуть свои имена и въважуть ся позволеніемъ до приступленія къ тому испыту.

Дальшій порядокъ оголосять ся устно передъ испытомъ.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львівъ, дня 22. Мая 1899.

Ч. 47.

Ч. 494/орд. О розсылцѣ до всіхъ Всч. Урядовъ деканальнихъ льсобвъ фантової лоторії въ користь „Товариства взаимної помочи дяківъ“.

Кождому вѣдомо, якъ важный есть стань дяківський, безъ котрого Церковь обйтися не може, ио стань той находить ся у насъ въ крайно нужденнѣмъ матеріальномъ положенію, — такъ якъ дяки наші мусить жити и держувати ся съ своїми часто численными родинами майже виключно лише въ незначніхъ случайныхъ даткобвъ, якій побирають бѣль вѣрныхъ за

услуги церковный, — рочній же добровольній датки мало где имъ подаютъ ся и часто даже не рѣвнаютъ ся платнѣ звичайного зарѣбника.

Щоби поправити тое такт нужденне матеріальне положене свое, удавали ся гр. кат. дяки тутейшої провинції колька разы о помôчь до тѣль законодательныхъ, но коли петиции ихъ оказали ся, на тепер бодай, безуспѣшными, — звернула властъ духовна ихъ улогу на самономобчъ. Въ той цѣли основано въ всѣхъ трехъ нашихъ Епаркіяхъ „Товариствовзаимної помочи дяківъ“ стояче пôдъ протекторатомъ дотычного Ординаріята; — понеже однакъ при той нуждѣ стану дябовскаго потребы сего Товариства суть великий, а фонды зложени въ бблѣшь часта самими только бѣдными дяками — дуже малі, — то виѣсъ Веч. О. Данииль Танячкевичъ парохъ Закомаря и Посоль до Рады державной прошеніе до Выс. ц. к. Министерства скарбу о приволене урадженя фантової льотерії въ користъ сего Товариства, а коли тутейшій Митроп. Ординаріятъ, запытанный о добромиѣніе въ томъ взглядѣ, тое прошеніе пôдъ днемъ 23. Марта 1898 Ч. 2.939 якъ найгорячѣйше поперь и до того же и въ своей стороны якъ найусерднѣйше прошеніе долучивъ — вѣничали ся тіи заходы пожаданіемъ успѣхомъ и Выс. ц. к. Министерство приволило на уряджене той льотеріи.

Теперь же, удовлетворяющи прошенію Комитета той фантової льотерії, пересылае Митроп. Ординаріятъ до каждого Веч. Уряда деканальнаго по 800 льосбвъ той льотерії съ вѣзванемъ, щоби раздѣливъ тиже межи кондеканальніе Веч. Священство, которому доля дяківъ якъ найбблѣшь на сердцю лежати повинна и щоби, обговоривши тую справу на найближшомъ Соборчику деканальному, захотивъ Веч. Священство до численнаго закупна и якъ найревнѣйшаго занятія ся разпродаже (по 2 короны) тыхъ льосбвъ помежи вѣрныхъ съ тою увагою, що въ первомъ рядѣ новинъ бы до закупна тыхъже причинитися Церкви, такъ якъ льотерія тая уряджена въ користъ євъ слугъ и выграній складають ся въ предметовъ выключно церковнаго характеру. Грошъ за разпроданій льосы мають Веч. Душпастирѣ бдослати найдальше до дня 1. Вересня с. р. до дотычного Уряда деканальнаго, а поодинокѣ Веч. Уряды деканальній мають тогоже допильновати и удержуючи свиденцію въ томъ взглядѣ, надбсланій грошъ бдослати найдальше до кѣнца Вересня с. р. до Дирекціи „Народной Торговлѣ“ въ Львовѣ (рынокъ).

Митроп. Ординаріятъ має повну надѣю, що знане зъ своего жертволовія Веч. Священство наше доложить всякихъ старань, щоби всѣ льосы тіи разпрородати, а тымъ самимъ причинитъ ся значно до пôдпомоги сказаного Товариства и улегшить хоть въ части недолю дяківъ, тыхъ то слугъ церковныхъ, котрій свою службою такъ тѣсно сполученій съ службою священичко.

Ôтъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 23. Мая 1899.

Ч. 48.

Обвѣщенія конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ пôдъ днемъ 18. Мая 1899 съ речинцемъ до дня 13. Липня 1899 парохію:

Ч. 5319. — Щирецъ, деканата Щирецкого, надана приватного, съ тымъ условіемъ, що прилучена тепер Семенівка буде отдана до парохіи Милошовича, тогожъ деканата.

II

Ч. 5132. — Митроп. Консисторія розписує конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 6-класовій школѣ мужескій въ Теребовли.

Теребовельска ц. к. окружна Рада шкільна розписала пôдъ днемъ 8. Цвѣти с. р. конкурсъ въ цѣли сталого замѣщення посады гр. кат. катихита при 6-класовій школѣ мужескій въ Теребовли съ рѣчию платою 600 зр. и 10% додаткомъ на помешкане. — Убѣгаючій ся о тую посаду священики мають свои належито удокументованій поданія съ вѣказомъ лѣтъ дотеперѣшній служби, внести посередствомъ безпосередніи свои настоятельной власти до вищесъ сказаної ц. к. окружної Рады шкільної въ речинці до дні 31. Мая с. р.

Тоє подає ся Веч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомості.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 12. Мая 1899.

ХРОНИКА.

Умѣщенія.

Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 4837. Ярославъ Гургула въ Чолганахъ,
- Ч. 4789. Теодоръ Дзьоба въ Монастырці,
- Ч. 5181. Емиліянъ Гаврило въ Камени.

Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 5174. Юліанъ Бачинський, новопоставл. пресвит. въ Байквцахъ.

Введеній ОО.:

- Ч. 4256. Іоанъ Алискевичъ въ Завѣд. Ярославичъ,
- Ч. 4778. Григорій Стецѣвъ яко парохъ Станьковецъ,
- Ч. 4801. Петро Кордуба въ сотр. Рожнятова,
- Ч. 5156. Теодоръ Дзьоба въ завѣд. Монастырця,
- Ч. 5390. Йосифъ Цегельський яко парохъ Голосковичъ,
- Ч. 5391. Леонтій Спрынъ въ сотр. Яричова.

Увільненій ОО.:

- Ч. 4800. Еміліянъ Кордуба бѣ сотр. въ Боратинѣ,
Ч. 5157. Іосифъ Цегельський яко парохъ Подусова,
Ч. 5389. Николай Цегельський бѣ завѣд. Голосковачъ.

Въ пропозиції умѣщений ОО.:

- Ч. 4690. на Клещину: 1) Павло Кульчакій, 2) Николай Стысловскій.
Ч. 5032. на Лучинцѣ: 1) Іосифъ Яворокій, 2) Степанъ Высоцаньскій, 3) Еміліянъ Рудницкій — а въ списѣ: 4) Володимиръ Сабатъ, 5) Онуфрій Чубатый, 6) Михаїлъ Форисъ, 7) Антоній Конертическій, 8) Зенона Гутковскій, 9) Володимиръ Богачевскій, 10) Іоанъ Бордунъ, 11) Николай Романюкъ, 12) Николай Садовскій, 13) Богданъ Домбчевскій, 14) Григорій Комаринський.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 5242. Ярославъ Лучаковскій на Стрѣлкѣ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон институцію ОO.:

- Ч. 5075. Володимира Герасимовича на Терпиловку.

До канон. институції возваній ОO.:

- Ч. 4509. Кипріанъ Дурбакъ на Вербовчикъ въ мѣсяці Вересни,
Ч. 5075. Володемиръ Герасимовичъ на Терпиловку въ мѣсяці Вересни.

Каноничну институцію получили ОO.:

- Ч. 4837. Левъ Гриневичъ на Шумляны.

Декретъ увільнена бѣть испыту конкурсового парох. получили ОO.:

- Ч. 4593. Євгеній Андруховичъ парохъ Остапія,
Ч. 4697. Євгеній Шухевичъ парохъ Красоза,
Ч. 5414/орд. Михаїлъ Горбачевскій парохъ Звуженя,
Ч. 5124. Теодоръ Богачевскій парохъ Лецьки.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудниківъ:

- Ч. 4797. въ Прошовій бѣть 1/X 1898 до 30/IX 1899,
Ч. 4797. въ Страдчу бѣть 5/I 1899 до 4/I 1900.,
Ч. 5223. въ Мѣзуні бѣть 22/III 1899 до 21/III 1900.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:**a) о системизованіе сотрудничества:**

- Ч. 4861. въ Старомѣщинѣ.

б) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниківъ:

- Ч. 4377. въ Струсовѣ,
Ч. 4403. въ Студеницѣ,
Ч. 4416. въ Дерновѣ,
Ч. 4999. въ Конюшкахъ.

в) о запомогу зъ фонда рел. для священиківъ:

- Ч. 3995. Александра Корівця катихита при 6-клас. школѣ въ Теребовли,
Ч. 4884. Петра Чумака пароха Озерянки.

г) о дарѣ ласки зъ фонда рел. для свящ. вдовъ и сиротъ:

- Ч. 4048. Аназы Багрыновачъ, вдовы по бл. п. пароху въ Куровичахъ,
Ч. 4065. Серафіни Зафіловской, сироты по бл. п. пароху въ Плуговѣ,
Ч. 4279. Викторія и Розалія Стельмаховъ, сиротъ по бл. п. пароху въ Бродкахъ,
Ч. 4459. Михалина Телишевской, вдовы по бл. п. пароху въ Бѣлцѣ,
Ч. 4647. Емілія Тржесневской, вдовы по бл. п. пароху въ Щирци,
Ч. 4810. Ольга Литвинъ, вдовы по бл. п. пароху въ Бѣлланахъ,
Ч. 4969. Ольга и Володимира Мацѣлинскихъ, сиротъ по бл. п. пароху въ Берлогахъ.

Некрольогія.

- Ч. 5122. О. Теодоръ Стадникъ, експонований сотрудникъ въ Дычковѣ, померъ дня 9. Маї 1899,
Ч. 5123. О. Александръ Петровичъ, парохъ въ Камени, померъ дня 7. Маї 1899.

Душъ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ дня 24. Маї. 1899.

Андрей Бѣлопкій

Викарій капітулярний.

Львівсько-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Роkъ 1899.

Выдано дні 12. Червня

Ч. VIII.

Ч. 49.

Ч. 4193. — Постановы относячі ся до класификациі учениківъ зъ науки доповняючои, и що до впливу душпаstryer на означене ноты зъ обычавъ.

Выс. ц. к. краева Рада школъна удѣлила Митрополитальнї Консисторії дѣзовою зъ дня 30. Марта с. р. Ч. 6236 слѣдуюче:

Въ числѣ 20. року „Дневника урядового“ ц. к. Рады школъної краевої зъ дня 8. Грудня 1897. помѣщенный есть „Статутъ организаційной науки доповняючои въ школахъ народныхъ 1—2—3 и 4— класовыхъ въ селахъ и малыхъ мѣсточкахъ. — Теперь ц. к. Рада школъна краева помѣща въ числѣ 9. „Дневника урядового“ зъ мѣсяця Марта 1899. постановы, посли которыхъ м. ся отбувати съ учениками и ученицами науки доповняючои класи“ «ацію и выдавать имъ повѣдомленія и свѣдоцтва.

§. 10. Статуту организаційного науки доповняючои приказує, що ученики и ученицѣ мають брати участіе въ практикахъ религійныхъ, якій мѣстцева власть церковна для нихъ установить, а власть школъна приyme.

Если душпаstryр заявить, що сугуче, щоби катихизація молодежи посъщаючои науку доповняючу, отбувала ся въ школѣ, выдасть управитель школы потрѣбній зарядженія и помѣстить постановленій въ порозумѣнію съ душпаstryремъ години науки доповняючои.

§. 11. постановляє, що съ концемъ кожного курсу науки доповняючои належить отбити класификацію учениківъ и учениць науки доповняючои и выдати имъ повѣдомленія школъній. Управитель школы має повѣдомити душпаstryer, въ котрому дні отбуде ся класификація, а душпаstryр могутъ свои уваги що до поведенія молодежи подати, або на конференції учительской, або передъ нею.

На ноты зъ обычавъ душпаstryr має право вилівати навѣть въ тѣмъ случаю, если катихизація не отбуває ся въ школѣ. Именно може душпаstryr жадати, щоби нота зъ обычавъ була негативна, если ученикъ не ходивъ на катихизацію и не бравъ участіе въ приписаныхъ практикахъ религійныхъ.

Постановы тії мають на цѣли улекшити спільнє содѣйствоване церкви и школы народної противъ обявамъ деморалізації, яка неразъ зъ

причины недостатку свѣтлои моральной опѣки ширить ся межи молодежю которая уже вышла изъ школы.⁴

Тіи для морально-религійного воспитования старши молодежи важній постановленія ц. к. правзои Рады иѣблнои подаются ся Веч. Клиру душнастрыекому до вѣдомости съ вѣзванемъ, щобы отвѣтными способами вливавъ на то, абы молодежь обовязана до науки доповняючои правильно учащала на катихизацію и выполняла обовязуючю практики религійній, такожъ щобы бравъ участъ въ еи клясификаціяхъ курсовыхъ и при оцѣненю обычавъ учениковъ и учениць руководивъ ся всегда голосомъ совѣсти и указаниями душнастрыеского благорозумія.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 25. Мая 1899.

Ч. 50.

Ч. 490/орд. — Въ справѣ разпродажи „Слова пращального“ надъ мощами бл. п. Д-ра Іосифа Левицкого въ цѣли утворенія стипендіи его имени.

Еще 19. Сѣчня с. р. выдерла намъ смерть одного зъ ревнѣйшихъ и щирѣйшихъ труженикѣвъ церковныхъ, бл. п. Іосифа Левицкого, а всегда еще съ живою симпатію, съ жалѣмъ по предвасной стратѣ того небѣжалованого мужа гадаютъ про него его почитателѣ. Смѣло сказать можна, что тая симпатія и той жаль суть у нашого Веч. Клира загальными такъ якъ загальными было почитане для бл. п. Іосифа. Его добра и успѣши дѣяльность яко префекта наукъ въ гр. кат. дух. Львовскай семинаріи, его звыжъ 30 лѣтна повна пожертвования дѣяльность яко референта консисторіального для справъ будовы церквей и домовъ парохіальныхъ, яко совѣтица и оборонца при церковномъ Судѣ для справъ супружескихъ, яко испытателя при конкурсовыхъ испытахъ парохіальныхъ, яко профессора религіи въ Львовской ц. к. нѣмецкай гимназіи, а при тѣмъ вѣмъ его сумирне, дружеске, не знаюче гнѣва успоблене, его благородный характеръ, зыскали ему щиру любовь и правдиве почитане у его знакомыхъ, колеговъ и учениковъ.

Не дивно отже, что зъ всѣхъ сторонъ нашои церковной провинціи отзываются ся голосы, щобы такого мужа память переховувала ся бѣ рода въ родѣ, а то черезъ утвореніе стипендіи его имени въ користъ убогихъ русскихъ учениковъ помянутои нѣмецкой гимназіи.

Митропол. Ординаріятъ, похваляючи тую красну цѣль, желающи при тѣмъ и зъ своей стороны дати выражъ своего правдивого почитанія для реченоаго своего довголѣтнаго и совѣтнаго дѣлателя, радо прихилює ся до словенія желанія, выраженого черезъ Вс. О. Д-ра Бартошевскаго, щобы еи „Слово пращальне“, выголошене нимъ на похоронѣ бл. п. Іосифа, було разослане по всѣхъ Деканатахъ съ тымъ, щобы чистый дохдъ зъ разпродажи того Слова межи Всч. Духовенствомъ Львовской Архиепархіи бувъ призначенный на рѣчъ выше помянутои стипендіи.

Въ той цѣли посылає ся по 15. примѣрникѣвъ того Слова на руки каждого ВПр. Уряду деканальному съ прошенемъ, щобы тойже зволивъ заняться разпродажею сего Слова межи своимъ Всч. содеканальными Братьями въ Христѣ и щобы одержаний зъ той продажи грошъ зволивъ дослати до тутейшои Митроп. Консисторії. — Цѣна отъ одного примѣрника назначає ся по 10 кр. Всякі паддатки будуть съ вдачностю принятій.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 26. Мая 1899.

Ч. 51.

Ч. 532/орд. — Въ справѣ сочиненія Вс. О. Дра Іосифа Мѣльницкого п. з. „Теофиль“.

Подаетъ ся до вѣдомости Всч. Клира, що выйшовъ второй выпускъ II. Тому „Теофила“ або въкладу гомилитичнаго Всесвѣтл. О. Дра Іосифа Мѣльницкого до Апостоловъ и Евангелій недѣльныхъ и святочныхъ. Якъ I. Томъ и первый выпускъ II. Тому сего сочиненія, такъ и сей второй выпускъ отзначає ся яснымъ выложенемъ припадающихъ на поодинокѣ недѣль и свята Апостоловъ и Евангелій и доборомъ стосовныхъ практичныхъ, дотычному текстови отповѣдающихъ наукъ, такъ що при помочи сен книжки могутъ Всч. Душнастырѣ съ великимъ хѣсномъ составляти для своихъ вѣрныхъ гомилитичніи науки. Желаючі набути тую книжку, мають относити ся впростъ до еи автора въ Львовѣ: улица Коперника Ч. 36.

При тѣмъ примѣчає ся, що выданый I. Томъ „Теофила“ обнимаетъ три выпуски а II. Томъ два выпуски, зъ которыхъ каждый стоить 60 кр., а съ пересылкою 70 кр.

Томъ III. обнимаючій гомилії о Евангеліяхъ страстныхъ, Евангеліяхъ и Апостолахъ на праздники неподвижній и на рѣжній потребы выйдетъ въ роцѣ 1900.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 4. Червня 1899.

Ч. 52.

Ч. 6162. — Взглядомъ способу правления двохъ Литургій одного дня.

Додатково до інструкції що до правленія двохъ св. Литургій одного дня въ Вѣдомостяхъ 1891. Ч 34. (ст. 85.) паводиться слѣдуюча важна увага:

Въ вспомінкѣ інструкції сказано підъ II., що тоды, коли друга св. Литургія въ іншій церквѣ отправляє ся, ополокане пальцівъ зъ первої св. Литургії можна всегда въ сакрарію виліти. Теперь же додає ся тая важна увага, що такъ само и жна поступити такожъ тоды, коли друга св. Литургія въ той самий церквѣ отправляє ся; а навѣть если ополокане дѣє ся, такъ якъ властиво есть припинѣть, въ сосудѣ повнѣмъ воды, то тоды після рѣшения св. Конгрегації Обрядовъ изъ З. Червня 1892. ополокане товъ повин-

но въ сакрарію выліяти ся, хоть друга св. Литургія въ той самой церкви
отправляє ся.

Ôть Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 7. Червня. 1899.

Ч. 53.

Ч. 6249. — Вагіядомъ кумулациі мѣсцъ фондовыхъ въ духовныхъ семинаріяхъ съ стипендіями.
Выс. ц. к. Намѣстництво заудѣлило тутъ підъ днемъ 30. Мая 1899 --
Ч. 3567 слѣдуюче:

K. k. Ministerium für Cultus- und Unterricht Zl. 16819. Ich finde
mich bestimmt, in Betreff der Behandlung der Stiftungsgenüsse bei
Zöglingen von Clerical-Seminarien unter Abänderung des Staats-Ministerial-
erlasses vom 19. April 1865, Zl. 3382 (C. U. M.), dann der hierortigen Erlasse
vom 18. Januar 1882, Zl. 941 (M. V.- Bl. Nr. 12), vom 1. März 1883, Zl. 10.
(M.- V.- Bl. Nr. 4.), vom 16. April. 1879 Zl. 5324 ex 1877 und vom 15. No-
vember 187 Zl. 8560 anzurondern, wie folgt:

Für den gleichzeitigen Genuss eines Freiplatzes in einem bischöflichen
Seminare mit einem anderweitigen Stiftungsbezug haben die allgemeinen
Bestimmungen über die Cumulierung von Freiplätzen mit Stipendien
jedoch mit der Massgabe in Anwendung zu kommen, dass in jedem einzelnen
Falle die Zustimmung des competenten Ordinariates zu dieser Cumulierung
ausgewiesen wird.

Es ist demnach, wenn die Stiftungsaufsichtsbehörde die Cumulierung für
zulässig erklärt, die Zustimmung des Ordinariates vorausgesetzt, dem im
Genusse eines Seminar-Freiplatzes stehenden Alumnen fortan der ganze
Stiftungsgenuss auszufolgen, entgegengesetztenfalls aber nach Massgabe der
geltenden Vorschriften die anderweitige Verleihung der Stiftung zu ver-
anlassen.

Dabei macht es keinen Unterschied, ob die fragliche Stiftung für Stu-
dierende im Allgemeinen oder aber speciell für das theologische Studium
stiftbrieflich bestimmt ist.

Nur wenn eine Stiftung nach der ausdrücklichen Anordnung des Stift-
briefes die Schaffung beziehungsweise Dotierung eines Freiplatzes in
einem bestimmten Cleriker-Seminar zum Gegenstande haben würde,
wird der Stiftungsbetrag, unbeschadet anderweitiger Anordnungen des Stift-
briefes, zu diesem Zwecke der Seminarverwaltung zur Verfügung zu stellen sein.

Bei der Entscheidung über die Zulässigkeit der Cumulierung eines
Seminar-Freiplatzes mit einem Stipendium wird die Stiftungsaufsichtsbehörde
vor Allem darauf das Augenmerk zu richten haben, ob die Cumulierung mit
Rücksicht auf die Anordnungen des Stiftbriefes und auf die besonderen Ver-
hältnisse des dieselben anstrebbenden Alumnen geboten erscheint.

Hinsichtlich der Competenz der Stiftungsaufsichtsbehörden
haben auch bei Cumulierung eines Freiplatzes in einem bischöflichen Semi-

nare mit einem anderweitigen Stiftungsgenusse die Vorschriften des hierortigen
Erlasses vom 15. November 1887, Zl. 8560, in Anwendung zu kommen,
wobei der Freiplatz im Seminare mit dem Betrage der Kopfdotation anzu-
rechnen ist.

Diese Verordnung tritt mit 1. Jänner 1899 in Wirksamkeit. Wien, am
25. November 1898. Der Minister für Cultus und Unterricht“.

Тоє подає ся до відомості Веч. Духовенства.

Ôть Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 9. Червня 1899.

Ч. 54.

Обв'щення конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючі парохії:

а) підъ днемъ 25. Мая 1899 съ речицемъ до дnia 20. Липня 1899:

Ч. 5475. Кам'янъ, деканата Калушского, надана Его Величества Цѣсаря.

б.) підъ днемъ 1. Червня 1899 съ речицемъ до дnia 3. Серпня 1899:

Ч. 5924. П од у с ѡ в ъ, деканата Нараївского, надана ВПреосвящ. Архи-
епископа Львівского обр. лат.

Ч. 5925. Ч е р и ъ в ъ съ прилученою Посьвержь, деканата Журавенського,
надана Митроп. Ординаріята обр. гр. кат.

Ч. 5926. Г а р б у з ѡ в ъ, деканата Залозецкого, надана приватного.

Ч. 5927. Ч о з г а н ы, деканата Болехівского, надана приватного.

в) підъ днемъ 9. Червня 1899 съ речицемъ до дnia 4. Серпня 1899:

Ч. 6164. Р озвадівъ, деканата Роздольского, надана фундації Станислава
гр. Скарбка.

Ôть Митрополитальної Консисторії.

II.

**Ч. 6045. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при шко-
лахъ народныхъ въ Бобрцѣ.**

Ц. к. окружна Рада школиць въ Бобрцѣ розписала підъ д. 15. Цвѣтня с. р.
Ч. 214. поновно конкурсъ въ цѣли стального замѣщеня посады гр. кат. катихита
при 5 класовихъ школахъ, мужескій и женській въ Бобрцѣ. До тої
посады привязаній суть поборы IV. класы платъ упорядкований уставою зъ
дня 5. Мая 1896 (В. з. кр. Ч. 34). Священики убѣгаючі ся о туюже посаду
мають свои належито удокументованій поданія посередствомъ своїхъ Орди-
наторіатскихъ Комисаріевъ внести до ц. к. окружної Рады школиць въ Бобрцѣ
до дня 28. Червня с. р.

Тоє подає ся Веч. Клиру АЕпархіяльному до відомості съ заявлениемъ що о повышшу посаду могутъ убѣгати ся такожъ священики тут. АЕпархія, котрій по крайней мѣрѣ одинъ рокъ були занятія при школахъ або въ душпастырствѣ, хотя бы не здавали особного испытания квалификаційного.

Оть Митрополитальної Консисторії.
Львовъ, дня 1. Червня 1899.

ХРОНИКА.

УМѢЩЕНІЯ.

Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 5683. Михаїлъ Форисъ въ Розсадовѣ.

Сотрудничества получили ОО

Ч. 5175. Ісаїй Іванчукъ експонование сотруд. въ Дычковѣ,
Ч. 5609. Іоанъ Брыкъ вичъ въ Прошовѣ,
Ч. 4881. Николай Рыцарь въ Вербовѣ,
Ч. 5923. Алексей Улицкій въ Тарнополі.

Введеній ОО.:

Ч. 5460. Левъ Гріневичъ яко парохъ Шумлянъ,
Ч. 5510. Николай Цегельскій въ завѣд. Подусова,
Ч. 5620. Юліанъ Бачинський въ согр. Байковецъ,
Ч. 6007. Николай Рыцарь въ сотр. Вербова,
Ч. 6095. Михаїлъ Форисъ въ завѣд. Розсадова.

Увѣльненій ОО.:

Ч. 5460. Ярославъ Гургула бѣ завѣд. Шушлянъ,
Ч. 5423. Левъ Гріневичъ яко парохъ Чолганъ,
Ч. 5760. Николай Рыцарь бѣ сотр. въ Пустомитахъ,
Ч. 5848. Еміліянъ Гавришо бѣ сотр. въ Бубничу.
Ч. 6047. Леонтій Сиринъ бѣ сотр. въ Островѣ,
Ч. 6094. Михаїлъ Форисъ бѣ завѣд. Терпилови.

Въ пропозиції умѣщений ОО.:

Ч. 5322 на Несторовѣцѣ: 1) Онуфрій Чубатый, 2) Алексей Яворскій, 3) Володимиръ Була — а въ синє: Евгентій Тимкевичъ.

Презенты получили ОО.:

Ч. 5728. Еміліянъ Гавришо на Бобщаны,
Ч. 5966. Мелетій Дзеровачъ на Дмитріївѣ.

Вставлено ся до Выс. Президія ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институції О. Ч. 5728. Еміліана Гавришо на Бобщаны.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію О.:

Ч. 5242. Ярослава Лучаковскаго на Сгрѣблкѣ.

До канон. институції возваній ОO.:

Ч. 5438. Володимиръ Герасимовичъ на Терпиловку въ мѣс. Маю або Червні,
Ч. 5966. Мелетій Дзеровачъ на Дмитріївѣ въ мѣс. Вересня.

Канонично институцію получивъ О.:

Ч. 5954. Володимиръ Герасимовичъ на Терпиловку.

Позволене приступити до испыту конкурсового парох. получули ОO.:

Ч. 5237. Теодоръ Кордуба завѣдатель Солукова,
Ч. 5640. Іоанъ Яблонський сотрудникъ въ Печанії.

Декретъ увѣльненія бѣ испыту конкурсового парох. получивъ О.:

Ч. 5772 Володимиръ Яцковскій парохъ Воля велика.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религійного для приват. сотрудниковъ:

Ч. 5661. въ Мишківцяхъ на 1. рокъ,
Ч. 5662. въ Грабівцяхъ на 1. рокъ.
Ч. 5663. въ Берлинѣ на 1. рокъ,
Ч. 5664. въ Пониковиці малій на 1. рокъ,
Ч. 5881. въ Дараховѣ на 1. рокъ.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва о дарѣ ласки зъ фонда рел. для свящ. вдовъ и сиротъ:

Ч. 5551. Анны Хоминьской, вдовы по бл. п. пароху въ Зеленой,
Ч. 5555. Рогалія Геївской, вдовы по бл. п. пароху въ Берлогахъ,
Ч. 5583. Марії Вільнишкої, вдовы по бл. п. пароху въ Токахъ,
Ч. 5584. Августы, Людвіка и Теофіла Глодзиньскихъ, сиротъ по бл. п. пароху въ Мѣауні.
Ч. 5686 Марії Москалевской, сироты по бл. п. пароху въ Николаевѣ дес. Холоївского

Власть binandi на одень рокъ одержали ОO.:

Ч. 4549. Парохъ въ Ратищахъ,
Ч. 5350. Сотрудникъ въ Рогатинѣ.

Вставлено ся до св. Апостольского Престола о отпусты для церквей:

Ч. 5653. пар. Рождества П. Б. въ Любнякахъ виженыхъ,
Ч. " філ. Покрова П. Б. въ Любнякахъ виженыхъ,
Ч. 6202. пар. св. ВМ. Димитрія въ Кійданцяхъ,
Ч. " філ. Покрова П. Б. въ Романовімъ селѣ,
Ч. 6205. пар. Покрова П. Б. въ Клебанівцѣ.

Отпусты на всегда получили церкви (послі церковного календаря):

Ч. 4609. пар. св. ВМ. Параксеви въ Добриводахъ (28. Окт.),
Ч. " філ. Положенія Ризи П. Б. въ Чумалахъ (2 Юл. и 31 Авг.),
Ч. 4612. пар. св. О. Николая въ Буску (6 або 7 Дек.),
Ч. " філ. св. ВМ. Параксеви въ Буску (28. або 29. Окт.),
Ч. 4791. пар. Воведенія П. Б. въ Стрѣвцѣ (21. Ноябр. и 29. Юн.).

Престолъ упривилійованый на 7 лѣтъ отримали церкви:

Ч. 5050. пар. св. ВМ. Параксеви въ Розгадовѣ,
Ч. 6199. пар. Рождества П. Б. въ Любнякахъ виженыхъ.

Ч. , філ. Покрова П. Б. въ Лубнякахъ нижныхъ,
Ч. 6204. пар. св. ВМ. Дмитрія въ Кіїданцахъ,
Ч. , філ. Покрова П. Б. въ Романовбмъ селѣ.

Брацтва найсв. Тайнъ зостали канонно установленій при церквахъ:

Ч. 5049. пар. Воскресенія Г. въ Золочевѣ,
Ч. 5246. пар. св. Арх. Михаила въ Полоничахъ,
Ч. 5836. пар. св. ВМ. Паракевы въ Берлинѣ,
Ч. 5960. пар. Успенія П. Б. въ Чанижу.

Брацтва тверезости зостали канонно установленій при церквахъ :

Ч. 5051. пар. св. ВМ. Паракевы въ Розгадовѣ,
Ч. 5726. пар. Воскресенія Г. въ Воробіївцѣ,
Ч. , філ. Вознесенія Г. въ Куроцяхъ,
Ч. , філ. Покрова П. Б. въ Цебровѣ.

Некрологія.

Ч. 5685. Іоанъ Любенецкій, парохъ Розвадова, померъ дня 19. Мая 1899.

Душа его поручася молитвамъ Всч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовъ дня 12. Червня 1899.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капитулярный.

Львівсько-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1899.

Выдано дня 17. Червня

Ч. IX.

Ч. 55.

Ч. 600/орд. — Оголошене Богослуженій по мысли Енцикліки Святѣшшаго Отца Папы Льва XIII
„Рокъ святый.“

Святый Отецъ заряджує при кінці старого и передъ початкомъ нового столѣтія посвящене всеси людскости найсв. Сердцю Г. И. Христа, и надѣє ся зъйтися великого и тревалого добра насампередъ для христіянъ, а потому для всего рода людскаго, если всѣ завѣзваню Его въ сердца и доброхотно послѣдуютъ и думас, что тое Г. И. Христу дуже пріятнымъ буде.

А тое посвящене всеси людскости найсв. Сердцю Іисусовому повинно наступити, бо Г. И. Христосъ есть Найвышшъ Паномъ всего рода людскаго, не лишь Вѣрныхъ до Его св. Церкви католицкой належачихъ, но и христіянъ бѣзъ Церкви св. отлученныхъ, и невѣрныхъ и есть Онъ Паномъ всѣхъ людей и всего свѣта двоякимъ титуломъ:

- а) яко Сынъ Божій и Богъ правдивый; и
- б) яко Откупитель, который всѣхъ наасъ купивъ оффроу Самого Себе.

Що до первого каже св. Ап. Павель въ Посланію къ Євр., „Іже сый слави сльви и образъ гостаси Егд.“ (Євр. I. 3.) Г. И. Христосъ есть отблескомъ славы и выразомъ естества Бога Отца, а устами пророка Царя Давида выражено въ Особѣ Г. И. Христа: „Азъ же поставленъ есмь царь отъ него надъ Сіономъ, Горою святою Его“ т. е.: я есмь поставленый черезъ Него Царемъ надъ Сіономъ (мѣстомъ Божімъ), а въ другомъ мѣстѣ выражаетъ тойже Богомъ вдохновленный Псаломникъ: „Господъ рече къ ми: „Сынъ мой еси ты, (азъ днесъ родихъ тя)“ Проси отъ мене и дамъ ты языки достояніе твоє“ . . . (Пс. II.) Проси (бѣзъ) мене, а я дамъ Тобѣ народы въ наслѣдство Твоє . . . и якъ такожъ говоритъ св. Ап. Павель въ Посланію къ Євр.: „Егоже положи наслѣдника всѣмъ“ (Євр. I. 2.) котрого установивъ Богъ наслѣдникомъ надъ всѣмъ (сotворѣнемъ). Въ той мысли такожъ гово-

ритъ самъ И. Христосъ, коли бо запытанный отъ Намѣстника Римского: „убо царь ли еси ты?“ отповѣвъ: „ты глаголеши, яко царь есмь азъ“ (Иоаннъ 18. 37.) „я есмь царь, такъ якъ ты кажешъ“ а еще добитиѣше находимъ тое высказане въ словахъ И. Христа до Апостоловъ по своѣмъ Воскресенію: . . . „даде ся ми всяка власть на небеси и на земли (Мае. 23. 18.)

Що до другого титулу, выражаетъ ся св. Апост. Павелъ въ Посланію къ Колоссамъ: „Иже избави насть отъ власти темныя (Колос. I. 13.) (т. е. Онъ выбававъ насть отъ власти злого духа), а на ишомъ мѣстци подає: „давый себѣ избавленіе за всѣхъ (І. Тим. II. 6.) т. эн. И. Христосъ отдавъ себѣ яко выкупъ за всѣхъ, а зновъ де инде говоритъ Апостолъ языкомъ, что черезъ той окупъ всѣ стали ся его набуткомъ (власностю) „родъ избрани“ (І. Петр. Посл. II. 9.)

Но хотятъ мы самыи и то что маємъ, не отъ себе маємъ, але все то Господеви належить, однакожъ Г. Богъ въ безмѣрной добротѣ Своей дозволяє и наставляетъ желае, абы мы то что вже Его есть, такъ якобы оно наше було, Ему оффрували — и то наисв. Сердцю Его, котре есть ознакою и якобы обрамъзъ безконечной любви И. Христа; и вся честь и слава, котра Сердцу Божому отдає ся, самому Г. И. Христу дає ся.

Але Св. Отецъ не лише вызывае, чтобы мы всѣ самыхъ себе божественному Сердцу И. Христа посвятили, но, о сколько то отъ насть залежитъ, та-ко же тыхъ всѣхъ, котрѣ ще И. Христа не знаютъ, такъ якъ Г. И. Христосъ за весь родъ людскій Кровь Свою проліявъ.

Тымъ способомъ буде великий пожитокъ для всѣхъ безъ вынятку. Котрѣ мають познане и любовь И. Христа, то тое имъ умножить ся. Котрѣ вправдѣ знаютъ Христа, але отъ Его закона отступили, зможутъ до любви Его на-вернутися. Въ концы для тыхъ, котрѣ ще вѣры Христовои не знаютъ, будемъ всѣ однomyслно просити о выбавленіи изъ темноты и погибели и при-веденіе ихъ въ свѣтло вѣры и святости. Такожъ для всеси суподобности люд-скои посвящене тое дасть надѣю выбавленіе отъ грозячои теперъ погибели и надѣю на добро, котре окрѣмъ въ имя И. Христа нигде инде найти не дастъ ся, якъ письмо св. мовитъ: „Нѣсть бо иного имене подъ небесемъ даннаго въ человѣцѣхъ, о немже подобаетъ спасти ся намъ.“ (Дѣян. Апост. IV. 12). нема бо иного имене на свѣтѣ данного для людей, черезъ котре могли бы мы спасти ся, окрѣмъ имени И. Христа.

Длятого заряджуе Св. Отецъ въ цѣлобѣ Церкви тридневній моленія и по-слѣднаго дня посвящене ся всѣхъ наисв. Сердцу И. Христа молитвою, отъ самого св. Отца приписаною, котра въ залученю до сего числа Вѣдомостей подає ся.

Въ мысль такъ выложенного Посланія Св. Отца и въ выполненіе зарядженъ въ иѣмъ находящихъ ся разпоряджае ся, щобы въ церквяхъ по всѣхъ мѣстахъ и мѣсточкахъ по отчитаню и оголошеню сихъ зарядженъ въ недѣлю 2. по Сопшествію Св. Духа або на Рождество Св. Иоанна Крестителя (6 липня) отправити:

Молитва посвященія Священнѣйшему Сердцу Иисусову

Іисусе сладчайший, Ісконпітелю рода человѣческаго, прѣзри на иы предъ престоломъ Твоймъ смиреннѣйше простертъя. Твой есмъ, Твой быти хѣщемъ; но да паче соединеніи Тебѣ быти возможемъ, се днѣсъ кийждо нась посвящаетъ себѣ доброохѣтно Святѣйшемъ Твоемъ Сѣрдцѣ. — Тебѣ оўво мнози неѣдѣша никогдаке; отъ Тебѣ, презрѣвшіе заповѣди Твоя, мнози отстѣниша. Помилуй сѧ и ѿныя, Есепѣдры Іисусе; и ко сватомъ Твоемъ Сѣрдцѣ восхити всѣ. Царь вѣди Господи, не токмо вѣрныхъ, никогдаке отстѣниши отъ Тебѣ, но та-ко же вѣдѣніе мнѣніемъ прѣльщеніемъ имать, илі распра раздѣленія, и та-же ко пристаницѣ йстини и ко єдинству вѣры возврати, да скоро вѣдетъ єдино стадо и єдинъ пастырь. Царь вѣди вконецъ всѣмъ тѣмъ, иже въ дре-внѣкѣи свекрѣи юзьчества прѣвыкаютъ, и та-отъ тѣмы искать и во свѣтѣ и царствѣ Божиѣ привести да не отречениса. Подаждь Господи, Церкви Твоей везматрѣнію со благодѣнствіемъ свободѣ; подаждь есѣмъ искони везмѣлкѣ благострѣнія; содѣлай, да отъ овоя верхъ землї єдинъ звенитъ гласъ: Хвалѣ вѣди вожѣственномъ Сѣрдцѣ, иже стажаючи спасеніе; Томъ слава и честь во вѣки амінь.

На Состраданіє Пресв. Богородици (7. Липня) и въ слѣдуючій день (т. е. 8. Липня) по ранній Службѣ або вечеромъ въ отповѣдный часъ Акафистъ до Іисуса Сладчайшого и такожь супликацію съ благословеніемъ найсв. Тайнами;

въ Недѣлю же (9. Липня) по вечѣрни выголосити отповѣдну проповѣдь, въ котрой именно належить добрѣ выяснити цѣлу приписану молитву посвященія, а по проповѣдѣ отправити Акафистъ до Іисуса Сладчайшого (съ стихирою въ чинѣ Акафиста на „Хвалитехъ“ находящею сѧ: „Дивное имя Твое...“ и потому, если погода позволитъ, отбуты процесію, а по процесіи отправити супликацію и передъ благословеніемъ найсв. Тайнами отмовити колѣноприклонно приписану молитву посвященія найсв. Сердцу І. Христа. Въ єднici по благословенію найсв. Тайнами має сѧ ще отспѣвати: „Подъ Твою милость...“

Въ церквахъ же парохіальныx по селахъ, все то можна такожь въ спо-
собѣ выше приписанный послѣ усмотренія Настоятелївъ церквей отправити.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ дня 17. Червня 1899.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капитулярный.

Львівсько-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1899.

Выдано дня 14. Липня

Ч. X.

Ч. 56.

Ч. 623/орд — Епіциклика Святішого Отца Леона XIII. Папи Римського о богоодуженню до Св. Сердця
Господа Н. І. Христя.

VENERABILIBUS FRATRIBUS
PATERNIS PRIMATIBUS ARCHIEPISCOPIS EPISCOPIS
ALIISQUE LOCORUM ORDINARIIS
PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTIBUS

LEO PP. XIII.

VENERABILES FRATRES
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Annum Sacrum, more institutoque maiorum in hac alma Urbe proxime
celebrandum, per apostolicas Litteras, ut probe nostis, nuperrime indiximus.
Hodierno autem die, in spem auspiciunque peragendae sanctius religiosissimae
celebritatis, auctores suasoresque sumus praeclarae cuiusdam rei, ex qua
quidem, si modo omnes ex animo, si consentientibus libentibusque voluntati-
bus paruerint, primum quidem nomini christiano, deinde societati hominum
universae fructus insignes non sine causa expectamus eosdemque mansuros.

Probatissimam religionis formam, quae in cultu Sacratissimi Cordis Iesu
versatur, sancte tueri ac maiore in lumine collocare non semel conati sumus,
exemplo Decessorum Nostrorum Innocentii XII, Benedicti XIII, Clementis XIII,
Pii VI, eodemque nomine VII ac IX: idque maxime per Decretum egimus die XXVIII
Iunii mensis an. MDCCCLXXXIX datum, quo scilicet Festum eo titulo ad
ritum primae classis evexus. Nunc vero luculentior quaedam obsequii forma

obversatur animo, quae scilicet honorum omnium, quotquot Sacratissimo Cordi haberi consueverunt, velut absolutio perfectioque sit: eamque Iesu Christo Redemptori pergratam fore confidimus. Quamquam haec, de qua loquimur, haud sane nunc primum mota res est. Etenim abhinc quinque ferme lustris, cum saecularia solemnia imminerent iterum instauranda postea quam mandatum de cultu divini Cordis propagando beata Margarita Maria de Alacoque divinitus acceperat, libelli supplices non a privatis tantummodo sed etiam ab Episcopis ad Pium IX in id undique missi complures, ut communitatem generis humani devovere augustissimo Cordi Iesu vellet. Differri placuit rem, quo decerneretur maturius: interim devovendi sese singillatim civitatibus data facultas volentibus, praescriptaque devotionis formula. Novis nunc accendentibus causis, maturitatem venisse rei perficiendae iudicamus.

Atque amplissimum istud maximumque obsequii et pietatis testimonium omnino convenit Iesu Christo, quia ipse princeps est ac dominus summus. Videlice imperium eius non est tantummodo in gentes catholici nominis, aut in eos solum, qui sacro baptismate rite abluti, utique ad Ecclesiam, si spectetur ius, pertinent, quamvis vel error opinionum devios agat vel dissensio a caritate sciungat: sed complectitur etiam quotquot numerantur christiana fidei expertes, ita ut verissime in potestate Iesu Christi sit universitas generis humani. Nam qui Dei Patris Unigenitus est, eamdemque habet cum ipso substantiam, *splendor gloriae et figura substantiae eius*¹, huic omnia cum Patre communia esse necesse est, propterea que rerum omnium sumnum imperium. Ob eam rem Dei Filius de se ipse apud Prophetam, *Ego autem, effatur, constitutus sum rex super Sion montem sanctum eius*. — *Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula a me, et dabo Tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae*². Quibus declarat, se potestatem a Deo accepisse cum in omnem Ecclesiam quae per Sion montem intelligitur, tum in reliquum terrarum orbem, qua eius late termini proferuntur. Quo autem summa ista potestas fundamento nitatur, satis illa docent, *Filius meus es tu*. Hoc enim ipso quod omnium Regis est Filius, universae potestatis est heres: ex quo illa, *dabo Tibi gentes hereditatem tuam*. Quorum sunt ea similia, quae habet Paulus apostolus: *Quem constituit heredem universorum*³.

Illud autem considerandum maxime, quid affirmaverit de imperio suo Iesus Christus non iam per apostolos aut prophetas, sed suis ipse verbis. Quaerent enim romano Praesidi: *ergo rex es tu?* sine ulla dubitatione respondit: *tu dicis quia rex sum ego*⁴. Atque huius magnitudinem potestatis et infinitatem regni illa ad Apostolos apertius confirmant: *Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra*⁵. Si Christo data potestas omnis, necessario consequitur, imperium eius summum esse oportere, absolutum, arbitrio nullius obnoxium, nihil ut ei sit nec par nec simile: cumque data sit in caelo et in terra, debet sibi habere coelum terraque parentia. Re autem vera ius istud singulare sibique prorium exercuit, iussis nimirum Apostolis evulgare

¹ Hebr. I, 3. ² Ps. II. ³ Heb. I, 2. ⁴ Ioan. XVIII, 37. ⁵ Matt. XXVIII, 18.

doctrinam suam, congregare homines in unum corpus Ecclesiae per lavacrum salutis, leges denique imponere, quas recusare sine salutis sempiternae discrimine nemo posset.

Neque tamen sunt in hoc omnia. Imperat Christus non iure tantum nativo, quippe Dei Unigenitus, sed etiam quaesito. Ipse enim eripuit nos de potestate tenebrarum¹, idemque dedit redemptionem semetipsum pro omnibus². Ei ergo facti sunt *populus acquisitionis*³, non solum et catholici et quotquot christianum baptismata rite acceperat, sed homines singuli et universi. Quam in rem apte Augustinus: *quaeritis, inquit, quid emerit? Videte quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? quid, nisi totus mundus? quid nisi, omnes gentes? Pro toto dedit, quantum dedit*⁴.

Cur autem ipsi infideles potestate dominatus Iesu Christi teneantur, causam sanctus Thomas rationemque, edisserendo, docet. Cum enim de iudicali eius potestate quaesisset, num ad homines porrigitur universos, affirmassetque, *iudicaria potestas consequitur potestatem regiam*, plane concludit: *Christo omnia sunt subiecta quantum ad potestatem, etsi nondum sunt ei subiecta quantum ad executionem potestatis*⁵. Quae Christi potestas et imperium in homines exercetur per veritatem, per iustitiam, maxime per caritatem.

Verum ad istud potestatis dominationisque sua fundamentum duplex benigne ipse sinit ut accedat a nobis, si libet, devotio voluntaria. Porro Iesus Christus, Deus idem ac Redemptor, omnium est rerum cumulata perfectaque possessione locuples: nos autem adeo inopes atque egentes ut, quo eum munerari liceat, de nostro quidem suppetat nihil. Sed tamen pro summa bonitate et caritate sua minime recusat quin sibi, quod suum est, perinde demus, addicamus, ac iuris nostri foret: nec solum non recusat, sed expedit ac rogat: *Fili praebe cor tuum mihi*. Ergo gratificari illi utique possumus voluntate atque affectione animi. Nam ipsi devovendo nos, non modo et agnoscimus et accipimus imperium eius aperte ac libenter: sed re ipsa testamur, si nostrum id esset, quod dono damus, summa nos voluntate datus; ac petere ab eo, ut id ipsum, etsi plane suum, tamen accipere a nobis ne gravetur. Haec vis rei est, de qua agimus, haec Nostris subiecta verbis sententia. Qnoniamque inest in Sacro Corde symbolum atque expressa imago infinitae Iesu Christi caritatis, quae movet ipsa nos ad amandum mutuo, ideo consentaneum est dicare se Cordi eius augustissimo: quod tamen nihil est aliud quam dedere atque obligare se Iesu Christo, quia quidquid honoris, obsequii, pietatis divino Cordi tribuitur, vere et proprie Christo tribuitur ipsi.

Itaque ad istiusmodi devotionem voluntate suscipiendam excitamus cohortamurque quotquot divinissimum Cor et noscant et diligent: ac valde velimus, eodem id singulos die efficere, ut tot millium idem voventium animorum significaciones uno omnes tempore ad coeli templam pervehantur. — Verum numne elabi animo patiemur innumerabiles alios, quibus christiana veritas nondum affulxit? Atqui eius persona geritur a Nobis, qui venit sal-

¹ Coloss. I, 13. ² I. Tim. II, 6. ³ I. Petr. II, 9. ⁴ Tract. 120 in Ioan. ⁵ 3 a. p. q. 59, a. 4.

vum facere quod perierat, quique totius humani generis saluti addixit sanguinem suum. Propterea eos ipsos qui in umbra mortis sedent, quemadmodum excitare ad eam, quae vere vita est, assidue studemus, Christi nuntiis in omnes partes ad erudiendum dimissis, ita nunc, eorum miserati vicem, Sacratissimo Cordi Iesu commendamus maiorem in modum et, quantum in Nobis est, dedicamus. Qua ratione haec, quam cunctis suademos, cunctis est profutura devotio. Hoc enim facto, in quibus est Iesu Christi cognitio et amor, ii facile sentient sibi fidem amoremque crescere. Qui, Christo cognito, praecepta tamen eius legemque negligunt, iis fas erit e Sacro Corde flammarum caritatis arripere. Iis demum longe miseris, qui caeca superstitione conflictantur, coeleste auxilium uno omnes animo flagitabimus, ut eos Iesus Christus, sicut iam sibi habet subiectos secundum potestatem, subiiciat aliquando secundum executionem potestatis, neque solum in futuro saeculo, quando de omnibus voluntatem suam implebit, quosdam quidem salvando, quosdam puniendo¹, sed in hac etiam vita mortali, fidem scilicet ac sanctitatem impertiendo; quibus illi virtutibus colere Deum queant, uti par est, et ad sempiternam in coelo felicitatem contendere.

Cuiusmodi dedicatio spem quoque civitatibus afferit rerum meliorum, cum vincula instaurare aut firmius possit adstringere, quae res publicas natura iungunt Deo. — Novissimis hisce temporibus id maxime actum, ut Ecclesiam inter ac rem civilem quasi murus intersit. In constitutione atque administratione civitatum pro nihilo habetur sacri divinique iuris auctoritas, eo proposito ut communis vitae consuetudinem nulla vis religionis attingat. Quod hue ferme recidit, Christi fidem de medio tollere, ipsumque, si fieri posset, terris exigere Deum. Tanta insolentia elatis animis, quid mirum quod humana gens pleraque in eam inciderit rerum perturbationem iisque iactetur fluctibus, qui metu et periculo vacuum sinant esse neminem? Certissima incolumitatis publicae firmamenta dilabi necesse est, religione posthabita. Poenas autem Deus de perduellibus iustas meritasque sumpturus, tradidit eos suae ipsorum libidini, ut serviant cupiditatibus ac se se nimia libertate confiant.

Hinc vis illa malorum quae iamdiu incident, quaeque vehementer postulant, ut unius auxilium exquiratur, cuius virtute depellantur. Quisnam autem ille sit, praeter Iesum Christum Unigenitum Dei? Neque enim aliud nōmen est sub coelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri². Ad illum ergo configendum, qui est via, veritas et vita. Erratum est: redeundum in viam: obductae mentibus tenebrae: discutienda caligo luce veritatis: mors occupavit: apprehendenda vita. Tum denique licebit sanari tot vulnera, tum ius omne in pristinae auctoritatis spem revirescat, et restituentur ornamenta pacis, atque excident gladii fluentque arma de manibus, cum Christi imperium omnes accipient libentes eique parebunt, atque omnis lingua confitebitur quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris³.

¹ S. Thom. I. c. ² Act. IV. 12³ Phil. II, 11.

Cum Ecclesia per proxima originibus tempora caesareo iugo premeretur, conspecta sublime adolescenti imperatori crux, amplissimae victoriae, quae mox est consecuta, auspex simul atque effectrix. En alterum hodie oblatum oculis auspicatissimum divinissimumque signum: videlicet Cor Iesu sacratissimum, superimposta cruce, splendidissimo candore inter flamas elucens. In eo omnes collocandae spes: ex eo hominum petenda atque expectanda salus.

Denique, id quod praeterire silentio nolumus, illa quoque causa, privatim quidem Nostra, sed satis iusta et gravis, ad rem suscipiendam impulit, quod bonorum omnium auctor Deus Nos haud ita pridem, periculoso depulso morbo, conservavit. Cuius tanti beneficii, auctis nunc per Nos Sacratissimo Cordi honoribus, et memoriam publice extare volumus et gratiam.

Itaque edicimus ut diebus nono, decimo, undecimo proximi mensis Iunii, in suo cuiusque urbis atque oppidi templo principe statuae supplications fiant, perque singulos eos dies ad ceteras preces Litaniae Sanctissimi Cordis adiiciantur auctoritate Nostra probatae: postremo autem die formula Consecrationis recitetur: quam vobis formulam, Venerabiles Fratres, una cum his litteris mittimus.

Divinorum munerum auspicem benevolentiaeque Nostrae testem vobis et clero populoque, cui praeeftis, apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die XXV Maii, An. MDCCCLXXXIX. Pontificatus Nostri vicesimo secundo.

LEO PP. XIII.

AD SACRATISSIMVM COR IESV

FORMVLA CONSECRATIONIS RECITANDA.

Iesu dulcissime, Redemptor humani generis, respice nos ad altare Tuum humillime provolutos. Tui sumus, Tui esse volumus; quo autem Tibi coniuncti firmius esse possimus, en hodie Sacratissimo Cordi Tuo se quisque nostrum sponte dedicat. — Te quidem multi novere numquam: Te, spretis mandatis Tuis, multi repudiarunt. Miserere utrorumque, benignissime Iesu: atque ad sanctum Cor Tuum rape universos. Rex esto, Domine, nec fidelium tantum qui nullo tempore discessere a Te, sed etiam prodigorum filiorum, qui Te reliquerunt: fac hos, ut domum paternam cito repetant, ne miseria et fame pereant. Rex esto eorum, quos aut opinionum error deceptos habet, aut discordia separatos, eosque ad portum veritatis atque ad unitatem fidei revoca, ut brevi fiat unum ovile et unus pastor. Rex esto denique eorum omnium, qui in vetere gentium superstitione versantur, eosque e tenebris vindicare ne renuas in Dei lumen et regnum. Largire, Domine, Ecclesiae tuae securam cum incolumitate libertatem; largire cunctis gentibus tran-

quillitatem ordinis: perfice, ut ab utroque terrae vertice una resonet vox: Sit laus divino Cordi, per quod nobis parta salus: ipsi gloria et honor in saecula: amen.

Тая Енцикліка Святейшаго Отца подае ся съ покликомъ на тутейше разпоряджене зъ дня 17. Чэрвня с. р. Ч. 600 орд. до вѣдомости Всч. Духо-венства.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 4. Липня 1899.

Ч. 57.

Ч 6464. — Поповляє ся и по части змѣнио ся разпоряджене взглядомъ Литургій фонда религійного при змѣнѣ и на случай смерти Священика.

Вже въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1897 Ч. 22. (стор. 53.) сказано, что точне отправление Литургій фонда религійного есть строгимъ обовязкомъ совѣсти такъ для Священикѣвъ, котрымъ тое отправление придане есть, якъ такожъ для Всч. ОО. Деканѣвъ, котрый отправление тое надзырати обовязанъ суть; и особлива увага Всч. ОО. Деканѣвъ зѣсталася звериена при змѣнѣ або на случай смерти Священика. Теперь же, коли отправа вспомненыхъ Литургій ще и особно отъ выс. Правительства ремунерує ся, обовязокъ той ще стислѣшій стае ся; и данный въ Вѣдомостяхъ припась тутъ обновляє ся и по части змѣнио ся въ слѣдуючій способъ:

I.

Насампередъ въ разѣ змѣни Священика Всч. ОО. Деканы не мають жаднымъ способомъ, и то подъ власною свою отвѣтчальностію, Пароха бѣ дотеперѣшнио его посады увѣдѣнія, доки не пересвѣдчатъ ся взглядомъ Литургій фонда религійного, що тіи суть про rata temporis належито отправленій. А если суть рестанцій, то має ся увѣльнене всегда задержати, доки дотычный священикъ або отправить тиже рестанціи, або съ наслѣдникомъ своимъ угодить ся, щобы той якъ найскорѣше отправлене рестанцій безъ претенсій вынагородженія зъ фонда религійного на себе взявъ, на що писемну декларацію Урядови деканъ съ выраженою тою клязвулею дати має.

При увѣльненію же Завѣдателя, належитъ правильно такъ само поступити и въ разѣ рестанцій, увѣльнене, если можна, вадржати. Но если бы тогды увѣльнене отложити не можна зъ причины новоинституованого вже Пароха и новый Парохъ не хотѣвъ бы взять на себе обовязку поповненія рестанцій съ такою якъ высше декларацію и клязвулею, то тогды належитъ рѣчь тутъ донести вразъ ст внесенемъ зъ стороны Настоятеля деканата, котрому бы изъ Завѣдателѣвъ (а если Завѣдателѣвъ нѣть, то котрому изъ Сотрудниковъ) въ тѣмже деканатѣ отправу рестанцій поручити и тойже заразъ по отправленію буде мѣгъ внести подане о ремунерацию зъ фонда религій-

наго посредствомъ Митр. Консисторіи. Если же увѣльнене не можь отложить, ио не новый Парохъ але новый Завѣдатель приходитъ, то належитъ отправу залишенихъ Литургій именемъ Митр. Консисторіи тому же новому Завѣдателеви препоручити, котрый познѣйше по скбиченомъ завѣдательствѣ буде мѣгъ внести посредствомъ Митр. Консисторіи прошене о ремунерацию зъ фонда религійного такожъ за отправу вспомненыхъ рестанцій. Отходачому же Завѣдателю дастъ ся въ обоихъ разахъ нагана по причинѣ залишенои отправы.

Само собою розумѣє ся, що всегда новому Священикови, чи то Пароху чи то Завѣдателеви, належитъ препоручити точне дальше правлене приписаныхъ Литургій бѣ днѧ институції Пароха або введенія Завѣдателя; и то Парохови съ терминомъ рочнымъ, а Завѣдателеви pro rata temporis, отже такъ, абы бѣльше-меніе що мѣсяця припадаюче число Литургій отправлявъ.

Вирочѣмъ має Всч. Урядъ деканъ при змѣнѣ Священикѣвъ, лише въ случаю рестанцій заразъ особне донесене Митр. Консисторіи предкладати, съ евентуальнымъ приложенемъ вспомненой декларації; наводячи заразомъ день институції нового Пароха, взглядно введенія нового Завѣдателя.

II.

Що же дотычить случаю змѣни Пароха, має Всч. Настоятель деканата подъ власною отвѣтчальностію всегда бѣ разу велянуги, чи не ма якихъ рестанцій тыхже Литургій про rata temporis. И если суть рестанція, то має Всч. О. Деканъ заразъ трактовати, щобы одинъ або двохъ Священикѣвъ (им. друговъ або сродствомъ съ покойнимъ Парохомъ связанныхъ) або и новый Завѣдатель принявъ ся, чи то даремно чи за вынагородженемъ бѣ родини Помершаго, поповненія рестанцій въ найкоротшомъ часѣ безъ претенсій вынагородженія зъ фонда религійного, дающи на тое писемне освѣдчене Урядови деканальному съ выраженою тою клязвулею. — Въ разѣ же, если суть рестанція а декларація така тутъ не предложитъ ся, то донесе ся зѣйтсі о рестанціяхъ выс. ц. к. Намѣстництву, котре зарядить встремане або стягнене ремунерации изъ спадщини по помершомъ Пароху, а правлене залишенихъ Литургій має Всч. О. Деканъ именемъ Митр. Консисторіи препоручити Завѣдателеви, котрый познѣйше по скбиченомъ завѣдательствѣ буде мѣгъ внести подане о вынагородженіе за туу отправу зъ фонда религійного посредствомъ Митр. Консисторіи.

Въ припадкахъ смерти має Всч. Урядъ деканальный за кождый разъ, хоть бы и рестанцій не було, Митр. Консисторіи заразъ особне донесене взглядомъ Литургій фонда религійного предкладати, съ евентуальнымъ приложенемъ декларації що до поповненія рестанцій, наводячи при томъ день послѣдувшои смерти. Розумѣє ся, що и въ случаяхъ смерти Священика треба всегда новому Завѣдателеви дальше точне отправу Литургій бѣ днѧ введенія препоручити и то, якъ вже высше сказано, про rata temporis такъ, абы бѣльше-меніе що мѣсяця припадаючу часть Литургій отправлявъ.

Точне выполнение предлежащего разпоряджения, такъ взглядомъ Священникъвъ отходячихъ або помершихъ, якъ и новоприходячихъ, вкладае ся на совѣсть и особисту бѣзъчальность Всч. ОО. Декановъ взглядомъ всѣхъ тыхъ парохій, которымъ Литургіи фонда религійного суть приданы.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 19. Червня 1899.

Ч. 58.

Ч. 6832. — Запытує ся Всч. Уряды деканальний и парохіальний о вдовахъ непобираючихъ отъ многихъ лѣтъ запомоги.

Комисія управляюча фондомъ АЕпархіальныи вдовично-сиротинськимъ подала тутъ до вѣдомости, що суть многи вдовы, котрій отъ многихъ лѣтъ не побирають жадної запомоги зъ фонда, а щобы уже поумирали, не вѣдомо бо имена ихъ доси невычеркненій изъ дотычної Метрики комисійної. Суть же они слѣдуючій:

Богачевска Марія по О. Сильвестру пар. Церковнои,
Войнаровска Францишка по О. Петру пар. Ракова,
Левицка Марія по О. Ігнатію пар. Яхторова,
Левицка Марія по О. Михаилу пар. Мостокъ,
Мацилинська Іоанна по О. Іоану вѣ декан. Збаражскому,
Рудницка Марія по О. Іоану пар. Стриганецъ,
Стефановичъ Варвара по О. Іоану пар. Добринъ,
Скоморовска Текля по О. Килистину пар. Остапя,
Свидицька Павлина по О. Клементію пар. Збаража Старого,
Сіїжинська Марія по О. Ілярію изъ Игровицъ пом. 23/I. 1869,
Яновичъ Анна по О. Стефану пар. Кобилоловокъ.

По всей вѣроятности всѣ тутъ наведеній не будуть уже въ живыхъ, инакше бо вытолковати не дастъ ся, що лѣтами жадної не побирають они запомоги. Все таки однакъ взыває Митр. Консисторія Всч. Уряды деканальний и парохіальний, щобы ей донесли съ всякою певностю, где и коли котра зъ выше наведеныхъ померла, та чому о смерти доперва за теперѣшнимъ запытанемъ мало бы заподано бути донесене.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовъ, дня 4. Липня 1899.

Ч. 59.

Ч. 7114. — Взыває ся ся Всч. Клиръ и вѣрныхъ АЕпархії до якъ найчисленнѣйшого вступання въ члены Товариства св. Петра для запомоги убогихъ рускихъ Церквей.

По причинѣ, що выбраний на послѣдніхъ загальнихъ Зборахъ предсѣдатель Товариства св. Петра для запомоги убогихъ рускихъ Церквей померъ а выбраний Выдѣль за его житя не уконституувавъ ся — поставивъ Митроп. Ординаріятъ по мысли §. 9. Статутовъ комитетъ зъ 3. членовъ для веденя справъ Товариства ажъ до слѣдуючихъ загальнихъ зборовъ. Комитетъ той, вѣ которо складъ входитъ ВПр. с. крилошанинъ Пурко, Всч. о. Вицеректоръ Ярема, и Всч. о. префектъ Яцковскій, надбславъ сюда, съ прошкою о оголошеннѣ, слѣдуючу бѣзову до ВПр. и Всч. Духовенства, Честныхъ Брацтвъ церковныхъ и рускихъ Громадянъ:

„Найбѣльшимъ скарбомъ народу нашого есть наша свята Церковь. Она то була тою єдиною скалою, котра въ тяжкихъ хвиляхъ житя народу нашого підтримовала его на дусѣ, крѣпила его, и не дала ему упасти під часъ шалѣючихъ бурь историчныхъ подїй и нападу вороговъ. На жаль силы животнїй нашого народу въ тягу пещасныхъ столїтїй ослабли на столько, що иныи не суть въ силѣ той свѣй найдорожній скарбъ утримовати въ томъ блеску, якъ се святость храма божого и шире бажане народу вимагає. Народъ нашъ любить свою св. церковь, до неї горне ся, и все, що має, вкладає на свою святиню. И дѣйстно, не знайдешъ иныхъ и найменшого сѣльца, где бы посередъ липъ и деревъ не виднѣла хотай невеличава а не маленька церковця. И неодинъ подорожній-чужинецъ, котрый то звиджуває богато іншихъ краївъ, заїхавши на нашу Русь, не може вияснити собѣ причини, чому кожде сѣльце, хотай и найбѣльшише, має свою церковь. Вглянувъ бы би въ душу нашего руского народу, то переконавт бы ся въ скрѣ, що только побожнѣсть, глубока вѣра и безграницна жертвоволюбивостъ здвигнула сї храмы Божї. Довголѣтній злыднѣ, матеріальна піддупалдѣсть нашого народу, зубъ часу нищать помало тую гордѣсть Руси, и хотай где мѣстцами народъ нашъ старає ся всѣми силами своими піддержувати упадаючу церковь свою, то тави би помимо найциркѣйшої волї не въ станѣ, полишенїй виключно на свои власній мѣстцевій силы, двинути свѣй дбмъ Божій зъ грозячого ему упадку. У іншихъ народовъ се інакше дѣє ся. Они мають свои народній фонды, они мають свои товариства, у нихъ положене економічнє на столько користне, що въ разъ потребы, въ той хвили знаходить власну помочь. Ізвѣнiali они правду сеї девизы, що „въ єдинствѣ сила“, для тогоже то они на кождомъ полі бѣзовѣдно зборганизовали ся. И мы, Рускій народъ хотай цѣнїйшиє пробудилися, зачиниасмо по примѣру сильныхъ и досвѣдческихъ народовъ дучити ся въ цѣлі несения собѣ взаимної помочи. Повстали у насъ товариства просвѣтнїй, економічнїй, гуманитарнїй и розвиваються ся на славу Руси дуже красно. Однакъ про найважнѣйше товариство, товариство, котрого бы було цѣлею тую найбѣльшу святость и гордѣсть народу нашого:

Церковь свою св. Домъ Божій, хоронити отъ знищена, позабуто. Доперва въ памятгомъ роцѣ 1896. основано пбдь верховнымъ покровительствомъ бл. п. Кардинала Сильвестра Сембраторича, Митрополита Львовскаго. Товариство Запомоги убогихъ руско-кат. церквей имени св. Ап. Петра. Дѣятельность сего товариства разтигає ся на всѣ три рускій дієцезіи, обнимаючи цѣлу Галичину и Буковину. Товариство се истнує ледви третій рокъ и на разѣ не може повеличатися великимъ подвигомъ, бо якъ кождого дѣла початокъ есть трудный, такъ и сему молодому товариству на такъ великой просторони землѣ не легко было всюда, якъ се цѣль товариства вымagaє, нести помочь рускимъ убогимъ церквамъ, — тымъ больше, що Товариство се до теперь не выкаує таке число членовъ, якъ для товариства такъ взнеслои задачи потреба.

Подписаный комитетъ установленный Высокопреосвященнымъ Митрополичимъ Ординаріатомъ для веденія справъ Товариства ажъ до будущихъ загальнихъ зборовъ уважає своимъ обвязкомъ откликати ся до всѣхъ Русиновъ доброи волѣ и просити о вступлени въ члены Товариства.

Членомъ дѣйствинымъ Товариства св. Ап. Петра може бути на основѣ §. 5. Статута кожда особа, такъ моральна (руско-кат. церкви, брацтва церковній и иниш рускій товариства), якъ физична (кождый чоловѣкъ гр. кат. обряда и рускои народности.) Щорѣчна членъска вкладка выносить только 2 зл. а вписове 1 злр.— Таа то квота отповѣдно до такъ взнеслои цѣли, отповѣдно до такъ широкой задачи нашого товариства есть тому такъ дуже низка, щобы уможливити кождому Русинови стати членомъ дѣйствинымъ товариства и черезъ тое сповнити свбій патріотично-релігійный обвязокъ. —

Злучѣмъ всѣ нашї слабї силы до однои святои сеи меты. Нашъ народъ числить ся на міліоны, тожъ вступаймо всѣ до одного, до нашого товариства, а втогѣ доперва при помочи Всеевышиого котрий своею всемогукою силою благословить всяке добро намѣрене, здвигнемо по всей Руси храмы Божій въ славу Его и для спасенія вѣрныхъ. —

Всякі письма и вкладки членъскій просимо присылати на руки тымчасового секретаря о. Теодота Яремы, вице-ректора руск. духовн. семідарія въ Львовѣ ул. Конерника ч. 36.

Отъ комитету Товариства св. Ап. Петра въ Львовѣ. “

Подаючи повышу бдозув до вѣдомости Всч. Духовенства и вѣрныхъ нашои АЕпархіи препоручає ся тымже вступати якъ найчисленнѣйше въ члены помянутого Товариства, такъ важного для розвою нашои церковной и народной жизни и въ нынѣшній часы майже необходимого.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовъ, дня 4. Липня. 1899.

Ч. 60.

Обвѣщенія конкурсовій.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючї парохії:

а) підъ днемъ 23. Червня 1899 въ речицемъ до дня 17. Серпня 1899:

- Ч. 6715. Козлівъ, съ прилукеною Дмухавець, деканата Бережанського, надана ВПреосвящ. Архієпископа Львовскаго обр. лат.;
Ч. 6716. Перегноївъ, деканата Унївскаго, надана приватного.

б) підъ днемъ 29. Червня 1899 въ речицемъ до дня 24. Серпня 1899:

- Ч. 6890. Панасобку, деканата Залозецкого, надана приватного.

Отъ Митрополитальнои Консисторії.

Львовъ, дня 4. Липня 1899.

ХРОНИКА.

Іменованія.

Завѣдателемъ деканата Залозецкого по смерти декана бл. п. Адама Жуловецкаго именованы:

- Ч. 6717. Веч. О. Адамъ Ветвицкій, парохъ Батькова.

Умѣщенія.

Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 6208. Василій Владычній въ Козловѣ,
Ч. 6660. Николай Винницкій въ Галачи.

Завѣдательства ex currendo получили ОО.:

- Ч. 6578. Зеновій Гутковскій парохъ Кутыщъ въ Панасобцѣ,
Ч. 6834. Володимиръ Глыньскій парохъ Івданоастыря въ Водникахъ.

Сотрудничество получили ОО.:

- Ч. 6477. Йозифъ Заstryцецъ яко II. сотрудникъ въ Бережанахъ,
Ч. 6782. Николай Струтинський въ Болеховѣ,
Ч. 5967. Богданъ Домбчевскій въ Добростанахъ,
Ч. 6191. Лука Побоярскій въ Бубничу ад Тисбѣвъ.

Введеній 00.:

- Ч. 6124. Еміліянъ Гавришо въ завѣд. Каменя,
 Ч. 6325. Іоанъ Іванчукъ въ сотр. Прошовой,
 Ч. 6540. Володимиръ Герасимовичъ яко парохъ Терпилівки.
 Ч. 6569. Іоанъ Брыковичъ въ сотр. Прошовой,
 Ч. 6570. Василій Владычинъ въ завѣд. Козлова,
 Ч. 6629. Филипъ Свергунъ въ сотр. Кудобинецъ,
 Ч. 6630. Іоанъ Алиськевичъ яко парохъ Ярославичъ,
 Ч. 6932. Алексей Улицкій яко III. сотр. въ Тернополи,
 Ч. 7072. Зеловій Гутковскій въ завѣд. ех currendo Панаабовки.

Увильненій 00.:

- Ч. 6324. Іоанъ Брыковичъ бѣ сотр. въ Боркахъ великихъ,
 Ч. 6569. Іоанъ Іванчукъ бѣ сотр. въ Прошовбѣ,
 Ч. 6629. Лука Демчукъ бѣ сотр. въ Кудобинцяхъ,
 Ч. 6630. Іоанъ Алиськевичъ бѣ завѣд. Ярославичъ,
 Ч. 6684. Володимиръ Герасимовичъ бѣ сотр. въ Тернополи,
 Ч. 7025. Василій Владычинъ бѣ сотр. въ Бережанахъ,
 Ч. 7026. Филипъ Свергунъ бѣ сотр. въ Дыновѣ.

Въ пропозиції умѣщений 00.:

на посаду гр. кат. катихита при ц. к. реальнай школѣ въ Тернополи:

- Ч. 466/орд. І. Адамъ Марковскій, ІІ. Іосифъ Годкій, ІІІ. Леонідъ Лужинцкій;

на посаду гр. кат. катихита при ц. к. ІІ. гімназії въ Львовѣ:

- Ч. 468/орд. І. Григорій Ярема, ІІ. Д-ръ Титъ Мишковскій, ІІІ. Іоанъ Туркевичъ;
 Ч. 6545. — на Токи: 1) Іеронимъ Алиськевичъ, 2) Іоанъ Черепашинський, 3) Іоанъ Бачинський — а въ списѣ: 4) Антоній Конертиньский, 5) Корнилій Бачинський, 6) Сильвестръ Вояковскій, 7) Іосифъ Годкій, 8) Теофаль Войтоячъ, 9) Григорій Комарянський, 10) Володимиръ Коштычакъ, 11) Володимиръ Винарскій, 12) Іоанъ Рудовичъ, 13) Теофіль Коштычанський. 14) Евстахій Нижанковскій;
 Ч. 6546. — на Жеребки великий: 1) Климентій Слюзарь, 2) Герасимъ Семквъ, 3) Володимиръ Винарскій — а въ списѣ: 4) Антоній Конертиньский, 5) Теофіль Луцикъ, 6) Александеръ Мъйскій, 7) Григорій Дяківъ;
 Ч. 6596. — на Хащоване: Еміліянъ Яросевичъ самъ одинъ.

Презенты получили 00.:

- Ч. 6170. Еміліянъ Дольницкій на Баворовѣ,
 Ч. 6636. Іосифъ Яворскій на Лучинцѣ,
 Ч. 6754. Алексей Яворскій на Несторовцѣ,
 Ч. 7057. Володимиръ Коштычакъ на Токи.

Вставлено ся до Выс. Президію ц. к. Намѣстництва взгядомъ канон. институції 00.:

- Ч. 6170. Еміліана Дольницкого на Баворовѣ,
 Ч. 6636. Іосифа Яворского на Лучинцѣ,
 Ч. 6754. Алексея Яворского на Несторовцѣ.

До канон. институції возваний.

- Ч. 6442. Веч. О. Ярославъ Лучаковскій на Стрѣлкѣвѣ въ мѣс. Вересні.

Каноничну институцію получивъ.

- Ч. 6188. Веч. О. Іоанъ Алиськевичъ на Ярославичѣ.

Іспыть конкурсовой парох. выдержаніи 00.:

- Ч. 6814. 1) Евстахій Радкевичъ, 2) Василій Пилипчука, 3) Теодоръ Гураль, 4) Симеонъ Мушкевичъ, 5) Иполитъ Хоманъ, 6) Іоанъ Илевичъ, 7) Николай Цегельскій, 8) Теодоръ Дауба, 9) Евгеній Мовчевовичъ, 10) Іоанъ Яблонський.

Декреть увильненія бѣтъ испыту конкурсового парох. получили 00.:

- Ч. 5789. Андрей Грибъ парохъ Николаева,
 Ч. 6100. Теодорт Муровичъ парохъ Надѣтичъ,
 Ч. 6084. Володимиръ Филиповскій парохъ Беньковецъ,
 Ч. 6272. Іосифъ Лещинський парохъ Бѣлого,
 Ч. 6273. Александеръ Корытко парохъ Богатковецъ,
 Ч. 6603. Григорій Комарянський парохъ Бережницѣ,
 Ч. 6719. Володимиръ Сабать парохъ Помонята,
 Ч. 6720. Кенофонгъ Сосенко парохъ Дулибъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисл. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудниковъ.

- Ч. 6060. въ Сорокахъ бѣтъ 23/5 1899 до 24/5 1900,
 Ч. 6061. въ Сасовѣ бѣтъ 1/1 1899 до 31/12 1899,
 Ч. 6062. въ Соснововѣ бѣтъ 1/5 1899 до 30/4 1900,
 Ч. 6063. въ Болотнѣ бѣтъ 20/3 1899 до 19/3 1900,
 Ч. 6892. въ Кобыловолокахъ бѣтъ 8/3 1899 до 7/3 1900,
 Ч. 6895. въ Долгбѣтъ бѣтъ 21/12 1897 до 20/12 1899,
 Ч. 6978. въ Струсовѣ бѣтъ 22/9 1898 до 21/9 1899,
 Ч. 6893. въ Лапшинѣ бѣтъ 26/3 1898 до 27/3 1900.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

a) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниковъ:

- Ч. 5506. въ Шабадинѣ,
 Ч. 6227. въ Стрыївцѣ.

b) о дарѣ ласки зъ фонда рел. для селян, садовъ и сирбтъ:

- Ч. 5694. Іоанни Славскон сыроты по бл. п. завѣдателю въ Монастырці,
 Ч. 5842. Корнилы Соневицкимъ вдовы по бл. п. пароху въ Соколовѣ,
 Ч. 5974. Климентини Зацерковной вдовы и Григорія сыроты по бл. п. пароху въ Скинловѣ,
 Ч. 6332. Юлія Дольницкимъ вдовы по бл. п. пароху въ Корсовѣ.

Диспензу бѣтъ браку приписаныхъ лѣтъ въ рукополаганю получили ученій богословы:

- Ч. 1230/орд. Володимиръ Куницкій,
 Ч. 6975. Миронъ Корытко.

Декретъ квалификаційный на пѣвца церковного получивъ:

Ч. 1080. Андрей Зубарь.

Ч. 7216 — Выказъ всѣхъ жертвъ вплинувшихъ отъ 1 Цвѣтня до 30. Червня
1899 до канцеляріи Митроп. Консисторіі:

a) на потребы Святѣшшаго Оща:

Дая 7/4 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 злр. — кр.
" 9/5 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 5/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 12/6 Веч. Урядъ парохъ въ Лозинѣ	1 " — "
" 20/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 " — "

b) на мисіи и Гробѣ Христовѣ въ Святѣйшіи землі:

Дая 7/5 Веч. Урядъ парохъ въ Осташовцяхъ	4 злр. 30 кр.
" " " " " Долгомъ (Калуш. декан.)	1 " 50 "
" " " " " Ващенцѣ великий	3 " 75 "
" " " " " Струтинѣ выжнѣмъ	1 " 20 "
" 11/5 " " " Явчы	2 " — "
" " " " " Даshawѣ	1 " 89 "
" 26/5 " " " Курикахъ	1 " 50 "
" 12/6 " " " Лозинѣ	1 " 50 "
" 16/6 " " " Жупаню	1 " 12 "

c) на Институтѣ св. Іосафата:

Дая 7/4 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 злр. — кр.
" 9/5 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 11/5 Веч. Урядъ деканъ Зборовскій	2 " 85 "
" 17/5 Достохвалнє Товариство „Дафестеръ“	100 " — "
" 23/5 Веч. Урядъ парохъ въ Сушѣ	3 " — "
" 26/5 " " " Курикахъ	1 " — "
" 5/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 20/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 " — "

d) на католицкїи мисіи въ Азіи и Африцѣ:

Дая 7/4 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 злр. — кр.
" 9/5 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 5/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 25/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 " — "

e) на Служебницѣ Пр. Д. Marii:

Дая 7/4 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 злр. — кр.
" 9/5 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 5/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 20/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 " — "

е) на Новиція въ Словитѣ:

Дая 7/4 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 злр. — кр.
" 9/5 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 5/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	— " 50 "
" 20/6 Впр. О. Прапатъ Кобылянській	2 " — "

ж) на ремесличу бурсу въ Львовѣ:

Дая 2/5 Честнї Парохіане въ Підмихайлію	10 злр. 20 кр.
" " " Добровлянахъ	3 " 80 "
" " " Вс. О. Скородинській парохъ Підмихайлія	2 " 70 "
" " " Вс. О. Іоанъ Бординъ бувшій согр. въ Підмихайлію	2 " 70 "
" " " Вс. О. Ігнатій Глѣбовицій теперѣшній сотр. въ Підмихайлію	3 " — "
" " " Вс. О. Ванкович лат. пар. въ Підмихайлію	2 " — "
" " " Вп. п. Макульський управитель школы въ Підмихайлію	1 " 50 "

з) на вкупно селянськихъ грунтобв:

Дня 26/5 Веч. Урядъ парохъ въ Смаржевѣ	3 злр. 08 кр
--	--------------

Некрологія.

- Ч. 6173. О. Іоанъ Петровичевичъ, парохъ Перегноева, померъ дnia 29. Мая 1899;
 Ч. 6578. О. Адамъ Жуковецкій, деканъ Залозецкій и парохъ Панаєвки, померъ дnia 13. Червня 1899;
 Ч. 6640. О. Юліанъ Константиновичъ, бувшій деканъ Галавцкій и парохъ Галича, померъ дnia 13. Червня 1899.
 Ч. 6834. О. Йосифъ Каманьскій, парохъ Водникъ, померъ дnia 20. Червня 1899.
 Душѣ вхъ поручають ся молитвамъ Вс. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ дnia 14. Липня 1899.

Андрей Вълєцкій

Викарій капітулярный.

Львівсько-Архієпархіяльний ВІДОМОСТИ

Роць 1899.

Выдано дня 16. Серпня

Ч. XI.

Ч. 61.

Ч. 7915. — Въ справѣ маючихъ ся отбутти испытівъ квалификаційнихъ на католицкіхъ школъ видѣловыхъ.

Квалификаційні испыти кандидатовъ на католицкіе школы видѣловыѣ отбудуться сего року въ другій половинѣ Вересня, въ дніяхъ, котрій обвѣщений будуть познѣйше. Поданія о припущеніе до такого испыту належить посредствомъ дотичного Ординаріятскаго шкльного Комисаря внести до Митроп. Консисторії найдальше до дня 10. Вересня. При тѣмъ додає ся, що поданія толькожъ Священниковъ могутъ бути узглядненій, котрій що найменше оденъ рокъ удѣлювали науки релігії въ якій школѣ публичної съ задоволяючимъ успѣхомъ. Огновѣдно до обовязуючого плану для науки релігії въ школахъ видѣловыхъ предметомъ вище сказанихъ испытівъ будуть:

- а) Біблійна історія Старого и Нового Завѣта.
 - б) Наука вѣры христ. католицкої.
 - в) Етика христ. католицка.
 - г) Важнѣйшій моменты зъ історії Церкви Христової съ особеннымъ узглядненемъ історії Церкви руско-католицкої.
 - д) Літургіка гр. кат. Церкви.
 - е) Педагогія.
- Тоє подає ся ВЧ. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львівъ, дня 25. Липня. 1899.

Ч. 62.

Ч. 8190. -- Въ справѣ кореспонденцій властей державныхъ съ гр. кат. урядами парохіальными.

Въ справѣ уживанія руского языка Свѣтл. ц. к. властями правительственныеими въ кореспонденціяхъ съ Всч. гр. к. урядами парохіальными, Выс. ц. к. Президія Намѣстництва рескриптомъ зъ дня 11. Мая 1899 ч. 2974/пр. удѣлила Митроп. Ординарію, яко директиву, которои придерживати ся належить, отповѣдь правительственнаго комисара въ Соймѣ дану по силѣ упованія Его Ексцел. Пана Президента Министровъ яко управителя Министерства внутрѣшніхъ справъ, — а отповѣдь тая гласитъ якъ слѣдує:

„На интерпеляцію п. п. пословъ Д-ра Окуневскаго и товаришовъ зъ 15. марта сего року въ справѣ кореспонденцій властей правительственныхъ съ греко-католицкими урядами парохіальными, маю честь отповѣсти, що слѣдує: Относины языковѣй державныхъ властей администраційныхъ и судовыхъ въ Галичинѣ урегулюванія суть, що до урядового языка, разпорядженіемъ Министеріальномъ зъ дня 5. Червня 1869 Вѣстникъ законовъ краевихъ числа 24, а що до кореспонденцій тыхъ властей съ властями неправительственными, съ сторонами, корпораціями и громадами обовязують доси разпорядженія дотычніхъ Министерствъ зъ року 1859, 1860 и 1861.

Справоздане Комисії соймової, котре було підставою повзятою Высокимъ Соймомъ резолюції зъ 20. Лютого 1898 підноситъ, що обовязуючі приписы заспокоюють въ повнѣ потреби населенія и его конституційній права.

Строго и точно придерживати ся тыхъ приписовъ есть, якъ само собою розумѣє ся, обовязкомъ Правительства и въ томъ напрямѣ одержали підвластній органи вже въ минувшихъ лѣтахъ отповѣдній порученія. Жалобы зъ причини непридергуванія ся тыхъ приписовъ були ажъ до другої половины 1897 року рѣдкій. Натомѣсть отъ другої половины 1897 року лучалося чимъ бар' частѣше, що греко-католицкій уряды парохіальний звертали письма писаній въ языцѣ польському, або писаній въ языцѣ рускому, а лишь на виѣшній кувертѣ адресованій по польски. Тѣ письма звертано часто нерозпечатаній, а деколи съ рѣжними дописками, чи то безпосередно до уряду высылаючого, чи то втосьлано ихъ за посередництвомъ Консисторій до начальникіхъ властей. Не підлягає сумнію, що могло то въ многихъ случаяхъ впливати некористно на ходъ урядования и спровадити значній шкоды для сторбнъ.

Зъ тони причини показує ся потреба ясно очеркнути становище, яке Правительство займає въ справѣ практичного примѣненія выше наведеныхъ приписовъ до кореспонденцій державныхъ властей съ греко-католицкими урядами парохіальными.

Именно Правительство есть тоні гадки, що зъ взгляду на прислугуючій урядамъ парохіальному обсягъ дѣланія треба отрѣжити: 1) справы, въ которыхъ уряды парохіальний виступаютъ яко стороны, до которыхъ треба такожъ зачислити справы дотыкаючій душпаstryства, заряду церковнимъ и парохіальнимъ маєткомъ и т. д. 2) Справы, котрій относятъ ся до порученого

урядамъ парохіальнимъ веденія метрикъ. Въ справахъ належачихъ до першої категорії уряды державній въ Галичинѣ обовязаній суть після истинуочихъ приписовъ, именно отповѣдно до постановъ министеріального рескрипту зъ 4. Липня 1860 ч. 2166 съ греко-католицкими урядами парохіальними въ вісѣдній часті краю переписувати ся въ языцѣ рускому, о сколько въ судовомъ поступованію не має примѣненія разпорядженіе Министерства справедливости зъ 9. Липня 1860 ч. 10340, після котрого письма и засуды судовій мають бути видаваній для сторбнъ въ томъ краевомъ языцѣ, въ котрому внесено проосьбу або жалобу, взглядно перше подане письменно або устно.

Натомѣсть въ справахъ веденія метрикъ власти державній, після строго обективної интерпеляції истинуочихъ приписовъ, не мають обовязку переписувати ся съ греко-католицкими урядами парохіальними въ языцѣ рускому.

О сколько греко-католицкій уряды парохіальний въ характерѣ урядовъ метрикальныхъ мають попри функції церковній, поручений отъ Держави обсягъ дѣланія, суть они обовязаній властямъ державнимъ и сторонамъ приватнимъ отповѣдати на письма польскій, полагоджувати питанія и возвання властей утілюваній имъ въ языцѣ польскомъ, котрый то языкъ есть урядовимъ языкомъ державнихъ властей.

Зъ того виходить, що о сколько въ поспѣдніхъ часахъ греко-католицкій уряды парохіальний часто поступають въ той способъ, що урядові письма писаній въ языцѣ польскомъ звертають не розпечатаній, або не полагоджений, то таке поступованіе треба узнати невластивымъ и съ приписами незгоднимъ.

Очеркнувши въ той способъ становище Правительства, додаю, що начальній власти, будуть наглядати надъ тымъ, аби тыхъ нормъ, якій я мавъ честь представити строго придергувано ся и аби нарушуванія приписовъ, що до уживанія руского языка въ державнихъ урядахъ, не повторяли ся.“

Наведеної повыше директивы Всч. Уряды парохіальний довжній точно придергуватись.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дна 3. Серпня 1899.

Ч. 63.

Ч. 8217 — Обвѣщеніе конкурсово о принятію до Львівської духовної Семінарії кандидатовъ стану духовного.

Кандидаты стану духовного зъ Львівської Митроп. Архіепархії желаючі до тутейшої гр. к. духовної Семінарії бути принятими, мають до дня 20-го н. ст. Вересня с. р. свои прошенія Митроп. Консисторії предложити и до нихъ слѣдуючої свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взглядного уряду парохіального, що проситель есть сынъ законно вѣнчаныхъ родичевъ гр. к. обряду и въ томъ же обрядѣ окрещеній и миропомазаний.

2) Свѣдоцтво убожества отъ взглѣднаго уряду парохіяльнаго або деканальнаго выдане, а ц. к. Старостомъ потверджене.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѣврочій наукъ гимназіяльныхъ съ залученемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слабость або яку иншу причину пѣдчасъ наукъ пѣвроче або довише школы бувъ залишивъ, то має свѣдоцтвомъ отъ дотычнаго уряду деканальнаго и отъ ц. к. Староства выданымъ доказати, где въ тѣмъ часѣ перебулавъ, и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво норовственности отъ взглѣднаго уряду деканальнаго стверджене, въ котрѣмъ кромѣ поведенія просителя и то выраженнымъ має бути що тойже есть безженнимъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарскe о здоровiu просителя и о отбутой природнѣй або щепленій оспѣ посвѣщающе.

6) Посвѣдченie дотычно связи войскової.

Прошенія и свѣдоцтва мають бути приписаными марками штемпельными заоштрафнѣ. Такожъ увѣдомляють ся кандидати стану духовного, що дні 29. и. ст. Вересня с. р. мають передъ 8-ою годиною рано въ Архикатедральнїй церкви св. ВМ. Георгія явити ся, тамъже вислушати съ набожністю св. Литургію, котра о 8-й годинѣ для нихъ отправить ся, а по св. Литургії въ сали, до того призначити ся маючай, пѣддати ся испытovi зъ спѣву церковного и началь вѣры христіянської. При тѣмъ примѣчає ся, що знаючай пѣніе гармонійне при рѣвныхъ прочихъ условiяхъ будуть скорше увзглядненій при принятію до гаведенія, но за тое будуть обовязанi дальнѣ въ гармонійномъ спѣвѣ упражнятися, и на кожде завѣзваннѣ Всч. Ректорату Семинарії въ тѣмъ же спѣвѣ безусловно участъ брати. Дальше въ дні бѣ Всч. Ректората Семин'рії означеніемъ мають призначенi къ принятію пѣддати ся осмотру лѣкаря заведеня що до стану здоровia.

Наконецъ має кожный кандидатъ стану духовного при принятію до Семинарії выказати ся власнимъ Молитвословомъ ерейскимъ и Изборникомъ службъ церковныхъ. Послѣдна точка обовязує такожъ тыхъ кандидатовъ стану духовного, котрій вже суть питомцями Семинарії.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дні 10. Серпня 1899.

Ч. 64.

Ч. 8118. — Оголошене конкурсове о принятію на опорожненій мѣсця въ руской колегії въ Римѣ.

Кандидаты намѣряючай убѣгати ся о принятіе до руской колегії въ Римѣ мають до дні 26. и. ст. Вересня с. р. свои прошенія посредствомъ урада деканальнаго Митроп. Консисторії предложити и до нихъ слѣдуючай належито оштемпльованій свѣдоцтва долучити:

1) Метрику крещенія и мурономазанія.

2) Свѣдоцтва школъ народныхъ и укінченыхъ гимназіяльныхъ, евентуально такожъ свѣдоцтво зрѣлости.

3) Свѣдоцтво лѣкарскe о здоровiu просителя и о отбутой природнѣй або щепленій оспѣ посвѣщающе.

4) Свѣдоцтво норовственности отъ взглѣднаго уряду деканальнаго стверджене, въ котрѣмъ кромѣ поведенія просителя и то выраженнымъ має бути що тойже есть безженнимъ.

5) Свѣдоцтво убожества отъ взглѣднаго уряду парохіяльнаго або деканальнаго выдане а ц. к. Старостомъ потверджене, — а въ концi

6) посвѣдченie отъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належить до звязи войскової.

Дні 29. и. ст. Вересня с. р. по вислуханю св. Службы Божої, котра о 8-й годинѣ рано въ церкви Архикатедральнїй отправить ся, мають кандидаты явити ся въ канцелярії Митроп. Консисторії.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дні 10. Серпня 1899.

Ч. 65.

Ч. 715/орд. — Кандидаты стану духовного, по двохъ або больше лѣтахъ по укінченю студії богословскїхъ зголосуючай ся къ рукополаганю, мають передъ тымъ отбути 10-дніевнїй реколекції.

Понеже часто трафляє ся, що кандидаты стану духовного укінчивши студії богословскїхъ неразъ по двохъ, трехъ або и больше лѣтахъ доперва по своимъ выходѣ зъ Семинарії до рукополаганя зголосують ся, черезъ що не только въ набутыхъ вѣдомостяхъ залишають ся, але такожъ и своему званню духовному отчуждаюти ся, то Митроп. Ординарія відить ся споводованимъ зарядити, щоби такі кандидаты, котрій передъ двома або больше лѣтами студії богословскїхъ укінчили передъ явленемъ ся въ Домѣ пресвитеріальнїмъ къ рукополаганю, на свой кошѣ отбули 10-дніевнїй реколекції въ однѣмъ изъ монастырей Чина св. Василія В. для собраннї духа до стану священичного и выказались о выполненю сего зарядженя посвѣдченемъ дотычнаго Настоятеля монастыря.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львовъ, дні 16. Серпня 1899.

Ч. 66.

Обвѣщенiя конкурсовiй.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ підъ днemъ 3. Серпня 1899 съ речинцемъ до дні 3. Жовтня 1899 слѣдуючай парохіi:

Ч. 8118. Небылобъ съ прилученою Слобода, деканата Перегинського, надана Єго Величества Цесаря;

124

- Ч. 8119. Монастырецъ съ прилученою Которины, деканата Журавенского, надана приватного;
 Ч. 8173. Зелена съ прилученою Паѣвка, деканата Скалатского, надана приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА

Именование.

Завѣдателемъ деканата Залозецкого по резигнації ВЧ. о. Адама Витвицкого именованыи:
 Ч. 7049. Веч. О. Іоаннъ Кулицкій, парохъ Маркополя.

Умѣщенія.

Завѣдательство получивъ:

Ч. 7258. О. Емиліявъ Зарвцкій въ Водникахъ.

Завѣдательство ex currendo получивъ:

Ч. 7453. О. Іоаннъ Бараповскій, парохъ Дубща, въ Шебалинѣ.

Сотрудничества получили 00.:

Ч. 8155. Григорій Панчишинъ въ Берлинѣ,
 Ч. 8215. Іосифъ Коменда яко викарій и префектъ закристиї при Архикатедральному
 Храмѣ св. ВМуч. Георгія въ Львовѣ.

Введеній 00.:

Ч. 7392. Николай Макухъ въ завѣд. ex currendo Переяснова,
 Ч. 7680. Лука Побоярскій въ експон. сотр. Бубинца ad Тєбевъ,
 Ч. 7744. Емиліанъ Зарицкій въ завѣд. Водника,
 Ч. 7745. Николай Струтицкій въ сотр. Болехова,
 Ч. 7956. Николай Винницкій въ завѣд. Галича,
 Ч. 8236. Іосифъ Застирецъ въ II. сотр. Бережанъ.

увольненій 00.:

Ч. 7390. Лука Побоярскій бѣ завѣд. Лучинецъ,
 Ч. 7681. Николай Винницкій бѣ сотр. Болехова,
 Ч. 7682. Емиліанъ Зарицкій бѣ сотр. Оброшина,
 Ч. 8008. Николай Струтицкій бѣ сотр. Добростанъ,
 Ч. 8137. Іосифъ Застирецъ бѣ сотр. Берлина.

Въ пропозиції умѣщений 00.:

Ч. 7106. — на Корсѣвъ: 1) Іоаннъ Завадовскій, 2) Іоаннъ Чировскій, 3) Теодозій
 Кинасевичъ — а въ списѣ: 4) Антоній Копертинський, 5) Навель Дудыкъ,
 6) Николай Демчинський и 7) Николай Романюкъ;

- Ч. 7484. — на Межирѣче: 1) Теодоръ Сахно и 2) Іоаннъ Дорожинський;
 Ч. 7485. — на Криве: 1) Володиміръ Яцковскій, 2) Александръ Мѣскій, 3) Іаз-
 доръ Свистунъ — а въ списѣ: 4) Антоній Копертинський;
 Ч. 7738. — на Журбѣ: 1) Алексей Пристай, 2) Александръ Мѣскій и 3) Тео-
 філь Луцькъ.

Вставлено ся до Выс. Президія ц. к. Намѣстницства взглядомъ канон. институції:
 Ч. 7057. О. Володиміра Копытчака на Токи.

Выс. Президія ц. к. Намѣстницства соглашає ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 7184. Емиліана Дольницкого на Баворбѣ,
 Ч. 7636. Алексея Яворскаго на Несторбѣ,
 Ч. 7737. Іосифа Яворскаго на Лучинѣ,
 Ч. 8332. Володимира Копытчака на Токи.

До канон. институції на мѣс. Вересень с. р. вѣзваний 00.:

- Ч. 7183. Емиліанъ Гаврышо на Бѣбшаны,
 Ч. 7185. Емиліанъ Дольницкій на Баворбѣ.

Декреть увѣльнена отъ испыту конкурсоваго парох. получили 00.:

- Ч. 7116. Александръ Батогъ парохъ Дроговижка,
 Ч. 7152. Михаїлъ Ваврыкъ парохъ Черницѣ,
 Ч. 7789. Іоаннъ Гургаль сотр. Золочева,
 Ч. 7936. Яковъ Вергановскій парохъ Кіевца.

Выс. ц. к. Намѣстницство завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство
 вѣроисл. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудника:

Ч. 7960. въ Студїї бѣ 22/7 1899 до 22/7 1900.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстницства:

а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниківъ:

- Ч. 6560. въ Прошовой,
 Ч. 6622. въ Кудобинцахъ,
 Ч. 6681. въ Колтовѣ,
 Ч. 6856. въ Камянкахъ,
 Ч. 7153. въ Грабквщахъ,
 Ч. 8154. въ Серетці,
 Ч. 7821. въ Долгбѣ (дек. Кал.),
 Ч. 8047. въ Струсовѣ.

б) о дарѣ ласки зъ фонда рел. для свящ. вѣдовъ и сирбтѣвъ:

- Ч. 6885. Франшишка Манастирской вдовы по бл. п. сотруднику въ Добростанахъ,
 Ч. 7383. Єлены Трусеевичъ вдовы по бл. п. завѣдателю въ Бережницѣ,
 Ч. 7918. Александры и Єлены Кунцевичъ сирбтѣ по бл. п. пароху въ Колодїєвцѣ,
 Ч. 8046. Амалія Абдыковичъ сироты по бл. п. пароху въ Ясеновѣ.

Митроп. Ординарія соглашає ся на принятіе въ новиція чина св. Василія Вел. въ
 Доброміли:

Ч. 6682. Спиридіона Капустяка.

Митроп. Консисторія надала стипендію зъ другої фундації б. п. Михаила Попеля въ квотѣ 80 зр. роцно:

Ч. 6806. Михаилу Попелю, ученику II гои класы школы народной въ Медусѣ.

Некрольогія.

Ч. 7395. О. Викторъ Билинський, парохъ Шибалина, померъ дnia 4. Липня 1899.
Душа его поручас ся молатвамъ ВЧ. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дnia 16. Серпня 1899.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капитуллярный.

Безпосередній
відповідникъ

Митрополитальному
Ординарію

Львовъ, дnia 16. Серпня 1899.

Печать Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дnia 16. Серпня 1899.

Типографія Ставроїгійская.

Накладомъ Митрополитального Ординаріята.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1899.

Выдано дnia 24. Серпня

Ч. XII.

Ч. 67.

Ч. 3816. — Два нові дозволенія отпустові.

Вч. Священству удѣляють ся до вѣдомости слѣдуючій два нові дозволенія отпустові:

I. Рескриптомъ св. Конгрегації отпустові изъ 8. Студня 1897 Св. Отецъ взагалѣ означивъ, що ко позысканю повного отпусту, наданого за упражненія побожній треваючій черезъ цѣлій мѣсяць, черезъ девять або взагалѣ якесь бльше число днівъ, сповѣдь и св. причастіе можна отбутти въ протягу 8 днівъ, котрій безпосередно слѣдують по остатнімъ дні вспомненыхъ побожніхъ упражненій.

Що же дотичить приписаного помоленія ся після інтенції св. Отца а часто такожъ бѣдження церкви, то на тутейше запытане св. Конгрегація отпустові заявила підъ д. 2. Червня с. р. (ч. орд. 596), що тій же могутъ отбутти ся підчасті вспомненыхъ побожніхъ упражненій, однакожъ бѣдженіє вѣдоме вѣдоме, якщо отбудуться разомъ съ принятіемъ св. Таинъ.

II. Рескриптомъ тоїжъ св. Конгрегації изъ 13. Студня 1898 дозволивъ Его Святості за побожніе читаніе Евангелія слѣдуючій отпусты:

1. 300 днівъ, разъ на день, для всіхъ вѣрнихъ, котрій хоть черезъ чверть години св. Евангеліе читають въ виданію, апробованому бѣдичної церковної власти; и

2. повний отпустъ для тихъ, котрій черезъ одинъ мѣсяць щодень тоб дѣлають, въ той день мѣсяця, въ котрому сповѣдаються ся, причащаються ся и після намѣрення св. Отца побожно помолять ся.

Оба тіи отпусти можна и для св. душъ въ чистилищи жертвовати.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дnia 16. Серпня 1899.

Ч. 68.

ОБВЪЩЕНЕ КОНКУРСОВЕ.

Ч. 8722. — Розписує ся на конкурсъ посада гр. кат. катихита при ц. к. гимназії въ Бродахъ.

В. Президія ц. к. краевої Рады шкільної обвѣстила подъ д. 19. Серпня с. р. Ч. 531 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при ц. к. гимназії въ Бродахъ. До той посады привязана есть плата по мысли уставы зъ д. 19. Вересня 1898 р.

Кандидаты убѣгаючі ся о туу посаду мають внести свои поданія за осмотреній въ потребній документы посредствомъ своеї настоятельной власти до В. Президія ц. к. краевої Рады шкільної найблизицѣше до дня 10. Вересня с. р. — Кандидатамъ, котрій по узысканю повної квалификації учительской повинни въ школахъ середніхъ обовязки заступниківъ учительѣвъ, поручас В. Президія ц. к. краевої Рады шкільної, чтобы въ поданіяхъ квалификаційныхъ выказали, подаючи окладні даты декретовъ, въ якомъ числѣ годинъ въ кождомъ піврочку удѣлювали науки. На подставѣ тыхъ документовъ могутъ высше сказаннымъ кандидатамъ лѣта проведеній въ чинѣ службѣ, по мысли обовязуючихъ уставъ бути почисленій до стабилизації, евентуально до признания першої квінквейнії.

Тое подає ся ВЧ. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 21. Серпня 1899.

ХРОНИКА.

Въ пропозиції умѣщений 00:

Ч. 8597. на Лагодбвъ: 1) Алексей Пристай, 2) Теодоръ Сахно, 3) Александръ Мѣйскій, — а въ списѣ: 4) Иларій Гучковскій и 5) Теодоръ Пиндусъ;

Ч. 8598. на Девятники: 1) Александръ Юрикъ, 2) Орестъ Коновалецъ, 3) Еміліянъ Боберскій, а въ списѣ: 4) Андрей Оджининскій, 5) Онуфрій Чубатый, 6) Павель Дудыкъ, 7) Володимиръ Глібовичкій, 8) Теодоръ Сахно, 9) Николай Стисловскій и 10) Володимиръ Була.

До канон. институції возваный:

Ч. 8480. О. Володимиръ Копытчакъ на Токи.

Декреть увѣльненя отъ испыту конкурсового пароха, получили 00:

Ч. 8464. Александръ Даниловичъ парохъ Нестаничъ,
Ч. 8492. Навель Чмола парохъ Завидча.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудника:

Ч. 7852. въ Яленковатомъ.

б) о дарѣ ласки зъ фонда рел. для свящ. сдовы:

Ч. 8392. Емилія Громницкою по б. п. пароху въ Августовѣ.

Выс. ц. к. Намѣстництво гавѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудниківъ:

Ч. 8645 въ Денисовѣ на 1 рѣкъ,

Ч. 8646 въ Козьовой на 1 рѣкъ.

ОТЪ МИТРОПОЛИТАЛЬНОГО ОРДИНАРІЯ.

Львовъ, дня 24. Серпня 1899.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капітулярный.

Львівсько-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Роць 1899.

Выдано дні 2. Вересня

Ч. XIII.

Ч. 69.

Ч. 736/орд.— О маючомъ ся ѿбти на дни 11-го Вересня с. р. Богослуженю за бл. п.
Си Величеству Цѣсареву и Королеву Елизавету.

По поводу припадаючои сего року на Недѣлю рѣчицѣ смерти не-
отжалованои и не толькъ ѿ всѣхъ народовъ Австрійской Монархіи безъ
винятку, але такожъ и ѿ всѣхъ народовъ цѣлого свѣта съ найгорячай-
шимъ сочувствомъ и найщиршою любовию вспоминаемои

бл. п. Си Величества Цѣсаревои и Королевои

ЕЛИЗАВЕТЬІ,

заряджує Митрополитальна Консисторія съ покликомъ на тутешнє розпоря-
джене въ той справѣ (АЕпарх. ВѢДОМОСТИ Ч. 85. стор. 173.), щоби въ всѣхъ па-
рохіяхъ, по попередиомъ оголошеню и завѣдомленю всѣхъ вѣрнихъ и
мѣстцевихъ властей, всѣ Всечестній Душпастирѣ отпрали сего року дні
11-го Вересня Службу Божжу співъану съ паастасомъ

за упокой Си Величества Цѣсаревои съ тымъ, що на будуще день 10-го Вересня уважати ся має по мысли згаданого розпорядженія яко день нормальний.

Отъ Митрополитальнай Консисторіи.

Львовъ, дня 1. Вересня 1899.

Ч. 70.

Ч. 8756. Въ справѣ отбутї ся маючого на дніяхъ 10. и 11. и. ст. Жовтня с. р. испыту конкурсового.

Испытъ конкурсовой парохіальныи дотычио наукъ отбуде ся на дніахъ 10. и 11. и. ст. Жовтня 1899.

Получившій позволеніе приступити до того испыту мають о $\frac{1}{2}$ 8. год. рано днія 10-го Жовтня въ Церквѣ Архикатедральнай въ цѣли выслушанія Службы Божои „о призваніе помочи св. Духа“ явити ся, потдмъ въ сали Засѣданія Консисторскихъ здѣрати ся, где на приготовленіи до того листѣ выпишутъ свои имена и выкажуть ся позволенемъ до приступленія къ тому испыту.

Дальшій порядокъ оголосить ся устно передъ испытомъ.

Отъ Митрополитальнай Консисторіи.

Львовъ, дня 25. Серпня 1899.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 2. Вересня 1899.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капітулярный.

Львівсько-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рікъ 1899.

Выдано дні 13. Вересня

Ч. XIV.

Ч. 71.

Ч. 754/орд. — Оголошення въ справѣ інтронізації Іхъ Високопреосвященства Митрополита
кнръ ЮЛІЯНА сасъ КУИЛОВСКОГО.

Митроп. Консисторія поспішав съ дуже пріятною вѣдомостю подѣлiti съ Веч. Духовенствомъ и Вѣриими імашон Архидіцеїи именно, що

**Преосвященный
кнръ**

ЮЛІЯНЪ сасъ КУИЛОВСКІЙ,

Найдостойнѣйший дотеперъшній Епископъ Станиславовскій,

именованый Его Величествомъ нашимъ Наймилостивѣйшимъ Монархомъ и
Паномъ Францъ-Іосифомъ I. пôдъ днемъ 28. Студня 1898, а преконизованый
черезъ Святѣйшого Отца Папу Льва XIII. на Консисторії дня 19. Червня
1899 Митрополитомъ Галицкимъ и Архієпископомъ Львівскимъ, вступає
дня 14. Вересня и. ст. с. р. на Престолъ соединеныхъ Епархій Митрополи-
тельной Галицкой, Архієпископской Львівской и Епископской Каменця по-
дольского въ церкви Архикатедральной св. ВМ. Георгія въ
Львовѣ.

Для поднесения сего горячо ожиданного торжества, которымъ кончитъ ся осиротѣніе Архидѣцезіи, — а начинае ся за помочею и благословеніемъ Все-милостивѣйшаго Бога епоха для прославленія св. нашей католицкoi Церкви, разпоряджае Митроп. Консисторія слѣдуюче:

1) чтобы все Всч. Душпаstryѣ тое торжество Вѣрнымъ подчасъ торжественнои Службы Божии оголосили и въ найблизшу недѣлю або урочисте Свято по отrimанию сего оглашения отправили **торжественну Службу Божу** съ отповѣдною сему торжеству проповѣдею съ приложенемъ Службы за всякое прошеніе „на намѣреніе Его Преосвященства Архіепископа и Митрополита курѣ Юліана“, при кѣници же Литургіи бтенївали пѣснь благодарственну „Тебе Бога хвалимъ“ и поднесли **многолѣтствіе Святѣшому Вселенскому Архієрею Льву XIII. Папѣ Римскому, Благовѣрному и Богохранимому Императору нашему Францѣ-Іосифу I. и Преосвященному Архіепископу и Митрополиту курѣ Юліану** и въ тѣмъ часѣ зарядили торжественне чверть **годинне дзвонене**.

2) Препоручаемъ такожъ всему Всч. Духовенству Архидѣцезальному, чтобы бѣтъ тогоже торжественного дна интронизаціи поминали Его имя во всѣхъ церковныхъ Службахъ приписанымъ способомъ: „О Преосвященномъ Архіепископѣ нашемъ **Митрополитѣ курѣ Юліанѣ**“.

Повыше разпоряджене удѣляе ся Всч. Духовенству до вѣдомости и отповѣдного поступленія.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

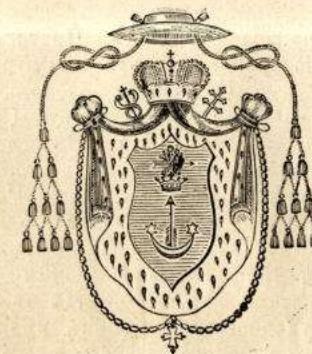
Львовъ, дня 13. Вересня 1899.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 13. Вересня 1899.

Андрей Бѣлецкій

Викарій капитуллярный.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Роць 1899.

Выдано дня 14 Вересня.

Ч. XV.

Ч. 752/орд.

Ч. 72.

ЮЛІЯНЬ САСЬ КУЙЛОВСКІЙ,

Божою Милостію и Святого Апостольского Престола благословеніемъ Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львівський, Епископъ Каменецкій, Правать домовий и Предстоятель Трона Єго Святости Папы Леона XIII., Графъ Римскій, Членъ Сойма Королевства Галичини и Владимириі съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и пр. и пр.

Пречестному мірскому и монашескому Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Архієпархії Львівской, поздоровлене о Господѣ и Архіерейске благословеніе!

Непонятными суть совѣты Найдобротливѣйшаго Бога для чоловѣка! Воля Іго пресвята объявляє ся намъ и тогды, коли въ нищетѣ нашей и не думалисьмо о тѣмъ и покликує до дѣлъ силы нашей переходачихъ.

Тая то воля Божа призначила Нась, Пречестній и Любимій Брата и вѣрній Християне, на Архієрейскій Митрополичій Престолъ въ Львовѣ, мене недостойного, бо грѣшного, на силахъ ослабленого, бо вѣкомъ похиленого. Получивши бо по милости Найсвятѣшшаго нашего Цѣсаря Францъ Іосифа I, найвысшимъ постановленемъ эз 28. Студня 1898 іменоване на Митрополита Галицкого, Архієпископа Львовскаго и на тое достоинство Найвысшюю властю Святѣшшаго Отца нашего Льва XIII. Папы Римскаго п. д. 19. Червня 1899 затверджене, съ правдивою боязною духа а тѣснотою сердца принялъ тіи найвысши постановленія Провиденія Божаго съ тою неомысливою надѣю, що Наймилосерднійшій Отецъ Небесный удѣлить Намъ ласки и силы обовязки такъ важного и трудного уряда въ славу Свою и св. католической Церкви и для духовного блага всѣхъ вѣрныхъ Архієпархіи совершили; занятии бо и застѣсти Епископа мѣстце, якъ то каже св. Григорій въ книзѣ Мораль. гл. 2. 4, великою то есть почестею, но такожъ и великимъ тягаромъ почесть тая, бо чимъ кто выше вынесенный, тымъ такожъ тажше чекає єго бремя. Вѣруемъ бо, и въ сердци и душѣ отчучуваємъ, що Господь Богъ, который управляетъ свѣтомъ, особливши способомъ памятатъ о человѣцѣ, а тымъ певицѣ о цѣломъ народѣ Христовомъ въ святой католической Церкви, що въ все заомотрите наймилостивѣшше навѣть неудольныхъ и ослабленыхъ. Пастырь къ духовному добру всѣхъ ласкою свою и опѣкою до справowania дѣлъ святихъ, запомагає, якъ то каже св. Апостоль къ Филип. 4. 13. „Вса могу о укрѣпляющемъ мя Іисусѣ Христѣ.“

Съ тою вѣрою и сокрушенными сердцемъ пріймаючи надѣ силы человѣческій тяжкій урадѣ, и умоляючи помочи Господа Нашого Іисуса Христа и Пресвятої Дѣви Марії, Матери Ёго и нашои до совѣстного выполнування обовязкѣвъ повѣреныхъ намъ для спасенія вѣрныхъ и защиты св. католической Церкви, удаємо ся и до Васъ Пречестній и Любимій Дієцезиане, що бысьте, утверждаючись въ вѣрѣ католической добрымъ а святымъ успособленемъ, дѣлами и выполнуванемъ правиль наукї Христової, Нась вспирави и сердечній молитви до Владыки Свѣта запосили къ вспольному совершенію дѣлъ святихъ и для помноженія хвалы Ёго, а запечиненія собѣ спасенія вѣчного.

Промавляючи по разъ первый до Васъ, Любимій Мои, желаемъ сказать Вамъ где що о той вѣрѣ католической, т. е. о наукѣ Господа нашего Іисуса Христа яко о найпотребнѣйшомъ предметѣ въ жизни человѣка на свѣтѣ. Отмавляючи що день въ молитвахъ Вашихъ Символъ вѣры т. е. „Вѣрую въ единаго Бога...“ и дальше, не завсѣгды може застановляє ся надѣ неисповѣдимою добротою Отца Небесного, сотворившаго человѣка на образъ и подобіе Своє, святостію и ласками многими выпосажившаго его.

Но якже що чоловѣкъ отдачивъ ся Богу Наймилосерднійшому за тіи отриманіи дары? Ото грѣхомъ гордости и непослушанства, бо переступивши заповѣди Сотворителя и Найвысшаго Добродѣтеля свого, очевидно всѣ тіи святіи дары надприродній утративъ, а за кару не только выгнаний зъ раю, но и на тяжкій и болѣзnenій печали и труды дочасной жизни а даже и смерти сказанный оставъ.

Ту подивляти належить особливше милосердіе Отца Небесного надѣ наими; ласка Господа Бога выклику надѣю отпущенія тяжкої кары, обѣцяній Сынъ Божій и Спаситель приходить на свѣтъ, пріймає тѣло человѣческе, жіе сердць людей, наука, недужныхъ изцѣляє, мертвыхъ воскрешає, принявши на себе грѣхи цѣлого рода человѣческого по страшливыхъ пересльдованихъ, терпѣніяхъ и мукахъ умирає на крестѣ, оставляє намъ свою спасительну науку, приказує по воскресенію Своїмъ святымъ Апостоламъ голосити ту по цѣлому свѣту съ тымъ заповіненемъ, що если мы ту принимаючи въ Господѣ Нашомъ Іисусѣ Христѣ законъ Божій и св. катол. Церкви выполонувати не залишимъ, спасеніе вѣчне получить можемъ.

Выдите Любимій Мои, якій то Господь Богъ милосердній, такъ бо возвлюбивъ міръ, яко и Сына свого единороднаго даля есть за тойже“.

Якими же мы маємо бути? Якъ маємъ вдячність нашу и честь Господу Богу оказувати и удоводнити? Ото вѣрою Церкви католической, послѣдуючи наукѣ Христової въ всѣхъ помышленіяхъ, намѣреніяхъ, дѣлахъ жизни нашої.

Призначений достоинствомъ Архієрейскимъ на сторожа, такъ скажу, тої спасительної науки Христової посередъ Васъ, прежде всего увагу Вашу на тое звertiaю, що Вѣра католическая есть нашимъ найдорогоцѣннѣйшимъ скарбомъ, есть она єдинимъ жереломъ правды и свяности и щастемъ не только для поодинокихъ осбѣ, але и для цѣлого общества християнського. Вѣра бо Церкви католической дас поясненія найпевнѣйшій не только ученымъ, але и неученымъ, не только богатымъ, але и убогимъ на найважнѣйшій вопросы, которій насъ обходять, а безъ поясненія которыхъ нема для насъ нѣ спокою нѣ щастя, именно: о походженню человѣка, яка єго задача на землі, яке єго призначене и цѣль остаточна. Чоловѣкъ жіючій недля грѣшного тѣла своего и уподобань земскихъ не застаповляє ся надѣ тымъ и задачею свого житя, бѣжитъ за змисловыми похотями и наслажденіями земскими „Вѣ же быти имъ безотвѣтнимъ. Занеже разумѣвше Бога, не яко Бога прославиша или благодариша, но осутиша помышленіи своими, и омрачиша неразумное ихъ сердце!“ (Посл. къ Рим. I. 21. 22.)

Не такъ але дѣла чоловѣка узнаючій Величество Боже: подивляє бѣнь тое Величество неисповѣдиме Сотворителя и оглядаетъ ся за свѣтломъ Бога, що въ наукѣ Христової, котра положене чоловѣка поясняє, а заразомъ и средства подає до познання остаточна цѣли жизни нашої и до отповѣдного дѣла. Вѣра св. ясно оновѣдає намъ о початку и походженню нашомъ, а то, що Господь Богъ сотворивъ чоловѣка на образъ и подобіе Своє, а хотай тѣло єго утворивъ зъ землѣ, но душу безсмертну вдохнувъ въ тое тѣло, зъ чого слѣдує, що душа наша походить впростѣ бѣ Бога, выпосажена розумомъ и свободною волею, въ слѣдствіе которыхъ отрѣжняє ся бѣ прочихъ сотворїнній свѣта земскаго и що Господу Богу черезъ тое подобною стає ся.

О якже то ясно толкує намъ тое вѣро св. католической Церкви! Пригадайте собѣ наукї катихизма, якъ то въ дитинствѣ ѿще поучувано Васъ, до якъ великого достоинства призначивъ насть Господь Богъ на свѣтѣ,

зъ чого слѣдує, якъ повиннисьмо о тое дбати, жите наше въ всѣхъ учинахъ и дѣлахъ до того стосовати, щобы отвѣтити той особлившій ласцѣ Божій, вивысшаючій чоловѣка надъ всяку іншу тварь, якъ повиннисьмо хоронити сердця нашій бѣль всего, що земське и тѣлесне, а всегда въ учинахъ нашихъ зближатись до неба. „Милуї що въ горѣ, а не то що на землї“, каже св. Апост.

Познавши Господа Бога въ Тройці Святой единого черезъ вѣру св. катол. Церкви, котрый настъ сотворивъ, откупивъ и освятивъ, въ Нѣмъ цѣлымъ сердцемъ повну надѣю покладати, Его любити, честь и поклонъ Єму отдавати, волю Его виконувати, черезъ дѣла милосердія, справедливості, доброту Єму подобатись, ото задача чоловѣка на землї, щобы тими чувствами и дѣлами, хвалу и вдячність оказувати и отдавати и святе жите себѣ запевнити по словамъ Спасителя міра: „будите убо въ совершени, яко же Отецъ вашъ небесный совершень есть“ (Мае. 5. 48), воля бо Его есть, „Щобы всѣ люде прїшли до познання правди и спасенїя були“. (Посл. къ Тімоф. 2. 4.) Зъ того слѣдує, що всѣ люде всѣми силами повинні старати ся черезъ свои поступки виконувати законъ Божій, зарабляти себѣ ту на тѣмъ свѣтъ на небо по смerti своїй.

Застановивши ся, Любимї Христіяне, надъ позыщє сказанимъ, було бы то найбѣльшою невдачнію зъ сторони нашої, колибысьмо не хотѣли зъ той науки, яку намъ вѣра св. Церкви преподав, користати, щобысьмо, такъ скажу, погорджали тими дарами святыми Господа Бога, бачимо бо и переконуємо ся, що вѣра св. Церкви есть єдинимъ жереломъ щастя чоловѣка, бо она дас намъ повну надѣю и способы до поправы и запевненїя отпущенїя пропини и кары, якї на себе чоловѣкъ злыми поступками стягнувъ.

Погляньте на крестъ св. та на Господа Нашого Іисуса Христа роспіяного на нѣмъ, пригадайте себѣ въ тѣмъ взглядъ науку святу, котра Вамъ каже, яко Сынт Божій прїшовъ на свѣтъ, принявъ тѣло чоловѣческе, перетерпівъ страшній муки на крестѣ, померъ грѣховъ нашихъ ради, и не перестає отзиватись до насъ: „Прїдите ко мнѣ вси тружендаючи и обремененіи и азъ упокою ви“. (Мае. 11. 28. 29.).

Въ чѣмъ же але найти найпевнѣйше средство зближенїя ся до Бога и съ Нимъ соединитись?

Погляньте на тую невѣсту грѣшицю, о котрой чулисъ зъ письма св. и читалисъ неразъ, котра приступивши до Іисуса Христа, слезами умывав ноги Его и волосемъ головы своеї тії отирає, видите якъ плаче и рудає, якї тяжкій воздухновенія правдивого болю и жалю заносить, Фарисеї чудують ся, якъ Спаситель міра може невѣсту грѣшицю на щось подобного дозволити, а щожъ єй сказавъ Іисусъ Христосъ: жено отпускають ся тобѣ всѣ грѣхи иди въ мірѣ и бодьше не согрѣшай! — жаль правдивий за грѣхи выклікавъ милосердіе Боже и такъ открылось средство до получения ласки Божої т. е. покута правдива.

Установлене св. Тайни Покаянія черезъ Спасителя міра въ св. катол. Церквѣ есть найсовершеннѣйше средство до возвращенія ся къ Богу; Священикамъ дана есть власть розрѣшати правдиво каючихъ ся бѣль ихъ хотятъ и найтяжкихъ грѣховъ и до Господа Бога ихъ привернути, если съ

правдивымъ жалемъ и постановленемъ поправы житя зъ тихъ сповѣдатись будуть. Щасливый чоловѣкъ, котрый зъ того постановленя въ Церквѣ св. и зъ той особливши ласки Божої користати не залишитъ, тая бо ласка Божа сокрушає сердце грѣшника, наполняє его вѣрою, упованемъ въ Бога и любовию, простув стезы жизни и провадить до поправы и дѣлъ святихъ, въ надгороду за що, если наверненый жизнъ свою въ той способѣ удосконаляти не залишитъ, спасеніе вѣчне получить має, противно але, если въ затвердѣлости грѣшної чувствъ своихъ перебувати буде, не тѣлько що на тѣмъ свѣтѣ утрачає ласку Божу, але погибелъ вѣчну собѣ приготує, Господь Богъ бо яко найсправедливій, всегда за добре вынадгороджає, а за зло карає.

Отже бачите Любимї Христіяне, якъ великою користею для чоловѣка есть вѣра св., учить бо она настъ, що покута есть тайною бѣль Господа нашого Іисуса Христа установленою для отпущенїя грѣховъ по св. Крещенію пополненыхъ, выказує она намъ заразомъ, що и якѣ маємо дѣлать и що покута есть найсовершеннѣйшимъ средствомъ до очищенїя и успокоянїя совѣсти нашей по словамъ Спасителя: „иди въ мірѣ и не согрѣшай.“

Дальше вѣра св., будучи даромъ бѣль Господа Бога данымъ, уладжує всѣ стосунки чоловѣка и всказує якъ въ кождїй потребѣ одинъ взглядомъ другихъ заховати ся мають, она защищаетъ любовь и згоду, осушає слезы и всякої роди болѣзни успокоює, спроваджує найлучше вліяніе, якъ въ кождїй добѣ жизни заховаги ся и поступати маємъ. Супруговъ учить она, що св. Тайна супружества черезъ Іисуса Христа установлена есть образомъ звязи святої Спасителя міра съ св. катол. Церквою и приказує любовь взаимну, поважаніе, вѣрнѣсть неизломну, терпеливостъ и вспольнѣсть въ всѣхъ приключеніяхъ жизни супруговъ помежи собою.

Такъ само вѣра св. катол. Церкви удосконаляє стосунки и обовязки дѣтей до родичевъ и взаимно родичевъ въ стосунку до дѣтей, учить она, що дитина есть даромъ бѣль Бога имъ данымъ, и що обовязкомъ родичевъ есть виховувати дѣти въ карності и боязni Божїй. Вѣра тая приказує, що не досить есть поучати ихъ на пожитокъ общества, але щобы мали привязаність до св. вѣры и умѣли служити Богу и св. приказы Его виконувати и въ стосунку до родичевъ самихъ яко заступниківъ самого Бога, якъ то Господь Богъ въ десяти Заповѣдяхъ повелѣває: „Чти отца и матерь твою, абишь довго живъ и бувъ шастливимъ!“

Дальше учить настъ вѣра св. Церкви, якѣ маємо жити помежи собою, богатї для убогого, служаї для господаря свого и взаимно: „Аще кто для служащого свого опѣки не має, той отрекає ся вѣра св. и гбрішмъ есть якъ невѣрний“ (Тим. 6. 8.)

Въ той то способѣ вѣра св. катол. Церкви освящає жите чоловѣка на землї и приготовляє его до жизни щастливої на небесахъ, всегда бо она учить настъ, що маємо дѣлать, щобы приподобатись Богу.

Выказавши Вамъ, Любимї Христіяне, благодѣтельства, якї наука Христова защищаетъ въ сердце чоловѣка въ потребахъ такъ особистихъ, якѣ и родиннихъ и домовыхъ, не можемо поминути стосунківъ и обовязківъ нашихъ, котрой настъ важуть съ начальствами, такъ духовнимъ якѣ и свѣт-

скимъ. И ту вѣра св. дас намъ точнй и спасительнй наставлена и пояснена, котрй совѣтно выконуваний, запевяютъ добро и щасте цѣлому обществу въ громадѣ и краю, въ которыхъ жіемо. „Всяка душа, каже св. Апостолъ до Римлянъ (13. 1. 2.) властемъ прележащымъ да повинуется, и есть бо власть аще не отъ Бога“, протое, кто ся супротивляє высшой власти, супротивляє ся постановленю Божому и погибель на себе стягає, Бога ляжай ся, а королю честь отдавай, говоритъ св. Апостолъ Петръ. А чижъ може бути що ѿ полезнѣшого для добра цѣлого общества, якъ поддане ся законови, зверхности установленей, всѣхъ однако обовязуючому, для сохраненія справедливости мира и єдности всѣхъ членовъ? Не только бо угримує ся черезъ тое ладъ и порядокъ въ всѣхъ обходящихъ настъ справаъ, але тамъ, где згода послушеніство, любовь и довѣріе панує, тамъ напевно и Господь Богъ своимъ помочи и благословенія не отмавляє. Если отже въ провинції нашей не все-гда панує помежи нами тая любовь и згода такъ помежи народомъ нашимъ и побратимчимъ, если богатшій не клопочутъ ся всегда о заспокоеніи потребы бѣднѣшихъ, а тіи не оказуютъ чувствъ прихильности и послушности къ старшимъ, то не омыльно есть то сумно ознакою, що не всѣ поступаютъ ведля закона Божого на взаимнй любвъ оперто, а тымъ самымъ не всѣ идемо за св. кат. вѣрою, которая настъ поучаетъ и приказує, щобъсмо всѣ жили помежи собою якъ братя и дѣти св. Церкви, яко члены той самои родины Божои, выконували волю Отца Небесного, котрый намъ Единородного Сына Свого, Господа нашего Іисуса Христа на землю приславъ, щобъ настъ поучити, ласкою Свою скрѣпiti и до получения Царства небесного успособити. „О якъ добра и красна рѣчь юстии братію въ купѣ.“ (Псал. 133)

Ту такожъ додати належить Любимї Христіяне, що не досить есть пле-кати въ душѣ и сердцю св. кат. вѣру, потреба конче еще и удовѣднити ѿ и вызнавати добрыми дѣлами и исполненiemъ приписовъ св. катол. Церкви. „Сердцемъ вѣруемо къ справедливости а усты вызнавемъ къ спасенiu“ каже св. Апостолъ къ Рим. Обовязокъ той совершає ся черезъ точне и побожнє от-мовлене молитвъ, участноване на богослуженяхъ, особливо але черезъ при-ступоване до св. Тайнъ Покуты и Причастія божественнаго.

Яко Вашъ Архипастырь особливо Вамъ, Любимї Мои, тое пригадую, заховуйте правдиву любовь братню помежи собою по словамъ Спасителя мира: *возлюбиши Господа Бога твоего отъ всего сердца твоего и отъ всел души твои, и всею крѣпостю твою и всѣмъ помышлениемъ твоимъ и ближнаго своего яко самъ се-бе*. (Лук. 10. 27). Поступайте охотно при каждой способности після заповѣдей Божихъ, нехай всего рода непорозумѣнья, роздоры и ненависть чувствъ изчезаютъ зв помежи Васъ, а любовь правдива дѣтей Божихъ перебуває въ сердцяхъ Вашихъ. Старайте ся при каждой способности оказать Богу захова-ване тыхъ приказань святыхъ и выконувати тѣ честными и побожными жиз-темъ въ славу Го и удовѣднене привязанности до Матери Нашои св. кат. Церкви, бо тымъ дасътъ пѣзнати, якъ каже св. Іоаннъ XIII. 35, *що вѣсте учениками Господа нашего Іисуса Христа*, старайте ся, щобъсътъ дали до-казъ яко становите всѣ одну родину Божу а благодать Божа въ каждой добѣ жизни Вашои вскрѣпляти Васъ буде. Будьтеproto, Любимї Христіяне,

яко добрі дѣти послушными Отцамъ духовнымъ Вашимъ, оказуйте имъ въ каждой хвилѣ привязанность и любовь сыпбовску, пріймайте въ покорѣ всѣ упомненія, наставлена, поучена, дотычать бо они спасенія Вашого, тяжку от-вѣчательнѣсть передъ Богомъ сгягає на себе тотъ, котрый не повинує ся заступнику Божому. Берѣть собѣ приклады зъ житя Вашого, яко отцѣ и ма-теры дѣтей Вашихъ власныхъ, не одну нѣчь не доспалисьте, не одну слезу зъ очей Вашихъ уронилисьте бачучи грѣшне поступоване дѣтей Вашихъ, за которыхъ и жите Ваше пожертвувати готовыми єсть. Такї самї скорбы и болѣзни отчуває и душпастирь въ сердцю своїмъ, коли бачить непоправ-нѣсть дѣтей духовныхъ своихъ. Задачею Вашою нехай буде поступки и дѣ-ла свои такъ совершати, щобъсътъ по воли Божїй стали ся правдиво по-тѣху и щастемъ духовнымъ Паstryрямъ Вашимъ.

На закінчене словесъ моихъ звертаю ся и до Васъ Пречестнї и Лю-бї Братя Душпастирь. Господь Богъ избрavъ Васъ и поставилъ на за-ступниковъ своихъ въ Церквѣ св., повѣривъ духовной опѣцѣ Вашей стадо Христове; Вы єьсте слугами Престола св., дѣлательми въ виноградѣ Его. Всѣми силами старайте ся точно совершати святій обовязки священства. Дѣла Вашія святими мають бути и до святости вести духовнї дѣти Вашї, не ляжайте ся, если котра черезъ упертость и безбожнѣсть зайде зъ дороги честної, кождый за себе на страшномъ судѣ отговѣдати буде. Вы дѣлайте ведля свои совѣсти, молѣтъ ся за непоправныхъ отступниковъ, упоминайте, научайте прикладомъ своимъ душпастиря доброго и въ покорѣ заблудженыхъ исправляйте и не забувайте, що Господь Богъ всегда съ Вами єсть и буде и не залишитъ Васъ покрѣпляти ласкою Свою. Найважнѣйшимъ и найпотреб-нѣйшимъ средствомъ для Священика, то ревнѣсть и стараниѣ о спасеніе душъ парохіянъ своихъ и неустаюча молитва до Отца Небесного о всяку помочь до выконанія задачи Апостольства, въ котрѣмъ Онъ Васъ поставилъ, а надгородою Вашою буде тое благое чувство сердецъ Вашихъ, яко выполнилисьте волю Божу и выконалисьте що Богъ хотївъ и приказавъ Вамъ. Молѣтъ ся противъ всѣхъ до Наймилосерднѣшаго Бога и за себе и за другихъ такъ добрыхъ якъ и грѣшныхъ, жите чоловѣка на рбжнї въ дѣлахъ выста-влене перемѣны, цѣль але его остаточна, всегда стремѣти по воли Божїй до спасенія вѣчнаго а тогды найдобротливѣйший Богъ въ кождой добѣ благосло-вiti не залишає и помочи Свои не отмавляє, если о ту Го просити будемъ.

Молѣтъ ся за Св. Отца Леона XIII. Папу Римскаго, того особылив-шаго Благодѣтеля Церкви и народа руского, щобъ Господь Богъ укрѣпивъ Его въ здоровю, давъ силы бремя духовныхъ обовязкѣвъ надъ цѣлымъ хри-стіянскими свѣтомъ носити, Церковь свату отъ многихъ переслѣдовань осво-бодивъ и Его любовь намъ недостойнымъ заховавъ.

Молѣтъ ся за Наймилостивѣйшаго Цѣсаря нашего Францѣ-Іосифа I., который правдиво отеческимъ сердцемъ надъ нашимъ народомъ чуває и не-исчислennими добродѣйствами настъ обдаряє.

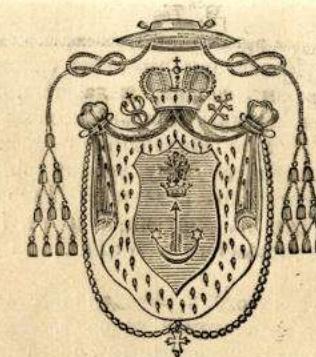
Молѣтъ ся и за Насъ недостойныхъ.

Веч. Душпастырѣ мають тое Наше Посланіе въ Недѣлю або Свято по одержаню на торжественнѣйшемъ Богослуженю Вѣрнымъ вмѣсто проповѣди оголосити.

Благодать Господа Бога Іисуса Христа и люби Бога Отца и Причастіе св. Духа буди со всѣми Вами, аминь.

Дано въ Львовѣ при Нашомъ Архикатедральному храмѣ св. ВМ. Георгія днія 14. Вересня 1899.

ЮЛІАНЪ
Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1899.

Выдано днія 25. Вересня

Ч. XVI.

Ч. 73.

Ч. 9068. — Обвѣщає ся речицеръ испытovъ квалификаційныхъ на Катихитовъ школъ видѣловыхъ.

Квалификаційній испытъ кандидатовъ на Катихитовъ школъ видѣловыхъ отбудуться въ дніяхъ 6. и 7. Жовтня с. р.

Тоз подає ся Веч. Клиру АЕпархіальному съ покликомъ на рѣшене Митроп. Консисторії въ дні 25. Липня с. р. ч. 7915 (АЕпарх. ВѢд. ч. XI.) до вѣдомости. При чѣмъ додає ся, що кандидаты, котрій на свои поданія о припущенії до сего испыту не получать отмовного рѣшення, днія 6. Жовтня о 8. годинѣ рано въ сали Засѣдань Митроп. Консисторії збратори ся мають.

Ôтъ Митрополитальної Консисторії.

Львівъ, днія 11. Вересня 1899.

Ч. 74.

Ч. 9646. — Оголошує ся речинець къ рукополаганю въ Пресвітери.

Для рукополаганя въ Пресвітери визначає ся речинець на день 25. Листопада н. ст. 1899, въ котрому то дні желаючі приняти тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архікатедральнїй служби Божої вислухати, а по той же въ тутейшомъ Митроп. Ординаріятѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узysкання принятія до Дому пресвітеріального обов'язанї кан-
дидаты стану духовного внести свои поданія до Митроп. Ординаріата въ не-
переступнїмъ речинци до дня 16. Листопада н. ст. 1899 включно, посред-
ствомъ дотичного Уряда деканального и заошмотрити тіи поданія слѣдуючими
свѣдоцтвами:

- 1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведенія выставленымъ черезъ взгляд-
ный Урядъ деканального въ запечатаной конвертѣ.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества потвержденымъ черезъ дотичне ц. к. Староство.
- 3) Оженившія ся свѣдоцтвомъ вѣнчанія.
- 4) Урядовыми посвѣдченемъ бѣзъ дотичного ц. к. Староства, що проси-
тель або не належить до стану війскового, або що ему прислугуєувагляд-
нене §. 31. закона о общій краївѣ оборонѣ.

При томъ приказує ся, съ покликомъ на тутейше розпоряджене въ дня
16. Серпня 1899 — Ч. 715/орд. (АЕпарх. Вѣдом. зъ р. 1899 — Ч. XI, 65.),
щоби тіи кандидати стану духовного, котрї передъ двома
або більше лѣтами студія богословскїй учили, передъ явле-
ніемъ ся въ Домѣ пресвітеріальному, на власний коштъ 10-дневнїй ре-
колекцїї въ однѣмъ изъ монастырей Чина св. Василія В. бѣтули
и явивши ся тутъ въ означеномъ речинци, посвѣдченемъ дотичного Настоя-
теля монастыря о тихъ бѣтутыхъ реколекцїяхъ виказали ся; — заразомъ
примѣчає ся, що лише тіи кандидати къ посвященю припущеній будуть, котрї
при попереднѣмъ испытѣ къ тому належито успосбленими окажуть ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 23. Вересня. 1899.

Ч. 75.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митроп. Консисторія розписує поновно на конкурсъ підъ днемъ 21. Вересня
1899 съ речинцемъ до дня 19. Жовтня 1899 парохію:

Ч. 9644. — Щирець съ прилученными Острѣвъ, Пѣски съ Ланами,
Семянівка и Середиця, деканата Щирецкого, наданія прі-
ватного, съ тимъ условіемъ, що прилучена теперъ Семянівка
буде отдана до парохії Милошевича, тогожъ деканата. При томъ
примѣчає ся, що поданія внесенія въ першомъ речинци позбстають
важними и на сей разъ.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

ХРОНИКА.**Умѣщенія.**

Завѣдательство получивъ:

Ч. 8958. О. Давідъ Роздольський въ Баллачахъ подорожныхъ.

Сотрудничество получили ОО.:

Ч. 8958. Іосифъ Логинський въ Журавнѣ,

Ч. 8960. Юліанъ Левицкій въ Лвятичахъ.

Введеній ОО.:

Ч. 8810. Григорій Панчишинъ въ сотр. Берланіа,

Ч. 9215. Богданъ Домбчевскій въ сотр. Добростанъ.

Увѣльненій ОО.:

Ч. 8787. Богданъ Домбчевскій бѣзъ сотр. Вербиловецъ,

Ч. 8781. Григорій Панчишинъ бѣзъ сотр. Підкаменя.

Въ пропозиції умѣщенній ОО.:

Ч. 8849. — на Чолганы: 1) Петро Нижанковскій, 2) Александръ Мѣйскій 3) Ярославъ
Гургула.

Ч. 8793. — на Козлова: 1) Іоанъ Редкевичъ, 2) Іоавъ Бачинський, 3) Іоазъ Гургаль.

Презенты получили ОО.:

Ч. 8746. Климентій Слюзаръ на Жеребки великий,

Ч. 9076. Емвіланъ Яросевичъ на Хашоване.

Вставлено ся до Вис. Президії ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. інституції:

Ч. 8746. О. Климентій Слюзара на Жеребки великий.

До канон. інституції возваній ОО.:

Ч. 9106. Мелетій Дзеровичъ на Дмитровъ,

Ч. 9158. Іосифъ Яворскій на Лучинськъ.

Канон. інституцію получивъ:

Ч. 8959. О. Володимиръ Копитчакъ на Токи.

Декретъ увѣльнена бѣзъ испыту конкурсової парох. получилъ:

Ч. 8634. О. Павло Фалицовскій парохъ въ Вышневѣ.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Міністерство
вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудника:

Ч. 8764. въ Печениці бѣзъ 10/VI 1899 до 9/VI 1900.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о удѣленнѣ титулу стола для уkońченыхъ богословівъ:

Ч. 8826. 1) Володимира Ванчицкого, 2) Теодора Василіка, 3) Тита Глубовицкого,
5) Николая Гошовскаго, 6) Василія Зацерковного, 6) Василія Ковча, 7) Гри-
горія Павлюка, 8) Тимотея Слѣпого, 9) Іосифа Филиповича.

б) о плату зв фонда рел. для приват. сотрудниковъ:

Ч. 8681. въ Незнановѣ,
Ч. 8863. въ Дубквцахъ.

в) о дарв ласки зв фонда рел. для свящ. сдбз и сиротъ:

Ч. 8451. Павлины Михаловичъ вдовы по бл. п. пароху Славска,
Ч. 8577. Юлии Жуковецкой вдовы по бл. п. пароху Панаевки,
Ч. 8613. Аниы Павлусевичъ вдовы по бл. п. пароху Побуга,
Ч. 8708. Марії Туркевичъ сыроты по бл. п. пароху Кореличъ,
Ч. 8879. Іоанны Трусовичъ вдовы по бл. п. пароху Бережницъ.

Свѣдоцтво квалификації на пѣвца церковного получивъ:

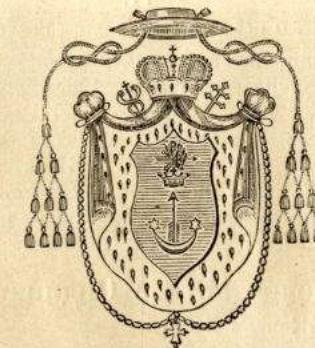
Ч. 9097. Іоанъ Коваль.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Лвбвъ, дня 25. Вересня 1899.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1899.

Выдано дня 20. Жовтня

Ч. XVII.

Ч. 76.

Ч. 9579. — Взывають ся Всч. Уряды деканальний до стягненїя и тутъ надбсланїя до 15. дней всіхъ залеглихъ грошевыхъ даткобъ и таксъ канцелярійныхъ.

Митрополитальный Ординаріять видить ся конечностю споводованый завбзвати всѣ Всч. Уряды деканальний, щобы звъ взгляду на потребу покрити текучихъ выdatкобъ постягали и по можности до 15. дней тутъ понадсылали всѣ залеглі грошеві датки яко то: таксы канцелярійні, за удѣлени диспензы, за Шематизмъ, выдавництво АЕпархіальнихъ Вѣдомостей, на фондъ свящ. вдбвъ и сиротъ датки звичайнї и надзвичайнї и пр. всякої іншого рсда.

Если бы где слушній поводы неможливости сего указували, то безпреволочно належить съ представлениемъ сюда отнести ся и дальншго рѣшенїя выжидати.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Лвбвъ, дня 25. Вересня 1899.

Ч. 77.

Ч. 10.052 — О Набоженьствѣ Жовтнебомъ сего року.

Пригадує ся Всч. Священству приписане на кождый рокъ набоженьство, котре черезъ мѣсяць Жовтень після церковного численя отправляти ся має після АЕпарх. Вѣдомостей зъ р. 1897. — Ч. 71. — стор. 138—142.

Приписана при тѣмъ набоженьствѣ молитва ко св. Обручнику юсифу була зѣбтеси розбслана вразъ съ числомъ X. Вѣдомостей изъ 1889 р. (ч. пор. розпорядження 59. стор. 93.); а если бы молитва тая въ якдйсь церквѣ бра-кувала и не отнайшла ся, то належить ю або отлісати або безприволочно зъ книгарнѣ Ставропигійского Інститута спровадити.

Ôть Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 9. Жовтня 1899.

Ч. 78.

Ч. 8774. — Скликує ся загальний зборы Товариства св. Ап. Петра.

Въ мысль §. 9. Статутовъ — Митрополитальний Ординаріять скликує нынѣшнімъ загальний зборы Товариства св. Ап. Петра для запомоги убо-гихъ рускихъ церквей, котрій, по отріаденю св. Службы Божої въ церквѣ Семинаріцькїй „о призваніи помочи св. Духу“ и „за упокой усопшихъ чле-новъ“, отбудуть ся въ духовній Семинарії дня 7. и. ст. Грудня о 2-й го-динѣ по полуодніи съ слѣдуючою програмою:

- 1.) Отворене зборовъ и выббръ президія на часъ зборовъ;
- 2.) Справоздане:
 - a) Секретара и
 - b) Касієра;
- 3.) Выбръ провѣрочної комісії зъ 3-хъ;
- 4.) Змѣна Статутовъ;
- 5.) Выбръ Предсѣдателя и Выдѣлу, а евентуально
- 6.) Внесенія Членовъ.

Зъ уваги на важливість справы и на конечності змѣни Статутовъ, до котрої вимагає ся присутності $\frac{2}{3}$ всѣхъ членовъ, надїзти ся належить, що Всч. Члени являть ся на зборахъ въ комплєтѣ.

На случай, коли бы не було и звичайного комплєту Статутомъ вимаганого (40 членовъ) — отбудуть ся зборы того самого дня о годинѣ 3-ї по полуодніи безъ взгляду на комплєтъ (§§. 13 и 14.)

Въ кінці звертає ся еще увагу, що церкви-члени заступають на зборахъ ихъ душпастирь; дальше, що членовъ физичніхъ могутъ заступати повно-мочники, котрій однакъ довжній бути членами Товариства, и що наразъ не можна мати бльше якъ два повномочія.

Ôть Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 13. Жовтня 1899.

Ч. 79.

Ч. 9588. — Розписує ся конкурсъ на богослужебній стипендії бл. п. Григорія Шашкевича.

Совѣтъ управляючий інститутомъ: „Народный Домъ“ зъ 21. Вересня 1899 Ч. 833 надославъ слѣдуюче завѣдомленіе:

„Согласно съ постановленіями учреждительной грамоты для стипендійно-богослужебної фундації имени бл. п. Григорія Шашкевича Арт. VIII. имѣємъ честь довести до свѣдѣнія Всеесвѣтлѣйшої и Высокопреподобної Консисторії, що число припадающихъ изъ повышшої фундації богослужебнихъ стипендій по пятьдесятъ зр. а. в. для львівської архієпархії на 1900 рокъ, виносить полную, фундаторомъ назначену скількість — пять, т. в. суму 250 зр. а. в.

Въ виду того имѣємъ честь просити, щоби Всеесвѣтлѣйша и Высокопреподобна Консисторія изволила розписати относительный конкурсъ, а послѣ сообщила „Народному Дому“ имена тихъ священнослужителей, котрій тамошною Высокопреподобною Капитулою названими богослужебными стипендіями своевременно надѣлений будуть.“

Подаючи о повышшомъ до вѣдомості такъ ЧЧ. ОО. интересентовъ якъ и прочого Всч. Священства, съ покликомъ на тутейше оголошене въ Архієпархіальнихъ Вѣдомостяхъ Ч. 120 о богослужебныхъ отрученыхъ фундаціяхъ бл. п. Григорія Шашкевича Н-ръ 64, визначає ся речинецъ до предкладання прошений о надѣлненіи стипендію богослуж. до 25. Листопада с. р. включно.

Ôть Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 16. Жовтня 1899.

Ч. 80.

Ч. 8444 — Пересылають ся бттинки шематизма до исправленія.

Пересылаючи въ залученію бттинки шематизма деканата, поручавъ ся Всч. Урядови деканальному зажадати бтъ Урядовъ парохіальнихъ докладній даты дотычній душпастирства, а именно: число душъ, скількъ съ означенемъ характера тихже, ординар. школъніхъ и сервалгутовихъ комисаровъ катихітівъ, почты, телеграфичній стації и ц. к. повѣттовій уряды. — На пдставѣ надосланыхъ датъ має Всч. Урядъ деканальній пересланий бттинки исправити и предложити тіжде до 15. Листопада 1899. —

Ôть Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, дня 16. Жовтня 1899.

Ч. 81.

Ч. 10.257 — Подає ся до вѣдомості оголошений Выс. Выдѣломъ краевымъ конкурсъ на стипендію Ілії и Рожі Горецкихъ.

Выс. Выдѣль краевий заудѣливъ тутейшої Митроп. Консисторії пдѣднімъ 11. Жовтня 1899 Ч. 67.231 слѣдуюче обвѣщене конкурсове:

Въ цѣли наданя стипендіи зъ фундації Илії и Рожи Горецкихъ о рѣчнѣхъ 115 зр. а. в. оголошує симъ конкурсъ. Стипендія тая призначена есть для учениковъ, котрій посѣщають школы публичнѣ въ рускихъ частяхъ Галичини. Першеньство передъ иными прислугує саротамъ по Священникахъ обряда греко-католич. Львовской Архиепархіи Митрополитальнемъ, а въ браку такихъ кандидатовъ, сыномъ убогихъ родичевъ свѣцкихъ обряда греко-катол. зъ повышшої Діецезії.

Право надавання стипендіи служить гр. кат. Митроп. Консисторії въ Львовѣ, однакожъ съ застереженемъ затвердженя ц. к. Намѣстницства.

Кандидаты о сю стипендію довжній внести поданя свои на руки Дирекції заведенія, до котрого на науку учащаются, до Выдѣлу краевого, на яй-далъше до 15. н. ст. Листопада с. р. и залучити метрику крещенія, свѣдоцтво убожества и послѣдне свѣдоцтво школьнє.

Се подає ся до загальної вѣдомости съ тымъ, що лишь поданя въ приписаній повышшої дорозѣ и означенѣмъ речинци могутъ бутиувзглядненій.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, днія 17. Жовтня 1899.

Ч. 82.

Обвѣщення конкурсовий.

І.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючій парохії:

- а) поновно підь днемъ 5. Жовтня 1899 съ речинцемъ до дня 30. Листопада 1899:
 Ч. 8417. — К лещобіна, деканата Нараївскаго, наданя приватного.
 б) підь днемъ 12. Жовтня 1899 съ речинцемъ до дня 7. Студня 1899.
 Ч. 10.130 — Рѣпнівъ, деканата Бускаго, наданя приватного.
 Ч. 10.131 — Черниховъ, съ прилученными Плескбѣцъ и Гладки, деканата Тарнопольскаго, наданя приватного.
 Ч. 10.132 — Галичъ, съ дочерною церквою св. Николая, деканата Галицкаго, наданя ВПреосвященнаго Митрополита Галицкаго и Архіепископа Львовскаго.
 Ч. 10.133 — Седлицка, съ прилученными Ганачбѣка, и Ганачбѣвъ, деканата Унівѣскаго, наданя приватного.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

ІІ.

Ч. 10.275 — Розписує ся конкурсъ на посаду Катихита при 5-клясовыхъ школахъ въ Бобрцѣ.

Ц. к. окружна Рада школьнѧ въ Бобрцѣ розписала підь д. 8. Вересня с. р. конкурсъ въ цѣлисталого замѣщенія посады гр. кат. катихита въ 5-клясо-

выхъ школахъ, мужескѣй и женскѣй въ Бобрцѣ съ поборами IV. класы платъ унормованихъ уставою зъ дня 5. Мая 1896 (Ч. 34. Вѣсти. закон. кр.). Убѣгаючій ся о тую посаду священики мають свои належито удокументованій поданя посредствомъ своего Орд. школьнаго Комисаріята внести до высше сказаної ц. к. окружной Рады школьнай до конця Жовтня с. р.

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпархіальму до вѣдомости.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, днія 17. Жовтня 1899.

ХРОНИКА.

Катихито при ц. к. висшой школѣ реальнѣ въ Тарнополи іменованый:

Ч. 9147. О. Адамъ Марковскій.

Провизоричнымъ катихито при школѣ выдѣловой женскѣй въ Тарнополи іменованый:

Ч. 9237. О. Тома Бородайкевичъ.

УМѢЩЕНІЯ.

Завѣдательства получили 00.:

- Ч. 9102. Іларій Гучковскій въ Переяновѣ,
 Ч. 9731. Антоній Коноптвицкий въ Рѣпніевѣ,
 Ч. 9828. Володимиръ Рудавскій въ Седлицахъ,
 Ч. 9627. Теодоръ Пайкушъ въ Пугачицяхъ,
 Ч. 9569. Онуфрій Чубатый въ Панаєвцѣ,
 Ч. 9752. Александръ Гутковскій въ Пальчицяхъ.

Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 9546. Іоанъ Кордуба въ Острозвѣ, дек. Тарнопольскаго,
 Ч. 8768. Теодоръ Пиздусъ въ Ладычинѣ,
 Ч. 9663. Лука П. боярскій (П. согр.) въ Ішицї,
 Ч. 9914. Богданъ Домбчевскій въ Плауя великомъ.

Введеній 00.:

- Ч. 9876. Йосифъ Лог. ньскій въ сотр. Журавна,
 Ч. 9377. Даніель Роздольскій въ завѣд. Баличъ подорожныхъ,
 Ч. 9378. Седоній Юліанъ Левицкій въ отр. Лисятичъ,
 Ч. 9938. Кипріянъ Дурбакъ яко парохъ Вербовчика.

Увольненій 00.:

- Ч. 9378. Сидоній Юліанъ Левицкій бѣ сотр. въ Тейсаровѣ,
 Ч. 9379. Даніель Роздольскій бѣ сотр. Лисятичъ,
 Ч. 9406. Йосифъ Логинський бѣ завѣд. Баличъ подорожныхъ,
 Ч. 9748. Кипріянъ Дурбакъ бѣ сотр. Ладычина,
 Ч. 9937. Іларій Гучковскій бѣ завѣд. Вербовчика,
 Ч. 9991. Алексей Яворскій бѣ сотр. Илавча.

Въ пропозиції умѣщений 00.:

- Ч. 6920. — на Кронинникъ: 1) Іоанъ Целевичъ, 2) Ігнатій Гарасевичъ, 3) Іоанъ Ко-брывовичъ.

Презенты получили 00.:

- Ч. 9339. Иоанъ Бачинський на Козлбвъ,
 Ч. 9458. Ярославъ Гургула на Чолгани,
 Ч. 9703. Изидоръ Свистунъ на Криве дек. Ходоївскаго,
 Ч. 9957. Иоанъ Райтаровскій на Остапе,
 Ч. 10005. Алексей Пристай на Журбѣ.

Зъ презенты резигнували 00.:

- Ч. 9388. Ярославъ Лучаковскій на Стрѣлкбвъ,
 Ч. 8439. Медетій Дзеровичъ на Дмитровъ.

Вставлено ся до Выс. Президія ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институції 00.:

- Ч. 9076. Емиліана Яросевича на Хашоване,
 Ч. 9339. Іоана Бачинського на Козлбвъ,
 Ч. 9458. Ярослава Гургулы на Чолгани.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 9567. Климентія Слюзара на Жеребки,
 Ч. 9754. Емиліана Яросевича на Хашоване.

До канон. институції возваній 00.:

- Ч. 9103. Теофиль Нижанковскій на Рѣвию,
 Ч. 9567. Климентій Слюзарь на Жеребки.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 9507. Кипріянъ Дурбакъ на Верббчникъ,
 Ч. 9731. Емаліанъ Дольницкій на Баворбвъ,
 Ч. 9801. Йосифъ Яворскій на Лучицьцѣ,
 Ч. 9828. Теофиль Нижанковскій на Рѣвию.

Декреть увѣльненія отъ испыту конкурсоваго парох. получилъ:

- Ч. 9429. О. Игнатій Юхновичъ парохъ Корчина.

Митроп. Консисторія позвалася на замѣну приходовъ 00.:

- Ч. 9357. Даміяну Бачинському пароху Мышковичъ зъ Корнилемъ Бачинськимъ парохомъ Куткора;
 Ч. 9511. Іоану Райтаровскому пароху Голоска зъ Євгеніемъ Андруховичемъ парохомъ Осага.

Митроп. Консисторія вставила ся:

- а) до Выс. Видѣлу Крашевого о выасигнованнѣ ремунерациї зъ фонда крашевого за удѣлованнѣ науки релігії въ школѣ промысловѣй въ Бродахъ;

- Ч. 9138. О. Іоаву Сухаровскому сотруднику въ Бродахъ.

б) о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудниківъ:

- Ч. 9216. въ Липицѣ,
 Ч. 9368. въ Илавчу.

в) о системизованнѣ сотрудничества:

- Ч. 9352. въ Струсовѣ.

г) о дарѣ ласки зъ фонда рел. для свящ. сѣдовъ и сиротъ:

- Ч. 8970. Павлины Величковской сироты по бл. п. пароху Гнѣздычова,
 Ч. 9113. Іоанны Каминьской вдовы по бл. п. пароху Воднякъ,
 Ч. 9244. Антонины Копыстяньской вдовы по бл. п. пароху Галича,
 Ч. 9430. Антонины Гетманьчукъ сироты по бл. п. пароху Станьковецъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудниківъ:

- Ч. 9412. въ Конюшкахъ отъ 21/3 1899 до 20/3 1900,
 Ч. 9826. въ Боркахъ великихъ отъ 8/5 1899 до 7/5 1900,
 Ч. 9899. въ Дѣдиловѣ отъ 1/10 1898 на весь часъ душпастирства тамошнаго пароха.

Выс. ц. к. Намѣстництво удѣлило титулъ стола для слѣдуючихъ кандидатовъ стану духовнаго:

- Ч. 9624. 1) Володимира Ванчицкого, 2) Теодора Василіка, 3) Тига Глѣбовицкого,
 4) Николая Гощовскаго, 5) Василія Задерковнаго, 6) Василія Ковча, 7) Григорія Павлюка, 8) Панталеймона Сѣльного, 9) Іосифа Филиповича.

Власть binandi на одень рокъ одержали 00.:

- Ч. 6404. Парохъ въ Малеховѣ,
 Ч. 6698. Парохъ и першій два Сотрудники въ Тарнополі,
 Ч. 7954. Сотрудникъ въ Болеховѣ,
 Ч. 8026. Парохъ Красного (дек. Скалатскаго).

Грамоты на благословеніе церквей выдано:

- Ч. 8219. св. Арх. Михаила въ Пальчицяхъ,
 Ч. 8838. св. Параскевы въ Серникахъ долѣшнихъ,
 Ч. 9295. св. ВМ. Дмитрія въ Семиквіцахъ,
 Ч. 9299. Введенія П. Б. въ Недѣліскахъ,
 Ч. 9696. Успенія П. Б. въ Журавенку,
 Ч. 9697. пресв. Тройцѣ въ Чемериньцяхъ,
 Ч. 9844. Благовѣщенія П. Б. въ Старомъ селѣ (ад. Монастырецъ),
 Ч. 9959. Покрова П. Б. въ Слободѣ (дек. Теребов.).

Вставлено ся до св. Апост. Престола о одпусты для церквей:

- Ч. 6382. пар. Благовѣщена П. Б. въ Городку,
 Ч. „ фил. Рождества св. І. Кр. въ Городку,
 Ч. 9190. пар. Покрова П. Б. въ Васичинѣ.

Одпусты на всегда получили церкви:

- Ч. 6468. пар. Рождества П. Б. въ Лубянкахъ вижныхъ,
 Ч. „ фил. Покрова П. Б. въ Лубянкахъ вижныхъ,
 Ч. 6692. пар. св. ВМ. Дмитрія въ Кійданьцяхъ,
 — фил. Покрова П. Б. въ Романовѣ селѣ,
 Ч. 6693. пар. Покрова П. Б. въ Клебанівцѣ,
 Ч. 6976. пар. Благовѣщенія П. Б. въ Городку,
 — фил. Рождества св. І. Крестителя въ Городку,
 Ч. орд. 788. пар. Покрова П. Б. въ Васичинѣ.

Престоль упривилеяваній на 7 лѣтъ отримали церкви:

- Ч. 6723. пар. св. Арх. Михаила въ Дулибахъ,
 Ч. 7231. пар. Преображенія Г. въ Скалатѣ.

Брацтва найсв. Тайнъ зостали канонно установленній при церквяхъ.

- Ч. 6979. пар. П. Б. въ Николаевѣ (дек. Бобрецкого),
 — фил. Рождества П. Б. въ Підгісновѣ,
 Ч. 8292. пар. св. ВМ. Параскевы въ Желеховѣ,
 Ч. 8631. пар. Перенесення моцей св. О. Николая въ Глещавѣ,
 Ч. 9136. пар. Рождества П. Б. въ Литвиновѣ,
 — фил. Покрова П. Б. въ Рудникахъ,

Ч. 9213. пар. св. О. Николая въ Островѣ (дек. Ходорбвскаго),
 — фил. Усѣновенія ч. главы св. И. Крестителя въ Рудѣ,
 Ч. 9450. пар. св. ВМ. Георгія въ Топоровѣ,
 Ч. 9496. пар. св. Арх. Михаила въ Рудникахъ.

**Выказъ всѣхъ жертвъ впливущихъ отъ 1. Липня до 30. Вересня 1899 до
канцеляріи Митроп. Консисторіи:**

a) на потребы Святейшаго Оща:

Дня 12/7 Вир. О. Пралатъ Д-ръ Мѣльницкій	1 злр. — кр.
“ 23/9 ” ” И. Кобылянський	1 ” — ”

b) на институтѣ св. Іосафата.

дня 23/9 Вир. О. Пралатъ И. Кобылянський	2 злр. — кр.
--	--------------

c) на обходѣ Унії Берестейской:

дня 18/7 Веч. Урядъ дек. Бережанський	20 злр. — кр.
” 29/7 Хвалина Ставропігійска Книгарня	— ” 26 ”
” 16/9 Веч. Урядъ дек. Галицкій ”	3 ” 75 ”
” ” ” ” ”	1 ” — ”

d) на місії и знесеніе іеволѣ въ Африцѣ:

дня 21/9 Веч. Урядъ парох. въ Шињровѣ	1 злр. — кр.
---	--------------

e) на Служебницѣ Пр. А. Марії:

дня 12/7 Вир. О. Пралатъ Д-ръ Мѣльницкій	2 злр. — зр.
” 23/9 ” ” И. Кобылянський	2 ” — ”

f) на місії католицькій:

дня 17/7 Вир. О. Пралатъ Д-ръ Мѣльницкій	1 злр. — кр.
” 14/8 Веч. Урядъ парох. въ Плавю	1 ” 50 ”
” 11/9 ” ” Вишенець великий	— ” 43 ”
” 16/9 ” ” Фразѣ ”	— ” 70 ”
” 23/9 Вир. О. Пралатъ И. Кобылянський	2 ” — ”

ж) на позиціяхъ въ Словітѣ:

дня 23/9 Вир. О. Пралатъ И. Кобылянський	7 злр. — кр.
--	--------------

з) на церковь въ Словітѣ:

дня 12/7 Вир. О. Пралатъ Д-ръ Мѣльницкій	1 злр. — кр.
--	--------------

и) на церковь въ Мостискахъ:

дня 12/7 Вир. О. Пралатъ Д-ръ Мѣльницкій	2 злр. — кр.
--	--------------

Некрольогія.

Ч. 9693. О. Викторъ Величанській, парохъ Пальчинець, померъ, днія 21. Вересня 1899.
 Душа его поручаетъ ея молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, днія 20. Жовтня 1899.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

Накладомъ Митр. Ординаріата.

Изъ типографіи Ставропігійской подъ управ. О. Данилюка.

**Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ**

Рокъ 1899.

Выдано днія 6. Листопада

Ч. XVIII.

Ч. 83.

Ч. 9543. Въ справѣ закладанія райфайзенбіскихъ сплодокъ щадности и пожичокъ.
 Въ справѣ закладати ся маючихъ „Сплодокъ щадности и пожичокъ“
 підъ Патронатомъ Высокого Выдѣлу Краевого получила Митроп. Консисторія
 отъ Выс. Выдѣлу Краевого слѣдуюче письмо:

„На засѣданію зъ днія 16. Марта с. р. Высокій Соймъ краевый порѣшилъ ухвалы, змагаючій до підприданія розвою и дѣятельности Сплодокъ щадности и пожичокъ (системы Рафайзена) въ нашому краю, а виконуване той задачѣ припоручивъ Выдѣлу Краевому.

Въ той цѣлі Высокій Соймъ краевый отдавъ до розпорядимости Выдѣлу краевого отповѣдній грошевій средства на устроеніе окремого Бюро Патронату для Сплодокъ щадности и пожичокъ на потрѣбій выдавництва и на підпомоги для Сплодокъ, завязуючихъ ся підъ Патронатомъ Выдѣлу краевого, а кромѣ того утворивъ окремый фондъ пожичковый въ сумѣ 1 miliona золотыхъ в. а. для підпомаганія Сплодокъ въ оборотовій капиталѣ.

Які причини спонукали Высокій Соймъ підняти тую акцію, въ якомъ напрямѣ и дусѣ Выдѣль краевый задумавъ свою акцію вести, се виказалисьмо докладише въ обжжнику до Выдѣловъ повѣтовыхъ зъ днія 10.

Липия с. р. Ч. В. 44.875/99, который маємо честь въ отписи [] залучити. Однакожъ Выдѣль краевый есть свѣдомый того, что добрый успѣхъ поднятои работы буде залежати головно отъ испертия, яке ей подадутъ всѣ круги нашои суспѣльности, а передовсѣмъ священство. Где ино Райфайзенбскій Спблки сильнѣше развили ся, то завдачуютъ тое въ значнѣй часги живой участи и працы парохіального священства въ тыхъ институціяхъ, для которыхъ найчастѣйшимъ, статутово обмеженныи округомъ дѣяльности есть округъ однои парохіи, а котрый послѣ интенцій своего основателя и зѣ духа, якій ихъ оживилъ, суть, и мають остати ся выразомъ дѣяльной, практической любови близкнѣго. Отже тымъ больше въ нашомъ краю есть пожадана и просто необхдна дѣяльна и жива спѣвъчность парохіального священства въ зарядѣ и въ надзорованю тыхъ Спблокъ, сли ихъ развѣй має бути щасливый и правильный, а дѣяльность успѣшина и спасенниа. Во участь священства въ зарядѣ або надзорованю Спблки, скрѣпить довѣре людности въ Спблки, причинить ся до поддержания въ ней духа и характеру, властивого Спблкамъ Райфайзена, дозволить Спблцѣ зъужиткувати тое докладне знане особистои вартости и господарскихъ относинъ, яке що до парохіальнойной людности мають звичайно еи душпастиры. Въ концѣ священство буде въ Спблцѣ становити той интелигентный элементъ, одушевленный горожанскими чувствами, безъ котрого Спблка не може обйтися, а о котрый не разъ не легко на селѣ въ нашомъ краю.

Выдѣль краевый есть пересвѣдченый, що наше священство навѣть безъ окремои заходои не остало бы ся рѣвнодушнымъ для акціи поднятои зѣ стороны краю и вже не хибует спорадичныхъ доказовъ прихильнаго успосбленія а навѣть просто одушевленія для цѣлей и розвою Райфайзенбскіхъ Спблокъ въ нашомъ краю межи парохіальному священствомъ. Однакожъ позаякъ разходитъ ся о акцію, маючу обніти цѣлый край, о справу, до котрои Высокій Соймъ и Выдѣль краевый привязуе особенну вагу, проте Выдѣль краевый постановивъ звернути ся до Все свѣтлѣйшои и Высокопреподобнои Консисторії съ уклбною просьбою о подпerte и помочь въ спонсюрованю поднятои задачѣ. Заходота, выходача зѣ мѣсяца авторитетивного для парохіального священства, патискъ, покладеный на туу справу такожъ зверхною Властю церковною, выкликали бы съ всякою певностею загальне и тревале заните ресоване справою, котра має такожъ первостепенне значене для санаций и поплѣщенія суспѣльныхъ относинъ, для осягненя згѣдного спѣвъбланя въ економичнѣй и горожанскѣй роботѣ всѣхъ верствъ сельской людности. А въ концѣ, якъ зѣ одной стороны тое моральне и дѣяльне подпerte священства може причинити ся якъ найуспѣшийше до поднесения долѣ селянскаго люду Спблками ощадности и пожичокъ, таъкъ на обраторѣ зѣ другои стороны, тата сама институція, завдяки властивому собѣ характерови и наслѣдкамъ свои дѣяльности може такожъ душпастирамъ улекшити ихъ трудъ надъ уморальненемъ и надъ духовнымъ подзвигненемъ людности.

Выдѣль краевый не може въ тое входити яку дорогу выберети Все свѣтлѣйша и Высокопреподобна Консисторія до подпerte акціи, поднятои зѣ стороны краю, о котре просимо, але привязуючи особенну вагу до спѣвѣ-

лания католицкого клиру всѣхъ обрядовъ, есть готовъ отдать до розпоряди-
мости Все свѣтлѣйшои и Высокопреподобнои Консисторіи таке число примѣр-
никовъ залученои тутъ [] брошюры („Поучене о закладаню Спблокъ ощад-
ности и пожичокъ подъ Патронатомъ Выдѣлу краевого“), яке отповѣдае
числу парохій въ цѣлѣ епархіи въ цѣли розбланя тыхъ брошуръ въ уря-
довѣй дорозѣ до всѣхъ урядовъ парохіальныхъ“.

Митрополитальна Консисторія узнаючи велику важнѣсть, хосенибѣсть и
донаеслѣсть закладаня Спблокъ ощадности и пожичокъ въ преведенѣи пись-
мѣ представленого, припоучас Веч. Духовенству, що тою справою якъ
найревнѣйше заняло ся и противъ розпоряджає:

1) що Веч. Настоятель деканатовъ взяли туу справу подъ обраду
на найблизцѣмъ соборчику деканальномъ выбравши попередно референта,
котрый бы цѣлу рѣчь докладно перестудіовавъ, а потому на соборчику основ-
но и вычерпуючи представивъ и пояснивъ;

2) по передискутованю справы и ухвалѣ однообразного и рѣвночасно
розпочатого поступованя буде рѣчею Веч. Душпастирѣ ревно заняти ся
сеною справою, причинити ся до заложеня такои Спблки въ своеї парохіи
и послѣ впровадженя такоиже въ жите, дальше нею заопѣковати ся и до
розвиваня той институції по можности причинити ся.

Можна надіяти ся, що черезъ ощадибѣсть, тверезѣсть и моральность
а тымъ самимъ и религійность поднесе ся за ласкою Божою и за ревнѣмъ
вспѣвѣбланемъ Веч. Священства и вѣрныхъ и принесе обильній плоды
для туземного жите и для судьбы добра въ вѣчности нашего народа.

Веч. Настоятель Деканатовъ мають при посѣщеніяхъ деканальнихъ на
туу справу пильну увагу звертати и о станѣ си въ поединчихъ парохіяхъ
будуть особий спровозданія предкладати.

Доставлену тутъ книжочку: „Поучене о засновуваню Спблокъ ощад-
ности и пожичокъ (системы Райфайзена) подъ Патронатомъ Выдѣлу крае-
вого у Львовѣ“ пересылає ся въ залученю для каждого Веч. Уряда паро-
хіального.

Отъ Митрополитальнои Консисторії.

Львовѣ, дна 18. Жовтня 1899.

Ч. 84.

Ч. 10.421 — Въ справѣ назыв: Урядъ приходскій а Урядъ парохіальный, а такожъ що до виѣшнои
формы поданъ и иныхъ писемъ, вношенихъ ВЧ. Клиромъ до Митроп. Консисторії.

Бувае досыть часто, що ВЧ. Клиръ въ своихъ письмахъ до Митроп. Ординарія або до Митроп. Консисторії надсыланыхъ уживає выражень: Урядъ приходскій, приходникъ, прихожане, замѣсть: Урядъ парохіальный, парохъ, парохіяне, не зважаючи на се, що тіи послѣднї выраженія мають
першеньство передъ тамтими. Подчасъ бо коли тамтѣ выраженія беруть свой
початокъ лишь отъ приходовъ душпастиря, привязанихъ до мѣстца ихъ

душпастированія и служачихъ имъ до ихъ удержанія, то выраженія: Урядъ парохіальныи, парохія, парохъ, мають и красный свѣй историчный початокъ и рѣвно красне, почетное предметове значеніе. Слово бо „парохія“ походить отъ греко-го „παροικεῖν“, що ведя съ. Отцѣвъ означає або „мешкати по — за городомъ въ сколо тогоже“, або „мешкати яко чужинецъ на якобъ мѣстци“, або „разомъ мешкати въ епископскому окружѣ“. А понеже въ першихъ вѣкахъ Христіанства була въ кождомъ окружѣ лишь одна Церковь, где самъ Епископъ при помочи пресвитеровъ и діаконовъ спровождавъ всѣ священнодѣйствія, то парохіями называли ся тогда теперѣшніи епархіи або дієцезіи Епископскій. Такъ и пр. каже ся въ 13. канонѣ Апостол.: „Episcopo, qui **parochiam suam** dereliquerit, alteri insilire nefas esto, licet a pluribus ad hoc compellatur. II. Григорій III. еще въ 8. столѣтію называвъ въ листѣ до св. Бонифатія епархіи собою оснований — парохіями. Коли однако съ часомъ число вѣрныхъ Христовыхъ збѣльшило ся и коли оттакъ повстало въ кождомъ Епископскому окружѣ бѣльше Церквей, тогда то Епископы поставляли при кождой таїй Церкви осѣбныхъ священиківъ, щобы тиже підъ надзоромъ Епископа спровождали урядъ душпастирскій въ повѣреныхъ имъ громадахъ або округахъ. Тіи меньшій церковній округи называли ся звѣчайно парохіями, одѣдичили отже свою назну по первѣстныхъ округахъ епископскихъ.

Назва отже „парохъ“ есть дуже почетна, бо походить отъ таїъ повного историчного значенія выраженія „парохія.“ Однако тая назва: „парохъ“ окаже ся тымъ красшо въ урядови душпастирскому тымъ отвѣтнѣшою, скоро возьмемъ взглядъ на еще іншій змисль етимологичнаго слова. Ото слово „парохъ“ походить посли миѳія многихъ поважныхъ писателѣвъ отъ греко-го „παρέχειν“, отповѣдающаго латинскому „praeberere“, котре означає у латинскихъ мірскихъ писателѣвъ (и. пр. Horat. I. 5. Cis. ad Attic. XIII. 3.) человѣка, который чужинцѣвъ и подорожныхъ на счотъ державы на вѣчъ пріймає и ихъ рѣчами на дальшу дорогу потребными зао-смотрю, — у писателѣвъ же церковныхъ означає душпастиря, который такоже вѣрныхъ до Церкви Христовои пріймає и словомъ Божимъ и св. Тайнами на путь до небесного Отца зао-смотрю або скрѣпляє. (Gollowitz, Past. Theol. 5. Aufl. Regensburg 1845.)

Во виду того довжий ВЧ. Душпастирѣ сю назву: „парохъ, парохія, Урядъ парохіальныи,“ мати въ осеблившомъ поважаню и си уживати всегда, а въ особенности въ своихъ урядовыхъ поданіяхъ до церковныхъ властей, даючи тымъ самимъ выразъ почетуо свѣдомости своего высокого становиска и того духовнаго привилея, якій въ той ихъ назвѣ почиває.

При сей случайности звертає ся увагу ВЧ. Духовенства и на тое, щобы всѣго поданія, сюда въ якобъ нибудь спровѣ надсыланій, мали приписану виѣшну форму, а то, щобы були писанія на бѣлому, звѣчайному аркуши, въ половинѣ зѣгненому. Писати ся має по правой сторонѣ зѣгненого аркуша письмомъ стараннымъ и выраженнымъ, якъ сего жадає уже сама почетъ для духовной власти а и конечна потреба, бо поминувши тое, що на бѣтчиваню невыразного письма теряє ся много дорогочного часу, може и се стати ся, що

подане, въ котромъ приходять невыразно написаніи имена особъ и. пр. въ справахъ обрядовыхъ, супружескихъ и т. п., навѣть урядово ужитими бути не могутъ, хиба що зѣстанутъ назадъ до выславшого ихъ бѣославай для переписаня, черезъ що сама справа утерпѣти мусить и непотрѣбній переписки дѣлаются ся. Въ конці примѣчає ся, щобы т. зв. рубрумъ на бѣторотій сто-ронѣ поданія було по правомъ боцѣ зѣгненого аркуша належито выполнене т. е. щобы не было сказано лишь: якъ внутрь, но щобы содержале поданіе було короткими але выстарчаючими словами наведене.

Ôтъ Митрополитальнаго Ординарія.

Лвовъ, дня 22. Жовтня 1899.

Ч. 85.

Ч. 10.339. — Конкурсъ на стипендію Андрея и Єлизавети Мошеньскихъ.

Выс. Выдѣлъ краевый заудѣливъ тутейшой Митроп. Консисторіи підъ днемъ 6. Жовтня 1899 Ч. 65.849 слѣдуюче обвѣщено конкурсово:

„Въ цѣли надання стипендія зъ запису Андрея и Єлизавети зъ Пребен-довскихъ супругувъ Мошеньскихъ о рѣчныхъ 50 зр. а. в. оголошує ся симъ конкурсъ. Стипендія та призначена есть исключино для ученика школы публичныхъ походячого зъ стану селянскаго громадъ Нагачова, Семербкви або Будомира, давнійшаго округа Перемышльского, теперь повѣта Яворовскаго, ко-трый принайменше трету класу школы народнои съ добрымъ успѣхомъ увѣнчивъ.

Надану стипендію затримує ученикъ ажъ до правильного увѣнчаня наукъ въ школахъ публичныхъ, зъ выяткомъ сли бы узыскавъ вчаснѣше безплатне удержаніе рѣ якобъ публичнѣмъ заведеню або дѣйшовъ до отповѣдного добробыту.

Право выбору стипендисты прислугує гр. кат. Еписк. Консисторіи въ Перемышли на пропозицію начальника громады Нагачова и тамошнаго гр. к. пароха.

Кандидаты довжий внести поданія свои за посредництвомъ заведеня, до котрого на науки учащають, до Выдѣлу краевого — найдальше до 15. и. ст. Листопада 1899 и залучити метрику крещенія, свѣдоцтво убожества и послѣдне свѣдоцтво школине.

Се подає ся до загальнїї вѣдомости съ тымъ, що лишь поданія внесеній въ приписаній повыше дорозѣ и означенѣмъ речинци могутъ бути увѣгліненій. —

Ôтъ Митрополитальнай Консисторії.

Лвовъ, дня 23. Жовтня 1899.

Ч. 86.

Ч. 9.574 — Поручає ся діло: „Місійні науки о св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристії” О. Е. Крыницького пароха въ Бобятинѣ.

Вч. О. Еміліянъ Крыницький парохъ Бобятиниа видавъ діло: „Місійні науки о св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристії на 161 стор. 8—ки. Понеже науки тії дадуть ся дуже добре ужити на місіяхъ и до приготування къ св. Тайнѣ Покаянія и Евхаристії, а задля ясного викладу, краснорѣчивого уложенія и отвѣтнихъ наведеныхъ тамъ примѣрѣвъ — могутъ съ великимъ пожиткомъ духовнимъ гоштій бути и въ часѣ великого посту, — то поручавъ Митрополитальному Ординарію діло тое горячо Вч. Духовенству. — Діло тое можна набути у автора Вч. О. Еміліяна Крыницького пароха въ Бобятинѣ, поча: Тартаковъ, за цѣну 85 кр., разомъ уже съ пересылкою поштовою. —

Отъ Митрополитальнаго Ординарія

Львовъ, дня 6. Листопада 1899.

Ч. 87.

Обвѣщенія конкурсові.**I.**

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ підъ днемъ 2. Листопада 1899 съ речинцемъ до дня 28. Грудня 1899 слѣдуючу парохію:

Ч. 1848. — Солуковъ съ прилученными Якубовъ и Яворовъ, деканата Болеховскаго, надана Єго Величества Цѣсара.

Отъ Митрополитальнаго Консисторія.

II.

Ч. 10.525. Розписує ся конкурсъ на посады катихітівъ при 6-класовихъ школахъ а) въ Калуші, б) въ Рогатинѣ.

а) Ц. к. окружна Рада шкільна въ Калуші обвѣстила підъ днемъ 30. Вересня с. р. Ч. 1942 конкурсъ въ цѣли стального замѣщення посады гр. кат. катихіта при 6-класовій школѣ мужескій въ Калуші съ обовязкомъ удѣляти науки релігії такожъ въ 6-класовій школѣ женській тамже. До той посады привязаній суть поборы IV, класы платъ учительскихъ. Убѣгаючій ся о тую посаду священики, мають свои удокументованій поданія посредствомъ дотичныхъ Ординаріатскихъ шкільнихъ Комисаріевъ внести до вище скаженої окружної Ради шкільної до дня 29. Листопада с. р.

б) Ц. к. окружна Рада шкільна въ Рогатинѣ розписала підъ днемъ 2. Жовтня с. р. Ч. 2139 конкурсъ на посаду стального гр. кат. катихіта при 6-класовій школѣ мужескій въ Рогатинѣ съ обовязкомъ удѣляти науки релігії такожъ въ 6-класовій школѣ женській тамже за рѣчною платою

450 зр. и 10% додаткомъ на помешканіе. Убѣгаючій ся о тую посаду священики мають свои поданія посредствомъ дотичныхъ Ординаріатскихъ шкільнихъ Комисаріевъ внести до ц. к. окружної Ради шкільної въ Рогатинѣ въ речинці до дня 29. Листопада 1899.

Тое подає ся Вч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомості съ увагою, що священики посѣдаючій университетській науки богословські будуть уважати ся яко посѣдаючій предписану квалификацію наукову до обнатія котрої небудь изъ обохъ вище наведеныхъ посадъ.

Отъ Митрополитальнаго Консисторія.

Львовъ, дня 26. Жовтня 1899.

ХРОНИКА**Завѣдательства получили 00.:**

Ч. 10129. Антоній Копертинський въ Зеленій,
Ч. 10129. Теодоръ Кузьмовичъ въ Бѣлзцахъ.

Введеній 00.:

Ч. 10172. Іоанъ Кордуба въ сотр. Острова,
Ч. 10236. Зено Гутковський въ завѣд. Перегноева,
Ч. 10249. Александеръ Гутковський въ завѣд. Пальчанецъ,
Ч. 10287. Теодоръ Павдуць въ сотр. Ладычина,
Ч. 10302. Александеръ Яворський яко парохъ Несторовецъ,
Ч. 10303. Володимиръ Коцитакъ яко парохъ Токовъ,
Ч. 10318. Йосифъ Логинський яко катихітъ при школѣ въ Жураві.

Увільнений 00.:

Ч. 10153. Володимиръ Рудавський бѣ завѣд. Рівнѣ,
Ч. 10171. Александеръ Гутковський бѣ сотр. въ Підгородю,
Ч. 10289. Онуфрій Чубатый бѣ завѣд. Несторовецъ.

Въ пропозиції умѣщений 00.:

Ч. 9717. — на Перегноффъ: 1) Юліанъ Зельський, 2) Антоній Копертинський,
3) Степанъ Высочанський — а въ списії: 4) Йосифъ Бородайкевичъ, 5) Йо-
сифъ Мельницкій, 6) Іоавъ Ульванський, 7) Андрей Одѣжинський, 8) Зено
Гутковський, 9) Іоанъ Яблонський.

Презенту получивъ:

Ч. 10193. О. Іоанъ Чировскій на Коребвъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію:

Ч. 10082. О. Іоана Бачинського на Козлобвъ.

До канон. институції возваній 00.:

Ч. 10046. Ярославъ Гургула на Чолганы,
Ч. 9769. Еміліянъ Гавришо на Бѣбщани въ мвєсяці Мартѣ 1900 р.

Декретъ увѣльненія отъ испыту конкурсowego парохъ, получивъ:

Ч. 9132. О. Юліянъ Мандичевскій парохъ Берлина.

Испытъ конкурсовый парохъ, выдержаны 00.:

Ч. 10139. Яковъ Зробекъ, Зиновій Перфецкій, Емельянъ Король, Іоанъ Рудавцкій, Теодоръ Пайкушъ, Евстахій Бартківъ.

Митроп. Консисторія вставила ся о плату зъ фонда рел. для приват. сотрудника:

Ч. 9335. въ Лудв.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда релігійного для приват. сотрудниковъ:

Ч. 10174. въ Стрывецъ бгъ 15/7 1899 до 14/7 1900,

Ч. 10188. въ Серетци бгъ 1/9 до 31/8 1900,

Ч. 10190. въ Стынавѣ на 1 рбкъ,

Ч. 10191. въ Стрѣлкахъ на 2 роки, бгъ 21/11 1898 до 20/11 1900,

Ч. 10265. въ Прошовій бгъ 1/10 1899 до 30/4 1900,

Ч. 10266. въ Оліевѣ бгъ 1/1 1899 до 31/12 1900.

До духовної семінарії принятій:

Ч. 9850. 1) Іоанъ Бѣлякъ, 2) Александеръ Павло (2 вм.) Голинатый, 3) Стефанъ Головацкій, 4) Іоанъ Ковалський, 5) Кароль Король, 6) Николай Кравцівъ, 7) Володимиръ Діонізій (2 вм.) Лепицкій, 8) Еразмъ Мазуркевичъ, 9) Александеръ Малицкій, 10) Петро Пилипець, 11) Іоанъ Ришакъ, 12) Ромуальдъ Сельський, 13) Іоанъ Скоробогатый, 14) Ігнатій Володимиръ (2 вм.) Слободянъ, 15) Модестъ Соболта 16) Константинъ Болеславъ (2 вм.) Харлампіоничъ, 17) Дмитрій Яремко, 18) Николай Кулицкій, 19) Стефанъ Прилєстъ, 20) Йосифъ Володимиръ (2 вм.) Марапекій.

ОТЪ МИТРОПОЛИТАЛЬНОГО ОРДИНАРІЯТА.

Львівъ, дня 6. Листопада 1899.

ЮЛІЯНЪ

Митрополитъ.

Львівско-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рікъ 1899.

Выдано дні 2. Студня.

Ч. XIX.

Ч. 88

851 орд. — Була оголошення ювілейного року 1900.

Святійший Отець Папа Левъ XIII. зволивъ всемилостивѣше по прямѣру Своихъ Попередниковъ на Престолѣ св. Петра Рікъ 1900 оголосити яко Рікъ Святий або Ювілейний и видавъ по тому поводу заповѣдачу св. Ювілеї Булю, котра въ рускѣмъ переводѣ гласить якъ слѣдує:

Л Е В Ъ ЕПІСКОПЪ

С л у г а с л у г ь В о ж и х ь

всѣмъ Вѣрнимъ Христовимъ, котрѣ будуть о тѣмъ письмѣ повѣдомленій,
поздоровленіс и Апостольске благословеніс.

Коли зближає ся конецъ столѣття, котре Мы самі за благословеніемъ Божімъ майже цѣле пережили, охотно рѣшилисъ ся видати постанову після принятого звичаю Нашихъ попередниковъ, що причинила бы ся до спасенія народа христіанського и була бы заразомъ остаточнымъ вѣнцемъ

всѣхъ Нашихъ трудовъ, якіи понесли Мы справуючи найвысшій Урядъ Архи-пастырскій. Мы думаемо про Великій Юбилей, що вже отъ давна введеній яко христіанський звичай и потвержденій печаливостю Нашихъ попередниківъ, а звичай переданий намъ Отцами Нашими зове его Святое лѣто, а то не толькъ тому, що звички въ нѣмъ отбувати ся частійшии найсвятійший Богослуженія, але найбльше для того, що подаю обыльїшие помочніи средства до поправы и отновленія обычавъ къ усвяченю душъ. Мы самі були свѣдкомъ, якъ много причинивъ ся до спасенія душъ послѣдній юбилей торжественно праизваний за Папы Льва XII., а то, коли мы еще були молодцемъ; въ тыхъ часахъ еще бувъ Римъ просторымъ и найбезпечнійшимъ поприщемъ для публичныхъ религійнихъ актівъ. Держимо въ памяти и здає ся намъ, що такъ якъ бы нынѣ дивимо ся на той великий вѣздъ бого-мольцівъ; на тое множество народа, що въ упорядкованихъ процесіяхъ отвѣдувалъ найвеличавшій храмы Божі; на тыхъ мужевъ апостольскихъ, проповѣдаючихъ слово Боже на публичныхъ мѣстцахъ; якъ на пайславнійшихъ мѣстцахъ Мѣста розлагала ся слава Божа; якъ самъ святійшій Папа, окруженніемъ дружиною кардиналовъ передъ очима всего народа дававъ примѣры богоїности и любови. А памятаючи про спомини зъ тыхъ часовъ, умъ тымъ прикрѣпше звертає ся до того, що нынѣ есть. Но теперъ, при змѣнѣ относинъ въ мѣстѣ, власне тѣ торжества, про котрій Мы згадовали — и котрій, если отбуваютъ ся публично передъ очима горожанъ цѣлого мѣста безъ жадної перешкоды, звичайно чудно оживляютъ и поддережуютъ духа побожності въ народѣ, нынѣ або цѣлкомъ суть неможливій, або залежать отъ чужої самоволї.

Але хотѣ и якъ ся рѣчъ теперъ має, уповаемо, що Богъ помощникъ спасительныхъ намѣреній, дастъ довершене щасливе и безъ перешкодъ тому Нашому предпринятію, що піднялисмо для Него и для Єго славы. Но до чого мы стремимо и чого бажаємо? Одиною толькъ того, зробити участниками вѣчного спасенія людей и то якъ найчисленнійшихъ, о сколько се можемо Нашимъ старателемъ, и до той цѣліи уживати на слабости душъ людскихъ тыхъ самыхъ цѣлебныхъ средствъ, котрій Іисусъ Христосъ зволивъ отдать въ Нашу розпорядимостъ. А думаемо, що того цѣлковито вимагає отъ Насъ нетолькъ урядъ Апостольскій, але и самъ взглядъ на теперѣшнє время. Не для того, мовъ бы нашъ вѣкъ бувъ убогій въ добрій, въ достойній похвалы дѣла Христіанъ; насу-противъ при Божій помочи есть велике изобиліе візнеслихъ примѣрівъ и не-ма жадного рода чесноты, аиѣ такъ візнеслои, аиѣ такъ труднои, щобысьмо не бачили, якъ нею отличає ся велике множество вѣрныхъ; бо вѣра христіанска маєтъ Господа дану силу и то невычертану и неустанну, що зроджує чесноты и ихъ поддержує. Но коли бы кто споглядаючи звернувъ очи въ другу сторону — о яка тамъ темнота, які тамъ заблудженія, які велике множество, що летять на вѣчну загибелъ. Переїмає Насъ кождый разъ якійсь не-звичайний болъ, коли прайде Намъ на гадку, що такъ многій христіянине заманеній свободою маїній и мыслей пюочи лакомо трутину вгубныхъ наукъ, са-мъ щоденно марнують великий даръ Божій вѣры. Зѣйтса то походить неохота до христіанського житя и широко розливаюче ся вісповане обычавъ;

зѣйтса то страшна и не даюча ся заспокоити жажда тыхъ рѣчій, що підъ змысли підпадають и що всѣ змагаю и гадки отверненій отъ Бога а звернений до землї. А зъ того найогиднійшого жерела, навѣтъ тяжко высказати, яка повѣнь лиха вже розблляла ся навѣтъ въ самій фундаменты державъ. Бо той загальний духъ супротивленія, тѣ горячкові выбухи пристрастій масъ народныхъ, тое непевне небезпеченство, тѣ страшні злочини, не суть остаточно ничимъ іншимъ, коли схочемо вгляднути въ ихъ причину, якъ лишь борбою о набуване и уживане дочасныхъ добръ, не узнаюючи анѣ жадного права анѣ запоры.

Сесть се въ интересѣ одиниць и загалу, пригадувати людямъ ихъ обовязки, будити умы приспаний лѣнивствомъ, и звати до працѣ надъ спасеніемъ тыхъ всѣхъ, котрій майже що хвиля нерозважно выставляють ся на небезпеченство погибели, а свою недбалестю або гордостю наражаютъ ся на затрату небесныхъ и неизмѣняемыхъ добръ, котрій самъ толькъ становлять цѣль нашого житя. А до того цѣлковито надає ся тое Святое лѣто: Но черезъ цѣлій той часъ мати Церковь, поводуючи ся толькъ лагодностю и милосердіемъ, старає ся всякими можливими средствами и способами, щобы звернути на лучшій путь стремленія людскій, и щобы кождый свои провини обмыть въ св. Покаяннію, що випливаетъ на поправу житя. Въ той цѣлі старає ся она частими молитвами и горячайшимъ ходатайствомъ переблагати ображене величие Боже, и спровадити зъ неба изобиліе дарбвъ Божихъ, а отвираючи щедро скарбы благодаті, що суть єв порученій до роздавання, накликає всѣхъ христіянъ до надїї на прощене грѣховъ и лише коло того заходить ся, щобы и людей упертою волѣ позыскати надмѣромъ любови и поблажливості. А зъ тыхъ усилій чи не маємо надїяти ся щедрихъ плодовъ и отвѣтнихъ до потребъ часу, ясли се Богу подобає ся?

Підносять отновѣдисть того зарядженія тѣ незвичайні торжества, про котрій, якъ думаемо, вѣдомостъ вже досить розповсюдили ся, котрій то торжества мають усвятити конецъ XIX. и початокъ XX. столѣття. Мы думаемо про ту почесть, яка въ томъ часѣ на цѣлому свѣтѣ повинна отдавати ся Спасителеви нашему Іисусу Христу. Мы дуже радо одобрили и похвалили ту гадку, що зродила ся зъ духа побожності приватныхъ осбѣ. Но щожъ може бути святійше и спасительнійше? Въ єдинородній Синѣ Божій есть все тое, чого рѣдь людскій може бажати, любити и надїяти ся и до чого може стремити; бо Онъ есть спасеніе, животъ и воскресеніе наше; а хотѣти Єго покинути, се значитъ хотѣти цѣлковитої погибели. И тому, хотій інѣколи не умолкає славословіе, похвала, честь и благодаренія принадлежне Господу нашему Іисусу Христу, противно тое почитане неустанно триває по всѣй землї, однакъ інѣкій благодаренія и похвалы не могутъ бути такій, щобы не належали ся Іму многочисленній и много бѣльшій. А кромѣ того, чи есть мало въ нашихъ часахъ людей безпамятливихъ и невдачнихъ, що звички отплачувати ся свому Божественному Спасителеви за любовь преврѣніємъ, за добродѣйства зневагами? Дѣйстю, вже саме жите дуже многихъ незгѣдне зъ Єго правами, приписами, се доказъ лихої волї и дуже невдачного успособленія. А нашъ вѣкъ чи не бувъ свѣдкомъ, якъ не разъ

отграбуvalи аріянські blуды навѣть о самомъ Божествѣ Іисуса Христа? Берѣть ся отже бодро до дѣла всѣ, що тымъ новымъ и прекраснымъ предложенемъ додалися нового побуждения до загальної побожности; но се треба такъ перевести, щобы ничъ не перешкодило переведеню Ювилея и зарядженымъ торжествамъ. Въ той то найблизшой заявѣ боговѣйности и вѣры католиковъ буде еще и тая цѣль, осудити явно всѣ безбожній бесѣды и дѣла, що стали ся за нашихъ часовъ и вынагородити публично за зневаги панесеній передовсѣмъ публично найсвятѣшому Божеству Іисуса Христа. А теперь, если добре застановимо ся, наибѣльше пожаданымъ, найсовершеннѣшимъ, найдосаднѣшимъ и найправдивѣшимъ родомъ удовлетворенія есть-жаль за сповненій грѣхі, и упросивши у Бога миръ и прощеніе грѣховъ, тымъ ширѣше присвоювати собѣ сповненіе обовязковыхъ чеснотъ, або занедбаній чесноты на ново выповнити. А що тое **святое лѣто** дас до того такъ много случайностій, про котрѣ вже зъ початку Мы згадували, то зновъ показує ся, що вypadает и есть потреба, щобы нардѣ христіанскій до того бодро и охотно приготовивъ ся.

Длятого звернувші очи до неба благаємо сердечно многомилостивого Бога, щобы зволивъ прихилити ся ласково до Нашого желанія и предпринятія, а ласкою своею зволивъ просвѣтити умы та въ своїй добротѣ варушити сердца людскій. А вступаючи въ слѣды Нашихъ попередниковъ Папъ римскихъ, за згодою Нашихъ Всесвѣтлѣшихъ братівъ Кардиналовъ С. Р. Ц., въ имени всемогучого Бога, св. Апостоловъ Петра и Павла и Нашихъ на славу Божу, на спасеніе душъ и на возвышеніе св. Церкви заповѣдаємъ симъ посланіемъ и обнародовляемъ и хочемъ, щобы уважавъ ся за обвѣщений и обнародовленный, загальний и наибѣльший Ювілей въ тѣмъ **Нашомъ святомъ Мѣстѣ**, що значе ся въ Навечеріе Рождества Христового 1899, а скончить ся въ Навечеріе Рождества Христового року 1900. Черезъ протягъ того ювілейного року признаемо и удѣляемо милостиво о Господѣ **познай отпустъ**, прощеніе и отпущеніе грѣховъ всѣмъ вѣрнимъ христіянамъ обового пола щиро каючими ся, сповѣдаючими ся, и принимаючими Найсв. Тайну Евхаристіи, котрій побожно отвѣдають базилики въ **Мѣстѣ** св. Петра и св. Павла, такожъ св. Іоанна Лятерянскаго и св. Маріи (Maioris) хоть разъ на день черезъ двайцять днівъ безъ перервами, чи то природныхъ, чи то церковныхъ, то есть отъ першого сумерку одного дня до цѣлковитого змроку вечірнаго слѣдуючого дня, наколи они жіютъ въ Римѣ яко горожане або постійній жителѣ, — если же суть чужосторонній, то хоть черезъ десять такихъ днівъ и будуть проливати передъ Господомъ побожній мольбы о возвышеніе Церкви, о вынищеніе ересей, о мирѣ **мѣжъ католическими князями** та благосостояніе всего народа христіанскаго.

Но понеже приключити ся може, що многій, мимо найциршої волї, не будуть могли выполнити, або цѣлковито або толькo въ части все то, що выше Мы приписали, бо будуть перешкодженій slabостю, або ишюю якою важною причиною, або ту въ **Мѣстѣ**, або еще въ дірозѣ, тому то Мы за для ихъ щиро волѣ — о сколько въ Господѣ можемо — позваляемо, щобы були зарѣвно участниками отпусту и прощенія, про котре Мы попереду зга-

дували такъ само, якъ коли бы дѣйстно отвѣдали помянутї базилики, въ дніяхъ Нами приписаныхъ, коли толькo щиро жалуютъ за грѣхи, и очистятъ ся достойною сповѣдею, та покрѣплять ся св. Причастіемъ.

Тому дорогї сыны, Римъ запрошув любезно до себе всѣхъ васъ, де не будь вы проживавте, котрій можуть прибути. Але въ тѣмъ святомъ времена выпадає католикови, наколи хоче бути въ згодѣ съ своимъ переконанемъ, не инакше перебувати въ Римѣ якъ перенятому чувствомъ Христової вѣры. И длятого мусить передовсѣмъ зреchi ся неотвѣтного въ тое время звиджуваня легкихъ, та свѣтовихъ выставъ, а радше звернути духа на то, що піддержувало бы побожність и духа релігійности. А передовсѣмъ успособлю до того той властивий характеръ Мѣста, коли надъ нимъ глубоко застановимо ся и тое самимъ Богомъ витиснене знамя, котре не дастъ ся змѣнити жадными змаганіями людскими, анѣ жадною силою. Бо Спаситель рода людскаго Іисусъ Христостъ выбравъ этъ помѣжъ всѣхъ мѣстъ, одно толькo мѣсто Римъ до цѣлій винеслѣйшихъ и висшихъ, якъ звичайно людскій и посвятивъ для Себе. Ту назначивъ Онъ осѣдокъ Свого царства, и то не безъ довгого и таємничого приготовання; зарядивъ, щобы ту стоявъ на всѣ часы престолъ Его Наслѣдника; хотѣвъ щобы ту зберегало ся свѣтло Божої науки святої ненарушимо, и зъ бѣси якби зъ огнища та найблагороднѣшаго жерела розливало ся широко по всѣхъ краяхъ, и то такъ, що кто отступивъ бы бѣть вѣры римской, той бллучивъ бы ся бѣть самого Христа. А підносять святость того мѣста старинній релігійній памятники, особливши величина церквей, гробы верховныхъ Апостоловъ, катакомбы неустрасимыхъ мучениківъ. Кто зъумівѣтъ бы добре почути голось тыхъ всѣхъ памятокъ, то певно зрозуміє, що онъ не такъ яко чужинецъ въ чужомъ мѣстѣ, але яко въ своїй бѣчинѣ и при Божій помочи верне зъбтсі лѣпшими якъ приїхавъ. А щобы тое Наше посланіе лекше дойшло до загальної вѣдомости всѣхъ вѣрнихъ, то хочемо, щобы и всѣ друкованій примѣрники, але підписаній власно-ручно публичнимъ потаремъ а заосмотреній печаткою якого достойника церковного, були такъ само вѣродостойні якъ се наше письмо, наколи бы оно було предложене и запрезентоване. Тому не вѣльно нѣкому зъ людей нарушувати сей документъ Нашого заповѣдженя, оповѣщенія, поводенія и заяви, або ему зухвало опирати ся. А коли бы кто отваживъ ся тое зробити, то найзнає, що стягне на себе гнѣвъ всемогучого Бога и святихъ Апостоловъ Петра и Павла.

Дано въ Римѣ при святомъ Петрѣ року отъ Рождества Христового 1899, дня II. Маю, двайцять другого року Нашого Понтифікату.

К. кард. Алльойсій Маселля Про — Дат.

А. кард. Маккі

Въ выполнанію заряджень находячихъ ся въ повышшой Булѣ Святѣшшого Вселенського Архієрея Папы Льва XIII., въ котрой сей Намѣстникъ Христовъ и Наслѣдникъ св. Петра поглядаючи на многій часто случаючій ся заблудженія и зневаги Найсвятѣшшого Імені Божого, такъ черезъ грѣшне жите и надмѣрне привязане до сего свѧта и до его обманюючихъ пріємностей, якъ тоже черезъ явне богохульство, якого неразъ съ найбѣльшою болестію

противъ Самого Христа Господа въ закаменѣлости свой многій допускають ся и черезъ тое на погибель вѣчну себѣ наражаютъ, и хотячи яко любящій и печаливый Отецъ подати лѣкарство на тіи раны людскости вѣку сего и привести его о задосытъ учиненія Богу за ианесеній обыды, до примиренія и сполученія съ Нимъ, якъ такожъ и до отданія Величеству Божому и Найвысшому Имени Господа и Спасителя нашего Іисуса Христа, въ Которомъ Однѣмъ можемо знайти наше правдиве щастіе и спасеніе подобающіе славы, честіи и поклоненія и до запечненія собѣ черезъ тое щастія вѣчного, поручаемъ:

1) тое Посланіе Святѣшшаго Отца въ найблизишу недѣлю або свято Вѣрнѣмъ мѣсто проповѣди отчитати и пояснити;

2) оголосити напередъ и отправити днія 31. Грудня и. ст. с. р. пе-редъ Рождествою Христовою припадающу торжественну св. Литургію съ долушенемъ призначеннаго для молитвъ юбилейныхъ на-мѣреи отъ Святѣшшаго Отца съ выставленіемъ наїсв. Тайнъ съ отповѣдною проповѣдею, а по тойже супликацію и выголо-сити многолѣтствіе Св. Отцу Папѣ Льву XIII. а по полудни от-правити торжественну Вечерню тоже съ проповѣдею и Супликацію.

3) завѣзвати въ проповѣдахъ, котрѣ въ чась по отриманію сего голоси-ти ся будуть, вѣрнѣхъ, щобы, кто лишь зможе, поспѣшивъ на голосъ Свя-тѣшшаго Отца до Риму, для позысканія підъ приписаными въ той Булѣ условіями отпусту юбилейного, до предпринятія котрого то богоугодного па-ломництва Митр. Ординарія и въ свои стороны якъ найгорячѣше завзы-вае и надѣє ся, що Всѧ. Священство и возлюбленій Вѣрнѣй Архиепархіи по можности поспѣшать за голосомъ Свят. Отца и въ обычнѣхъ душевныхъ плодовъ сего Ювилея користати будуть.

Дано въ Львовѣ при Нашѣмъ Архикатедральнѣмъ Храмѣ Св. ВМ. Георгія.

Львовъ, днія 28. Листопада 1999.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

Ч. 89.

Ч. 10802 — Взывають ся Всѧ. Настоятель деканъ до безпреволочного стягненія всѣхъ задаючихъ датковъ до фонду вдовъ—сиротъ.

Комісія управляюча фондомъ Архиепарх. священ. вдовъ и сиротъ отнесла ся тутъ підъ днемъ 6. т. м. Ч. 495 съ слѣдуючимъ представлениемъ:

„Понеже дотеперь по десяти мѣсяцяхъ року заледво квоту 12000 злр. досягає фондъ розпоряджательный, въ котрого за р. 1899 треба буде роздавати звичайний запомоги а то що найменше въ скількості 60 злр. а. в. если на бѣльше не стане, понеже на тую розпорядимѣсть Комісії, на Адми-ністрацію, тоже и на запомоги надзвычайнѣ потребна есть конечно квота 23—24000 злр. а. в.; то упрашає Комісія всепочтительно, завѣзвати всѣ Уряды деканальний, щобы заняли ся широ и якъ найревнѣвѣше постяганемъ такъ звичайнихъ якъ и надзвычайныхъ датковъ къ фонду вдовично-сиротинському,

и надбсланемъ зѣбраныхъ найдальше до днія 25. Студня т. р., бо съ кон-цемъ року заключаютъ ся касовій счеты и только тою квотою на рѣкъ слѣ-дуючій може буде розпоряджувати, котру зѣбрано до конця року текущого“.

Заудѣляючи тое, покликуєся Митрополитальний Ординаріять на приказъ свій зъ днія 25. Вересня т. р. Ч. 9579. (Вѣдом. АЕпарх. Ч. XVII. зъ днія 20. Жовтня 1899) а предлежачимъ поновляючи тойже, взыває весь Всѧ. Клиръ Архиепархіальний и всѣ Всѧ. Уряды деканальний къ конечному памятаню на весьма благотворный фондъ вдов.-сиротинській, относительно же на за-силене фонда сего припадающими датками, отъ котрьхъ зѣбранои черезъ рѣкъ загальнюю квоту зависѣти мусить призначене звичайної запомоги за рѣкъ минувшій.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, днія 10. Листопада 1899.

Ч. 90.

Ч. 11242. — Взывають ся Всѧ. Уряды деканальний и парохіальний къ предложению Выказаючи замешкальхъ въ дотычнѣхъ мѣстцевостяхъ священи-чихъ вдовъ и сиротъ изъ Епархіи Станиславовской и Перемышльской найдальше до днія 15. Студня с. р. впростѣ до Консисторії въ Станиславовѣ.

Предлежачимъ взывають ся Всѧ. Уряды деканальний и парохіальний къ предложению Выказаючи замешкальхъ въ дотычнѣхъ мѣстцевостяхъ священи-чихъ вдовъ и сиротъ изъ Епархіи Станиславовской найдальше до днія 15. Студня с. р. впростѣ до Консисторії въ Станиславовѣ.

Такожъ належить въ Консисторію до Перемышльї заподати до Епархіи Перемышльской належачий священичій вдовы и сироты.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, днія 25. Листопада 1899.

Ч. 91.

Ч. 11243. — Поручає ся Всѧ. Духовенству прошеніе п. Катарини Романишинъ о поданіе єї вѣсти про мѣстце пробування, взглядно про смерть єї мужа Якима.

Якимъ Романишинъ, сынъ Григорія, уродженій 1845 року въ Романовцѣ ad Ступки, повѣта Тарнопольскаго, въ роцѣ 1880 стративъ мѣстце лѣсничого у п. Гурскихъ въ Волчищовицахъ коло Судової Вишнѣ и зникъ потомъ безъ слѣду. Позбстала по нѣмъ жінка Катарина, мешкаюча въ Львовѣ при ул. Паненській ч. 16. поверхъ I дверѣ 6., старає ся поваяти певну вѣдомость о єго вѣроятній смерти або о мѣстції пробування и звертає ся въ стій цѣли до Всѧ. Духовенства архідієзальнаго съ прошеніемъ, аби позѣдомлена була, если бы де вѣдомости о нѣмъ найшли ся. Обѣцяє 15 коронъ за бѣзшукане акту смерти свого мужа въ книгахъ метрикальныхъ. И тое про-шеніе єї поручав Митроп. Консисторія Всѧ. Духовенству Архідієзезії.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львовъ, днія 30. Листопада 1899.

Ч. 92.

Объщення конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючї парохії:

- а) підъ днемъ 16. Листопада 1899 съ речинцемъ до дня 11. Свіння 1900:
 Ч. 11.038. — Бѣлківцъ съ прилученою Богданівка, дек. Зборівського, наданя приватного;
 Ч. 10.871. — Серники горѣшній, деканата Рогатинського, наданя приватного.

б) підъ днемъ 30. Листопада 1899 съ речинцемъ до дня 25. Свіння 1900:

- Ч. 11.261 — Дарахівъ съ прилученими Тютківъ и Панталіха, деканата Теребовельського, наданя Преосвященнаго Митропол. Ординаріята.

Ôтъ Митрополитальної Консисторії.

II.

Ч. 10.753. Розписує ся конкурсъ на посаду катихита при 4-клясовій школѣ въ Теребовлі.

Ц. к. окружна Рада школъна въ Теребовлі розписала підъ д. 25. Жовтня 1899 Ч. 1588 конкурсъ въ цѣли стального замѣщення посады гр. кат. катихита при 4-клясовій народній школѣ женевской въ Теребовлі съ платою означеню въ арт. 11 уставы краевои школъної зъ дня 6. Липня 1899 (Ч. 85. Вѣстн. закон. и розпорядженъ краевыхъ) А. а. II. — Обовязкомъ катихита буде учити релігію такожъ въ тамоший школѣ на передмѣстю „Сады“. — Убѣгаючі ся о тую посаду священики мають свои дотичній належито удокументованій поданя посредствомъ свои настоительной власти въ речинци до 15. Грудня с. р. внести до вище сказанои ц. к. окружнои Рады школъної.

Тое подає ся Всч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Ôтъ Митрополитальної Консисторії.

Львівъ, дня 9. Листопада 1899.

ХРОНИКА.

Архієрейскій грамоты похвальни съ правомъ уживанія експозиторій крилошанськихъ получили 00.:

- Ч. 4481. — Юстинъ Гавриловичъ, парохъ Жуличъ,
 Ч. 8656. — Модестъ Дієстраникъ, парохъ Стегниковецъ,
 Ч. 8655. — Іосифъ Дроzdовскій, парохъ Клебановка,
 Ч. 10284. — Станиславъ Новосадъ, парохъ Підгасецъ,

- Ч. 9270. — Іоанъ Боднаръ, парохъ Підднѣстрянъ,
 Ч. 10766. — Мелетій Даеровичъ, парохъ Глѣбовичъ свѣрскіхъ,
 Ч. 10871. — Михаїль Скородинській, парохъ Підмихайлія.

Архієрейскій грамоты похвальни и благословенія за труды и жертвы для церкви получили:

- Ч. 4481. Ілія Квасъ начальникъ громады и Даїпіль Матвійчукъ господаръ зъ Жуличъ,
 Ч. 9934. Теодозія Ковальська парохіянка зъ Пониковецъ малой,
 Ч. 5194. Василій Сеница господаръ зъ Чернелева руского,
 Ч. 3540. 1.) Николай Борнякъ господаръ зъ Репехова, 2.) Анна Куделько парохіянка зъ Жакобрукъ, 3.) Анна Скиба парохіянка зъ Бобрки, 4.) Ангель Працьозитиръ господаръ зъ Баковецъ,
 Ч. 3837. Николай Боднаръ провізоръ церковный зъ Яхторова,
 Ч. 3539. 1.) Евдокія Шіякъ і її синъ Михаїль парохіянинъ зъ Гошева, 2.) Олекса Штурмакъ і 3.) Михаїль Васьковичъ господаръ зъ Кального,
 Ч. 5497. Февронія Рудаїкъ парохіянка зъ Іванівка,
 Ч. 8659. 1.) Андрей Дудикъ, і 2.) Молодше брацтво церкви въ Добрянахъ,
 Ч. 8655. 1.) Ванъ Тадей Федоровичъ патронъ церкви і властитель Клебановки,
 2.) Ігнатій Чернівський начальникъ громады зъ Клебановки,
 Ч. 8656. 1.) Теодоръ Ременникъ начальникъ громады, 2.) Стефанъ Городецький провізоръ церковный зъ Стегниковецъ,

Архієрейскій похвалы и узнаніе за труды и жертвы для церкви поручено Всч. Настоятелемъ декан. заявите устно:

- Ч. 3540. 1.) Василіеви Димічшину і женѣ его Ловзѣ, і Марії женѣ Андрея Плѣховскаго парохіянамъ зъ Водникъ, 2.) Николаєви Левандовчу, Марії Максимякъ, Михаїлу Васильшину парохіянамъ зъ Бринецъ загорныхъ і Гриневи Березовскому господареви зъ Вильбровії, 3.) Аннѣ женѣ Андрея Головко і Онуфрію Паливода парохіянамъ зъ Ланівъ, 4.) Юркови Матвієви господареви зъ Волочини, Катаринѣ Михайлшину, Евдокії Макушакъ і Катаринѣ Юринецъ парохіянамъ зъ Лопушної, 5.) Дмитрови Новославському господареви зъ Підярковъ, 6.) Евстахію Ульчакова зъ Романова і 7.) Агафії вдовѣ по Юрію Гурбімъ зъ Кологуръ.
 Ч. 3539. 1.) Товариству співаковъ въ Княжолуцѣ, 2.) Теодору Гриневичови начальнику громады, Петру Маланину і Луїсу Стасівъ провізорамъ церковнымъ і Теодору Костѣвъ господару зъ Брази, 3.) Антонію Прокопішину, Гриневи Заїць, Гриневи Петрівъ господарямъ зъ Волѣ задеревицкої і Стефанови Балашинъ господареви зъ Задеревача.

Іменовання.

Мѣстодеканами деканата Ходорівскаго іменованій 00.:

- Ч. 9956. — Володимиръ Филиповскій парохъ Беньковецъ і Николай Сенишинъ парохъ Берездовецъ.

Умѣщеннія.

Завѣдательства полутили 00.:

- Ч. 10309. Іоанъ Кулицкій, парохъ Маркополя, зав. ex currendo въ Шашківцяхъ,
 Ч. 10871. Корнілій Вовчукъ, парохъ Серникъ середніхъ, зав. ex currendo въ Серникахъ горѣшніхъ.

Сотрудницства полутили 00.:

- Ч. 10643. Богданъ Домбчевскій въ Дараховѣ,
 Ч. 10700. Василій Паньковъ въ Боратинѣ,

- Ч. 10701. Николай Пасецкий въ Пустомытахъ,
Ч. 11160. Теофиль Луцкъ въ Старомѣщинѣ,
Ч. 11061. Симеонъ Мушковичъ въ Плаучи великой.

Введеній 00.:

- Ч. 10616. Онуфрій Чубатый въ завѣд. Панасовки,
Ч. 10742. Антоній Конертицкій въ завѣд. Зеленої,
Ч. 10693. Іоанъ Куліцкій въ завѣд. ех currendo Шишковецъ,
Ч. 10783. Теодоръ Кузьмбъ въ завѣд. Бѣлковецъ,
Ч. 11020. Еміліянъ Дольницкій яко парохъ Баворова,
Ч. 11059. Євгеній Купчинський въ завѣд. Рѣпнєва,
Ч. 11060. Василій Паньковъ въ сотруд. Боратина.

Увѣльненій 00.:

- Ч. 10616. Зенонъ Гутковскій бѣ завѣд. Зеленої,
Ч. 10309. Тома Бородайкевичъ яко парохъ Шишковецъ,
Ч. 10741. Теодоръ Кузьмбъ бѣ завѣд. Зеленої,
Ч. 10783. Євгеній Купчинський яко парохъ Бѣлковецъ,
Ч. 11021. Антоній Конертицкій бѣ завѣд. Баворова,
Ч. 11059. Еміліянъ Дольницкій яко парохъ Рѣпнєва.

Въ пропозиції умѣщенній 00.:

- Ч. 9970. — на Дмитровъ: 1) Іоанъ Боднаръ, 2) Іоанъ Завадовскій, 3) Йосифъ Шванковскій.
Ч. 10810. — на Гарбузовъ: 1) Александеръ Мѣйскій, 2) Василій Пилипчука.
Ч. 10867. — на Зелену: 1) Йосифъ Гоцкій, 2) Антоній Конертицкій, 3) Левъ Бачинський, — а въ списѣ: 4) Теодоръ Кузьмбъ, 5) Яковъ Зробекъ, 6) Іоанъ Іванчукъ.
Ч. 10863. — на Манастирець: 1) Тома Березовскій, 2) Петро Чикалюкъ, 3) Николай Любомицкій, — а въ списѣ: 4) Левъ Бачинський, 5) Александеръ Джуліанскій, 6) Александеръ Мѣйскій, 7) Володимиръ Рудавскій.
Ч. 10866. — на Розсадовъ: 1) Александеръ Батгъ, 2) Александеръ Юрикъ, 3) Михаїль Форицъ.
Ч. 10865. — на Камѣнь: 1) Николай Кукурудза, 2) Онуфрій Чубатый, 3) Герасимъ Семківъ.
Ч. 11040. — на Панасовку: Онуфрій Чубатый самъ одинъ.

Презенты получили 00.:

- Ч. 10046. Теодоръ Сахно на Лагодбъ,
Ч. 10731. Юліанъ Мандичевскій на Николаѣвъ въ дорозѣ замѣни за Берднѣтъ,
Ч. 10795. Николай Стисловскій на Девятника,
Ч. 10804. Андрей Грыбъ на Берлинъ въ дорозѣ замѣни за Николаѣвъ,
Ч. 10846. Ігнатій Гарасевичъ на Чернівъ,
Ч. 10847. Ярославъ Стеткевичъ на Станиславчикъ,
Ч. 10980. Корнилій Бачинський на Мышковичъ,
Ч. 11030. Євгеній Андруховичъ на Голоско велике въ дорозѣ замѣни за Остапе,
Ч. 11062. Іоанъ Чировскій на Коребовъ.

Вставлено ся до Выс. Президія ц. к. Намѣстництва взгядомъ канон. институції 00.:

- Ч. 10546. Іоана Бордуна на Стрѣлкѣвъ,
Ч. 10646. Теодора Сахно на Лагодбъ,
Ч. 10804. Андрея Грыба на Берлинъ,
Ч. 10795. Николая Стисловского на Девятники,
Ч. 10846. Ігнатія Гарасевича на Чернівъ,

- Ч. 10847. Ярослава Стеткевича на Станиславчикъ,
Ч. 11030. Євгенія Андруховича на Голоско велике и Іоана Рейтаровскаго на Остапе
въ дорозѣ замѣни,
Ч. 11062. Іоана Чировскаго на Коребовъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 10845. Ізидора Свистува на Криве,
Ч. 11117. Алексея Пристай на Журбовъ.

До канон. институції вѣзваний 00.:

- Ч. 10662. Климентій Слюзарь на Жеребки великий,
Ч. 10845. Ізидоръ Свистунъ на Криве,
Ч. 11117. Алексей Пристай на Журбовъ, всѣ въ мѣс. Мартѣ 1900 р.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 10691. Еміліянъ Яросевичъ на Хашоване,
Ч. 11002. Ярославъ Гургула на Чолгани.

Декретъ увѣльненія бѣ испыту конкурсового парох. получили 00.:

- Ч. 10483. Йосифъ Реваковичъ парохъ Хмелівки,
Ч. 10336. Діонізій Свистунъ парохъ Опілука,
Ч. 10482. Іеронимъ Алексеевичъ парохъ Зарудя.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисл. и просв. призволило на системизоване сотрудництва:

- Ч. 10604. въ Старомѣщинѣ.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва о даръ ласки для священ. вдовъ и сиротъ:

- Ч. 9633. Викторія Бачинської вдовы по бл. п. пароху Козлова,
Ч. 9655. Марія Більницької вдовы по бл. п. пароху Шибаліна,
Ч. 9701. Йосифъ Дольницкій сироты по бл. п. пароху Холоєва,
Ч. 10049. Розалія Стефановичъ сироты по бл. п. пароху Дувасева,
Ч. 10051. Юстини Моравецкої сироты по бл. п. пароху Камѣнки стр.,
Ч. 10150. Елеонора Згарской сироты по бл. п. пароху Долговъ,
Ч. 10151. Павліни Гладзинької сироты по бл. п. пароху Підміхайлівцевъ,
Ч. 10207. Ани Ошишкевичъ сироты по бл. п. пароху Сорокъ,
Ч. 10259. Юлія Глінської вдовы по бл. п. пароху Чернелева,
Ч. 10523. Софія Діяковской вдовы по бл. п. пароху Кривого.

Декретъ на катихиту при 4-класовѣ школѣ въ Журавнѣ получивъ:

- Ч. 10318. О. Йосифъ Логиньскій.

Іспытъ на катихитовъ выдержаніи 00.:

- Ч. 10210. Йосифъ Коменда на кат. школѣ выдѣловыхъ,
Ч. , Йосифъ Застирець на кат. школѣ народныхъ.

Въ звязь Архіепархиї принятїй укінченій богословы:

- Ч. 10591. Іоанъ Клишъ,
Ч. 9923. Алексей Ганасъ,
Ч. 9924. Володимиръ Левицкій.

Ôтпустительни грамоты изъ АЕпархіи до Станиславівской Епархіи получили богословы:

- Ч. 10204. Іосифъ Сохоръ,
- Ч. 10206. Іосифъ Рожанський,
- Ч. 10001. Филипъ Лабенський.

До духовной семинарії приняті:

- Ч. 10465. Николай Кунинцій,
- Ч. 10406. Юліянь Нижанковець,
- Ч. 9727. Володимиръ Давидакъ.

До колегіи въ Римѣ приняті:

- Ч. 10346. Александръ Малацкій и Стефанъ Прилескъ.

Некрольогія.

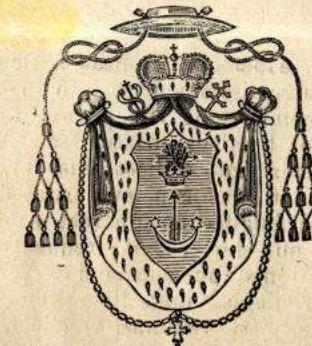
Ч. 10871. О. Іосифъ Онишкевичъ, парохъ въ Серпкахъ горѣшныхъ, дек. Рогатинского,
номеръ дня 4. Падолиста 1899.
Душа его поручас ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовъ, дия 2. Студня 1899.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рокъ 1899.

Выдано дия 15. Студня.

Ч. XX.

Ч. 93.

Ч. 847/орд. Завѣщене отпустбъ и властей въ родѣ ювілейномъ 1900.

Щоби всѣхъ Вѣрнихъ тымъ больше захотити и побудити въ роцѣ ювілейномъ до посѣщення Риму, яко столицѣ и осердка всєї Церкви Христової и сѣдалища Намѣстника Господа нашого І. Христа на землі, Отца, Учителя и Найвищаго Пастыря всіхъ Христіянъ, зарядивъ Св. Отецъ завѣщене отпустбъ и властей съпевными ограничениями черезъ цѣлый рокъ ювілейный 1900 слѣдуючимъ письмомъ:

**LEO
EPISCOPUS
SERVVS SERVORVM DEI
AD PERPETVAM REI MEMORIAM**

Quod Pontificum maximorum sanxit auctoritas, ut Anni sacri solemnia Romae potissimum agerentur, id quidem cum provisa divinitus dignitate et grandioribus muneribus almae Urbis est admodum congruens. Haec enim omnium, quotquot ubique sunt, christianorum patria communis: haec sedes

sacrae potestatis princeps, eademque traditae a Deo doctrinae custos semper terna: hinc ut ab unico augustissimo capite in omnes christiana reipublicae venas perenni communicatione vita propagatur. Nihil ergo tam consentaneum, quam catholicos homines vocatu Sedis Apostolicae huc certa per intervalla temporum convenire, ut scilicet una simul et remedia expiandis animis in Urbe reperiant et romanam auctoritatem praesentes agnoscant. Quod cum tam salutare ac frugiferum appareat, sane cupimus ut urbs Roma toto anno proximo maio quo fieri potest frequentia mortalium celebretur: ob eamque rem peregrinationis romanae cupidis velut stimulus addituri, admissorum expiandorum privilegia, quae liberalitate indulgentiaque Ecclesiae passim concessa sunt, intermitti volumus: videlicet, quod plures decessores Nostri in caussis similibus consuevere, Indulgentias usitatas apostolica auctoritate ad totum Annum sacrum suspendimus: verumtamen prudenti quadam temperatione modoque adhibito, ut infra scriptum est.

Integras atque immutatas permanere volumus et decernimus

I. Indulgentias *in articulo mortis* concessas:

II. Eam, qua fruuntur ex auctoritate Benedicti XIII decessoris Nostri quotquot ad sacri aeris pulsum de genu vel stantes *Salutationem angelicam*, aliamve pro temporis ratione precationem recitaverint:

III. Indulgentiam decem annorum totidemque quadragenarum Pii IX auctoritate an. MDCCCLXXVI iis tributam qui pie tempora visitent in quibus Sacramentum augustum quadraginta horarum spatio adorandum proponitur:

IV. Illas item Innocentii XI et Innocentii XII decessorum Nostrorum decreto iis constitutas, qui Sacramentum augustum, cum ad aegrotos defertur, comitentur, vel cereum aut facem per alios deferendam ea occasione mittant:

V. Indulgentiam alias concessam adeuntibus pietatis causa templum sanctae Mariae Angelorum Ordinis Fratrum Minorum extra Assisii moenia a vesperis Calendarum Augusti ad solis occasum diei insequentis:

VI. Indulgentias, quas S. R. E. Cardinales Legati a latere, apostolicae Sedis Nuntii, item Episcopi in usu Pontificalium aut impertienda benedictione aliave forma consueta largiri solent:

VII. Indulgentias Altarium Privilegiatorum pro fidelibus defunctis, aliasque eodem modo pro solis defunctis concessas: item quaecumque vivis quidem concessae sint, sed hac dumtaxat causa ut defunctis per modum suffragii directe applicari valeant. Quas omnes et singulas volumus non prodesse vivis, prodesse defunctis.

De facultatibus vero haec constituimus et sancimus, quae sequuntur.

I. Rata firmaque sit facultas Episcopis aliisque locorum Ordinariis impertiendi indulgentias *in articulo mortis* eamdemque communicandi secundum Litteras a Benedicto XIV decessore Nostro datas Nonis Aprilis An. MDCCXLVII:

II. Item ratae firmaque sint facultates Tribunalis Officii Inquisitionis adversus haereticam pravitatem, eiusque Officialium: Missionariorum quoque et Ministrorum qui vel ab eodem Tribunali, vel a Congregatione S. R. E. Car-

dinalium negotiis propagandae Fidei praeposita, vel alias ab apostolica Sede ad id deputati fuerint: nominatim facultas absolvendi ab haeresi eos, qui eiurato errore, ad fidem redierint:

III. Ratae firmaque sint facultates, quas Officium Poenitentiariae Nostrae apostolicae Missionariis, in locis Missionum earumque occasione exercendas, concesserit:

IV. Item facultates Episcoporum aliorumque sacrorum Antistitum circa dispensationes et absolutiones snorum subditorum in casibus occultis etiam Sedi apostolicae reservatis, quemadmodum ipsis a sacra Tridentina Synodo, seu alias, etiam in publicis casibus, a iure communi ecclesiastico et ab apostolica Sede pro certis personis et casibus permisae dignoscuntur. Idem statimus de facultatibus Antistitum Ordinum religiosorum, quaecumque ipsis in Regulares sibi subiectos ab apostolica Sede tributae sint.

Iis exceptis, de quibus supra memoravimus, ceteras omnes et singulas Indulgentias tam plenarias, etiam ad instar Iubilaei concessas, quam non plenarias, suspendimus ac nullas iubemus esse. Similique ratione facultates et indulta absolvendi etiam a casibus Nobis et apostolicae Sedi reservatis, relaxandi censuras, commutandi vota, dispensandi etiam super irregularitatibus et impedimentis cuilibet quoquo modo concessa, suspendimus ac nulli suffragari volumus ac decernimus. Quocirca praesentium auctoritate Litterarum praecipimus ac mandamus, ut, praeter Indulgentias Iubilaei, easque, quas supra nominatim exceperimus, nullae praeterea aliae uspiam, sub poena excommunicationis eo ipso incurriendae aliisque poenis arbitrio Ordinariorum infligendis, publicentur, indicantur, vel in usum demandentur.

Quaecumque autem his Litteris decreta continentur, omnia ea stabilia, rata, valida esse volumus et iubemus, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Erarum vero exemplis aut transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eamdem volumus haberi fidem, quae haberetur praesentibus si essent exhibitae vel ostensae.

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostrae suspensionis, decreti declarationis, voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contra ire: si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo nonagesimo nono Pridie Cal. Octobris, Pontificatus Nostri ano vicesimo secundo,

C. Card. ALOISI MASELLA Pro — Dat. — A. Card. MACCHI.

Мають отже Веч. Настоятель парохій оголосити народови, що вправдѣ важній позостанокъ черезъ рокъ 1900 (почавши отъ вечера 24. лат. Грудня с. р. ажъ до вечера 24. Грудня 1900 включно) такъ отпусты престолоў упризвілованихъ якъ и всѣ отпусты для помершихъ дани, а навѣть и всѣ ті отпусты, котрій для жіючихъ дозволеній, однакожъ тій послѣдній лише такъ, що не для жіючихъ але ино для помершихъ можна ихъ позыскати.

Отже не можна буде окрім ювілейного отпусту въ мѣстѣ Римѣ черезъ цѣлый той рокъ жадныхъ отпустовъ для жіючихъ доступати, съ виняткомъ лише тыхъ, котрі на часъ смерти надані суть, котрій Архієпископы и Епископы надали, и декотрихъ іншихъ, а межи ними именно тыхъ, котрі суть дозволені за супровождение насв. Тайнъ до небезпечно хорыхъ несенныхъ.

Повѣстас отже важнимъ повний отпustъ Благословенія Апостольского въ часъ смерти, якъ и тіи частий отпustы для живыхъ, котрі отъ Митр. Ординаріята зостали надані на молитви при небезпечно хорыхъ и умираючихъ и на декотрій іншій молитовки.

Що же дотичить отпустовъ для жіючихъ при сопровождению насв. Тайнъ до небезпечно хорыхъ несенныхъ, то тіи суть слѣдуючі: 1) 7. лѣтъ и 7. четыридесятницъ тымъ, котрій тіжъ Тайни св. съ свѣтломъ супровождають и къ Г. Богу помолять ся на звикло приписаній интенції; 2) 5. лѣтъ и 5. четыридесятницъ, если ся тое дѣло безъ свѣтла; 3) 3. роки и 3. четыридесятницъ, если кто, будучи справедливо перешкодженіемъ, кого другого съ свѣтломъ до супровождения пішло.

Всѣ же отпustы отъ св. Апостольского престола для церквей и для брацтвъ якъ такожъ на всякий молитвы и молитовки дозволеній могутъ въ загалъ черезъ цѣлый той рокъ отъ жіючихъ не для себе, але ино для помершихъ позысканными бути.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 9. Студня 1899.

Ч. 94.

Обвѣщенія конкурсовій.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ підъ днемъ 7. Студня 1899 съ речинцемъ до дня 1. Лютого 1900 слѣдуючі парохії:

- Ч. 11,681. — Путятицѣ, деканата Рогатинського, наданя приватного;
- Ч. 11,682. — Шибалинъ съ прилученою Баранівка, деканата Бережанського, наданя приватного;
- Ч. 11,683. — Водники, деканата Бобрецкого, наданя приватного.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 15. Студня 1899.

ЮЛІЯНЪ

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіяль ВѢДОМОСТЬ

Рокъ 1899.

Выдано дня 23. Студня.

Ч. XXI.

Ч. 95.

Ч. 10797. — Въ справѣ нового видання св. Письма обохъ Завѣтovъ съ поясненіями.

Уже отъ давшого часу зостало Переїмське видане св. Письма вычерпане; межи нашимъ Всч. Духовенствомъ находять ся ту и тамъ примѣрники того видання въ компилетѣ, больша же ихъ часть здекомплектована, а премноги молодші священики не посѣдаютъ уже ніякого примѣрника. Не дивно отже, що зъ всѣхъ сторонъ доходить до Митрополичого Ординаріята жалобы Всч. Клира на бракъ примѣрниківъ св. Письма а заразомъ прошенія о нове его виданнѣ. Тіи жалобы и пропелія приносять честь нашему Всч. Клирови, бо свѣдѣвать явно, що сей нашъ Клиръ понимає въ повні важливості книги св. Письма въ старословенському языцѣ такъ зъ огляду на повнене своихъ обовязковъ яко учителей вѣрного народа, якъ и зъ огляду на свое власне релігійно-моральне усовершена.

І дѣйстїо, чимъ есть книга законіовъ въ рукахъ правника, тымъ есть св. Письмо обохъ Завѣтovъ для душпастиря яко учителя Божого закона. Зъ тонї книги св. Духа винимає биь найсильнѣйші доказы до своїхъ наукъ церковныхъ, наставленъ при сповѣди, катихизації и поучень приватныхъ. А таке св. Письмо въ старословенському языцѣ есть душпаstryеви тымъ больше потребне, понеже після церковного припису мають цитаты зъ св.

Письма наводити ся въ тѣмже старословенському языцѣ при пояснинуаню ихъ въ языцѣ народнѣмъ. До такихъ цитатовъ щось додавати або гдѣякі слова на свої ладъ змѣнивати, — що бѣльше, цѣлій цитаты після свої гадки въ старословенському языцѣ отдавати не вѣльно. До того же способу поступовання може днесь душпаstryрь при недостатку св. Письма въ старословенському языцѣ легко прйти, тымъ бѣльше, що и въ часѣ студій богословскихъ не мѣгъ би прадбати себѣ потребного засобу цитатовъ въ тѣмже языцѣ, учиши ся богословія по латинѣ.

Кромѣ того читаніе св. Письма есть для самого душпаstryра дуже пожиточне, а навѣть необходииме. Сила св. Письма николи не уменьшає ся; она есть всегда рѣвно велика и переконуюча. Тамъ бо есть описана цѣла исторія Божої теократіи и Божого Провидѣнія, приспособляючаго и довершаючаго дѣло откупленія рода людскаго; тамъ коротко но сильно есть представлена святе жите нашего Спасителя, котораго маємъ наслѣдовати, Его Божа наука, після которой мы жити довжжі; тамъ есть представлена живымъ образомъ неутомима паstryрска дѣятельностъ І. Христа, который и въ тѣмъ взглядѣ есть нашимъ вадрцемъ. Священикъ, который бы съ вѣрою и увагою читавъ св. Письмо, не мѣгъ бы ніякъ и николи бути злымъ душпаstryремъ. Чимъ довше бо читавъ бы св. Письмо, тымъ бѣльше мусѣвъ бы полюбити и желати наслѣдовати І. Христа „сильного дѣломъ и словомъ предъ Богомъ и всѣми людьми“. (Лук. 24, 19). Не дивно отже, що св. Ап. Павелъ такъ усильно напоминає св. Тимотея, свого ученика, щоби пильно читавъ св. Письмо, кажучи: „Дондѣже прїиду, внемли чтенію“ (1. Тим. 4, 13.), а на другомъ мѣстци пишучи: „Всяко писаніе богодухновенно и полезно есть ко ученію, ко обличенію, ко исправленію, ко наказанію, еже въ правдѣ, да совершень будеть Божій чловѣкъ, на всяковъ дѣло благое уготованъ“ (2. Тим. 3, 16—17).

Не дивно дальше, що и св. Огцѣ примѣромъ и словомъ заохочували священикѣвъ до читанія св. Письма. Такъ пише св. Геронимъ до одного кандидата стану духовнаго: „Читай частѣйше св. Письмо, а навѣть не выпускай тога святого читанія зъ твоихъ рукъ; учи ся оттамъ, чого научати маєшь. Ты не довженъ бути простымъ, безмыслимъ говоруномъ, але опытнымъ, бѣглымъ мусинъ бути въ наукахъ небесныхъ и добре поученнымъ въ божественныхъ таинствахъ. Читаніе св. Письма най буде приправою твого священичого проповѣданія“. А въ своимъ письмѣ до Евстохія напоминає его тойже св. Отець и Учителъ Церкви, щоби навѣть кладучи ся спати, читавъ св. Письмо, а коли сномъ знеможений приклонити свою голову, то нехай она упаде на св. книгу. Св. Амвросій говорить: „Длячого не маєшь хвиль вѣльнихъ бѣть занятій въ церквѣ выкористати? Длячого не маєшь Христа часто посѣщати, до Него говорити, Его слухати? До Него говоримъ, коли молимъ ся, Его слухаемъ, коли божественій выречения читаємъ“ (Lib. 1. de Offic. c. 20).

Не дивно въ конці, що св. Апостолъ Престоль не перестававъ николи припоручати священикамъ читаніе св. Письма, а теперѣшній св. Отець Левъ П. XIII выдавъ для всего католицкого Клира енцикліку „Providentissimus Deus“

зъ д. 18. Листопада 1893, въ котрой науку св. Письма Клирови горячо припоручаети, указуючи на превеликий тооже науки користи, а заразомъ подаючи способы, за помочию которыхъ тая наука могла бы бути вѣнчана найбѣльшими успѣхами.

Неоспоримымъ доказомъ пересвѣдченія Вс. Клира о важности, а навѣть о необходиимости читанія св. Письма черезъ священикѣвъ для ихъ успѣшного душтаровництва а такожъ для ихъ власного религійно-морального усовершеншения, якъ се выше було сказано, неменьше же о наглячай потребѣ нового выданія св. Письма обохъ Завѣтovъ, есть меморіаль врученій б. п. Кардиналу Митрополиту Сильвестру дnia 19. марта р. 1895 черезъ депутатію Вс. Духовенства Деканата Олеського въ своюимъ имени и въ имени цѣлого Вс. Клира Львовской Архіепархіи. Єсьмо певній, що съ выражеными тамъ желаниями годять ся вполни всѣ священики цѣлої нашої церковної провинції. Межи іншими читаемъ въ тѣмъ меморіалѣ такъ:

„Мы, недостойні слуги Божії и Ваші, Найдостойнѣшій нашъ Архіерею, сотрудники въ виноградѣ Христовомъ, видимо, якъ много недостас намъ, щоби достойно сповнити нашъ высокій урадъ и станути на высотѣ нашого званія. Мы читаючи енцикліку св. Отца „Providentissimus Deus“ видимо, съ якою любовию св. Отець относить ся до всего христіанскаго міра, поручаючи намъ читати книгу книги — книгу Премудрости Божої, книгу Письма св. И прочитавши донеслі слова вселенського Архіерея увѣйшли мы въ себе и познали, якъ мы бѣдні, якъ мы ничтожні. И соромъ признатись намъ до того, якъ мало мы Біблію читали, якъ мало мы си учили ся, якъ мало мы ю познали и зрозумѣли. Но не наша выключно въ тѣмъ вина! Се мы выйшли изъ семинаріи духовної „чиції“. Изъ богословскихъ студій Письма св. осталось намъ въ памяти заледво по кѣлька уступовъ и то въ чужой мовѣ. Науки Письма святого намъ не виладано; содержаніе Біблії старого Завѣта и выяснене немногихъ поодинокихъ зачаль изъ св. Евангелія — се единственный результатъ четырохъ лѣтъ богословскихъ о Письмѣ св. наукѣ. Насъ навѣть нѣкто и не зъбовязавъ, щоби мы за часъ перебування въ семинаріи хоть разъ Письмо св. перечитали. Письмо св. — книгу законоізвѣзъ Божихъ, найвыше жерело людскаго уставодавства — намъ полищено нашей власнѣй прилѣжности. Мы зѣбттамъ выйшли готовыми кандидатами стану духовнаго — не маючи навѣть розумѣнія Бібліи и не знаючи основно Евангелскаго опису жите Основателя нашої вѣры, не знаючи силы догматичної и етичної посланій св. Апостола. Мы выйшли до жатви, якъ косарь съ косою но безъ каменя, котримъ що разъ треба остре косы заправляти. Мы мали обовязокъ приватною прилѣжностю доповнити браки; но выйшовши зъ семинаріи выйшли мы изъ лѣтъ, въ которыхъ чловѣкъ найспособнѣйший придобати себѣ вѣдомости, — а въ дальнѣшъ житю стрѣтила насъ борба о хлѣбѣ насущный, котра не всегда дозволила заповнити оставшій людки, чи то для скудности средствъ матеріальнихъ на придобаніе себѣ отповѣдныхъ пѣдручникѣвъ, чи то для браку часу задля множества занятій въ душпаstryствѣ.“

Въ виду того днесь мы открываемъ умній стороны нашего священического образованія, надѣючись, что Ваше Преосвященство зволять тому лиху зарадити, — нехай будуче поколѣне не отчуває тога убожества въ найважнѣйшой галузї богословскихъ вѣдомостей.

Ваше Преосвященство зволять вселаскавѣйше порозумѣти голосъ болю нашего, якій настѣ давить, и благословлять свою власною властію за помочію силъ до розпорядимости Вашої Експеленціи остаючихъ: ввести въ жите докладну егзегетичну науку Письма с. въ духовній семинаріи, роздѣляющи ю такт, чтобы каждый клирикъ могъ роздѣлъ за роздѣломъ, стихъ за стихомъ уже въ семинаріи перейти цѣлу Біблію, такъ что до терминового значенія поодинокихъ словъ, якъ и що до мысли въ кождомъ стиху выраженой".

Кромѣ егзегетичнаго поясненія св. Письма жадавъ сей меморіаль еще вѣрного его перекладу на рускій народный языкъ.

Б. п. Кардиналь-Митрополитъ Сильвестръ згодивъ ся на ждане сего меморіалу и приреѣть постарати ся о можливо найскорѣше ихъ здѣйстнене. Небавомъ скликавъ биъ въ той спрѣвѣ анкету, на которои засѣданію підъ его предсѣдательствомъ предметъ реченымъ меморіаломъ порушеній бувъ основно и всесторонно обговореный. Всѣ члены анкеты узнали конечну потребу передовсемъ егзегетичнаго поясненія св. Письма обоихъ Завѣтовъ, а то зъ причинъ на вступѣ выраженныхъ. Зарѣвно узнали они такожъ потребу вѣрного перекладу св. Письма на народный языкъ рускій, однако заявили при томъ, что, понеже такій перекладъ потребуетъ довшого часу працѣ, а кромѣ того мусить бути черезъ св. Апостолъ апробованый, до чого такожъ много потреба бы часу, — належитъ передовсемъ приступити до егзегетичнаго, короткого но для практичнаго ужитку выстарачающаго поясненія св. Письма обоихъ Завѣтовъ, такъ якъ такое поясненіе св. Письма есть о мнено потребнѣйше бѣть найвѣрнѣйшаго тогоже св. Письма перекладу. Щожъ бо поможетъ таій перекладъ, если мысли поодинокихъ хотьбы найвѣрнѣйше переведенныхъ стиховъ розумѣти не можна? А власне вѣ св. Письмѣ обоихъ Завѣтовъ есть велике множество такихъ мѣстъ, на которыхъ поясненіе потреба було цѣлои глубокои ерудиціи и быстроты ума такихъ богослововъ, якъ: Cornelius a Lapide, Brentano, Knabenbauer и многихъ другихъ. При найлучшѣмъ отже перекладѣ св. Письма вѣ рѣдѣй бесѣдѣ безъ поясненія св. Церковнои апробованныхъ обойти ся не можна, тымъ бѣльше, что природный розумъ на точне зрозумѣніе книгъ Богомъ вдохновеныхъ не выстарачає, что вѣ томъ дѣлѣ не вѣльно никому розумѣти св. Письмо и поодинокой его уступы довѣльно и пояснити то же посла своего уподобанія, что отже читане св. Письма безъ поясненія не лиши не выдало бы пожадныхъ успѣховъ, но могло бы навѣтъ стати ся шкодливымъ. Если бы же кто утверждавъ, что можна бы користати зъ перекладу св. Письма вѣ рѣдѣй мовѣ, уживаючи поясненіе егзегетичнаго Allioli-я або иншого якого автора вѣ латинскому, нѣмецкому або якому другому языкѣ, то такому належало бы отповѣсти, що вѣ нашомъ старословенскому тексту, который есть переводомъ грецкого тексту LXX,

находять ся многій мѣстца рѣжнячѣ ся дуже бѣть тыхъже мѣстъ вѣ текстѣ латинскому и що лишь той латинскій текстъ бувае вѣ меньшихъ коментаряхъ егзегетичнхъ увзлядиеный, підчастъ коли пояснене тыхъ рѣжнячихъ ся мѣстъ нашего тексту находить ся только вѣ коментаряхъ обширныхъ, якъ Cornelius a Lapide, Calmet-а и другихъ, на которыи однако задля ихъ высокой цѣни годѣ нашимъ священикамъ здобути ся. Додати потреба еще и то, що рускій коментарь нашего св. Письма есть потребнѣй еще и зъ того взгляду, що підчастъ коли всѣ другій народы посѣдаютъ свои егзегетичній коментарѣ, то наша церковна литература безъ такого власногого коментаря довше позбстati не може.

Се були причины, задля которыхъ б. п. Кардиналь-Митрополитъ Сильвестръ припоручивъ выбраному черезъ высше помянуту анкету комитетови приступити до выготвленія руского егзегетичнаго коментаря нашего св. Письма обоихъ Завѣтовъ, и то такт, щобы вѣ новомъ выданію св. Письма егзегетичній поты находили ся підъ самыми текстомъ, котрый поясняютъ, а разаомъ, щобы вѣ тыхъ нотахъ були на языкѣ народный переведеній всѣ менше зрозумѣлі слова речепого тексту, щобы оттамъ тѣ поты на разѣ хоть вѣ части заступили перевѣдъ св. Письма на рускій языкѣ народный, доки съ часомъ и до такого перевода не дѣйде ся.

Праця около выготвленія речепого руского егзегетичнаго коментаря поступила уже при помочи Божій такъ далеко, що Выдавництво „Бібліотеки богословской“ начало уже печатати нове выданіе св. Письма вразъ съ помянутымъ коментаромъ, а такъ зближавъ ся часъ, коли уже здѣйстнить ся желанія Всч. Духовенства, а Митрополичій Ординаріятъ буде чувъ ся щастливъ, коли такъ важный підручникъ буде Всч. Духовенству уже разъ доставленый.

Отповѣдно заявлению речепого Выдавництва буде помянуте выдане св. Письма выходити вѣ мѣсячныхъ выпускахъ, обнимаемыхъ 4 аркуши друку. Пренумерата же на тіи выпуски выносить рѣчно 3 зол. 60 кр., піврѣчно 1 зол. 80 кр., чвертьрѣчно 90 кр. Надсылати належитъ тую пренумерату до Выдавництва Бібліотеки богословской, Львовъ, Пляцъ св. Юра, 5.

Зъ уваги на превелику важнѣсть, ба необходимостъ св. Письма и долученого до него коментаря, якъ се высше было выказано, есть стислою должностю каждого душпаstryя и вѣ загалъ каждого руского священика, за пренумеровати се дѣло у помянутого Выдавництва, а то тымъ бѣльше, що послія освѣдченія тогоже буде се дѣло по выпечатаню о 25^{о/о} дорожше.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 4. Грудня 1899.

Ч. 96.

Ч. 12017. Припоручають ся видання Бібліотеки богословської для бібліотекъ парохіальнихъ.

Зъ уваги на превелику важливостъ, ба необходimu потребу дальншого а безнастаниного образованія Вч. Клира, якого вимагають бѣтъ него и его душпастырскій обовязки яко учителя закона Божого и его почетне становиско яко начальнаго представителя интелигенції, витас Митроп. Ординаріять съ радостю труды, посвященій для улегшения реченоаг образованія нашого Вч. Клира. Въ тѣмъ взглядѣ велики заслуги положило и покладае Выдавнициство Бібліотеки богословской, котре подняло ся дуже красною задачи, щобы цѣле Богословіе въ всѣхъ его отрасляхъ подати нашему Вч. Духовенству въ окремыхъ піодручникахъ въ народнѣмъ языцѣ. Потреба такихъ піодручниківъ ока же ся тымъ бѣльшою, скоро зважимъ, що наші священики учать ся богословія въ латиньскомъ языцѣ, черезъ що имъ трудно приходить продовжати приватно богословскій студія а особливо приспособляти ся до конкурсовыхъ парохіальныхъ и іншихъ испытствъ.

Выдавництво Бібліотеки богословской трудить ся въ реченоѣ напрамъ уже бѣтъ двохъ лѣтъ и выдало доси уже Богословіе догматичне и Богословіе моральне, котрій-то обѣ книги суть такъ составленій, що вполни отповѣдають своей задачи.

Въ р. 1900 буде помянута Бібліотека богословска выходить уже два разы на мѣсяцъ въ 4-аркушовихъ випускахъ, а то: кожного першого буде выходити „Право Церковне“ а кожного 15-го „Св. Писмо съ поясненіями“. Тіи дѣла можна предплачувати окремо. Рѣчна предплата на одно дѣло виносить 3 зр. 60 кр., піоброчно 1 зр. 80 кр., чвертьрѣбна 90 кр. Кромѣ того можна въ выдавництвѣ сеи Бібліотеки богословской (Львівъ, пл. св. Юра, 5.) отримати Богословіе догматичне, брошуроване за 3 зр. 60 кр., оправне за 4 зр., и Богословіе моральне брошуроване за 3 зр. 90 кр., оправне за 4 зр. 30 кр., съ пересылкою поштовою о 30 кр. бѣльше.

Для тымъ успѣшишаго вспоможенія усилій реченоаг Выдавництва а тымъ самимъ для тымъ успѣшишаго улегшения дальншого образованія нашого Вч. Клира, припоручас Митр. Ординарія Вч. Урядамъ пар., щобы они користали зъ працѣ сего Выдавництва и закуповали его книжки для себе а особливо и для бібліотекъ парохіальныхъ. Задля того припоручас ся Вч. Урядамъ декан., щобы при своихъ визитахъ вгладали на тое, чи въ поодинокихъ парохіяхъ находять ся оправній книги помянутого Выдавництва и чи тіи книги суть записаній въ інвентарѣ парохіальномъ. Всякій въ тѣмъ взглядѣ спостереженія, не отповѣдаючій нынѣшньому розпорядженію, заудѣлять Вч. Уряды декан. сюда въ своихъ протоколахъ зъ осмотромъ деканальнихъ.

Отъ Митрополитального Ординарія

Львівъ, дня 23. Студня 1899.

Ч. 97.

Ч. 11.878 — Вч. Орд. Комісаръ шкільний и делегаты до ц. к. окружи. Радъ шкільныхъ взываются до предложенья справоздань за рокъ шкільний 1898/99.

Вч. Ординаріятскій комісаръ шкільний, котрѣй приписачаго Митрополитальною Консисторію рѣчного справозданія о станѣ моральности, науки релігіи и релігійныхъ практикѣ въ школахъ народныхъ и видашловыхъ за рокъ шкільный 1898/99 сюда не предложили, взываются къ предложению такового справозданія пайдальше до конца грудня с. р. — Рѣвножъ взываются Вч. Ординаріятскій делегаты до ц. к. окруженій Радъ шкільныхъ, непредложившій сюда справозданія о своєй чинності въ дотичній ц. к. окруже. Радъ шкільной въ роцѣ шкільномъ 1898/99, щобы такове предложили въ вышеозначеномъ речинці.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львівъ, дня 14. Студня 1899.

Ч. 98.

Ч. 11.915 — Припоручас ся до закупини брошурка „Мала Парохія“ выдана Вч. о. Яковомъ Зробекъ парохомъ Вертелки въ користь будовы церкви.

На прошеніе парохіального уряду въ Вертелцѣ зъ 14 студня 1899 Ч. 105 — о припорученіе до купини брошурки „Мала Парохія“ апробованої підъ 17 Серпня 1899 Ч. 649/орд. — изъ розпродажи котрої, узміскана готовка, має служити на будову церкви мѣщевої, зъ причини, що теперѣшня постановлена 1724 р. грозить упадкомъ — а парохія числяча 600 душъ не въ состоянію о власныхъ силахъ приступити до будови нової церкви; Митроп. Консисторія увзглядняючи цѣль означену — и бѣдне дуже положеніе парохіянъ въ Вертелцѣ поручас Вч. Священству Архидієцезальному купину вышеозначену брошурку — зауважаючи, що если кто не мгъ бы зложити бѣльшою квоты, то повиненъ брослати за брошурку бодай квоту 20 кр. яко цѣну накладу до парохіального комітету на руки о. Пароха въ Вертелцѣ.

Отъ Митрополитальної Консисторії.

Львівъ, дня 20. Студня 1899.

Ч. 99.

Обвѣщенія конкурсовій.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ пôдъ днемъ 14. Студня 1899 съ речинцемъ до дня 8. Лютого 1900 слѣдуючї парохіи:

Ч. 10.251 — Пальчинцѣ, деканата Збаражскаго надана приватнаго;
Ч. 11.835 — Конюшки, деканата Рогатинскаго, надана приватнаго;

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

II.

Ч. II.880. Розписує ся конкурсъ на посаду катихита при школѣ женськїй въ Теребовлі.

Ц. к. окружна Рада школьнай въ Теребовлі розписала пôдъ д. 24 Жовтня с. р. ч. 1588 конкурсъ на посаду сталу гр. кат. катихита при 6-клясовой школѣ женськїй въ Теребовлі съ поборами II. клясы платъ въ мисль 11. арт. уставы зъ дня 6 Липня 1899 (ч. 85. Вѣсти. зак. красныхъ). Обовязкомъ катихита буде удѣляти науки религії въ школѣ на передмѣстю Сады въ Теребовлі. Убѣгаючї ся о тую посаду священики мають свои належито удокументованій поданія посредствомъ свои настоятельнио власти внести до выше сказаної Рады школьнай окружної до дня 10. Свіння 1900 р.

Тое подає ся Всеч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальнай Консисторії.

Львовъ, дня 14. Студня 1899.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 23. Студня 1899.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

MIT 21.593
1899

Appl'd for
1899